

ชุดข้อมูลด้านอาชีพสำหรับนักเรียนในการเลือกเรียนแผนการเรียนศิลป์ – สังคม

สารนิพนธ์
ของ
ภัทรลดา ชัยยัง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว

พฤษภาคม 2549

ชุดข้อมูลด้านอาชีพสำหรับนักเรียนในการเลือกเรียนแผนการเรียนศิลป์ – สังคม

บทคัดย่อ
ของ
ภัทรลดา ชัยยัง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว
พฤษภาคม 2549

ภัทรลดา ชัยยัง. (2549). ชุดข้อมูลด้านอาชีพสำหรับนักเรียนในการเลือกเรียนแผนการเรียน ศิลป์-สังคม. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: อาจารย์ไพศาล อ้นประเสริฐ.

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อรวบรวมชุดข้อมูลด้านอาชีพสำหรับนักเรียนในแผนการเรียนศิลป์-สังคม

วิธีการที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ได้แก่ การรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และจัดทำชุดข้อมูลจากเอกสารและสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้อง

ผลการศึกษาพบว่า ชุดข้อมูลด้านอาชีพสำหรับนักเรียนในการเลือกเรียนแผนการเรียน ศิลป์-สังคมนั้น รวบรวมได้ 28 อาชีพ แต่ละอาชีพประกอบด้วย ลักษณะงาน สภาพแวดล้อมของงาน คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ การเข้าประกอบอาชีพ รายได้ ความก้าวหน้าในการทำงาน การกระจายของผู้ประกอบอาชีพ ข้อดีและข้อจำกัดของอาชีพ และแนวโน้มของตลาดแรงงาน

CAREER INFORMATION PACKAGE FOR STUDENTS IN SELECTING SOCIAL-ARTS

AN ABSTRACT
BY
PHATRADA CHAIYANG

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Guidance and Counseling Psychology
at Srinakharinwirot University
May 2006

Phatrada Chaiyang. (2006). *Career Information Package for Students in Selecting Social-Arts*. Master's Project, M.Ed. (Guidance and Counseling Psychology). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Paisan Unprasoert.

The purpose of this study was collecting career information package for students in selecting Social-Arts.

The methodology of the study were gathering information analyzing, synthesizing, And organizing information in a organized way to make career information packages for students in selecting Social-Arts thorough reviewing related literature, interviewing the people working in different career.

The results of the study were as follows: There were 28 career information packages for students in selecting Social-Arts. Each package included job characteristics, Work environment, characteristics of people in each career, job entry, income or salary, job advancement, job or career worker diversity, positive view point and limitation of each career and marketing business trend in the work world.

ชุดข้อมูลด้านอาชีพสำหรับนักเรียนในการเลือกเรียนแผนการเรียนศิลป์ – สังคม

สารนิพนธ์
ของ
ภัทรลดา ชัยยัง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว

พฤษภาคม 2549

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทศพร มณีศรีขำ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และอาจารย์ไพศาล อินประเสริฐ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นันทนา วงษ์อินทร์ และอาจารย์มณฑิรา จารุเพ็ง กรรมการสอบสารนิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ของสารนิพนธ์ จนทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความเมตตาที่ได้รับเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ คุณสุจรรยา ศิริไชย นักวิชาการกระทรวงแรงงาน อาจารย์มณฑิรา จารุเพ็ง อาจารย์ประจำภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา และอาจารย์ปิยะนุสรณ์ ชนะชาญชัย อาจารย์แนะแนว โรงเรียนอัสสัมชัญคอนแวนต์ ผู้เชี่ยวชาญ ที่กรุณาให้คำแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการทำชุดข้อมูลที่ได้จากการทำสารนิพนธ์ครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ในภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษาทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้ผู้วิจัย

ขอขอบคุณผู้ที่ให้ความร่วมมือในการสัมภาษณ์ทุกท่านเพื่อนำมาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลทำสารนิพนธ์ครั้งนี้

ขอขอบคุณเพื่อนๆ พี่และน้องสาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนวทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือและกำลังใจแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

ท้ายที่สุดนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา สมาชิกทุกคนในครอบครัวที่ให้การสนับสนุนการเรียนและให้ทุนทรัพย์ ตลอดจนให้ความรัก ความห่วงใยและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบแต่บิดา มารดา บุรพคณาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

ภัทรลดา ชัยยัง

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	3
ความสำคัญของการวิจัย	3
แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
กรอบความคิด	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนวอาชีพ	9
ความหมายของการแนะแนวอาชีพ	9
จุดมุ่งหมายของการแนะแนวอาชีพ	10
หลักการแนะแนวอาชีพ	11
รูปแบบและขอบข่ายของการแนะแนวอาชีพ	13
บทบาทและหน้าที่ของการจัดการแนะแนวอาชีพ	15
การจัดบริการแนะแนวอาชีพในสถาบันการศึกษา	17
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลด้านอาชีพ	20
ความหมายของบริการสนเทศ	20
ความหมายของข้อสนเทศด้านอาชีพ	21
ความสำคัญของข้อสนเทศด้านอาชีพ	21
ขอบข่ายของการจัดบริการสนเทศด้านอาชีพ	22
ลักษณะของข้อสนเทศด้านอาชีพ	25
แหล่งที่มาของข้อสนเทศด้านอาชีพ	26
ความสำคัญของการเลือกอาชีพ	28
ทฤษฎีเกี่ยวกับอาชีพ	30
ขั้นตอนการจัดอาชีพศึกษา	38
การเลือกและการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ	39
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลด้านอาชีพ	40
งานวิจัยในประเทศ	40
งานวิจัยต่างประเทศ	41

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	42
แหล่งข้อมูล	43
การรวบรวมข้อมูล	43
การจัดกระทำข้อมูล	43
4 ผลการรวบรวมข้อมูล	45
ตารางแสดงชุดข้อมูลด้านอาชีพ	46
5 สรุปผลและข้อเสนอแนะ	147
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	147
ผลการรวบรวมข้อมูล	148
การอภิปรายผล	148
ข้อเสนอแนะ	149
บรรณานุกรม	150
ภาคผนวก	158
ภาคผนวก ก	159
ภาคผนวก ข	161
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์	169

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 ระบบการแนะแนวอาชีพ	19

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในยุคโลกาภิวัตน์ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกต่างมุ่งพัฒนาเพื่อให้เกิดความเจริญก้าวหน้าเติบโตในประเทศของตน ประเทศไทยก็ได้มีการพัฒนาทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และโดยเฉพาะการศึกษาเพื่อให้เกิดการพัฒนาบุคคลให้มีคุณภาพที่จะส่งผลในการพัฒนาประเทศ ซึ่งการศึกษานั้นถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาบุคคลให้มีความรู้ความสามารถในการนำมาประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การจัดการศึกษาในปัจจุบันเป็นระบบการศึกษาเพื่ออาชีพ อันหมายถึง การศึกษาที่บุคคลเมื่อได้รับการศึกษาแล้วมีความรู้ความสามารถที่จะประกอบอาชีพได้ ซึ่งการประกอบอาชีพนั้นถือว่ามีผลสำคัญและจำเป็นมากต่อการดำเนินชีวิตของคนในปัจจุบันดังที่ สุภาวดี บุญญวงค์ (2528: 1) กล่าวว่า “อาชีพมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อชีวิตมนุษย์ เพราะเกี่ยวพันกับวิถีการดำเนินชีวิต ฐานะทางเศรษฐกิจ สังคม เกียรติยศชื่อเสียง สภาพครอบครัวและแวดล้อมด้านเพื่อนฝูง การประกอบอาชีพเป็นการตอบสนองความต้องการทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม คือบุคคลหารายได้จากการทำงานเพื่อเลี้ยงชีวิต แสวงหาปัจจัยสี่ตามความต้องการ ไม่เพียงแต่แค่นั้นในประกอบอาชีพบุคคลยังได้เกิดความพึงพอใจในตนเอง ภูมิใจรู้สึกที่ตนเองมีค่า มีโอกาสในการแสดงความสามารถในการพึ่งตนเอง ทำประโยชน์ให้แก่สังคมได้ จึงสามารถกล่าวได้ว่าอาชีพคือชีวิต ชีวิตคืออาชีพ และการที่บุคคลได้เลือกอาชีพที่ตนเองพึงพอใจนั้นจะทำให้บุคคลมีความสุขและประสบความสำเร็จในการทำงาน”

การที่บุคคลจะประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพของตนนั้น จำเป็นต้องมีการเลือกอาชีพที่ถูกต้องเหมาะสม ดังที่วัชร ทรัพย์มี (2523: 1) กล่าวถึงความสำคัญของการเลือกอาชีพไว้ว่า ชีวิตคนเราแต่ละวันใช้เวลาส่วนใหญ่กับการประกอบอาชีพที่ได้เลือกสรรแล้ว ฉะนั้นการตัดสินใจเลือกอาชีพ และการปรับตัวในการประกอบอาชีพจึงเป็นเรื่องสำคัญมาก ถ้าเลือกอาชีพได้เหมาะสมกับตนเอง ก็จะประสบความสำเร็จในอาชีพนั้น ทำให้บุคคลมีความสุขในชีวิต การตัดสินใจเลือกอาชีพจึงถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะส่งผลให้ชีวิตของบุคคลนั้นเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี ซึ่งการที่บุคคลจะตัดสินใจเลือกอาชีพได้อย่างเหมาะสมกับตนเอง จำเป็นต้องมีการเตรียมตัวเพื่อรับการศึกษาในสาขาวิชา และหาข้อมูลทางด้านอาชีพต่าง ๆ ในสถาบันการศึกษาเพื่อช่วยให้เกิดทางเลือกในการศึกษาต่อตามสาขาวิชาและการประกอบอาชีพต่อไปได้ เพราะการเลือกอาชีพและสาขาวิชาที่ผิดพลาดนั้น ทำให้เกิดปัญหาตามมา เกิดความเบื่อหน่าย ไม่อยากทำงาน เสี่ยงสุขภาพจิต เสียเงินเสียเวลา เกิดการสูญเปล่าทางการศึกษาและเกิดปัญหาการว่างงาน ซึ่งส่งผลกระทบต่อบุคคลและการพัฒนาประเทศได้

การจัดให้ข้อเสนอแนะทางอาชีพนั้นจัดเป็นส่วนหนึ่งของการแนะแนวอาชีพ ซึ่งต้องอาศัยข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพที่เป็นปัจจุบันและเชื่อถือได้ ซึ่งมีขอบข่ายครอบคลุมเกี่ยวกับลักษณะอาชีพ สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับอาชีพ คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพที่ต้องการ รายได้ และสวัสดิการที่จะได้รับการประกอบอาชีพ โอกาสก้าวหน้าและความมั่นคงของอาชีพ รวมทั้งแนวโน้มหรือทิศทาง ความเปลี่ยนแปลงของสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่มีผลต่อการประกอบอาชีพ เป็นต้น ซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพเหล่านี้จะช่วยให้ผู้เรียนรู้จักโลกของอาชีพ สามารถพิจารณาข้อมูลและตัดสินใจเลือกอาชีพได้อย่างเหมาะสมยิ่งขึ้น เมื่อถึงวัยและเวลาอันสมควร (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2534: 409) ซึ่งสอดคล้องกับผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2529: 88) กล่าวถึง ข้อเสนอแนะทางอาชีพว่ามีผลต่อการเลือกอาชีพ โดยช่วยให้บุคคลได้ค้นพบอาชีพต่างๆ ที่อาจจะสนองความต้องการของตน และช่วยให้บุคคลสามารถคาดคะเนได้ว่า อาชีพใดจะสนองความต้องการของตนได้ดีกว่าอาชีพอื่น ๆ

การศึกษาในระดับมัธยมศึกษาเป็นการศึกษาเพื่อเตรียมบุคคลให้สามารถออกไปประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อในระดับสูงได้ต่อไป จึงถือได้ว่าเป็นมีความสำคัญต่อแนวทางชีวิตของบุคคลเป็นอย่างมาก (ก่อ สวัสดิพานิช. 2513: 1) การให้ข้อเสนอแนะทางด้านอาชีพนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญมากที่ครูแนะแนวจะใช้เป็นประโยชน์ในการให้ข้อมูลควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอนทั้งในระดับมัธยมศึกษา สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาหลายแห่งในปัจจุบัน จึงจัดให้มีการให้บริการสนเทศด้านการแนะแนวอาชีพขึ้น โดยจัดให้มีวิธีการและกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ เพื่อให้ให้นักเรียนได้รับประโยชน์ในการนำไปประกอบอาชีพได้

ในสภาพการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา รวมถึงถึงความหลากหลายและความสลับซับซ้อนของอาชีพนั้น ได้ส่งผลกระทบให้เกิดปัญหาต่อผู้เรียนในการเลือกศึกษาและประกอบอาชีพ ซึ่งปัจจุบันนักเรียนที่จบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษาบางคนสอบหรือเลือกสาขาเรียนไม่ตรงกับความสามารถ ความถนัดของตนเอง เกิดปัญหาการเรียนสำเร็จการศึกษาไปอย่างด้อยคุณภาพ หรือบางคนรอเวลาสอบเข้าเรียนใหม่ทำให้เสียเวลา ซึ่งสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากการเลือกเรียนสาขาวิชาที่ไม่เหมาะสมกับตนเอง ปัญหาดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าบุคคลไม่ทราบถึงความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเอง ขาดข้อมูลทางด้านอาชีพ ความรู้เกี่ยวกับอาชีพ ขาดการวางแผนเกี่ยวกับอาชีพ ตลอดจนไม่มีความสามารถในการเลือกอาชีพ จึงก่อให้เกิดปัญหาในการเรียน และการเข้าสู่อาชีพขึ้นภายหลัง

ด้วยสภาพปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นและความสำคัญของการให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพนั้น ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาวิจัยเพื่อทำการสร้างชุดข้อมูลด้านอาชีพให้แก่แก่นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่วางแผนในการเลือกศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายตามแผนการเรียนศิลป์ - สังคม ซึ่งจัดได้ว่าเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนได้ทราบถึงข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ ในด้านต่าง ๆ อย่างถูกต้องชัดเจน ทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการเลือกคณะหรือสาขาวิชา และเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมกับตนเอง อันจะส่งผลให้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพต่อไปในอนาคต

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมาย ไว้ดังนี้

1. เพื่อรวบรวม วิเคราะห์ สังเคราะห์ และจัดทำชุดข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอาชีพในแผนการเรียนศิลป์-สังคมให้เป็นระบบและหมวดหมู่

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการวิจัยครั้งนี้จะเป็นการช่วยพัฒนางานด้านการแนะแนวในโรงเรียนว่าจะเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้ปกครอง และเป็นแนวทางสำหรับครูแนะแนวในการให้คำปรึกษาและให้ข้อมูลด้านการเลือกเรียนตามแผนการเรียนศิลป์-สังคม เพื่อนำไปสู่อาชีพตามความต้องการ

แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้อง

1.1 เอกสารคู่มือเกี่ยวกับการเลือกแผนการเรียนเพื่อศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ฝ่ายแนะแนวของโรงเรียนมัธยมศึกษา

1.2 หนังสือเกี่ยวกับการประมวลหลักสูตรและรายวิชาของทบวงมหาวิทยาลัย จากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

1.3 หนังสือคู่มือการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐบาลและเอกชน ฝ่ายแนะแนวการศึกษาของมหาวิทยาลัย

1.4 เอกสาร จุลสารและแผ่นพับที่เกี่ยวกับการเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของแต่ละสถาบัน จากงาน แนวทางการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ที่ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์

1.5 ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาต่อ จากเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยต่างๆ

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

<http://www.ru.ac.th>

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

<http://www.stou.ac.th>

มหาวิทยาลัยบูรพา

<http://www.buu.ac.th>

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

<http://www.kku.ac.th/guidance>

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

<http://www.chiangmai.ac.th>

มหาวิทยาลัยนเรศวร

<http://www.nu.ac.th>

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

<http://www.swu.ac.th>

มหาวิทยาลัยศิลปากร

<http://www.su.ac.th>

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

<http://www.chula.ac.th>

1.6 หนังสือเกี่ยวกับข้อมูลอาชีพต่าง ๆ ฝ่ายแนะแนวของโรงเรียนมัธยมศึกษา

1.7 ข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ จากเว็บไซต์ของโรงเรียนมัธยมศึกษาและมหาวิทยาลัยต่าง ๆ

โรงเรียนอัสสัมชัญ ธนบุรี <http://www.act.ac.th/service/info/index.html>

โรงเรียนเบญจมราชานุสรณ์ <http://www.bs.ac.th/gi>

โรงเรียนปรีณส์ร้อแยลส์วิทยาลัย http://www.prc.ac.th/about_100_job/

โรงเรียนสุราษฎร์ธานี <http://www.mst.ac.th/guidance/index1.htm>

มหาวิทยาลัยรามคำแหง <http://www.ru.ac.th/guidance/job>

งานแนะแนว โรงเรียนมัธยมศึกษา

http://www.thaigoodview.com/library/teachershow/bangkok/jutharot_to-ok

1.8 หนังสือที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลอาชีพและการจัดประเภทมาตรฐานอาชีพ ศูนย์ข้อมูลอาชีพ ฝ่ายแนะแนวอาชีพ กองส่งเสริมการมีงานทำ

1.9 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะอาชีพ จากเว็บไซต์ของกระทรวงแรงงาน

<http://www.doe.go.th/vg/index.htm>

1.10 ข้อมูลเกี่ยวกับการแนะนำอาชีพ จากเว็บไซต์ของสมาคมวิชาชีพต่าง ๆ

บัณฑิตเซ็นเตอร์ <http://www.bunditcenter.com>

สมาคมโฆษณาแห่งประเทศไทย <http://www.adasso thai.com>

สมาคมนักออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม <http://www.ids.or.th>

สมาคมนักข่าวหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย <http://www.tja.or.th>

สมาคมนักสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย <http://www.swat-thai.com>

สมาคมถ่ายภาพแห่งประเทศไทย <http://www.rpst.or.th>

กรมการพัฒนาชุมชน <http://www.cdd.go.th>

กรมการประชาสัมพันธ์ <http://www.prd.go.th>

1.11 วารสารการแนะแนวอาชีพ จากศูนย์การแนะแนวอาชีพ

2. แหล่งข้อมูลที่เป็นบุคคลที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ นำมาจากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการอาชีพนั้น ๆ โดยตรง ซึ่งบุคคลเหล่านั้นอยู่ในหน่วยงานต่าง ๆ ดังนี้

2.1 นักจัดรายการวิทยุ บริษัท อาร์เอส โปรโมชั่น จำกัด

2.2 นักเขียนบทละครโทรทัศน์ บริษัท ไอทีวี จำกัด มหาชน

2.3 นักข่าวสายเศรษฐกิจ เนชั่นทีวี บริษัท เนชั่นมัลติมีเดีย จำกัด มหาชน

2.4 นักข่าวสายเศรษฐกิจ หนังสือพิมพ์ประชาชาติธุรกิจ บริษัท มติชน จำกัด มหาชน

2.5 นักข่าวสายเศรษฐกิจ บริษัทมติชน จำกัด มหาชน

2.6 พนักงานฝ่ายการตลาด บริษัท ช่างไทย เอ็นเตอร์เทนเมนต์ จำกัด

2.7 ครีเอทีฟโปรดักชั่น บริษัท ช่างไทย เอ็นเตอร์เทนเมนต์ จำกัด

2.8 มีเดีย แพลนเนอร์ บริษัท กระตมมีเดีย จำกัด

2.9 ศิลปินในสังกัด บริษัท จีนี่เรคคอร์ด จำกัด

- 2.10 นักแสดง บริษัท อาร์เอส โปรโมชัน จำกัด มหาชน
- 2.11 นักออกแบบท่าแสดง บริษัท สยามนิรมิต จำกัด
- 2.12 เจ้าหน้าที่โสตทัศนอุปกรณ์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
- 2.13 นักเขียนอิสระ คอลัมน์นิสต์ประจำนิตยสารขวัญเรือน
- 2.14 นักแต่งเพลงอิสระ อาจารย์ประจำโรงเรียนผดุงสัทธาวิทยา
- 2.15 คอลัมน์นิสต์ ประจำนิตยสารสยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์
- 2.16 พิธีกร สถานีโทรทัศน์แห่งประเทศไทยช่อง 11
- 2.17 จิตรกรอิสระ
- 2.18 ครูสอนนาฏศิลป์ โรงเรียนคลองตันไทร

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ชุดข้อมูลด้านอาชีพ หมายถึง การรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพต่างๆ สำหรับผู้ที่เลือกเรียนตามแผนการเรียนศิลป์ – สังคม ซึ่งผู้ที่สำเร็จการศึกษาในแต่ละคณะสามารถประกอบอาชีพได้หลังจากจบการศึกษา โดยมีรายละเอียดต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วย

1.1 ลักษณะของงาน

ผู้ทำงานจะต้องทำอะไรบ้าง งานมีลักษณะอย่างไร มีความรับผิดชอบที่สำคัญหรือไม่ ต้องใช้เครื่องมือและอุปกรณ์มากน้อยหรือไม่ ต้องนั่งทำงาน ยืนทำงานหรือต้องเดินทำงานหรือไม่

1.2 สภาพแวดล้อมของงาน

สภาพแวดล้อมของงาน เช่น ร้อน เย็น ชื้น เปียก สกปรก ฝุ่นละออง เสียงดัง ทำในอาคารหรือกลางแจ้ง ในโรงงานมีสารพิษ มีสารกัมมันตภาพรังสีอย่างไร เป็นต้น

1.3 คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ

คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ เช่น อายุ เพศ ส่วนสูง และน้ำหนัก ความถนัด ความสนใจ คุณสมบัติทางร่างกายด้านอื่น เช่น สายตาสายตาปกติ มีความแข็งแรงของร่างกาย นอกจากนี้ยังอาจต้องเกี่ยวข้องกับสัญชาติ การศึกษาอบรม เป็นต้น

1.4 การเข้าประกอบอาชีพ

การเข้าประกอบอาชีพต้องมีวิธีการอย่างไร เช่น โดยการสมัครงานกับนายจ้างด้วยตนเอง ต้องมีการสอบข้อเขียนหรือต้องมีการสอบสัมภาษณ์ มีการทดสอบสุขภาพร่างกาย

1.5 รายได้และสวัสดิการ

ในการประกอบอาชีพนั้น ๆ จะมีรายได้ได้อย่างไร เช่น รายได้เป็นรายวัน สัปดาห์ เดือน โดยเฉลี่ยแล้วเป็นจำนวนเงินเท่าใด

1.6 ความก้าวหน้าในอาชีพ

อาชีพนั้น ๆ จะมีความก้าวหน้าเพียงใด จะต้องมีการศึกษาอบรมเพิ่มเติมหรือไม่ มีความสามารถหรือมีประสบการณ์อย่างไรในการที่จะได้เลื่อนขั้นหรือจะมีโอกาสที่จะได้เลื่อนขั้นมากน้อยเพียงใด

1.7 การกระจายของผู้ประกอบอาชีพ

ในการประกอบอาชีพนั้นมีผู้ประกอบอาชีพมากน้อยเพียงใดและกระจายอยู่ทั่วประเทศหรือมีอยู่เพียงบางจังหวัด ผู้ประกอบอาชีพที่ใดก็ได้หรือจำเป็นจะต้องอยู่ที่ใดที่หนึ่งโดยเฉพาะ

1.8 ข้อดีและข้อจำกัดของอาชีพ

อาชีพแต่ละอาชีพย่อมมีทั้งข้อดีและข้อเสีย ซึ่งขึ้นอยู่กับความพอใจและความต้องการของผู้ประกอบอาชีพแต่ละคน

1.9 แนวโน้มของตลาดแรงงาน

แนวโน้มของอาชีพเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความต้องการของผู้ทำงานในด้านต่าง ๆ ในปัจจุบันและเป็นการคาดคะเนว่าจะต้องมีความต้องการเพิ่มขึ้นหรือลดลงในอนาคต

2. เอกสารข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ หมายถึง เอกสารที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอาชีพของนักเรียนที่เลือกเรียนตามแผนการเรียนศิลป์-สังคม ซึ่งประกอบด้วย

2.1 หนังสือทั่วไป

2.2 เอกสาร จุลสารและแผ่นพับ

2.3 สื่ออินเทอร์เน็ต

3. บุคคลที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ หมายถึง บุคคลที่เข้าประกอบอาชีพหลังจากสำเร็จการศึกษาจากคณะต่าง ๆ ในระดับอุดมศึกษาตามแผนการเรียนศิลป์-สังคม

4. นักเรียน หมายถึง นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นชั้นปีที่ 1-3 ที่มีความประสงค์ที่จะเลือกศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายชั้นปีที่ 4-6 สายสามัญ ตามแผนการเรียนศิลป์ – สังคม

5. แผนการเรียนสายศิลป์- สังคม หมายถึง การกำหนดวิชาให้เรียนโดยเน้นกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ซึ่งนักเรียนและโรงเรียนได้พิจารณาร่วมกันแล้วตามความรู้ ความสามารถ ความสนใจ เพื่อจะได้ตรงกับความถนัดและต้องการของตนเอง ในการที่จะสามารถไปศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาหรือประกอบอาชีพได้

โดยสามารถศึกษาต่อในสาขา นิเทศศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ทัศนศิลป์ วิจารณ์ศิลป์ ศิลปกรรมศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ (สาขา ทัศนศิลป์ ถ่ายภาพ ภาพยนตร์ ideo) สังคมศาสตร์ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ หลังจากจบการศึกษาแล้ว สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการประกอบอาชีพต่าง ๆ ตรงตามสาขาวิชานั้น

กรอบแนวคิด

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ดังนี้

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยจัดเรียงลำดับ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนวอาชีพ
 - 1.1 ความหมายของการแนะแนวอาชีพ
 - 1.2 จุดมุ่งหมายของการแนะแนวอาชีพ
 - 1.3 หลักการแนะแนวอาชีพ
 - 1.4 รูปแบบและขอบข่ายของการแนะแนวอาชีพ
 - 1.5 บทบาทและหน้าที่ของการจัดบริการแนะแนวอาชีพ
 - 1.6 การจัดบริการแนะแนวอาชีพในสถาบันการศึกษา
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลด้านอาชีพ
 - 2.1 ความหมายของบริการสนเทศ
 - 2.2 ความหมายของข้อสนเทศด้านอาชีพ
 - 2.3 ความสำคัญของข้อสนเทศด้านอาชีพ
 - 2.4 ขอบข่ายของการจัดบริการสนเทศด้านอาชีพ
 - 2.5 ลักษณะของข้อสนเทศด้านอาชีพ
 - 2.6 แหล่งที่มาของข้อสนเทศด้านอาชีพ
 - 2.7 ความสำคัญของการเลือกอาชีพ
 - 2.8 ทฤษฎีเกี่ยวกับอาชีพ
 - 2.8.1 ทฤษฎีการเลือกอาชีพ
 - 2.8.2 ทฤษฎีพัฒนาการด้านอาชีพ
 - 2.9 ขั้นตอนการจัดอาชีพศึกษา
 - 2.10 การเลือกและการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลด้านอาชีพ
 - 3.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 3.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลด้านอาชีพ

1.1 ความหมายของการแนะแนวอาชีพ (Career Planning)

ความหมายของการแนะแนวอาชีพนี้มีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้

ดี อี ซูเปอร์ (อรอนงค์ ธัญญะวัน. 2539: 4; อ้างอิงจาก D.E. Super Cited Gerr and Crammer. 1972: 7) กล่าวว่า การแนะแนวอาชีพเป็นกระบวนการช่วยเหลือบุคคลให้รู้จักตนเองและได้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ เพื่อจะได้ตัดสินใจเลือกอาชีพได้อย่างเหมาะสมและประสบความสำเร็จในการเลือกอาชีพนั้น สามารถทำประโยชน์ให้แก่ตนเองและประเทศชาติ

ไครท์ (วัชร ทรัพย์มี. 2523: 2; อ้างอิงจาก Crites. 1974) ได้ให้ความหมายของการแนะแนวอาชีพว่า การแนะแนวอาชีพเป็นกระบวนการช่วยเหลือบุคคลในการเลือกอาชีพและปรับตัวในการประกอบอาชีพ

ไอแซคสัน (Isaacson. 1977: unpagged) ได้ให้คำจำกัดความการแนะแนวอาชีพว่า หมายถึงการช่วยเหลือบุคคลนั้นตามลำดับขั้น ซึ่งมีอยู่ 3 ขั้นด้วยกันคือ ขั้นแรกเป็นการช่วยเหลือบุคคลนั้นให้พยายามเข้าใจตนเองให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ ขั้นที่สอง ได้แก่การเข้าใจขอบข่ายของงานอาชีพ และขั้นสุดท้ายก็คือช่วยกระตุ้นให้บุคคลนั้นพิจารณาเกี่ยวกับองค์ประกอบต่างๆทางด้านอาชีพ ตลอดจนความรู้ความสามารถ และความสนใจตนเองเพื่อช่วยในการตัดสินใจเลือกอาชีพได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

ซังเกอร์ (พิสมัย หาญสมบัติ. 2532: 6; อ้างอิงจาก Zunker. 1990: 30) ให้ความหมายการแนะแนวอาชีพว่า การแนะแนวอาชีพมีความหมายครอบคลุมถึงองค์ประกอบต่างๆ ที่จัดขึ้นในสถาบันการศึกษา หน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนองค์การอื่นๆ ทั้งจัดในรูปของการให้บริการและการจัดกิจกรรม ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อให้คำปรึกษาและการวางแผนการเลือกแนวทางการศึกษาเพื่อไปสู่อาชีพที่บุคคลได้เลือกไว้

สมาคมแนะแนวอาชีพแห่งชาติของสหรัฐอเมริกา (อรอนงค์ ธัญญะวัน. 2539: 4; อ้างอิงจาก Crites. 1971. **National Vocational Guidance Association.** p. 21) ได้ให้คำจำกัดความการแนะแนวอาชีพว่า การแนะแนวอาชีพคือ กระบวนการช่วยเหลือบุคคลให้มีความสามารถในการเลือกอาชีพการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ และให้มีความก้าวหน้าในการเลือกประกอบอาชีพนั้น

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (สุปรีดา ญาณภีร์. 2536: 3) ได้ให้คำจำกัดความการแนะแนวอาชีพ หมายถึง กระบวนการต่าง ๆ ที่ช่วยบุคคลในการเลือกอาชีพ การเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ การเข้าทำงาน การช่วยให้เกิดความก้าวหน้า มั่นคงในหน้าที่การงานหรือเลื่อนวิทยฐานะหลังจากการที่ได้เข้าประจำทำงานแล้ว

วัชร ทรัพย์มี (2523: 3) ได้กล่าวว่าการแนะแนวอาชีพหมายถึงเป็นกระบวนการช่วยเหลือบุคคลในการเลือกอาชีพ การเตรียมตัวประกอบอาชีพ การเข้าทำงาน ตลอดจนการปรับปรุงและพัฒนาตนเอง เพื่อให้ประสบความสำเร็จก้าวหน้าในอาชีพนั้น

คมเพชร ฉัตรศุภกุล (2521: 19) ได้กล่าวว่า การแนะแนวอาชีพเป็นขบวนการช่วยเหลือบุคคลแต่ละคนในการเลือกอาชีพ การเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ การเข้าไปประกอบอาชีพ และการสร้างความก้าวหน้าในการทำงาน

จากความหมายและคำกล่าวข้างต้นจึงสรุปได้ว่า การแนะแนวอาชีพหมายถึง กระบวนการช่วยเหลือบุคคลให้มีทักษะในด้านการเลือกอาชีพ การเตรียมตัวประกอบอาชีพ การวางแผนการศึกษาเพื่อไปสู่อาชีพที่เลือกไว้ รู้จักพัฒนาตนเองให้มีความมั่นคง ก้าวหน้าในการทำงาน เพื่อประสบความสำเร็จในอาชีพนั้น

1.2 จุดมุ่งหมายของการแนะแนวอาชีพ

ศุภาวดี บุญญวงษ์ (2526: 90-91) ได้กล่าว ถึงจุดมุ่งหมายของการแนะแนวอาชีพสรุปได้ ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้บุคคลได้รู้จักขวนขวายหาความรู้เกี่ยวกับเรื่องของอาชีพ
2. ช่วยให้ผู้บุคคลได้ค้นพบทั้งความสามารถทั่วไปและความสามารถเฉพาะอย่างของบุคคล
3. เพื่อให้บุคคลมีโอกาสประสบการณ์ต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา
4. เพื่อให้บุคคลได้พัฒนาความคิด และเกิดทัศนคติที่ดีต่ออาชีพ
5. ช่วยให้ผู้แต่ละคนได้ค้นหาวิธีวิเคราะห์ข้อสนเทศทางด้านอาชีพ
6. เพื่อให้บุคคลเลิกความมั่นใจในข้อสนเทศต่างๆ เกี่ยวกับตนเอง
7. ช่วยให้ผู้บุคคลที่มีความผิดปกติทั้งหลาย ได้รับความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ
8. ทำให้บุคคลเกิดความมั่นใจในข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันการศึกษาต่าง ๆ
9. ช่วยให้เกิดการปรับตัวที่ดีเมื่อเข้าทำงาน
10. ให้บุคคลเกิดความมั่นใจในข้อมูลต่าง ๆ ที่เชื่อถือได้

คมเพชร ฉัตรศุภกุล (อุษณา เจริญไวย. 2531: 13; อ้างอิงจาก คมเพชร ฉัตรศุภกุล. 2521: 28-30) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการแนะแนวอาชีพได้ดังนี้

1. ช่วยให้นักเรียนค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องของโลกอาชีพเพื่อเป็นพื้นฐานในการวางแผนการประกอบอาชีพ
2. ช่วยให้นักเรียนสามารถค้นหาความสามารถต่าง ๆ ในตัวของนักเรียน และเข้าใจตัวเองมากยิ่งขึ้น ทั้งในด้านความเข้าใจ ความถนัด บุคลิกภาพและอื่น ๆ
3. ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการพิจารณาถึงอาชีพต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับตัวเขามากยิ่งขึ้น
4. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ต่าง ๆ จากเข้าร่วมกิจกรรมการทำงาน ซึ่งช่วยให้เกิดการสำรวจตนเองในการพิจารณาวางแผนการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อ
5. ช่วยพัฒนาเจตคติที่ดีต่ออาชีพที่สุจริตทั้งหลาย

อุษณา เจริญไวย (2531: 13) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการแนะแนวอาชีพได้ดังนี้

1. ช่วยให้บุคคลรู้จักหาข้อมูลความรู้เกี่ยวกับอาชีพ ซึ่งจะเป็นสิ่งสำคัญช่วยในการตัดสินใจเลือกอาชีพ
 2. ช่วยให้บุคคลสามารถค้นหาความสามารถทั่วไปและความสามารถเฉพาะตัวของเขาได้อย่างถูกต้อง
 3. ส่งเสริมให้บุคคลมีโอกาหาประสบการณ์ต่าง ๆ มากขึ้น ซึ่งทำให้ได้พิจารณาความสนใจต่ออาชีพมากขึ้น
 4. ช่วยให้บุคคลได้พัฒนาความคิดและทัศนคติที่ดีต่ออาชีพสุจริต
 5. ช่วยให้บุคคลสามารถค้นหาวิธีการวิเคราะห์ข้อสนเทศทางอาชีพให้ได้ข้อมูลต้องเพื่อช่วยในการตัดสินใจเลือกอาชีพ
 6. ช่วยให้บุคคลที่มีความผิดปกติทั้งหลายมีโอกาสได้รับความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ อย่างเพียงพอ
 7. ช่วยให้บุคคลเกิดการปรับตัวที่ดีในขณะทำงาน ทำให้ได้รับความสำเร็จในชีวิต
- จากที่กล่าวมาทั้งหมด จะเห็นได้ว่า การแนะแนวอาชีพนั้นมีจุดมุ่งหมาย เพื่อช่วยให้บุคคลได้รู้จักค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ และรู้จักวิเคราะห์ข้อมูลด้านอาชีพนั้น เพื่อนำมาประกอบการตัดสินใจในการเลือกอาชีพให้ถูกต้องเหมาะสมกับความสามารถ ความถนัดของตนเองได้

1.3 หลักการแนะแนวอาชีพ

การดำเนินงานแนะแนวอาชีพ จำเป็นที่นักแนะแนวอาชีพจะต้องมีหลักการที่สำคัญ ๆ ที่ควรยึดถือเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาในการจัดบริการแนะแนวอาชีพในสถาบันการศึกษาทุกระดับ ไม่ว่าจะเป็นระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา หรืออุดมศึกษา เพื่อใช้ประกอบการจัดบริการแนะแนวอาชีพให้มีประสิทธิภาพซึ่งมีนักการศึกษาและนักจิตวิทยาได้กล่าวถึงไว้ดังนี้

กรมวิชาการ (กรมวิชาการ. 2527: 78-81)

1. อาชีพศึกษาเป็นกระบวนการต่อเนื่อง ดังนั้นควรจะเริ่มการแนะแนวอาชีพตั้งแต่เด็กอยู่ในระดับประถมศึกษา ต่อเนื่องขึ้นไปถึงระดับมัธยมศึกษาและระดับอุดมศึกษา
2. การหาแนวทางในการเลือกอาชีพให้เด็กนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความเข้าใจเด็กอย่างลึกซึ้ง โดยอาศัยข้อมูลที่ได้จากเทคนิควิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวเด็ก เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ แบบสอบถาม แบบทดสอบ แบบสำรวจความสนใจในอาชีพ ระเบียบสนทนา อัดชีวประวัติ ฯลฯ
3. ผู้จัดการให้ข่าวสารทางอาชีพ ควรจะเป็นผู้มีความรู้กว้างขวางเกี่ยวกับโลกของอาชีพ และจะต้องพยายามให้เด็กมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อเท็จจริงต่าง ๆ เกี่ยวกับงานอาชีพแต่ละอาชีพ

4. ผู้รับผิดชอบในการจัดการบริการแนะแนวอาชีพ จะต้องมีความรู้เกี่ยวกับสถานที่ศึกษาต่อ หรือฝึกอาชีพเพิ่มเติม เพื่อนำความรู้นั้นให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ

5. ควรมีคณะกรรมการร่วมกันวางโครงการหรือแผนปฏิบัติงานโดยละเอียด

6. ควรให้มีการให้คำปรึกษาแก่เด็ก เกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกอาชีพและพยายามให้เด็กเป็นผู้ตัดสินใจเลือกอาชีพได้ด้วยตนเอง

วัชร ทรัพย์มี (2523: 3-5) ได้กล่าวว่าการดำเนินการแนะแนวอาชีพที่มีประสิทธิภาพนั้นผู้ดำเนินการมีหลักยึดสำหรับเป็นแนวปฏิบัติพอสรุปได้ดังนี้คือ

1. การแนะแนวอาชีพเน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล
2. การแนะแนวอาชีพยึดหลักในสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
3. การแนะแนวอาชีพเป็นกระบวนการต่อเนื่อง
4. การแนะแนวอาชีพเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับเยาวชน
5. ผู้ทำหน้าที่แนะแนวอาชีพจะต้องมีคุณสมบัติของนักแนะแนวที่ดี และได้รับการ

การฝึกอบรมมาทางแนะแนวโดยเฉพาะ

6. การเลือกอาชีพและการประกอบอาชีพของบุคคลมีความสำคัญต่อตัวบุคคลและประเทศชาติ

7. ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพเป็นสิ่งที่ต้องศึกษา

8. การตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาทั่วไป

9. การตัดสินใจเลือกอาชีพควรมีการยืดหยุ่น

10. การแนะแนวอาชีพจะต้องคำนึงถึงความต้องการการด้านเศรษฐกิจและโอกาสที่บุคคลจะได้ทำงานด้วย

11. การแนะแนวอาชีพควรมีการประสานงานระหว่างโรงเรียนกับหน่วยงานภายนอกเป็นต้นว่า กรมแรงงาน บริษัทร้านและหน่วยงานต่าง ๆ

12. กิจกรรมแนะแนวอาชีพควรเป็นทั้งกิจกรรมที่จัดในห้องเรียน และนอกห้องเรียน

13. การแนะแนวอาชีพไม่ได้มีจุดประสงค์เพียงให้บุคคลตัดสินใจเลือกอาชีพเท่านั้น แต่เป็นการช่วยให้บุคคลตัดสินใจเลือกอาชีพได้เท่านั้น แต่เป็นการช่วยให้บุคคลมีทัศนคติที่ถูกต้องปราศจากอคติ พิจารณาสິงต่าง ๆ โดยใช้เหตุผลตลอดจนมีความรู้เกี่ยวกับอาชีพและมีทักษะในการตัดสินใจในการทำงาน

อรอนงค์ รัชฎะวัน (2539: 14-15) ได้กล่าวถึงหลักการสำคัญของการแนะแนวอาชีพว่าเป็นกระบวนการที่มุ่งช่วยเหลือให้บุคคลมีความสามารถในการเลือกประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสมกับความถนัด ความสามารถ และความสนใจของตน ตลอดจนช่วยเตรียมบุคคลเพื่อการประกอบอาชีพ และช่วยให้บุคคลสามารถพัฒนาอาชีพของตน โดยมีหลักการสำคัญ ๆ ดังนี้

1. การแนะแนวอาชีพเป็นกระบวนการต่อเนื่อง การเลือกอาชีพเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นในระยะยาวและค่อยเป็นค่อยไป ดังนั้นควรจะเริ่มการแนะแนวอาชีพตั้งแต่เด็กอยู่ในวัยประถมศึกษา และจนกระทั่งถึงระดับอุดมศึกษา โดยที่แต่ละระดับนั้นจะต้องแนะแนวอาชีพโดยคำนึงถึงวัยและความพร้อมของเด็ก
2. การแนะแนวอาชีพเป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยข้อมูล เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียน อาชีพ สถานการณ์เศรษฐกิจของประเทศ และค่านิยมของสังคม การพัฒนาตนเองให้เข้ากับสภาพแวดล้อม เป็นต้น
3. การแนะแนวอาชีพเป็นกระบวนการที่ต้องการความร่วมมือจากทุกฝ่าย บุคคล การทุกฝ่ายในสถานศึกษานั้นและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนความร่วมมือของชุมชนในท้องถิ่นที่สถานศึกษานั้นตั้งอยู่
4. การแนะแนวอาชีพเป็นกระบวนการที่มุ่งให้บุคคลตัดสินใจด้วยตนเองโดยยึดถือหลักในเรื่องของการให้บุคคลเป็นผู้กำหนดชีวิตตน
5. การแนะแนวอาชีพเป็นกระบวนการที่ช่วยเหลือบุคคลอย่างเป็นระบบต่อเนื่องกัน ช่วยให้บุคคลรู้จักตนเอง รู้จักข้อมูลทางอาชีพอย่างกว้างขวาง ช่วยให้ตัดสินใจเลือกอาชีพได้อย่างถูกต้องเหมาะสม โดยให้มีโอกาสศึกษา ฝึกฝนอบรม สัมผัสเกี่ยวข้องกับงานอาชีพต่าง ๆ ตามความเหมาะสม เพื่อให้เกิดทักษะความสามารถที่จะออกไปประกอบอาชีพได้ และช่วยให้มีการศึกษาฝึกอบรมเพิ่มเติมหลังจากมีงานทำ และจัดให้มีการติดตามผลและประเมินผลเพื่อปรับปรุงแก้ไข

1.4 รูปแบบและขอบข่ายการแนะแนวอาชีพ

รูปแบบของการแนะแนวอาชีพ

เฮย์ส์ และฮอปสัน (พิสมัย หาญสมบัติ. 2532: 19-20; อ้างอิงจาก Hayes and Hopson. 1972: 464-465) ได้กล่าวถึงรูปแบบของการแนะแนวอาชีพว่ามาจากหลักอาชีพศึกษา และหลักพัฒนาการทางอาชีพของบุคคลในแต่ละช่วงชีวิต

1. การวางแผนอาชีพและการตัดสินใจ บุคคลมีความแตกต่างกันในด้านความสนใจ ความถนัด ความสามารถ ค่านิยม และเจตคติ ดังนั้นบุคคลจะต้องมีความเข้าใจและยอมรับพัฒนาการของคนว่าเป็นขบวนการที่ต่อเนื่องตลอดชีวิต และอยู่ภายใต้การเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมและศักยภาพส่วนบุคคลมีอิทธิพลในการพัฒนาอาชีพ การวางแผนอาชีพทำให้บุคคลมีความรับผิดชอบต่อตนเอง
2. การศึกษา การทำงาน และการใช้เวลาว่าง บุคคลมีความรู้มีทักษะในวิชาการแขนงต่าง ๆ ตามความแตกต่างของอาชีพ บุคคลควรทราบถึงแหล่งการศึกษาหรือแหล่งฝึกหัดงานที่จะนำไปสู่อาชีพ
3. วิถีชีวิต (Life Style) และความพอใจส่วนบุคคล บุคคลควรตระหนักถึงคุณค่าของการทำงาน ความพึงพอใจในการทำงานอยู่ที่ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ทำงานและสิ่งแวดล้อมของงาน

ขอบข่ายของการแนะแนวอาชีพ

ทิพย์วรรณ กิตติพร (2531: 31) ได้กล่าวถึงขอบข่ายของการแนะแนวอาชีพและพอสรุปได้ดังนี้ว่า การแนะแนวอาชีพ (Career Guidance) เป็นประเภทหนึ่งของการแนะแนวที่จัดขึ้นในโรงเรียนซึ่งประกอบด้วย การแนะแนวทางการศึกษา (Educational Guidance) การแนะแนวอาชีพ (Career Guidance) และการแนะแนวส่วนตัวและสังคม (Personal and Social Guidance)

การแนะแนวอาชีพมีขอบข่ายที่กว้างขวาง ซึ่งสามารถแบ่งลักษณะให้บริการแนะแนวอาชีพออกเป็นบริการต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. บริการสำรวจนักเรียนเป็นรายบุคคล (Individual Inventory Service) เน้นในเรื่องของการทดสอบ การวัดผล การแปลผล และถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของบริการให้คำปรึกษาด้านอาชีพ คือการนำแบบทดสอบต่าง ๆ ไปใช้ประกอบการให้คำปรึกษา

2. บริการสนเทศทางด้านอาชีพ (Career Information Service) เป็นบริการที่มีความสำคัญของการแนะแนวอาชีพเพราะการให้ข้อมูลทางอาชีพในรายละเอียดต่าง ๆ อย่างครบถ้วน ถูกต้องชัดเจนจะช่วยให้ผู้มารับบริการตัดสินใจเลือกอาชีพได้ถูกต้องเหมาะสม เช่น บริการรวบรวมข้อมูลอาชีพต่าง ๆ โดยการจัดทำห้องสมุดอาชีพ ในรูปแบบของสิ่งตีพิมพ์ สไลด์อาชีพ วิดีโออาชีพ และอื่น ๆ เป็นต้น

3. บริการให้คำปรึกษาด้านอาชีพ (Career Counseling Service) เพื่อช่วยให้ผู้ที่มีปัญหาในทางด้านอาชีพซึ่งมีความแตกต่างกันไปตามลักษณะต่าง ๆ ช่วยให้บุคคลเกิดการสำรวจตัวเองวิเคราะห์ตนเอง ตลอดจนมีความรู้ทางด้านอาชีพจนกระทั่งสามารถวางโครงการในการเลือกอาชีพได้เหมาะสมที่สุด

4. บริการจัดวางตัวบุคคลทางอาชีพ (Career Placement Service) เป็นบริการที่ช่วยให้บุคคลได้มีโอกาสทำงานตามความถนัด ความสนใจ ความสามารถ และความต้องการ นอกจากนี้ยังจัดหางานให้แก่ นักเรียนทำโดยตรง โดยเป็นศูนย์กลางติดต่อประสานงานกับหน่วยงานบริษัท ห้างร้านต่าง ๆ เพื่อจัดส่งนักเรียนให้เข้าทำงานในระหว่างปิดภาคเรียน หรือเมื่อสำเร็จการศึกษาไปแล้ว

5. บริการติดตามผล (Follow-up Service) จัดขึ้นเพื่อติดตามผลการแนะแนวอาชีพที่ได้ปฏิบัติไปแล้ว เพื่อจะได้ปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาให้บริการแนะแนว อาชีพที่จัดขึ้นมีประสิทธิภาพมากที่สุด โดยใช้วิธีการเช่น แบบสอบถาม สัมภาษณ์ พูดคุยหรือซักถามผู้บริการ เป็นต้น

ดังนั้นการให้ข้อมูลทางด้านอาชีพนั้นจัดอยู่ในงานบริการสนเทศซึ่งอยู่ในขอบข่ายของการแนะแนวอาชีพ และมีรูปแบบมาจากหลักอาชีพศึกษา และหลักพัฒนาการทางอาชีพของบุคคล ที่จะมีส่วนช่วยให้บุคคลสามารถนำข้อมูลด้านอาชีพไปใช้ในการวางแผนและตัดสินใจในการประกอบอาชีพของตนเองได้ต่อไป

1.5 บทบาทและหน้าที่ของการจัดบริการแนะแนวอาชีพ

การจัดบริการแนะแนวในสถาบันการศึกษาทุกระดับ ไม่ว่าจะเป็นระดับ ประถมศึกษา มัธยมศึกษา หรืออุดมศึกษา ผู้ดำเนินการจัดหรือผู้รับผิดชอบจำเป็นต้องมีหลักการสำคัญ ๆ ที่ควรยึดถือเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาในการจัดบริการแนะแนวอาชีพให้มีประสิทธิภาพดังนี้ (สำเนาวิ ขจรศิลป์. 2530: 21-24)

1. การแนะแนวอาชีพเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่อง การที่บุคคลจะเลือกประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสมนั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยที่สำคัญสามประการคือประการคือ

1.1 การที่บุคคลรู้จักตนเองในด้านต่างๆ เช่น ในด้านเกี่ยวกับความสนใจในอาชีพความสามารถ ความถนัด และค่านิยม เป็นต้น

1.2 บุคคลต้องมีความรู้เกี่ยวกับโลกของงาน คือ รู้ว่าในสังคมที่ตนอาศัยอยู่มีอาชีพอะไรอยู่บ้าง บุคคลจะต้องมีความรู้อย่างละเอียดถี่ถ้วนเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ที่ตนสนใจ และนอกจากนั้นจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับตลาดแรงงานอีกด้วย

1.3 บุคคลต้องมีระดับวุฒิภาวะที่สูงพอสามารถวิเคราะห์ตนเอง และวิเคราะห์อาชีพได้อย่างดี และสามารถใช้วิจารณญาณตัดสินใจเลือกอาชีพ โดยใช้หลักการวิเคราะห์ตนเองและการวิเคราะห์อาชีพประกอบกัน

2. การจัดบริการแนะแนวอาชีพนั้น ผู้ให้บริการจำเป็นต้อง เข้าใจผู้รับบริการ และต้องให้ผู้รับบริการเข้าใจตัวเองอย่างลึกซึ้ง ดังนั้นการจัดบริการแนะแนวอาชีพจำเป็นต้องมีแบบทดสอบและแบบสำรวจชนิดต่างๆ ที่มีคุณภาพไว้ใช้ทดสอบ หรือสำรวจบุคลิกภาพของผู้รับบริการ เพื่อให้ผู้ให้บริการได้ทราบและเข้าใจตนเองมากขึ้น การรู้จักตนเองอย่างดีพอจะทำให้บุคคลตัดสินใจเลือกอาชีพได้ดียิ่งขึ้น

3. การจัดบริการแนะแนวอาชีพ จำเป็นต้องมีข้อมูลทางด้านการศึกษาและอาชีพที่ทันต่อเหตุการณ์ที่มีปริมาณมากและมีความถูกต้องดีได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ศึกษาระดับสูงขึ้นไปในประเทศและต่างประเทศ ข้อมูลด้านอาชีพ ได้แก่ ลักษณะของอาชีพต่าง ๆ แนวโน้มและความต้องการคนในอาชีพต่าง ๆ ในตลาดแรงงาน ตลอดจนปริมาณที่ต้องการหางานทำในสาขาอาชีพต่าง ๆ นอกจากนี้ผู้จัดบริการแนะแนวอาชีพจำเป็นต้องห้องสมุดอาชีพที่มีคุณภาพไว้บริการผู้ที่ต้องการทราบข้อมูลด้านการศึกษาและอาชีพด้วย

4. การแนะแนวอาชีพส่งเสริมให้บุคคลมีความรับผิดชอบต่อตนเอง โดยควรยึดหลักที่ว่าบุคคลมีความสามารถในการใช้วิจารณญาณเพื่อตัดสินใจด้วยตนเองได้ ถ้าได้รับความช่วยเหลือที่เหมาะสม ผู้รับบริการโดยเฉพาะนิสิตนักศึกษาเป็นจำนวนมาก ที่มีความสามารถในการตัดสินใจเลือกอาชีพ แต่ยังคงขาดข้อมูลด้านอาชีพ เมื่อได้รับข้อมูลได้ด้วยอาชีพ โดยรายละเอียดแล้ว ก็สามารถตัดสินใจเลือกอาชีพได้ด้วยตนเอง

5. การตัดสินใจเลือกอาชีพควรมีความยืดหยุ่น เนื่องจากการเลือกอาชีพ เป็น ขบวนการที่จะต้องใช้เวลาเลือกหลายปี ดังนั้นในช่วงเวลาดังกล่าวสภาพการณ์ต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับตลาดแรงงานอาจเปลี่ยนแปลงได้ นอกจากนี้บุคคลยังมีความสามารถที่จะประกอบอาชีพอย่างเหมาะสมได้มากกว่าหนึ่งอย่าง การตัดสินใจเลือกอาชีพของบุคคลจึงต้องมีความยืดหยุ่น เพราะเมื่อบุคคลตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพใดอาชีพหนึ่งแล้ว อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงได้ ถ้า สภาพการณ์ต่าง ๆ ในสังคมเปลี่ยนแปลงไป

6. การเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพเป็นสิ่งจำเป็น เพราะบุคคลจะต้องเตรียมตัวเพื่อ ประกอบอาชีพที่ได้รับเลือกแล้ว จึงจะสามารถประกอบอาชีพนั้นได้ การเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ เป็นการพัฒนาบุคคลทางด้านวิชาชีพ สถิติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจ นักแนะแนวและ อาจารย์ที่ปรึกษาด้านวิชาการ จะต้องช่วยให้นิสิตนักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษา วิชาการแขนงต่าง ๆ ตลอดจนการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อช่วยให้นิสิตนักศึกษาวิชาการ แขนงต่าง ๆ ตลอดจนการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อช่วยให้นิสิตนักศึกษาเป็นคนที่สมบูรณ์ และมีความสำเร็จในการประกอบอาชีพ

7. การแนะแนวอาชีพเป็นงานของบุคลากรทุกฝ่ายในสถาบันการศึกษา เนื่องจาก บริการแนะแนวอาชีพเป็นส่วนหนึ่งการศึกษาของสถาบัน ดังนั้นบุคลากรทุกฝ่ายใน สถาบันอุดมศึกษาควรมีส่วนร่วมในกระบวนการแนะแนวอาชีพของสถาบัน ผู้บริหารทั้งฝ่ายกิจการ นิสิตนักศึกษาและฝ่ายวิชาการ จะต้องร่วมมือกันวางแผนและดำเนินการให้ระบบการแนะแนวอาชีพมี ประสิทธิภาพ ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษากับคณะวิชาการต่าง ๆ จะต้องมีการประสานงานและมีความ ร่วมมือกันอย่างใกล้ชิด เพื่อให้ให้นักแนะแนวและอาจารย์ที่ปรึกษาได้ร่วมมือกันช่วยนิสิตนักศึกษาใน การเลือกอาชีพ และเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ หน่วยงานอื่น ๆ ของสถาบันก็มีส่วนสำคัญใน การช่วยส่งเสริมสนับสนุนงานแนะแนวอาชีพของสถาบัน ในด้านการติดต่อประสานงาน การจัดสรร งบประมาณของโครงการแนะแนวอาชีพ จึงอาจกล่าวได้ว่าโครงการแนะแนวอาชีพของ สถาบันอุดมศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อนิสิตนักศึกษาทั้งหมดได้ก็ด้วยความร่วมมืออย่างจริงจังของ บุคลากรทุกฝ่ายของสถาบัน

8. ควรจัดบริการแนะแนวอาชีพให้มีความสมบูรณ์ บริการแนะแนวอาชีพจะมี ประสิทธิภาพได้ก็จะต้องมีบริการและกระบวนการต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- 8.1 บริการสนเทศเกี่ยวกับอาชีพ
- 8.2 มีบริการทดสอบ
- 8.3 มีบริการให้คำปรึกษาทั้งทางด้านการศึกษา อาชีพ ส่วนตัวและสังคม
- 8.4 มีการเก็บรวบรวมระเบียบวาระของนิสิตนักศึกษา
- 8.5 มีกระบวนการพัฒนานิสิตนักศึกษาให้มีความพร้อมทั้งทางร่างกายและ จิตใจ
- 8.6 มีบริการจัดหางานให้นิสิตนักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา
- 8.7 มีการติดตามประเมินผลศิษย์เก่า

9. ควรมีการประสานงานกับหน่วยงานภายนอกสถาบัน การบริการแนะแนวอาชีพของสถาบันมีความจำเป็นต้องมีการประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ เช่น ระหว่างบริการแนะแนวอาชีพของสถาบันอื่น ศูนย์แนะแนวการศึกษาและอาชีพ กรมแรงงาน บริษัทห้างร้าน เป็นต้น

ลอยด์ (ดูษฎี น้อยใจบุญ. 2543: 48; อ้างอิงจาก Lloyd. 1953: 83-154) ได้กล่าวถึงการจัดบริการแนะแนวอาชีพว่าเป็นบริการที่ช่วยเหลือให้นักศึกษาได้เลือกอาชีพที่เหมาะสมกับความถนัดและความสามารถของตนเอง ช่วยเหลือให้เลือกสาขาวิชาเรียนได้สอดคล้องกับความต้องการของอาชีพต่าง ๆ ในตลาดแรงงาน

จึงกล่าวได้ว่าการจัดบริการแนะแนวอาชีพนั้นถือว่ามีความจำเป็นมากโดยเฉพาะในสถาบันการศึกษาเพื่อจะช่วยเหลือให้บุคคลสามารถเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับตนเอง สามารถพัฒนาตนเองให้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ อันจะเป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศ

1.6 การจัดบริการแนะแนวอาชีพในสถาบันการศึกษา

การแนะแนวอาชีพให้ได้ผลดีนั้นควรเริ่มตั้งแต่วัยประถมศึกษาต่อเนื่องจนถึงระดับอุดมศึกษา โดยมีลักษณะการจัดที่แตกต่างกันไปตามความเหมาะสมของวัย ซึ่งการศึกษาวิจัยนี้ผู้วิจัยได้เน้นศึกษาถึงการแนะแนวอาชีพในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นดังนี้

การแนะแนวอาชีพในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

1. ลักษณะของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

เอ็ม จอห์นสัน (อรอนงค์ รัชฎะวัน. 2539: 20-24; อ้างอิงจากวัชรีย์ ทรัพย์มี. 2523: 127-128) ได้กล่าวถึงลักษณะของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นเกี่ยวกับอาชีพไว้ดังนี้ คือเด็กเริ่มเข้าใจตนเอง

1.1 เด็กจะมีความเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ในขอบข่ายที่กว้างขึ้น

1.2 ในช่วงนี้เป็นระยะที่เด็กเริ่มสำรวจตนเองและอาชีพเพิ่มขึ้น และเริ่มมีความรับผิดชอบในการวางโครงการต่าง ๆ

1.3 เด็กวัยนี้มีความต้องการที่จะเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม และจะทำตามเกณฑ์ของกลุ่ม เพื่อนร่วมรุ่นจะมีอิทธิพลต่อเขามาก ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพด้วย

1.4 ยังตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการได้ไม่ดีนักมักจะตามเพื่อนหรือปล่อยให้ตามเรื่อง

1.5 ยังควบคุมอารมณ์ได้ไม่ดีนัก

1.6 สามารถทำงานได้ตามลำพังโดยไม่ต้องมีคนควบคุม

เด็กวัยนี้ สิ่งแวดล้อมจะมีอิทธิพลต่อเขามาก เขาจะอยากเป็นที่รู้จัก มีชื่อเสียงและอยากประสบความสำเร็จด้านกีฬาและวิชาการ ซึ่งเด็กจะยึดถือสิ่งเหล่านี้เป็นค่านิยมในการเลือกอาชีพ เช่น ถ้ามีความสำเร็จด้านวิชาการจะมุ่งหวังประกอบอาชีพระดับวิชาชีพ โดยคิดจะศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา

2. จุดประสงค์ของการแนะแนวอาชีพระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

2.1 ให้นักเรียนเข้าใจความสนใจ ค่านิยม ความสามารถ บุคลิกภาพของตนเองมากขึ้น รู้จักประเมินข้อดีและข้อบกพร่องของตนเองอย่างเที่ยงตรง เข้าใจพฤติกรรมของตนเองเพิ่มขึ้น ให้นักเรียนตระหนักว่าตนเหมือนหรือแตกต่างจากบุคคลอื่นอย่างไร และวางโครงการประกอบอาชีพอย่างกว้าง ๆ ได้ว่าจะประกอบอาชีพใด ระดับใด

2.2 ให้นักเรียนรู้จักโลกของงานกับการศึกษาตลอดจนเห็นความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพแขนงต่าง ๆ กับหลักสูตร โดยพิจารณาว่าสาขาการศึกษาใดจะนำไปสู่การประกอบอาชีพใดได้บ้าง เพื่อประโยชน์ในการตัดสินใจเลือกอาชีพในอนาคต

2.3 ให้นักเรียนตระหนักในข้อดีและข้อบกพร่องของการเลือกประกอบอาชีพแต่ละอย่าง

2.4 ช่วยให้นักเรียนรู้จักพิจารณาว่าในการเลือกประกอบอาชีพแต่ละอย่างนั้นจะต้องพิจารณาเกี่ยวกับ โครงการศึกษา ลักษณะของอาชีพ คุณค่าที่มีต่อสังคม การประกอบอาชีพนั้นจะนำไปสู่วิถีชีวิตที่เขาชอบหรือไม่ อาชีพนั้นสนองความต้องการและค่านิยมของเขาหรือไม่ และอาชีพนั้นเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานมากน้อยเพียงใด

2.5 ช่วยให้นักเรียนตระหนักในคุณค่าของตนเอง ซึ่งจะส่งเสริมให้นักเรียนเกิดแรงบันดาลใจที่จะวางโครงการในอนาคต

2.6 ช่วยให้นักเรียนมีประสบการณ์ในการได้รับความสำเร็จ

2.7 ช่วยให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษา

2.8 ช่วยให้นักเรียนตระหนักถึงคุณค่าของการทำงานว่าเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับตนเองและสังคม

2.9 ช่วยให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการตัดสินใจเลือกสิ่งต่าง ๆ อย่างเหมาะสมและแก้ปัญหาด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ

2.10 ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักวางโครงการในการทำกิจกรรมต่าง ๆ

2.11 ส่งเสริมให้นักเรียนมีความรับผิดชอบ

2.12 ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักวิธีหาข้อมูลด้านอาชีพ

2.13 ส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการปรับตัว มีบุคลิกภาพที่ดี มีค่านิยมของตนเอง ซึ่งจะช่วยให้วางอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กิจกรรมแนะแนวอาชีพในระดับมัศึกษานั้นครอบคลุมทั้งกิจกรรมที่จัดขึ้นในชั้นโม่งแนะแนวและกิจกรรมที่จัดนอกห้องเรียน นอกจากนั้น มีบริการให้คำปรึกษาด้านอาชีพสำหรับผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือในการวางโครงการศึกษาหรือประกอบอาชีพ ดังนี้

1. การให้นักเรียนสำรวจตนเอง โรงเรียนและนักแนะแนวควรจัดสภาพการณ์ต่าง ๆ ให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ที่จะได้มีโอกาสสำรวจความสามารถ ความถนัด ความสนใจของตน

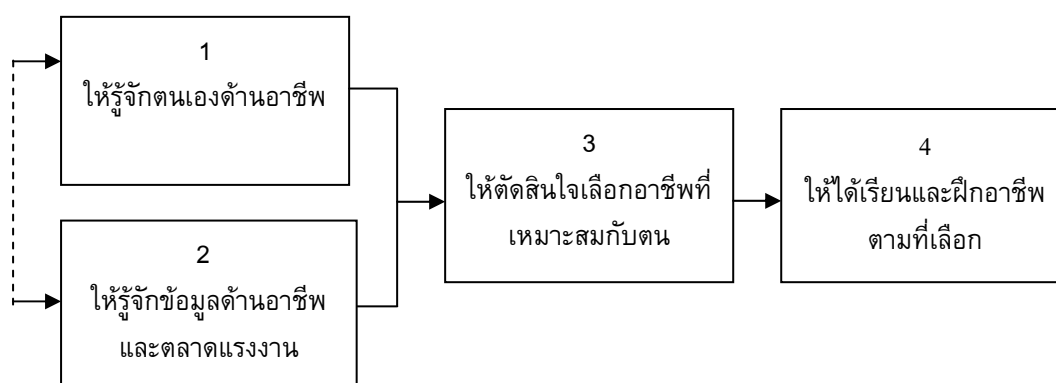
2. การให้ข้อมูลด้านการศึกษาและอาชีพ ซึ่งจัดให้ข้อมูลแก่นักเรียนเป็นกลุ่มได้ จากการจัดกิจกรรมแนะแนวต่าง ๆ ในโรงเรียนและนอกสถานที่ รวมถึงการให้ข้อมูลด้านอาชีพใน ชั่วโมงแนะแนวหรือชั่วโมงกิจกรรมสำรวจ, การค้นคว้าข้อมูลด้านอาชีพ, การสำรวจอาชีพในชุมชน, การสัมภาษณ์ผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ และการสอดแทรกข้อมูลด้านอาชีพในวิชาต่าง ๆ

3. การให้คำปรึกษาด้านอาชีพ เพื่อช่วยให้ตระหนักถึงความต้องการและค่านิยม ของตน พิจารณาว่าความต้องการและค่านิยมนั้นมีอิทธิพลต่อจุดมุ่งหมายในการเลือกอาชีพอย่างไร มี ขั้นตอนอย่างไรที่จะนำไปสู่เป้าหมาย การให้คำปรึกษาด้านอาชีพนั้นอาจให้คำปรึกษาได้แบบเดี่ยว และแบบกลุ่ม

4. การจัดกิจกรรมจัดวางตัวนักเรียนเกี่ยวกับอาชีพ และมีการติดตามผลว่า ผู้รับบริการได้รับผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่เพียงใด

กิจกรรมการแนะแนวอาชีพในระดับมัธยมศึกษา คือ

การจัดกิจกรรมอาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษาสามารถจัดกิจกรรมได้หลากหลาย เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาอาชีพ ดังแผนภูมิที่ 1 นี้

ภาพประกอบ 1 แสดงระบบการแนะแนวอาชีพ กรมสามัญศึกษาที่โรงเรียนมัธยมศึกษาจัดเป็น แนวปฏิบัติเพื่อพัฒนาอาชีพ

ที่มา : รัตนา ปวะบุตร. 2529 : 62

ดังนั้นการแนะแนวอาชีพจึงเข้ามามีบทบาทสำคัญในการช่วยให้บุคคลเกิดความกระฉ่างในการเลือกอาชีพของเขา เพื่อให้ตรงกับความถนัด ความสนใจของเขาให้มากที่สุด ซึ่งผลก็คือการมีความพึงพอใจในงานอาชีพ และทำประโยชน์ให้กับสังคมได้มากที่สุด เพราะการแนะแนวอาชีพในสมัยใหม่นี้หมายถึง กระบวนการชี้แนะเพื่อช่วยเหลือและส่งเสริมในทรัพยากรมนุษย์ของสังคมได้มีชีวิตการทำงานที่มีประสิทธิภาพ มีความพึงพอใจในงานนั้น อันสอดคล้องกับความรู้และทักษะที่ได้ฝึกฝนมา โดยศึกษาวิเคราะห์สถานการณ์ในเรื่องการอาชีพ การติดตามผล และ

ประเมินผลสถานการณ์มีงานทำและการว่างงานของผู้มีการศึกษา เพื่อนำไปใช้ประกอบการกำหนดเป้าหมายในการรับนิสิตนักศึกษาของสถาบันการศึกษานั้นๆ ใช้ประกอบการตัดสินใจเลือกเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียน และใช้ประกอบการปรับปรุงคุณภาพการศึกษา ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานควบคู่กัน

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลด้านอาชีพ

2.1 ความหมายของบริการสนเทศ

นอร์ริส (Norris. 1960: 21) กล่าวว่าบริการสนเทศ คือ บริการในโครงการแนะแนว ซึ่งจัดหาสารสนเทศที่เชื่อถือได้ด้านการศึกษา ด้านอาชีพ และด้านสังคมให้กับนักเรียน ข้อสนเทศนั้นจะต้องเชื่อถือได้ในสถานการณ์ปัจจุบันและมีความถูกต้องในอนาคต

ทองเรียน อมรัชกุล (2524: 51) ได้ให้ความหมายของว่าบริการสนเทศ นั้นเป็นการเสนอความรู้ข่าวสารในด้านการศึกษา ด้านการเลือกอาชีพ และด้านสังคมและส่วนตัว โดยมีขอบเขตตั้งแต่การรวบรวมสารสนเทศ การจัดเป็นหมวดหมู่ การประเมินค่า การแปลความหมาย ตลอดจนการเสนอสารสนเทศแก่ผู้รับบริการ เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางที่ดีขึ้น

ลักขณา สิริวัฒน์ (2543: 292) ได้ให้ความหมายของบริการสนเทศ หรือบริการให้ข่าวสาร ว่าเป็นบริการที่ให้ความรู้แก่นักเรียนในเรื่องต่าง ๆ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจ การปรับตัว เป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เพื่อนักเรียนจะได้มาอ่าน ฟัง เพื่อความรู้ ซึ่งการให้บริการสนเทศในโรงเรียนเป็นกิจกรรมที่สำคัญมากที่ครูแนะแนวจะต้องรับผิดชอบดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งในหลักสูตรกิจกรรมแนะแนวประกอบขึ้นด้วยหัวข้อต่าง ๆ เกี่ยวกับการให้บริการสนเทศ ซึ่งแบ่งเป็น 3 ประเภทคือ บริการสนเทศด้านการศึกษา บริการสนเทศด้านอาชีพ และบริการสนเทศด้านสังคมและส่วนตัว

พาริตา ประธาน (2533 : 9-10) กล่าวว่าบริการสนเทศ หมายถึง บริการที่สถานศึกษาจัดขึ้นเพื่อรวบรวมและนำเสนอข้อมูลต่าง ๆ เพื่อช่วยเหลือนักศึกษาให้ได้รับข้อมูล ข่าวสาร ข้อเท็จจริง และรายละเอียดต่าง ๆ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อตัวนักศึกษาในด้านการศึกษา อาชีพ การปฏิบัติตนในสังคมและการปรับตัวให้เหมาะสมในสภาพการณ์ปัจจุบัน

จากความหมายของบริการสนเทศที่กล่าวมานั้น สรุปว่าบริการสนเทศนั้น เป็นบริการที่ให้ความรู้ ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่มีความถูกต้อง น่าเชื่อถือ ทั้งในด้านการเลือกอาชีพ การศึกษา และสังคมและส่วนตัว ที่จะเป็นประโยชน์แก่นักเรียนในการจะนำไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับตนเองในสภาพการณ์ปัจจุบัน

2.2 ความหมายของข้อสนเทศด้านอาชีพ

คมเพชร ฉัตรศุภกุล (2521: 83) ได้กล่าวว่า ความหมายของข้อสนเทศด้านอาชีพ คือ ข้อมูลเกี่ยวกับตำแหน่งการงาน หน้าที่ในการทำงาน คุณสมบัติของบุคคลที่จะเข้าไปทำงาน สถานภาพของการทำงาน สิ่งตอบแทน ความก้าวหน้าในการทำงาน ความต้องการของแรงงานทั้งในปัจจุบันและอนาคต รวมทั้งแหล่งที่จะให้ข้อสนเทศเพิ่มเติมได้ ข้อมูลดังกล่าวจะต้องเป็นข้อมูลที่มีความเที่ยงตรง และเป็นประโยชน์ต่อการเลือกอาชีพ

วัชร ทรัพย์มี (2523: 62) ได้กล่าวว่า ข้อสนเทศด้านอาชีพที่จะให้แก่นักเรียนจะเป็นข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะอาชีพต่าง ๆ คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ สถานการณ์ในการทำงาน ความต้องการของตลาดเกี่ยวกับอาชีพและความก้าวหน้าของอาชีพ

ทิพวรรณ กิตติพร (2531: 93) ได้ให้ความหมายของบริการสนเทศทางอาชีพ ว่าเป็นบริการจัดหาและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับโลกของอาชีพ ตลอดจนเสนอข้อสนเทศเพื่อให้ความรู้และข่าวสารแก่นักเรียน ที่จะช่วยให้นักเรียนได้รู้จักโลกของอาชีพและสามารถนำไปพิจารณาประกอบการตัดสินใจในการเลือกอาชีพหรือการศึกษาต่อ ซึ่งจะมีขอบข่ายการจัดข้อสนเทศให้เป็นหมวดหมู่ การทดสอบความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นของข้อสนเทศ ตลอดจนการแปลความหมายของข้อสนเทศ

ผกา บุญเรือง (2528: 7-9) ได้ให้ความหมายว่า ข้อสนเทศด้านอาชีพหมายถึง การช่วยให้เด็กได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ช่วยให้เด็กเข้าใจเกี่ยวกับคุณสมบัติผู้สมัครงาน รายละเอียดงานต่าง ๆ รายได้ ความก้าวหน้า และความต้องการแรงงานในปัจจุบันและอนาคต

สรุปความหมายของข้อสนเทศด้านอาชีพได้ดังนี้ ข้อสนเทศด้านอาชีพหมายถึง ข้อเท็จจริงกับอาชีพที่มีความน่าเชื่อถือรวมถึงสภาพการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ ซึ่งสามารถช่วยให้นักเรียนนำมาใช้ในการประกอบการตัดสินใจเลือกอาชีพ วางแผน เตรียมตัว และการเข้าสู่อาชีพ เพื่อสร้างความก้าวหน้าให้กับตนเองได้

2.3 ความสำคัญของข้อสนเทศด้านอาชีพ

ทฤษฎีการเลือกอาชีพของฮอปพอค (Hoppock) ได้กล่าวไว้เกี่ยวกับความสำคัญของข้อสนเทศด้านอาชีพว่าจะมีผลต่อการเลือกอาชีพว่า ความรู้เกี่ยวกับอาชีพนั้นจะช่วยให้นักเรียนได้ค้นพบอาชีพต่าง ๆ ที่อาจจะสนองความต้องการของตน สิ่งที่ได้รับจากการประกอบอาชีพ และสิ่งที่จะต้องให้แก่อาชีพนั้น ๆ รวมถึงการช่วยให้นักเรียนสามารถคาดคะเนได้ว่า อาชีพใดจะสนองความต้องการของตนได้ดีกว่าอาชีพอื่น ๆ (ผกา บุญเรือง. 2528: 259)

พล แสงสว่าง (2529: 30) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการให้ข่าวสารเกี่ยวกับอาชีพ (Occupational Information) ในการจัดบริการแนะแนวอาชีพไว้ว่า เพื่อให้บุคคลรู้จักคุ้นเคยกับชนิด ลักษณะ และแหล่งงาน รายได้ ความก้าวหน้าในอาชีพ

นวลศิริ เปาโรหิตย์ (คุษฎี น้อยใจบุญ. 2543: 24; อ้างอิงจาก ทบวงมหาวิทยาลัย. 2527. *การแนะแนวอาชีพในสถาบันอุดมศึกษา*. หน้า 31-33) ได้กล่าวถึงข้อมูลทางอาชีพว่าเป็นหัวใจสำคัญยิ่งต่อการบริการแนะแนวอาชีพ ซึ่งข้อมูลทางอาชีพนี้ หมายถึงลักษณะของงานอาชีพต่าง ๆ แนวโน้มทางอาชีพ ความก้าวหน้า เงินเดือน สวัสดิการ ฯลฯ รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาต่อทั้งในและต่างประเทศ ข้อสำคัญข้อมูลต้องทันสมัยเสมอ

คองเกอร์ (2545: 63) ได้กล่าวถึงความสำคัญของสารสนเทศด้านอาชีพที่มีต่อนักเรียนว่า นักเรียนจำเป็นต้องได้รับสารสนเทศเกี่ยวกับอาชีพและตลาดแรงงาน เพื่อนำมากำหนดสิ่งที่ตนชอบได้อย่างเหมาะสม ถูกต้อง และเพื่อการตัดสินใจด้านการศึกษา การฝึกอบรมและโอกาสในการได้งานทำ

ทิพวรรณ กิตติพร (2531: 93) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของบริการสนเทศด้านอาชีพไว้ดังนี้

1. เพื่อให้นักเรียนได้สำรวจและเข้าใจโลกของอาชีพ
2. เพื่อให้นักเรียนพิจารณาถึงความสอดคล้องและความเหมาะสมของตนเองที่มีต่อการเลือกอาชีพในอนาคต
3. เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนค้นเคยและมีประสบการณ์โดยตรงกับผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ
4. เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการวางแผนการศึกษา และเป็นแนวทางในการประกอบอาชีพ
5. เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงปัญหาในการประกอบอาชีพ
6. เพื่อเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริต

จากความสำคัญของข้อสนเทศด้านอาชีพที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ข้อสนเทศด้านอาชีพนั้นมีความสำคัญต่อการเลือกอาชีพของบุคคล ในการที่จะช่วยให้บุคคลเกิดความรู้ความเข้าใจในลักษณะของอาชีพด้านต่าง ๆ และนำความรู้ที่ได้มาใช้พิจารณาว่าอาชีพใดเหมาะสมหรือสามารถตอบสนองความต้องการของตนได้มากน้อยเพียงไร เพื่อนำมาเป็นแนวทางประกอบการตัดสินใจด้านการศึกษาต่อและเลือกประกอบอาชีพได้

2.4 ขอบข่ายการจัดบริการสนเทศด้านอาชีพ

ฮอพพ็อค (สำเนาฯ ขจรศิลป์. 2530: 49-51; อ้างอิงจาก Hoppock. 1976) ได้กล่าวถึงขอบข่ายของข้อมูลด้านอาชีพไว้ดังนี้

1. แนวโน้มของตลาดแรงงาน เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการผู้ทำงานในด้านต่าง ๆ ในปัจจุบัน และการพยากรณ์ที่จะมีความต้องการเพิ่มขึ้นหรือลดลงในอนาคต
2. ลักษณะงาน งานที่จะต้องทำเป็นประจำมีลักษณะอย่างไร ผู้ทำงานจะต้องทำอะไรบ้าง เป็นงานที่ทำให้เกิดความเพลิดเพลินหรือก่อให้เกิดความเบื่อหน่าย งานใหญ่หรืองานเล็ก

มีความรับผิดชอบที่สำคัญหรือต้องเกี่ยวข้องกับตัวเลข สิ่งของ หรือคน ต้องใช้อุปกรณ์มากหรือไม่ ต้องนั่งทำงาน ยืนทำงาน ต้องเดินทางหรือไม่

3. สภาพแวดล้อมของงาน ได้แก่ สภาพแวดล้อมและบรรยากาศของงาน เช่น ร้อน ชื้น แห้ง เปียก ฝุ่นละออง สกปรก เสียงดัง ในอาคาร กลางแจ้ง ในโรงงาน มีสารพิษมีสารกัมมันตภาพรังสี มีความขัดแย้ง เป็นต้น

4. คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ ได้แก่ อายุ เพศ ส่วนสูงและน้ำหนัก คุณสมบัติทางร่างกายอื่น ๆ ความถนัด ความสนใจ การควบคุมทางกฎหมาย สัญชาติ การศึกษาอบรม

5. การเข้าประกอบอาชีพ การเข้าประกอบอาชีพต้องมีวิธีการอย่างไร โดยการสมัครงานกับนายจ้างด้วยตนเอง ต้องมีการสอบสัมภาษณ์หรือต้องสอบข้อเขียนด้วย ถ้าเป็นการประกอบอาชีพอิสระจะต้องใช้ทุนทรัพย์เพื่อดำเนินกิจการมากน้อยเพียงใด

6. รายได้ในการประกอบอาชีพนั้น ๆ จะมีรายได้เป็น วัน สัปดาห์ เดือน ปี โดยเฉลี่ยแล้วเป็นเงินเท่าใด

7. ความก้าวหน้า อาชีพนั้น ๆ จะมีความก้าวหน้าเพียงใด จะต้องมีการศึกษาอบรมเพิ่มเติม มีความสามารถ หรือมีประสบการณ์อย่างไรจึงจะได้เลื่อนขั้นและจะมีโอกาสได้เลื่อนขั้นมากน้อยเพียงใด การประกอบอาชีพเดิมจะนำไปสู่อาชีพใหม่ได้หรือไม่

8. การกระจายของผู้ประกอบอาชีพ มีผู้ประกอบอาชีพนั้นมากน้อยเพียงใดและกระจายอยู่ทั่วประเทศหรือมีอยู่เพียงบางจังหวัดหรือไม่จึงเป็นเช่นนั้น ผู้ประกอบอาชีพจะประกอบอาชีพที่ใดก็ได้หรือจะต้องอยู่ที่ใดที่หนึ่งโดยเฉพาะ

9. ข้อดีและข้อเสีย อาชีพแต่ละอย่างย่อมมีทั้งข้อดีข้อเสียซึ่งขึ้นอยู่กับความพอใจและความต้องการของผู้ประกอบอาชีพแต่ละคน งานบางอย่างอาจมีการทำงานล่วงเวลา ทำงานในวันเสาร์ อาทิตย์ หรือวันหยุด และการเดินทางไปปฏิบัติงานในท้องที่อื่น ๆ งานบางอาชีพมีความมั่นคงกว่างานอย่างอื่น เป็นต้น

คองเกอร์ (2545: 63) ได้กล่าวถึงลักษณะของสารสนเทศที่นักเรียนต้องการว่าต้องประกอบด้วย คำอธิบายลักษณะของงานในอาชีพต่าง ๆ ส่วนประกอบของเครือข่ายอาชีพ คุณสมบัติที่จำเป็นต่อการศึกษาและการฝึกอบรม วุฒิบัตรที่จำเป็น การลงทะเบียน ฯลฯ ข้อมูลด้านเงินเดือนและค่าจ้าง สภาพการทำงานคุณลักษณะต่าง ๆ (เช่น ความถนัด ความสนใจ และบุคลิกภาพ) ของบุคคลที่จะประสบความสำเร็จในอาชีพต่าง ๆ การสับเปลี่ยนโยกย้ายภายในอาชีพ อัตราและจำนวนการจ้างงานและฤดูกาลการจ้างงาน และแนวโน้มของงานในอนาคต

ผกา บุญเรือง (2528: 209-210) กล่าวถึงข้อสนเทศที่เกี่ยวข้องกับงานอาชีพ ไว้ดังนี้

1. ชื่ออาชีพ

2. ลักษณะและชนิดของอาชีพ

3. แนวโน้มของอาชีพ หรือความต้องการของภาวะตลาดแรงงาน เช่น จำนวนผู้สมัคร ความต้องการของตลาดแรงงาน, การเพิ่มจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาชีพ, การลดและการเพิ่มจำนวนคนงานในอาชีพ

4. คุณลักษณะประจำตัวของอาชีพ
5. คุณสมบัติของผู้สมัครเข้าทำงานหรือการเตรียมตัว เช่น พื้นความรู้ อายุ เพศ ลักษณะและความสามารถพิเศษ รวมถึงการเตรียมตัวของผู้สมัคร เป็นต้น
6. โอกาสความก้าวหน้าในอาชีพ เช่น การเลื่อนขั้นเงินเดือน เลื่อนตำแหน่งและการเปิดโอกาสให้ฝึกฝน อบรม ศึกษาต่อเพื่อความก้าวหน้า
7. สภาพของงานอาชีพ เช่น อัตรารายได้หลัก อัตราเวลาทำงานในหนึ่งวัน ระเบียบและความมั่นคงในงานอาชีพ
8. ประโยชน์ที่ได้รับจากการทำงาน
9. ปัญหาที่ต้องประสบเกี่ยวกับการทำงาน
10. วิธีการสมัครเข้าทำงาน
11. วิธีปฏิบัติตนในการทำงาน
12. หลักหรือวิธีการทำงานให้ก้าวหน้า
13. แหล่งสำหรับหาข้อเท็จจริงรายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพและการทำงาน

วัชร ทรัพย์มี (2531: 68) กล่าวว่า ข้อเสนอแนะทางอาชีพที่จะให้แก่นักเรียนนั้นจะเป็นข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะอาชีพต่าง ๆ คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพนั้น ๆ สภาพการณ์ในการทำงาน ความต้องการของตลาดเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ตลอดจนความก้าวหน้าในการทำงาน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ลักษณะของอาชีพต่าง ๆ เป็นต้นว่า ลักษณะการทำงานและหน้าที่ความรับผิดชอบ เพศ เชื้อชาติ ของผู้ที่จะเข้าประกอบอาชีพนั้น ๆ
2. ความต้องการของตลาดในอาชีพต่าง ๆ
3. การเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพต่าง ๆ
4. สถานที่สมัครเข้าทำงาน
5. ความก้าวหน้าในอาชีพต่าง ๆ
6. แหล่งที่จะไปค้นคว้าเกี่ยวกับข้อมูลทางอาชีพ
7. วิธีประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ
8. ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาในการเตรียมตัวประกอบอาชีพต่าง ๆ เป็นต้นว่า ต้องใช้เวลาศึกษานานแค่ไหนเสียค่าใช้จ่ายในการศึกษามากน้อยเพียงใด

นอร์ริส ซีแรนและแฮทช์ (นรินทร์ จุลทรัพย์. 2534: 6-7; อ้างอิงจาก Norris, Zeran and Hatch. 1960: 22-23) ได้เสนอรายละเอียดข้อเสนอแนะทางอาชีพไว้ดังนี้

1. ลักษณะโดยทั่วไปของงาน เช่น เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับคนหรือวัตถุ งานบริการหรืองานผลิต ตลอดจนภารกิจต่าง ๆ ของงานที่จะต้องปฏิบัติ เป็นต้น
2. สภาพแวดล้อมในการทำงาน เช่น เป็นงานกลางแจ้ง งานในร่ม ทำงานในห้องปรับอากาศ เสียงอึกทึก เป็นต้น

3. คุณสมบัติของผู้ที่จะประกอบอาชีพนั้นๆ เช่น เกี่ยวกับ เพศ อายุ ส่วนสูง น้ำหนัก สายตา สภาพร่างกาย การศึกษาอบรม ประสบการณ์การทำงาน เป็นต้น
4. โอกาสการขยายตัวของงาน เกี่ยวกับการขยายตัวของงานในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต มีแนวโน้มว่าจะเลิกกิจการหรือไม่
5. งานนั้นมีกฎหมายแรงงานคุ้มครองหรือไม่ เช่น ค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำ ระยะเวลาการปฏิบัติงาน จำนวนชั่วโมงต่อวัน เป็นต้น
6. การเตรียมตัวเข้าสู่งาน ต้องใช้ระยะเวลาศึกษาฝึกอบรมนานเท่าไร ช่วงของการศึกษาฝึกอบรมได้ค่าตอบแทนหรือไม่ และมีระยะทดลองปฏิบัติงานก่อนหรือไม่ ถ้ามีใช้เวลานานเท่าไร
7. เกณฑ์หรือวิธีการคัดเลือกเข้าทำงาน เช่น มีการสอบหรือไม่ ใช้วิธีการสอบแข่งขันหรือสอบคัดเลือก ต้องเสียค่าสมัครเท่าไร ต้องมีเงินค้ำประกันหรือไม่ เป็นต้น
8. โอกาสและความก้าวหน้าของผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับตำแหน่งหน้าที่ ความรับผิดชอบ การเลื่อนวิทยฐานะ การศึกษาฝึกอบรมเพิ่มเติม ค่าจ้าง เงินเดือนสูงสุด
9. รายได้ ค่าตอบแทน เหมาะสมกับความสามารถหรือวุฒิการศึกษาหรือไม่ รายได้พิเศษขณะปฏิบัติงานและเงินรางวัลที่จะได้รับภายหลังเกษียณอายุ หรือต้องออกจากงาน
10. สวัสดิการต่าง ๆ ที่จะได้รับ เช่น การรักษาพยาบาลเมื่อเจ็บป่วย วันหยุดพักผ่อนประจำปี การได้รับความช่วยเหลือจากการมีบุตร การอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงาน เป็นต้น
11. จำนวนผู้ร่วมงานทั้งภายในและภายนอกสำนักงาน รวมทั้งที่อยู่ตามสาขาต่าง ๆ ของหน่วยงาน
12. องค์กรที่เป็นตัวแทน เช่น สหภาพ ชมรม สมาคม สหกรณ์ เป็นต้น
13. อื่นๆ เช่น ทักษะการเขียนจดหมายสมัครงาน การกรอกใบสมัคร การสอบสัมภาษณ์ ตลอดจนแหล่งบริการข้อสนเทศทางอาชีพ เป็นต้น

สรุปข้อบ่งชี้ข้อสนเทศด้านอาชีพจะต้องประกอบด้วย ลักษณะงาน สภาพแวดล้อมในการทำงาน คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ การเตรียมตัวในการเข้าสู่อาชีพ รายได้ สภาพแวดล้อมตลาดแรงงาน สวัสดิการ และโอกาสความก้าวหน้า ซึ่งการให้ข้อสนเทศนั้นต้องมีความชัดเจน ละเอียดครอบคลุม และผู้ให้ข้อสนเทศจะต้องมีความเข้าใจในข้อสนเทศนั้นเพื่อที่จะช่วยให้นักเรียนได้เข้าใจอย่างชัดเจนก่อนที่จะตัดสินใจวางแผนการศึกษาและการเลือกอาชีพ

2.5 ลักษณะของข้อสนเทศด้านอาชีพ

ลักษณะข้อสนเทศด้านอาชีพที่ดีนั้น ชูติมา สัจจานนท์ (2532: 31) ได้สรุปไว้ดังนี้

1. จะต้องมีความถูกต้อง
2. จะต้องมีความสมบูรณ์
3. จะต้องทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์

ทิววรรณ กิตติพร (2531: 94) ได้กล่าวถึงหลักการให้ข้อเสนอแนะทางอาชีพ ควรยึดหลัก ดังนี้

1. ความถูกต้องและเชื่อถือได้
2. ความทันสมัย
3. ความชัดเจนในภาษาที่ใช้
4. ความสมบูรณ์ในรายละเอียดข้อเสนอแนะ
5. วัตถุประสงค์และกลุ่มบุคคลที่จัดข้อเสนอแนะนั้นๆ
6. ความสัมพันธ์กับพัฒนาการต่าง ๆ ของบุคคลตามอายุ พื้นฐานการศึกษา
7. ประโยชน์ที่จะนำข้อเสนอแนะไปใช้ให้มากที่สุด
8. รายละเอียดถูกต้องให้โอกาสแก่ทุกอาชีพเท่าเทียมกันไม่โฆษณาชวนเชื่อในอาชีพใดอาชีพหนึ่ง

2.6 แหล่งที่มาของข้อเสนอแนะทางอาชีพ

การจัดการและรวบรวมข้อมูลด้านอาชีพเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความสมบูรณ์ ถูกต้อง และทันสมัย ซึ่งจัดว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งในการรวบรวมจากแหล่งที่มาที่เหมาะสม สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2529: 53-55) ได้กล่าวถึง แหล่งที่มาของข้อมูลด้านอาชีพมีดังนี้

1. แหล่งปฐมภูมิ เป็นแหล่งต้นตอของข้อมูลด้านอาชีพ มี 3 แหล่งคือ
 - 1.1 ผู้ประกอบอาชีพ
 - 1.2 ผู้ว่าจ้างทุกประเภท ทุกระดับ
 - 1.3 หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจ้างแรงงานโดยตรง

จำเนียร ช่างโชติ; วรารัตน์ รงคปราณี; และ สมัย จิตหมวด (2525: 51) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของแหล่งข้อมูลปฐมภูมิว่าเมื่อไม่เข้าใจในรายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพสามารถย้อนกลับไปแหล่งที่มาต้นตอได้ และเป็นแหล่งที่ดีที่สุด

1. แหล่งทุติยภูมิ เป็นแหล่งที่ได้รับข้อมูลจากแหล่งต้นตออีกต่อหนึ่ง เช่น นักแนะแนว สิ่งตีพิมพ์ ห้องสมุดอาชีพ ซึ่งมีความสำคัญต่อการแนะแนวอาชีพมาก นักศึกษาสามารถค้นคว้าได้ แหล่งข้อมูลที่สำคัญของข้อมูลด้านอาชีพมีดังนี้

1. งานแนะแนวอาชีพ กองการจัดหางาน กรมแรงงานกระทรวงมหาดไทย ถนนดินแดง กรุงเทพฯ เป็นแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ
2. ศูนย์แนะแนวการศึกษาและอาชีพ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ตั้งอยู่ที่บริเวณ ท้องฟ้าจำลอง กรุงเทพฯ ถนนสุขุมวิท เป็นแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ
3. กองบริการอุตสาหกรรม กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ซอย กล้วยน้ำไท ถนนพระราม 4 กรุงเทพฯ เป็นแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพทางด้านอุตสาหกรรม

4. กองแผนงาน กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ถนนพระราม 6 กรุงเทพฯ เป็นแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอาชีพอุตสาหกรรม

5. กองเผยแพร่และส่งเสริมการประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ถนนราชดำเนินนอก กรุงเทพฯ เป็นแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอาชีพการประมง

6. กองเกษตรสัมพันธ์ กรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ภายในบริเวณมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน กรุงเทพฯ เป็นแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอาชีพทางการเกษตร

7. กองวิชาการและสถิติแรงงาน กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย

8. หน่วยส่งเสริมสินเชื่อเพื่อการเกษตร ธนาคารกรุงเทพ จำกัด ทุกสาขา

9. ฝ่ายนิเทศช่างอุตสาหกรรม หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ถนนราชดำเนินนอก กรุงเทพฯ เป็นแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับช่างอุตสาหกรรม

10. หน่วยจัดหางาน วิทยาลัยช่างกลปทุมวัน ถนนพระราม 1 กรุงเทพฯ เป็นแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับตำแหน่งที่ว่าง

11. ศูนย์ข่าวรับสมัครงาน ก.พ. ถนนพิษณุโลก กรุงเทพฯ เป็นแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับตำแหน่งที่ว่าง

12. แรงงานจังหวัดต่าง ๆ

13. สำนักงานจัดหางานจังหวัดต่าง ๆ

14. สมาคมวิชาชีพต่าง ๆ เช่น สมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย แพทยสมาคมแห่งประเทศไทย สมาคมทนายความแห่งประเทศไทย สมาคมวิชาชีพหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย เป็นต้น

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2529ก: 119) ได้กล่าวถึงแหล่งที่มาของข้อมูลด้านอาชีพมีดังนี้

1. สถาบันการศึกษาต่าง ๆ

2. หน่วยงานราชการต่าง ๆ เช่น ศูนย์แนะแนวการศึกษาและชีพ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย ศูนย์รวมข่าว สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เป็นต้น

3. องค์การ สถาบันเอกชน และสมาคมต่าง ๆ ที่มีบริการแนะแนว

4. รายการวิทยุและโทรทัศน์

5. สำนักพิมพ์ต่าง ๆ ฯลฯ

2.7 ความสำคัญของการเลือกอาชีพ

การเลือกอาชีพ เป็นเรื่องของการตัดสินใจที่สำคัญมากที่สุดอย่างหนึ่งในชีวิต เพราะมีผลสะท้อนถึงความสุขของตนเอง ครอบครัว ส่วนรวมและเกี่ยวข้องกับความสำเร็จของประเทศชาติ

การศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจึงเป็นการเริ่มต้นที่จะวางแนวทางในด้าน การเลือกอาชีพและแนวทางในการดำเนินชีวิต ดังนั้นนักการศึกษาจึงได้ให้ความสำคัญ ความสนใจ เพราะการวางรากฐาน การวางแนวทางที่ถูกต้องในระดับนี้จะสามารถช่วยแก้ไขปัญหาทางด้าน เศรษฐกิจและสังคมของประเทศได้ (ธีรวิทย์ ประทุมพรรัตน์. 2521: 170)

ก่อ สวัสดิพานิช (2513: 1) มีความเห็นว่า การมัธยมศึกษาเป็นการศึกษาเพื่อเตรียมบุคคลให้สามารถออกไปประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อในระดับสูงได้ต่อไป จึงถือได้ว่าเป็นมีความสำคัญ ต่อแนวทางชีวิตของบุคคลเป็นอย่างมาก ปัญหาที่สำคัญที่เด็กประสบ เช่น ปัญหาการเลือกอาชีพ และการเลือกเรียนวิชาต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับที่ ประสาร เมืองหมุด (2511: 55) ทำการสำรวจ ปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3-4 โรงเรียนสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ปีการศึกษา 2509 จำนวน 354 คน พบว่า นักเรียนประสบปัญหา การเลือกอาชีพ ทางด้านความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนทางอาชีพ ความถนัด ความสนใจ การตัดสินใจ การเงิน สุขภาพร่างกาย และด้านผู้ปกครอง

ในปี 2505 สุดใจ เหล่าสุนทร (2505: 1) กล่าวว่า การตัดสินใจเลือกอาชีพ เป็นสิ่งสำคัญ ที่สุดของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสม เพราะจะต้องเลือกอาชีพเสียก่อนว่าตนต้องการ จะประกอบอาชีพใด ส่วนจะเป็นอาชีพต่ำกว่าระดับชั้นมหาวิทยาลัยหรืออาชีพชั้นสูงในระดับ มหาวิทยาลัยก็ตามจะต้องมีการตกลงใจเสียแต่เนิ่น ๆ เพื่อจะได้เรียนวิชาต่าง ๆ เป็นการเตรียม

วชิรญา บัวศรี (2519: 13) กล่าวว่าก่อนที่จะตัดสินใจว่าตนเหมาะสมกับงานประเภท ไດนั้น ควรจะได้พิจารณาถึงปัจจัยสำคัญ ๆ เกี่ยวกับตัวเองคือ มีความสนใจชอบทำอะไรเป็นพิเศษ มีความสามารถทางด้านใด แคไหน ทั้งทางด้านสติปัญญา สุขภาพร่างกาย มีค่านิยมในการทำงานและ ดำรงชีวิตอย่างไร ส่วนความสำเร็จในการทำงานนั้นเป็นเรื่องที่จะต้องหมั่นสำรวจ และพัฒนาตนเอง ให้เหมาะสมกับการทำงานอยู่เสมอ

คมเพชร ฉัตรสุภกุล (2519: 5) กล่าวว่า รากฐานสำคัญที่จะช่วยให้เด็กตัดสินใจได้ อย่างฉลาดนั้น คือ การเรียนรู้ข้อมูลรายละเอียดและข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับ อาชีพอย่างลึกซึ้ง และที่สำคัญที่สุด ข้อมูลที่ได้จะต้องมีความเที่ยงตรงถูกต้อง และเป็นปัจจุบันเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับที่ ฮอปพอค (คมเพชร ฉัตรสุภกุล. 2519: 3-6; อ้างอิงจาก Hoppock. 1976) กล่าวว่า บุคคลจะเลือกอาชีพที่สนองความต้องการของตนเองให้มากที่สุดและดีที่สุดทั้งในปัจจุบันและอนาคต นอกจากนี้การเลือกอาชีพ ควรจะต้องคำนึงถึงความสามารถ ความสนใจ ความถนัด ลักษณะนิสัย และจุดเด่นจุดด้อยของตนเองประกอบกับข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ

วัชรินทร์ ทรัพย์มี (2523: 4) กล่าวว่า การเลือกทางชีวิตและอาชีพที่เหมาะสมย่อมทำให้บุคคลมีความพึงพอใจและเป็นสุขกับชีวิตการทำงานในอนาคตของเขาและเนื่องจากการที่จะเลือกอาชีพได้นั้นจะต้องมีความสามารถในการใช้วิจารณญาณตัดสินใจ โดยอาศัยหลักการวิเคราะห์ตนเองและวิเคราะห์อาชีพประกอบกัน ซึ่งไม่ใช่สิ่งที่ทำได้ในระยะเวลาอันสั้น และยังกล่าวถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จและความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพของบุคคล ซึ่งได้แก่ ความสนใจ สัมฤทธิ์ผลในการเรียน ครอบครัว สถานะเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว

นวลศิริ เปาโรหิตย์ (2527: 25) กล่าวว่า อาชีพมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อชีวิตมนุษย์ เพราะเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิต เศรษฐกิจ เกียรติยศ ชื่อเสียง การประกอบอาชีพจะทำให้บุคคลเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง รู้สึกว่าตนมีค่า สามารถพึ่งตนเองได้และทำประโยชน์ให้แก่สังคมได้ ซึ่งสอดคล้องกับที่ เพเรตีส (ประสาร เมืองหมุด. 2511: 2; อ้างอิงจาก Paradis. 1965) แสดงความคิดเห็นในเรื่องการเลือกอาชีพว่า การรู้จักเลือกอาชีพที่เหมาะสมของแต่ละบุคคล นอกจากจะเป็นประโยชน์แก่ตนเองแล้ว ยังเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติอีกด้วย

แฟรงค์ พาสัน (ลักขณา สริวัฒน์. 2543: 68) กล่าวถึงหลักการเลือกอาชีพไว้ดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ตนเอง โดยบุคคลจะวิเคราะห์คุณสมบัติต่าง ๆ และองค์ประกอบของตนเอง เช่น ความสามารถ ความสนใจ ความถนัด บุคลิกภาพ ฐานะทางเศรษฐกิจ สภาพการณ์ต่าง ๆ ในครอบครัว

2. วิเคราะห์อาชีพ โดยบุคคลจะแสวงหาความรู้ต่าง ๆ เกี่ยวกับอาชีพ เช่น ความรู้เกี่ยวกับลักษณะอาชีพ ความต้องการของตลาดแรงงานเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ รายได้ ความมั่นคง และโอกาสความก้าวหน้าทางด้านอาชีพต่าง ๆ

3. การใช้วิจารณญาณในการตัดสินใจเลือกอาชีพ โดยอาศัยหลักเกณฑ์วิเคราะห์ตนเอง และวิเคราะห์อาชีพประกอบกัน

กินซ์เบิร์ก (คมเพชร ฉัตรศุภกุล. 2521: 76; อ้างอิงจาก Ginzberg. 1951) กล่าวว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพมี 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความเป็นจริง หมายถึง การตอบสนองของบุคคลต่อสิ่งแวดล้อมในขณะนั้นว่าสังคมต้องการอาชีพอะไร ก็ควรเลือกอาชีพที่ตลาดแรงงานต้องการ

2. องค์ประกอบทางการศึกษา หมายถึง คุณภาพและปริมาณทางการศึกษาย่อมมีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ

3. องค์ประกอบทางด้านค่านิยม ค่านิยมมีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ เช่น นิยมเลือกอาชีพที่สังคมยกย่อง มีรายได้สูง เป็นต้น

ศุภาวดี บุญญวงษ์ (2528: 20-22) กล่าวว่า การเลือกอาชีพเปรียบเสมือนการเลือกคู่ครอง บางคนประสบความสำเร็จในอาชีพ ซึ่งเหมือนกับผู้ที่ได้รับความสำเร็จในชีวิตครอบครัวมีความมั่นคงอยู่ดีมีสุข บางคนก็ล้มเหลวในอาชีพหรือไม่มีอาชีพ เพราะขาดความสามารถหรืออุปนิสัยไม่เอื้ออำนวย การเข้าสู่อาชีพก็เช่นกันกับการเข้าสู่ชีวิตครอบครัว กล่าวคือ เป็นการเลือกตามความพอใจของตนหรือผู้ใหญ่เลือกให้ มีอาชีพโดยเหตุการณ์นำไป มีอาชีพด้วยการศึกษาเล่าเรียนและมี

อาชีพเพราะมีความใกล้ชิดกับอาชีพนั้น ๆ รวมทั้งกล่าวถึงหลักการเลือกอาชีพโดยทั่ว ๆ ไป ดังต่อไปนี้

1. การเลือกอาชีพตามความรู้สึกชอบและสนใจ ย่อมจะได้รับความสำเร็จด้านอาชีพ สูงกว่าการประกอบอาชีพโดยไม่ชอบ ไม่มีความถนัด
2. การเลือกอาชีพโดยการทดลองปฏิบัติมีโอกาสที่จะช่วยให้บุคคลตัดสินใจเลือก อาชีพได้ดีขึ้น
3. การเลือกอาชีพตามวัยและวุฒิภาวะ บุคคลมีความสนใจในอาชีพต่างกันตามวัย และวุฒิภาวะ
4. การเลือกอาชีพตามกลุ่มอาชีพ บุคคลจะต้องสำรวจตนเองให้ชัดว่าตนจะงดงาม ในกลุ่มอาชีพของสิ่งแวดล้อมแบบใด แล้วจึงเลือกหรือสร้างงานที่เกี่ยวข้องอยู่ในกลุ่มอาชีพนั้น ๆ ให้ เกิดผลและมีความก้าวหน้าต่อไป
5. การเลือกอาชีพตามพื้นฐานครอบครัวและสังคมแวดล้อม การตัดสินใจของบุคคล มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องโดยตรงกับพื้นฐานครอบครัว และสังคมแวดล้อมของบุคคลเป็นอย่างมาก อีกด้วย เช่น ระดับเศรษฐกิจของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของผู้ปกครองและ รายได้ของผู้ปกครอง

จะเห็นได้ว่า การเลือกอาชีพนั้นมีความสำคัญและเป็นเรื่องที่ไม่สามารถจะตัดสินใจได้ ง่ายแต่ต้องศึกษาตนเองในด้านความต้องการ ความสามารถ ความถนัด ความสนใจ บุคลิกภาพ ค่านิยมและค่านึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจ รวมทั้งจะต้องศึกษาความต้องการของบิดามารดาหรือ ผู้ปกครองศึกษาความต้องการของสังคมประเทศชาติ และสภาวะการมีงานทำ นอกจากนี้ในกรณีที่ ประสงค์จะศึกษาต่อ การเลือกสถาบันการศึกษาต่อ ควรจะเป็นผลที่สืบเนื่องมาหลังจากที่ได้ศึกษา หาข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพที่ตนสนใจมาแล้ว

2.8 ทฤษฎีเกี่ยวกับอาชีพ

2.8.1 ทฤษฎีการเลือกอาชีพ

เนื่องด้วยทฤษฎีการเลือกอาชีพมีหลายทฤษฎี สำหรับทฤษฎีการเลือกอาชีพที่ กล่าวถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพ ได้แก่ ทฤษฎีต่อไปนี้

2.8.1.1 ทฤษฎีวิเคราะห์ลักษณะและองค์ประกอบของวิลเลียมสัน (Williamson's Traits and Factors Theory) วิลเลียมสัน (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2529: 66-67; อ้างอิงจาก Williamson. 1937) เน้นลักษณะและองค์ประกอบของบุคลิกภาพ ที่กล่าวว่าแต่ละบุคคลประกอบด้วย ลักษณะที่สำคัญหลายประการ เช่น ความสามารถ ความถนัด เซอร์วิญญา ความสนใจ ค่านิยม ความต้องการ และบุคลิกภาพ สำหรับการเลือกอาชีพของแต่ละบุคคลนั้น แต่ละบุคคลจะเลือกอาชีพ โดยพิจารณาลักษณะของอาชีพประกอบการพิจารณาลักษณะของตนเอง พร้อมทั้งจะพิจารณา ความต้องการของตลาด โรงงาน เวลาและทุนทรัพย์ที่จะใช้เตรียมประกอบอาชีพ

หลักการเลือกอาชีพของทฤษฎีวิเคราะห์ลักษณะและองค์ประกอบของบุคลิกภาพนี้ สอดคล้องกับหลักการเลือกอาชีพของพาร์สัน ซึ่งประกอบด้วยหลัก 3 ประการ คือ ประการแรก คือการวิเคราะห์ตนเองในด้านความสามารถความสนใจ ประการที่สองคือ การวิเคราะห์อาชีพ โดยบุคคลจะต้องแสวงหาความรู้เกี่ยวกับลักษณะอาชีพ ความต้องการของตลาดแรงงาน เวลาและทุนทรัพย์ ใช้ในการเตรียมตัวประกอบอาชีพ รายได้ ความมั่นคง และโอกาสก้าวหน้าในอาชีพและประการที่สาม คือ การใช้วิจารณ์ญาณในการตัดสินใจเลือกอาชีพ

ทฤษฎีวิเคราะห์ลักษณะและองค์ประกอบ เห็นว่าแต่ละบุคคลต่างประกอบด้วยแบบแผนของความสามารถหรือศักยภาพหรือลักษณะเฉพาะตัว ซึ่งลักษณะเฉพาะตัวของแต่ละบุคคลจะสัมพันธ์กับงานเฉพาะอย่างที่คุณคนนั้นต้องการ นอกจากนี้ บุคคลแต่ละคนต่างต้องการจะรู้จักลักษณะ และองค์ประกอบของบุคลิกภาพของตนเอง เพื่อจะได้ใช้ลักษณะและองค์ประกอบดังกล่าวอย่างมีประสิทธิภาพ

โดยสรุป ทฤษฎีวิเคราะห์ลักษณะและองค์ประกอบของบุคลิกภาพเป็นทฤษฎีการเลือกอาชีพที่มีหลักการพื้นฐานที่สำคัญ 3 ประการ คือ

1. บุคคลแต่ละคนที่มีลักษณะเฉพาะตัวที่แตกต่างจากบุคคลอื่น ซึ่งลักษณะดังกล่าวสามารถสังเกต วัน และจัดจำแนกได้
2. อาชีพแต่ละอาชีพ ต้องการผู้ประกอบอาชีพที่มีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกันไป
3. การแนะแนวอาชีพ ควรเป็นกระบวนการที่จัดวางตัวบุคคลและงานให้เข้าคู่กันสอดคล้องกันอย่างเหมาะสม

แคทซ์ (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2529: 68; อ้างอิงจาก Katz. 1936) ศึกษาและสรุปหลักการที่สำคัญของการเลือกอาชีพไว้ว่า บุคคลแต่ละคนจะเหมาะกับอาชีพเพียงหนึ่งหรือสองหรือสามประเภทเท่านั้น ไม่ได้เหมาะกับทุกอาชีพ การเลือกอาชีพของแต่ละบุคคลมีอิทธิพลต่อการเลือกสาขาทางการศึกษา และบุคคลแต่ละคนควรจะได้วางโครงการในการเลือกอาชีพ เพราะเป้าหมายของโครงการเลือกอาชีพนั้นช่วยให้บุคคลนั้นได้เลือกอาชีพอย่างเหมาะสมกับตนเอง ตลอดทั้งประสบความสำเร็จในอาชีพที่ได้เลือกแล้วนั้น และถ้าบุคคลไม่ได้รับการช่วยเหลือแนะแนว บุคคลนั้นอาจจะสามารถเลือกอาชีพที่ถูกต้องเหมาะสมได้แต่อาจจะเสียเวลามากและมีโอกาสเลือกผิดพลาดได้

2.8.1.2 ทฤษฎีการเลือกอาชีพของฮอพพอค (พิสมัย หาญสมบัติ. 2532: 17-18; อ้างอิงจาก Hoppock. 1963. 114-125)

ฮอพพอค ได้เน้นถึงความสำคัญของความต้องการของบุคคลและความสำคัญของข้อสนเทศเกี่ยวกับบุคคลและสิ่งแวดล้อมว่า เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญในการเลือกอาชีพและในการพัฒนาอาชีพ โดยมีหลักการของทฤษฎีไว้ดังนี้

1. การเลือกอาชีพเป็นการกระทำเพื่อตอบสนองความต้องการของบุคคล บุคคลแต่ละคนมีความต้องการหลายประการด้วยกัน เช่น ความต้องการทางด้านร่างกาย ความต้องการการยอมรับและการยกย่องจากผู้อื่น ความต้องการความมั่นคง ความปลอดภัย เป็นต้น ความต้องการของบุคคลไม่เหมือนกันจึงทำให้บุคคลเลือกอาชีพที่ต่างกัน

2. การที่บุคคลเลือกอาชีพได้เพราะเขาเชื่อว่าอาชีพนั้นจะตอบสนองความต้องการของเขาได้มากที่สุด

3. ความต้องการของบุคคลมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพ เพราะบุคคลเลือกอาชีพเพื่อหาสภาพแวดล้อมที่สามารถตอบสนองความต้องการของเขาได้

4. พัฒนาการด้านอาชีพเริ่มขึ้นเมื่อบุคคลเริ่มตระหนักว่าอาชีพนั้น ๆ สามารถตอบสนองความต้องการของเขาได้ เนื่องจากอาชีพมีความสำคัญแก่บุคคลเป็นอันมาก อาชีพเป็นแหล่งที่มีของปัจจัยในการดำรงชีวิตและชื่อเสียงเกียรติยศ บุคคลจึงมีความสนใจที่แสวงหาข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ เริ่มกระบวนการพัฒนาเพื่อการเลือกและการประกอบอาชีพ

5. พัฒนาการด้านอาชีพและกระบวนการเลือกอาชีพของบุคคลจะก้าวหน้า เมื่อบุคคลได้ตระหนักดีว่าอาชีพที่เขาคาดหวังไว้นั้นจะสามารถตอบสนองความต้องการของเขาได้ ความสามารถในการคาดหวังขึ้นอยู่กับการรู้จักตนเอง ความรู้เกี่ยวกับอาชีพ ความสามารถ ความถนัด เป็นต้น

6. ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ เช่น ลักษณะของอาชีพ รายได้ และความต้องการของบุคคลในแต่ละอาชีพมีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ เพราะข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพจะช่วยให้บุคคลได้ทราบว่าอาชีพนั้น ๆ ต้องการบุคคลที่มีบุคลิกภาพอย่างไร และจะตอบสนองความต้องการของเขาได้อย่างไร

7. ความพึงพอใจในอาชีพนั้น ๆ ขึ้นอยู่กับว่าอาชีพนั้นตอบสนองความต้องการของบุคคลได้มากน้อยเพียงใด ระดับความพึงพอใจในอาชีพเป็นอัตราส่วนระหว่างสิ่งที่เขาได้รับจากอาชีพกับสิ่งที่เขาต้องการจากอาชีพ

8. ความพึงพอใจในงานอย่างใดอย่างหนึ่ง อาจเป็นผลมาจากการที่งานนั้นสนองตอบความต้องการของบุคคลได้ในปัจจุบัน หรือมีแนวโน้มที่จะตอบสนองความต้องการของบุคคลในอนาคตหรือจากการที่เขาหวังงานนั้นจะช่วยให้เขาไปสู่งานที่เขาต้องการได้

ทฤษฎีการเลือกอาชีพของฮอปพอค มีความเชื่อว่าบุคคลจะเลือกอาชีพที่สนองความต้องการของตนเองได้นั้นจำเป็นต้องมีการรู้จักตนเองในเรื่องความต้องการ ความสามารถ ความสนใจ ความถนัด ลักษณะนิสัย จุดเด่น จุดด้อย และจำเป็นต้องมีความรู้ในข้อมูลทางอาชีพ ซึ่งจะช่วยให้บุคคลเลือกอาชีพได้อย่างถูกต้องและประสบความสำเร็จ

2.8.1.3 ทฤษฎีการเลือกอาชีพของเซฟเฟอร์

เซฟเฟอร์ (วัชร ทรัพย์มี. 2523: 22-23; อ้างอิงจาก Laccaria. 1970) มีแนวคิดว่าคุณเลือกอาชีพเพื่อให้สนองความต้องการของคน และถ้าเลือกอาชีพได้สอดคล้องกับความต้องการจะทำให้มีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จในชีวิตการทำงานเซฟเฟอร์

ได้ศึกษาวิจัยจากบุคคลที่ประกอบอาชีพต่าง ๆ เขาสรุปว่าบุคคลที่ความต้องการด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ คือ

1. ความต้องการการยอมรับจากบุคคลอื่น ซึ่งจะก่อให้เกิดความภูมิใจในตนเอง
2. ความต้องการความรัก และสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล ต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ได้รับความรักและความอบอุ่นจากบุคคลอื่น
3. ความต้องการประสบความสำเร็จในสิ่งที่ทำ
4. ความต้องการควบคุมผู้อื่น มีอำนาจเหนือผู้อื่น
5. ความต้องการช่วยเหลือผู้อื่น
6. ความต้องการแสดงตนเอง
7. ความต้องการสถานะทางเศรษฐกิจสังคม
8. ความต้องการปฏิบัติตามค่านิยมที่ตนยึดถือ
9. ความต้องการทำตามผู้อื่น ไม่ต้องมีความรับผิดชอบมาก
10. ความต้องการแสดงความคิดเห็นในการดำเนินกิจการต่าง ๆ
11. ความต้องการความมั่นคงทางเศรษฐกิจ คือ ต้องการรายได้ที่

สม่ำเสมอ

12. ความต้องการเป็นตัวของตัวเอง ทำงานอิสระ

จากทฤษฎีของเซฟเฟอร์พอสรุปได้ว่า การที่บุคคลจะประสบความสำเร็จและมีความสุขในการประกอบอาชีพมากน้อยเพียงใดคือการที่อาชีพนั้นสนองความต้องการของเขาได้ขนาดใด

จากทฤษฎีการเลือกอาชีพที่กล่าวมาข้างต้น พอจะสรุปได้ว่าการเลือกอาชีพของแต่ละบุคคลนั้นจะพิจารณาจากลักษณะและองค์ประกอบของบุคลิกภาพตนเอง การตอบสนองความต้องการของบุคคลในด้านต่าง ๆ ซึ่งได้จากการประกอบอาชีพ รวมถึงลักษณะอาชีพในด้านต่าง ๆ แล้วจึงนำข้อมูลที่ได้มาประกอบการพิจารณาตัดสินใจเลือกอาชีพได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับตน

2.8.2 ทฤษฎีพัฒนาการด้านอาชีพ (Theory of Vocational Development)

2.8.2.1 ทฤษฎีการเลือกอาชีพของซูเปอร์ (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2529: 104-107; อ้างอิงจาก Super. 1975) กล่าวว่า กระบวนการเลือกอาชีพของบุคคลขึ้นอยู่กับอาชีพที่เขาเลือกนั้น ทำให้เขาสามารถแสดงบทบาททางความต้องการของเขาได้ ทั้งในโลกส่วนตัวของบุคคลนั้นและในโลกของความเป็นจริงได้

ซูเปอร์ (Tolbert. 1974: 31-37; citing Super. 1957) เป็นผู้เสนอทฤษฎีพัฒนาการด้านอาชีพ ซึ่งประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

1. ความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Differences) เป็นหลักสำคัญเกี่ยวกับการศึกษา และจิตวิทยาแนะแนวทางอาชีพ การที่บุคคลมีความแตกต่างกันทั้งในด้าน

ความสามารถ ความสนใจ และบุคลิกภาพ ทำให้การเลือกอาชีพของบุคคลต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วย

2. ศักยภาพหลาย ๆ ด้านในตัวบุคคล (Multipotentiality) บุคคลแต่ละคนมีขอบเขตศักยภาพของตน ซึ่งจะช่วยให้ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน การนำบุคคลหนึ่งไปเปรียบเทียบกับอีกคนหนึ่งเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสม เพราะขีดความสามารถของแต่ละบุคคลแตกต่างกัน

3. แบบแผนของความสามารถในอาชีพ (Occupation Ability Patterns) อาชีพแต่ละอาชีพต่างมีแบบแผนของความสามารถเฉพาะอาชีพ กล่าวคือ อาชีพหนึ่งต้องการบุคคลที่มีความสามารถ ความสนใจ และบุคลิกลักษณะแตกต่างไปจากอาชีพหนึ่ง

4. การเลียนแบบและบทบาทของตัวแบบ (Identification and Role of Models) บุคคลส่วนมากจะเลียนแบบบิดามารดา หรือบุคคลอื่นที่ตนชื่นชอบในการประกอบอาชีพ โดยเฉพาะในเด็กวัยรุ่น ซึ่งการเลียนแบบนี้จะเป็นพื้นฐานของการประกอบอาชีพของบุคคลนั้นในอนาคต ดังนั้นผู้ที่เป็นตัวแบบโดยเฉพาะบิดามารดา จึงควรปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็ก

5. ความต่อเนื่องและการปรับตัวในการเลือก และตัดสินใจเกี่ยวกับอาชีพ (Continuity of Adjustment) ต้องเป็นกระบวนการอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เนื่องจากสถานการณ์สิ่งแวดล้อมที่บุคคลอาศัยอยู่หรือทำงานอยู่ รวมทั้งอัตมโนทัศน์ของตน มักจะเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาและประสบการณ์แก่บุคคลได้รับ อีกทั้งการเลือกและการตัดสินใจเกี่ยวกับอาชีพ จะต้องมีผลต่อการปรับตัวในอาชีพ

6. ช่วงของชีวิต (Life Stage) กระบวนการเลือกอาชีพเป็นกระบวนการต่อเนื่องตามช่วงชีวิตของบุคคล ซึ่งแบ่งเป็นขั้นดังต่อไปนี้

6.1 ขั้นการเจริญเติบโต (Growth Stage) เริ่มตั้งแต่เกิดจากอายุ 14 ปี เป็นระยะที่ร่างกายและจิตใจของเด็กกำลังเจริญเติบโต

6.2 ขั้นการสำรวจตนเอง (Exploration Stage) เป็นช่วงระหว่างอายุ 14 – 25 ปี เป็นระยะที่บุคคลพยายามที่จะทำความเข้าใจตนเอง และบทบาทของตนเองที่มีต่อการเลือกอาชีพ การเลือกคู่ และการเลือกตำแหน่งในสังคม

6.3 ขั้นการสร้างหลักฐาน (Establishment Stage) เป็นช่วงอายุระหว่าง 25 – 45 ปี เป็นระยะที่บุคคลมีครอบครัว มีบทบาทในสังคม มีอาชีพแน่นอนและมีที่อยู่อาศัยสร้างหลักฐานมั่นคงให้กับตนเอง

6.4 ขั้นของการดำรงชีวิตที่มั่นคง (Maintenance Stage) เป็นช่วงอายุระหว่าง 45 – 64 ปี เป็นช่วงที่บุคคลเห็นความสำคัญของครอบครัว พยายามทำตนให้เป็นที่ยอมรับและเป็นที่ยอมรับของบุคคลในสังคม พร้อมกับความก้าวหน้าในอาชีพการทำงาน

6.5 ขั้นของความเสื่อม (Decline Stage) เป็นช่วงอายุตั้งแต่ 65 ปีขึ้นไป เป็นช่วงที่การทำงานมีน้อยลง มีความรับผิดชอบ และมีบทบาทในสังคมน้อยลง

7. แบบแผนของอาชีพ (Career Pattern) ขึ้นอยู่กับระดับสังคมและเศรษฐกิจและโอกาส ซึ่งแบบแผนของอาชีพนี้ ได้แก่ ระดับความสูงต่ำของอาชีพ ความถี่ในการเปลี่ยนงาน และลักษณะของอาชีพบางชนิดที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนงานบ่อย ๆ เป็นต้น

8. การพัฒนาอาชีพแต่ละช่วงชีวิต บุคคลควรได้รับการแนะแนวทางอย่างเหมาะสม เพื่อให้เกิดการพัฒนาอาชีพที่เหมาะสมกับบุคคลนั้น ๆ

9. การพัฒนาอาชีพของบุคคล เป็นผลจากการที่บุคคลนั้นมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว การได้รับการศึกษาจากโรงเรียน และสังคมรอบตัวบุคคลนั้น ซึ่งจะช่วยให้บุคคลนั้นได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ที่เขาสนใจหรือมีความถนัด ซึ่งจะช่วยให้บุคคลนั้นได้รู้จักตัวเอง และรู้จักผสมผสานระหว่างความสามารถของตนเองกับโอกาสที่จะเป็นได้จริง

10. ความเปลี่ยนแปลงของแบบแผนอาชีพ (The Dynamic of Career Patterns) แบบแผนอาชีพนี้ขึ้นอยู่กับระดับสังคม และเศรษฐกิจของครอบครัว สถิติปัญญาความสามารถความสนใจของบุคคล

11. ความพอใจในงานขึ้นอยู่กับความแตกต่างระหว่างบุคคล ตำแหน่งและบทบาทของบุคคล (Job Satisfaction Individual Differences Status and Role) บุคคลที่จะมีความพึงพอใจงานอาชีพ ถ้างานเข้ากันได้กับวิถีชีวิต ความสามารถ และการได้สวมบทบาทตามที่บุคคลนั้น ต้องการระดับความพอใจขึ้นอยู่กับระดับการพัฒนาอัตมโนทัศน์ของบุคคลแต่ละคน

12. งานคือวิถีทางแห่งชาติ (Work is the way of Life) การที่บุคคลจะมีความพึงพอใจในวิถีชีวิตของตนเองนั้น ขึ้นอยู่กับการที่บุคคลได้ค้นพบทางออกที่ตนจะได้แสดงความสามารถ ความสนใจ บุคลิกภาพและค่านิยมของตนเองออกมา และสามารถกระทำได้ตามบทบาทที่บุคคลนั้นได้เลือกแล้ว

นอกจากนี้ ชูเปอร์ กล่าวไว้ว่า การเลือกอาชีพเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่อง และในกระบวนการเลือกอาชีพนี้บุคคลจะเลือกอาชีพ โดยห่างไกลจากความเป็นจริงในช่วงอายุต้นและระดับของความเป็นจริงจะเพิ่มขึ้นเมื่ออายุต้นและระดับของความเป็นจริงจะเพิ่มขึ้นเมื่ออายุเพิ่มขึ้น และยังสรุปได้ว่า บุคคลจะมีความนึกคิดและจะตระหนักเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกอาชีพมากหรือน้อยจะขึ้นกับลำดับขั้นพัฒนาการทางอาชีพของบุคคลนั้น

2.8.2.2 ทฤษฎีพัฒนาการด้านอาชีพของไทด์แมน และโอ ฮารา (Tolbert. 1974: 40-41; citing Tiedeman and O Hara. 1963) มี แนวความคิดว่าการตัดสินใจเลือกอาชีพ และการปรับตัวในอาชีพ เป็นการบวนการคิดอย่างมีเหตุผล และได้มีการพัฒนามาเป็นระยะเวลาอันยาวนานแบ่งเป็นขั้น ๆ ได้ดังนี้

1. ขั้นการคาดคะเน ประกอบด้วย

1.1 ขั้นสำรวจ (Exploration) บุคคลจะสำรวจตนเองในด้านต่าง ๆ เช่น ความถนัด ความสามารถ ความสนใจ ความต้องการ และสำรวจลักษณะด้านวิชา และลักษณะอาชีพ

1.2 ขั้นก่อตัวทางความคิด (Crystallization) หลังจากการประเมินตนเองและอาชีพแล้ว จะสรุปเป็นแนวคิด เพื่อตัดสินใจเลือกอาชีพ

1.3 ขั้นลองเลือกอาชีพ (Choice) บุคคลจะลองตัดสินใจเลือกอาชีพหรือสาขาวิชาชีพ

1.4 ขั้นพิจารณาละเอียด เพื่อความกระจ่างชัดเจนในการตัดสินใจ (Clarification) บุคคลจะหารายละเอียดเพิ่มเติม เพื่อจะช่วยให้การตัดสินใจที่แน่นอน

2. ขั้นประกอบอาชีพและปรับตัวในอาชีพ แบ่งเป็น

2.1 ขั้นนำตนเองเข้าสู่การศึกษาหรืออาชีพ (Induction) บุคคลจะเข้าศึกษาหรือมีอาชีพตามที่ตนเลือกแล้ว

2.2 ขั้นเปลี่ยนแปลงและปรับปรุง (Reformation) ถ้าบุคคลไม่ประสบผลสำเร็จ หรือมีปัญหา บุคคลจะพยายามปรับปรุงหรือสำรวจตนเองและอาชีพใหม่เพื่อนำไปสู่การตัดสินใจที่เหมาะสมต่อไป

2.3 ขั้นความมั่นคงในการประกอบอาชีพ (Intergration) ถ้าบุคคลจะประสบความสำเร็จจะเป็นกำลังใจให้เขาเจริญก้าวหน้าต่อไป

2.8.2.3 ทฤษฎีอาชีพของกินซ์เบิร์ก (สรีร์ตัน วิไลรัตน์. 2537: 13-14; อ้างอิงจาก Ginzberg. 1972) แบ่งช่วงการตัดสินใจเลือกอาชีพของบุคคลเป็น 3 ระยะ ดังนี้

1. ระยะของความคิดฝัน (Fantasy Period) อยู่ในช่วงอายุก่อน 11 ปี การเลือกอาชีพในระยะนี้ เป็นการเลือกตามที่ตนเองต้องเพียงด้านเด็กจะคิดเกี่ยวกับอาชีพในรูปของความต้องการที่จะเป็นเมื่อตนเองเป็นผู้ใหญ่ ในระยะนี้เด็กยังไม่มีความสามารถในการประเมินขีดความสามารถของตนเอง ยังไม่คำนึงโอกาสที่จะเป็นไปได้ และขอบเขตของความเป็นจริงและข้อจำกัดต่าง ๆ เป็นการเลือกที่ได้รับอิทธิพลจากประสบการณ์ และสิ่งแวดล้อม นับเป็นเวลาที่เด็กเริ่มพัฒนาทัศนคติและค่านิยมเกี่ยวกับงาน

2. ระยะที่ไม่ตกลงใจเลือกอาชีพแน่นอน (Tentative Period) อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 11 – 17 ปี เป็นระยะที่เด็กเริ่มเรียนรู้กว้างไกลมากขึ้น เด็กจะเริ่มรู้สึกและยอมรับว่าเขาชอบที่จะทำและทำกิจกรรมบางประเภทได้ดี เป็นการเริ่มตระหนักความต้องการในการตัดสินใจเลือกอาชีพในอนาคต การพิจารณาเลือกอาชีพในระยะนี้ยังเป็นการเลือกที่พิจารณาองค์ประกอบเกี่ยวกับตนเองในด้านความสนใจ ความสามารถ และค่านิยมของตนเองโดยมักจะเป็นไปในลักษณะตอบสนองความพอใจในอนาคตมากกว่าปัจจุบัน และมีได้คำนึงถึงองค์ประกอบอื่น ๆ ที่จำเป็นและข้อจำกัดในอาชีพนั้น ๆ ในระยะนี้สามารถแบ่งเป็นชั้นย่อย ๆ ได้ 4 ชั้น คือ

ขั้นที่ 1 การเลือกอาชีพโดยคำนึงถึงความสนใจ (Interest Stage) อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 11 – 12 ปี เด็กจะพิจารณาวางแผนการเลือกอาชีพจากความสนใจของตนเอง โดยไม่คำนึงถึงความสามารถของตนเอง และส่วนมากจะสัมพันธ์กับความต้องการหรือจินตนาการในความคิดฝัน (Fantasy Period)

ขั้นที่ 2 การเลือกอาชีพโดยคำนึงถึงความสามารถของตนเอง (Capacity Stage) อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 13 – 14 ปี เด็กจะเริ่มประเมินความสามารถของตนเอง และพิจารณาเลือกอาชีพ โดยใช้ความสนใจและความสามารถของตนเองเป็นหลักในการพิจารณา

ขั้นที่ 3 การเลือกอาชีพโดยพิจารณาจากค่านิยม (Value Stage) อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 15 – 16 ปี การเลือกอาชีพในระยนี้จะเป็นการพิจารณาจากค่านิยมของเด็ก โดยที่เด็กจะเริ่มสังเกตว่าอะไรเป็นสิ่งสำคัญที่ตนเองต้องการในชีวิต

ขั้นที่ 4 ระยะของการเปลี่ยนแปลง (Transition Stage) เป็นช่วงสุดท้ายของระยะนี้ โดยทั่วไปเด็กจะเริ่มสุขุมขึ้น และพิจารณาสิ่งต่าง ๆ จากข้อเท็จจริงและตัดสินใจ ได้ถูกต้องเหมาะสมยิ่งขึ้น โดยคำนึงถึงโครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคม ความสนใจ ความสามารถ และค่านิยมของตนเอง เขาจะตระหนักได้ว่า การตัดสินใจของเขาจะเป็นผลต่อเนื่องไปในอนาคตของเขาด้วย ซึ่งในที่สุดเขาจะเริ่มจัดระบบความเกี่ยวกับเรื่องอาชีพ ความสามารถทางอาชีพและคุณค่าของอาชีพให้มีความเหมาะสมกับตน และบทบาทพิเศษของตนได้

3. ระยะของความเป็นจริง (Realistic Period) อยู่ในช่วงอายุ 17 ปี จนถึงวัยผู้ใหญ่ในระยะนี้บุคคลจะพิจารณา / เลือกอาชีพ โดยพิจารณาตนเองและพิจารณาอาชีพ ประกอบกันตามสภาพความเป็นจริงและข้อจำกัดต่าง ๆ เช่นโอกาสที่จะเตรียมการศึกษา เพื่อจะประกอบอาชีพนั้น ๆ การเลือกอาชีพในระยะนี้จึงไม่ใช่การเพื่อฝันอีกต่อไป แต่เป็นการผสมผสาน รอมชอมกันระหว่างความต้องการ ความสนใจ ความถนัด ความสามารถ และค่านิยมของตนเองกับโอกาสที่จะเป็นไปได้ในสภาพการณ์จริง ระยะนี้แบ่งเป็นขั้นต่าง ๆ ดังนี้

3.1 ระยะของการสำรวจอาชีพ (Exploration Stage) บุคคลจะสำรวจอาชีพต่าง ๆ ว่าอาชีพใดเหมาะสมกับตน โดยคำนึงถึงความสนใจ และค่านิยมของตนเองเพื่อพยายามที่จะตัดสินใจให้สอดคล้องกับความเป็นจริงมากขึ้น เช่น ลองเลือกเรียนวิชาต่าง ๆ หรือหาประสบการณ์ในการทำงาน

3.2 ระยะของการรวมตัวของความคิดที่จะเลือกอาชีพ (Crystallization Stage) อยู่ในช่วงอายุ 20 ปีขึ้นไป ขั้นนี้บุคคลพร้อมที่จะเลือกอาชีพ เนื่องจากข้อมูลที่เกี่ยวข้งในด้านต่าง ๆ มีความชัดเจน เกิดการยอมรับความสามารถของตนเอง และได้คำนึงถึงจุดประสงค์ของอาชีพที่ตนจะเลือกเป็นการตัดสินใจขั้นสุดท้ายก่อนที่จะเตรียมตัวฝึกฝนหาความรู้ และประสบการณ์ในอาชีพที่ตนเองเลือก

3.3 ระยะการเลือกอาชีพที่เฉพาะเจาะจงและหาความชำนาญ (Specification Stage) เป็นการตัดสินใจที่เฉพาะเจาะจงลงไป และเริ่มวางแผนที่จะเลือกอาชีพใด อาชีพหนึ่งมิใช่เป็นเพียงแต่การตัดสินใจกว้าง ๆว่าจะประกอบอาชีพ ถ้าปรากฏว่างานที่เลือกไว้นั้นไม่เหมาะสมกับตน บุคคลก็จะไปเข้ารับการฝึกฝนเฉพาะอาชีพด้านใดด้านหนึ่งเพิ่มเติม เพื่อเป็นการหาความรู้เพื่อเตรียมเลือกอาชีพใหม่ต่อไป

จากทฤษฎีพัฒนาการทางด้านอาชีพ พอจะสรุปได้ว่าบุคคลจะได้รับประสบการณ์และมีความคิดเกี่ยวกับอาชีพมาตั้งแต่วัยทารก ประสบการณ์เหล่านั้นจะพัฒนาขึ้นเรื่อย ๆ

จนสามารถตัดสินใจเกี่ยวกับอาชีพได้ การตัดสินใจนี้จะเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้น และดำเนินไปตลอดช่วงชีวิตมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา โดยบุคคลต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโลกของอาชีพนั้น ๆ ในลักษณะที่สัมพันธ์กับวัยและความต้องการของตนเอง และพบว่านักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นนั้นจัดอยู่ในพัฒนาการทางด้านอาชีพ ในขั้นการสำรวจตนเอง ซึ่งเป็นระยะที่บุคคลพยายามทำความเข้าใจกับตนเองในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านความรู้ความสามารถ ความถนัด ความสนใจ ค่านิยมของตนเอง ดังนั้นเด็กในวัยนี้จึงมีความจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีพในด้านต่าง ๆ เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาในการเลือกอาชีพและศึกษาต่อไปในอนาคตได้อย่างเหมาะสม

2.9 ขั้นตอนการจัดอาชีพศึกษา

อาชีพศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนาการควบคู่ไปกับพัฒนาการด้านอื่น ๆ ซึ่งจะต้องทำตามขั้นตอนการเรียนรู้ของบุคคลตามความสามารถที่จะรับรู้และวุฒิภาวะเป็นสำคัญ

ไอแซคสัน (นวลศิริ เปาโรหิตย์. 2528: 122-127; อ้างอิงจาก Isaacson. 1977)

มีแนวความคิดการแบ่งขั้นตอนของอาชีพศึกษา 5 ขั้น ดังนี้

1. สำนึกู้เรื่องงานอาชีพ ขั้นนี้เริ่มตั้งแต่ประถมศึกษา โดยการที่让孩子เริ่มเรียนรู้เกี่ยวกับอาชีพรอบ ๆ ตัว ในโลก งานอาชีพในลักษณะกว้าง ๆ และบทบาทหรือความสำคัญของอาชีพที่มีต่อสังคม

2. สำรวจอาชีพ เป็นช่วงระหว่างชั้นประถมศึกษาตอนปลายหรือมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับศักยภาพของตน ความสามารถ ความถนัด ค่านิยม จุดเด่น และแนวโน้มในการเลือกอาชีพ การเพิ่มความเข้าใจรายละเอียดในอาชีพต่าง ๆ มากขึ้น

3. กระบวนการตัดสินใจ เป็นขั้นที่คาบเกี่ยวระหว่างมัธยมศึกษาตอนต้น และตอนกลาง เป็นขั้นของการตัดสินใจที่มีความสำคัญมาก เป็นการต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับข้อมูลทางอาชีพมากขึ้น รวมถึงความเข้าใจในตนเอง เป็นการที่บุคคลจำเป็นต้องมีข้อมูลที่ละเอียดมากขึ้นในด้านอาชีพและในด้านที่เกี่ยวกับตนเอง เพื่อช่วยให้เกิดทักษะในการตัดสินใจที่จะนำตัวเลือกมาพิจารณาอย่างรอบคอบ เพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจและมั่นใจในการเลือกอาชีพของตน

ในขั้นนี้เป็นการช่วยให้เกิดการวางแผนเลือกอาชีพที่ตรงกับความต้องการของตนให้มากที่สุด ซึ่งในขั้นนี้จะใช้กิจกรรมประเภทการค้นหาทักษะ รู้จักตนเอง ค่านิยมของตน และค่านิยมของงานอาชีพ ตลอดจนวิธีการหาข้อมูลในอาชีพนั้น

4. ขั้นเตรียมตัวเพื่องานอาชีพ ในขั้นนี้จะอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งเป็นขั้นที่เลือกเรียนโปรแกรมการศึกษาตามการตัดสินใจในขั้นที่ 3 ซึ่งในขั้นนี้จะต้องได้รับข้อมูลที่ชัดเจนยิ่งขึ้น และเข้าใจต่ออาชีพลึกซึ้งในทุกแง่มุม ถึงจริยธรรมของอาชีพ ข้อมูลทางเศรษฐกิจ สังคม จิตวิทยาในการประกอบอาชีพ ผลตอบแทนทางสังคม ซึ่งจะนำมาพิจารณาร่วมกันกับอาชีพที่มีแนวโน้มที่จะเลือกต่อไป

5. ทักษะในการสมัครงาน เป็นช่วงมัธยมปลายที่จะไปหางานทำจนถึงชั้นอุดมศึกษา ที่เตรียมตัวหางานในอนาคต ขั้นนี้เป็นการเตรียมบุคคลในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน และเป็นการช่วยเพิ่มทักษะที่จำเป็นในการก้าวสู่โลกของงาน ซึ่งบุคคลจำเป็นต้องเรียนรู้ถึงวิธีการและเทคนิคในการได้งานทำ ในขั้นนี้จึงต้องสอนทักษะในการสมัครงาน การให้ความรู้แหล่งงานที่เกิดรับ ชนิดของงานและคุณสมบัติที่นายจ้างต้องการ

จากแนวคิดการแบ่งชั้นตอนอาชีพศึกษาทั้ง 5 ชั้นตอนนั้น พบว่าในชั้นตอนที่ 3 นั้นถือว่าเป็นชั้นที่มีความสำคัญสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในการที่จะต้องได้รับข้อมูลอาชีพในด้านต่าง ๆ ที่มีความละเอียด ครบคลุม เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในอาชีพมากขึ้น ซึ่งจะเป็นแนวทางในการเลือกโปรแกรมการศึกษาต่อในขั้นต่อไปได้อย่างเหมาะสม

2.10 การเลือกและการเตรียมตัวเพื่องานอาชีพ

พลาโต (วิจิตพาณี วัฒนสินธุ์; และ จำเนียร ช่วงโชติ. 2519: 139; อ้างอิงจาก Plato.1950) กล่าวในหนังสือ Republic เกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างบุคคลในการเลือกของแต่ละบุคคลเพื่อประกอบอาชีพต่าง ๆ เริ่มจากการที่แต่ละบุคคลได้รับการเรียนขั้นพื้นฐานของแต่ละบุคคลมาก่อน เพื่อที่จะแสดงให้เห็นว่าบุคคลนั้นมีสติปัญญาที่ดี ในการที่จะได้รับเลือกให้เรียนชั้นสูงต่อไป

วิลเลียมส์ (วิจิตพาณี วัฒนสินธุ์; และ จำเนียร ช่วงโชติ. 2519: 10; อ้างอิงจาก William. 1956) ได้ทำการทดลองและจัดความแตกต่างระหว่างบุคคลในแต่ละวัย พบว่า แต่ละบุคคลจะมีความรู้ไม่เท่ากัน คนทุกคนจะต่างกันในเรื่องความถนัด ความสามารถพิเศษ ความสนใจ ทัศนคติ ตลอดจนบุคลิกภาพ

ในปัจจุบัน การเลือกอาชีพเป็นเรื่องที่ยากที่สุดสำหรับคนหนุ่มสาว องค์กรประกอบที่ทำให้การเลือกอาชีพลำบากมากขึ้นสำหรับคนหนุ่มสาว คือ

1. จำนวนงานที่เพิ่มมากขึ้นดีกว่าที่เคยเลือกไว้
2. ทักษะของงานแต่ละอย่างเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว เพราะเหตุของเครื่องมือและเทคโนโลยีที่ทันสมัย
3. ไม่มีการยืดหยุ่นตารางเวลาทำงาน
4. เป็นไปไม่ได้ที่จะเปลี่ยนงาน เพราะเตรียมตัวสำหรับอาชีพนั้นมานาน
5. การแยกอาชีพออกเป็นเพศชายและเพศหญิง
6. ต้องการงานที่เป็นตัวของตัวเอง
7. งานที่ทำไม่มีสวัสดิการ
8. ขาดประสบการณ์และความสามารถในการทำงาน
9. การศึกษาดำกว่างานที่มีอยู่

การเลือกอาชีพของแต่ละบุคคลโดยเฉพาะกลุ่มคนหนุ่มสาวในปัจจุบัน พบว่า มีความสำคัญยิ่ง อันเนื่องมาจากอาชีพที่มีความหลากหลาย การพัฒนาเครื่องมือเครื่องใช้ที่มีความทันสมัย การนำเทคโนโลยีใหม่เข้ามาใช้มากขึ้น มีการแบ่งงานตามเพศ การขาดประสบการณ์และความสามารถของแรงงาน สิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพและการเตรียมตัวเพื่ออาชีพของคนหนุ่มสาว ซึ่งมีผลทำให้คนหนุ่มสาวในยุคนี้ ต้องการเพิ่มพูนความรู้ ต้องการเสริมสร้างประสบการณ์ ความรู้ความสามารถและบุคลิกภาพ เพื่อที่จะได้นำสิ่งเหล่านี้ไปใช้ในหน้าที่การงาน สร้างความมั่นคงและความก้าวหน้าให้กับตนเอง

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลด้านอาชีพ

3.1 งานวิจัยในประเทศ

อารีรัตน์ พัฒนเพ็ญ (2529: 32) ได้ทดลองให้ข้อมูลด้านอาชีพต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่ออาชีพอิสระ โดยใช้โปรแกรมกิจกรรมแนะแนวกับวิธีบรรยาย พบว่า นักเรียนที่ได้รับข้อมูลด้านอาชีพโดยโปรแกรมกิจกรรมแนะแนวอาชีพ มีทัศนคติต่ออาชีพอิสระสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าข้อมูลด้านอาชีพมีอิทธิพลต่อทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระ

สัญญา จัดตานนท์ (2521: 66) ได้ทำการศึกษาพบว่า ความรู้เกี่ยวกับอาชีพอิสระเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับทัศนคติต่ออาชีพอิสระ

นงนุช จงเจริญทรัพย์ (2541: 57) ได้ทำการศึกษาผลการจัดบริการสนเทศด้านอาชีพที่มีผลต่อการรับรู้ด้านอาชีพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดราชัญบุรุษปทุมธานี พบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดบริการสนเทศด้านอาชีพมีการรับรู้ด้านอาชีพสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ชูลี คเชนทร์เดชา (2534: 61) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มด้านอาชีพกับโปรแกรมข้อสนเทศทางอาชีพที่มีต่อทัศนคติทางผลศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดชุมพร พบว่าโปรแกรมข้อสนเทศทางอาชีพกับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มด้านอาชีพทำให้นักเรียนมีทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางผลศึกษาดีขึ้น ไม่แตกต่างกัน

สุรรัตน์ วิไลรัตน์ (2537: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการใช้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อการรับรู้ด้านอาชีพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาลวัดทรงธรรม อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ พบว่าเมื่อมีการเปรียบเทียบการรับรู้ด้านอาชีพของนักเรียนหลังจากการใช้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวกับการสอนปกติ พบว่า นักเรียนที่ได้รับการใช้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวมีการรับรู้ด้านอาชีพสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนปกติ

สมปอง สุขศกุงการกิติ (2530: 66) ได้ศึกษาผลของการใช้ชุดการแนะแนวอาชีพที่มีต่อการรับรู้ด้านอาชีพ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดธาตุทอง กรุงเทพมหานคร

พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยชุดแนะแนวอาชีพมีการรับรู้ด้านอาชีพสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

3.2 งานวิจัยต่างประเทศ

กิบสัน (Gibson. 1965: 416–422) ได้สำรวจความคิดเห็นของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาในรัฐโอไฮโอ มิชิแกน เวอร์จิเนียและรัฐอินเดียนา เกี่ยวกับการจัดโครงการแนะแนวพบว่าครูส่วนมากเห็นว่าการให้ข้อเสนอแนะทางการศึกษาและอาชีพเป็นสิ่งจำเป็นมาก ควรถือเป็นโครงการสำคัญในโครงการแนะแนวของโรงเรียน

ฮอปพอค (Hoppock. 1976: 379-380) ได้ทำการศึกษาพบว่าการสอนวิชาอาชีพจะช่วยลดปัญหาการว่างงานของผู้สำเร็จการศึกษา เพิ่มความสนใจต่ออาชีพและเพิ่มความรู้ทางอาชีพ

อาดัมส์ (Adams. 1980: 5021-A) ได้ศึกษาแบบโครงสร้างที่จะช่วยเพิ่มวุฒิทางอาชีพแก่นักศึกษาปีที่ 1 ระดับอุดมศึกษาที่ยังไม่ตัดสินใจในอาชีพ พบว่าคะแนนวุฒิภาวะของทัศนคติในการเลือกอาชีพและคะแนนความสามารถในการเลือกอาชีพของกลุ่มทดลองซึ่งได้รับการเข้าร่วมสัมมนา คั่นว่าการวางแผนอาชีพนั้น มีคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ไม่มีการสัมมนาใด ๆ อย่างมีนัยสำคัญ

ไพล์ (Pyle. 1977: 4143-A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนวุฒิภาวะของทัศนคติในการเลือกอาชีพกับการเข้ากับคำปรึกษาแบบกลุ่มด้านอาชีพกับการแนะแนวด้วยโปรแกรมการให้ข้อเสนอแนะทางอาชีพโดยคอมพิวเตอร์ ผลปรากฏว่า คะแนนวุฒิภาวะของทัศนคติในการเลือกอาชีพมีความสัมพันธ์กับการเข้ารับคำปรึกษาแบบกลุ่มด้านอาชีพและการได้รับข้อเสนอแนะทางอาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

แนช (สมชาย ทองหมู่. 2541: 36; อ้างอิงจาก Nash. 1978: 2502) ได้ศึกษาผลของการสอนโดยใช้โปรแกรมการศึกษาด้านอาชีพที่มีต่อการรับรู้ด้านอาชีพนักเรียนเกรด 2-6 พบว่านักเรียนหญิงที่เข้าร่วมโปรแกรมการรับรู้ด้านอาชีพ มีคะแนนการรับรู้ด้านอาชีพสูงกว่านักเรียนชายและการเข้าร่วมโปรแกรมการรับรู้ด้านอาชีพนั้นส่งผลต่อพัฒนาการทางด้านความรู้ และความเข้าใจในอาชีพได้มากขึ้น

ดิคเคน (สมชาย ทองหมู่. 2541: 36; อ้างอิงจาก Dickens. 1985: 2502) ได้ศึกษาผลของการสอนโดยใช้โปรแกรมการศึกษาด้านอาชีพที่มีต่อการรับรู้ด้านอาชีพ และอัตมโนคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 พบว่าการรับรู้ด้านอาชีพและอัตมโนคติของนักเรียนสูงขึ้นหลังจากการได้รับการสอน โดยใช้โปรแกรมการศึกษาด้านอาชีพ

จากงานวิจัยข้างต้นสรุปได้ว่า ข้อมูลด้านอาชีพหรือข้อเสนอแนะทางอาชีพนั้น สามารถช่วยเพิ่มความรู้ความเข้าใจ การรับรู้ ทัศนคติ และอัตมโนคติในการเลือกอาชีพของนักเรียน ซึ่งช่วยเป็นแนวทางในการประกอบการตัดสินใจในการเลือกอาชีพและการวางแผนการศึกษาต่อไปได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับตนเอง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

จากการศึกษาวิจัยเรื่องแบบวัตลักษณะของนักเรียนที่จะศึกษาต่อในแผนการเรียน ศิลป์-สังคม และการศึกษาวิจัยเรื่อง ชุดข้อมูลสำหรับการเลือกศึกษาในแผนศิลป์-สังคม ซึ่งงานวิจัย ทั้ง 2 งานนี้ สามารถนำมาเป็นแนวทางสำหรับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในการเลือกศึกษา ต่อระดับมัธยมศึกษาตอนปลายตามแผนการเรียนศิลป์-สังคม ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญของการเก็บรวบรวมข้อมูล จึงได้ดำเนินการจัดรวบรวมข้อมูลด้านอาชีพตามแผนการเรียนศิลป์-สังคม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สอดคล้องและสมบูรณ์

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. แหล่งข้อมูล
2. การรวบรวมข้อมูล
3. การจัดกระทำข้อมูล

1. แหล่งข้อมูล ประกอบด้วย

1.1 แหล่งข้อมูลที่เป็นเอกสารที่สำคัญ นำมาจาก

- 1.1.1 กระทรวงแรงงาน
- 1.1.2 ทบวงมหาวิทยาลัย
- 1.1.3 สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาและมัธยมศึกษา
- 1.1.4 สื่ออินเทอร์เน็ต

1.2 แหล่งข้อมูลที่เป็นบุคคลที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ นำมาจากการสัมภาษณ์บุคลากร ผู้ประกอบอาชีพ ได้แก่

- 1.2.1 นักจัดรายการวิทยุ บริษัท อาร์ เอส โปรโมชัน จำกัด
- 1.2.2 นักเขียนบทละครโทรทัศน์ บริษัท ไอทีวี จำกัด มหาชน
- 1.2.3 นักข่าวสายเศรษฐกิจ เนชั่นทีวี บริษัท เนชั่นมัลติมีเดีย จำกัด มหาชน
- 1.2.4 นักข่าวสายเศรษฐกิจ หนังสือพิมพ์ประชาชาติธุรกิจ บริษัท มติชน จำกัด มหาชน
- 1.2.5 นักข่าวสายเศรษฐกิจ บริษัทมติชน จำกัด มหาชน
- 1.2.6 พนักงานฝ่ายการตลาด บริษัท ช่างไท เอ็นเตอร์เทนเมนต์ จำกัด
- 1.2.7 ครีเอทีฟโปรดักชั่น บริษัท ช่างไท เอ็นเตอร์เทนเมนต์ จำกัด
- 1.2.8 มีเดีย แพลนเนอร์ บริษัท กะรัตมีเดีย จำกัด
- 1.2.9 ศิลปินในสังกัด บริษัท จีเนเรคคอร์ด จำกัด

- 1.2.10 นักแสดง บริษัท อาร์เอส โปรโมชั่น จำกัด มหาชน
- 1.2.11 นักออกแบบท่าแสดง บริษัท สยามนิรมิต จำกัด
- 1.2.12 เจ้าหน้าที่โสตทัศนอุปกรณ์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
- 1.2.13 นักเขียนอิสระ คอลัมนิสต์ประจำนิตยสารขวัญเรือน
- 1.2.14 นักแต่งเพลงอิสระ อาจารย์ประจำโรงเรียนผดุงสิทธิวิทยา
- 1.2.15 คอลัมนิสต์ ประจำนิตยสารสยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์
- 1.2.16 พิธีกร สถานีโทรทัศน์แห่งประเทศไทยช่อง 11
- 1.2.17 จิตรกรอิสระ
- 1.2.18 ครูสอนนาฏศิลป์ โรงเรียนคลองตันไทร

1. การกำหนดขอบเขตข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ หลังจากสำเร็จการศึกษาตามคณะ และ/หรือสาขาวิชาตามแผนการเรียนสายศิลป์-สังคม

2. การรวบรวมข้อมูล

มีวิธีการรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

2.1 การรวบรวมข้อมูลที่เป็นเอกสาร

2.1.1 ดำเนินการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับแผนการเรียนต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการเลือกศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษา

2.1.2 ดำเนินการรวบรวมคณะ/สาขาวิชาที่สามารถเข้าศึกษาต่อได้ตามแผนการเรียนศิลป์-สังคม

2.1.3 ดำเนินการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพที่สามารถเข้าประกอบอาชีพตามแผนการเรียนศิลป์-สังคมได้

2.1.4 ดำเนินการรวบรวมรายละเอียดของอาชีพ โดยแบ่งเป็น 9 ด้าน ซึ่งนำมาจาก

- หนังสือทั่วไป
- เอกสาร จุลสารและแผ่นพับ
- สื่ออินเทอร์เน็ต

3. การจัดกระทำข้อมูล

3.1 ศึกษาและวิเคราะห์รายละเอียดในแต่ละรายวิชาตามแผนการเรียนศิลป์-สังคม

3.2 ศึกษาและวิเคราะห์รายละเอียดคณะ/สาขาวิชาที่จะเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาซึ่งมีทั้งหมด 9 คณะ ดังนี้

- 3.2.1 คณะนิเทศศาสตร์
- 3.2.2 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
- 3.2.3 คณะมัณฑนศิลป์
- 3.2.4 คณะจิตรศิลป์
- 3.2.5 คณะศิลปศาสตร์/ศิลปกรรมศาสตร์
- 3.2.6 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
- 3.2.7 คณะสังคมและมานุษยวิทยา
- 3.2.8 คณะสังคมศาสตร์
- 3.2.9 คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์

3.3 ศึกษาและสังเคราะห์รายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพที่ผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละคณะ/สาขาวิชา แล้วแบ่งอาชีพตามแผนการเรียนศิลป์-สังคม ซึ่งประกอบด้วย 9 หัวข้อ ดังนี้

- 3.3.1 ลักษณะของงาน
- 3.3.2 สภาพแวดล้อมของงาน
- 3.3.3 คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ
- 3.3.4 การเข้าประกอบอาชีพ
- 3.3.5 รายได้และสวัสดิการ
- 3.3.6 ความก้าวหน้าในอาชีพ
- 3.3.7 การกระจายของผู้ประกอบอาชีพ
- 3.3.8 ข้อดีและข้อจำกัดของอาชีพ
- 3.3.9 แนวโน้มของตลาดแรงงาน

3.4 นำข้อมูลแต่ละอาชีพมาจัดหมวดหมู่ตามคณะวิชาตามแผนการเรียนศิลป์-สังคม เพื่อความสะดวกสำหรับผู้ศึกษาค้นคว้า หลังจากนั้นนำข้อมูลที่ได้นำมาให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ได้แก่

- 3.4.1 ผู้เชี่ยวชาญในกระทรวงแรงงาน คือ คุณสุจรรยา ศิริไชย
ตำแหน่ง นักวิชาการแรงงาน 8ว กองส่งเสริมการมีงานทำ
กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน
- 3.4.2 อาจารย์ใหม่มหาวิทยาลัย คือ อาจารย์มณฑิรา จารุเพ็ง
อาจารย์ประจำภาควิชาจิตวิทยาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- 3.4.3 ครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษา คือ อาจารย์ปิยะนุสรณ์ ชนะชาญชัย
ครูแนะแนว โรงเรียนอัสสัมชัญคอนแวนต์

3.5 นำสิ่งที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบมาปรับปรุงเพื่อเป็นชุดข้อมูลด้านอาชีพสำหรับนักเรียนที่ศึกษาตามแผนการเรียนศิลป์-สังคม

บทที่ 4

ผลการรวบรวมข้อมูล

การวิจัยเรื่องชุดข้อมูลด้านอาชีพสำหรับนักเรียนในการเลือกเรียนแผนการเรียนศิลป์-สังคม เป็นการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอาชีพหลังจากสำเร็จการศึกษาในระดับอุดมศึกษาจากคณะต่าง ๆ ที่เสนอไว้ในบทที่ 3 ซึ่งจำแนกอาชีพไว้ได้ 28 อาชีพ ดังนี้

1. นักโฆษณา	15. นักออกแบบทำแสดง
2. นักจัดรายการวิทยุ	16. นักออกแบบบรรจุภัณฑ์
3. ผู้เขียนบทละครโทรทัศน์	17. นักออกแบบผลิตภัณฑ์
4. ผู้จัดการฝ่ายโฆษณา	18. นักออกแบบเสื้อผ้า
5. ผู้สื่อข่าวโทรทัศน์	19. ผู้แสดงระบำ (รำฟ้อน)
6. ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์	20. ช่างภาพ
7. พิธีกร	21. ช่างเขียนแบบ
8. มัณฑนากร	22. นักออกแบบฉากละคร
9. จิตรกร	23. นักออกแบบนิเทศศิลป์
10. ประติมากร	24. นักพัฒนาชุมชน
11. นักดนตรี	25. นักสังคมสงเคราะห์
12. นักร้อง	26. คอลัมนิสต์
13. นักแสดง	27. นักแต่งเพลง
14. นักออกแบบเครื่องประดับ	28. ครูสอนร้องเพลง

โดยแต่ละอาชีพจะมีรายละเอียดของข้อมูลด้านอาชีพซึ่งประกอบด้วย 9 ด้านดังนี้

1. ลักษณะของงาน
2. สภาพแวดล้อมของงาน
3. คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ
4. การเข้าประกอบอาชีพ
5. รายได้และสวัสดิการ
6. ความก้าวหน้าในอาชีพ
7. การกระจายของผู้ประกอบอาชีพ
8. ข้อดีและข้อจำกัดของอาชีพ
9. แนวโน้มของตลาดแรงงาน

ต่อไปนี้จะเป็นการนำเสนอรายละเอียดของอาชีพในรูปแบบตาราง ดังนี้

1. อาชีพนักโฆษณา	รายละเอียด
1. ลักษณะของงาน	<p>1. เป็นงานที่อาศัยการติดต่อสื่อสาร ต้องทำงานร่วมกับหลายฝ่ายทั้งภายในบริษัทและบริษัทลูกค้า รวมทั้งบริษัทผลิตสื่อต่าง ๆ ซึ่งการทำงานโฆษณามีหลายลักษณะดังนี้</p> <p>1.1 ผู้สร้างสรรค์โฆษณา (creative) เป็นผู้กำหนดเนื้อหา หรือเรื่องราวในงานโฆษณานั้น ๆ</p> <p>1.2 ผู้คิดคำโฆษณา (copy writer) เป็นผู้กำหนดคำ หรือข้อความที่จะใช้ในงานโฆษณาต่าง ๆ</p> <p>1.3 ผู้ประสานงานลูกค้า (account executive) เป็นผู้ติดต่อประสานงานระหว่างผู้โฆษณา (เจ้าของสินค้า/บริการ) กับสำนักงานตัวแทนโฆษณา เพื่อให้งานโฆษณาสำเร็จลุล่วงตามกำหนดเวลาที่วางแผนไว้</p> <p>1.4 ผู้วางแผนสื่อโฆษณา (media planner) เป็นผู้ตัดสินใจว่าจะนำโฆษณานั้นไปเผยแพร่ในสื่อประเภทใด เช่น โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร แผ่นป้าย เป็นต้น</p> <p>2. เป็นการทำโฆษณาสินค้า เพื่อแสดงสินค้าตัวใหม่ หรือเพิ่มยอดขายสินค้าให้ผู้ว่าจ้าง โดยก่อนลงมือทำงานต้องเข้าใจถึง ผลิตภัณฑ์ หรือโครงการต่าง ๆ ว่าสินค้านั้นมีจุดกำเนิดอย่างไร มีจุดยืนอย่างไรต้องการเชิญชวนกลุ่มเป้าหมายใดให้มาสนใจด้วยถ้อยคำอย่างไร จิตวิทยาของกลุ่มผู้บริโภคนี้เป็นอย่างไร และต้องดูตลาดว่าเป็นอย่างไรแล้วจึงกำหนดประเภทและแบบของการเขียนประกาศโฆษณา อาจใช้กับฉลากปิดผลิตภัณฑ์ คู่มือการใช้ผลิตภัณฑ์ แคตตาล็อก แผ่นพับโฆษณาจดหมายข่าว จดหมายไคเร็กซ์ เอกสารประกอบการแถลงข่าว ตลอดจนคำบรรยายได้ภาพโฆษณาที่จะลงในหนังสือพิมพ์หรือนิตยสาร หรือสปอตโฆษณาทางวิทยุโทรทัศน์ ต้องคิดสร้างสรรค์แล้วร่างถ้อยคำออกมา หลายรูปแบบ และทำเป็นตัวอย่าง เหมือนจริงเพื่อนำเสนอให้ลูกค้าเลือก โดยมีผู้ออกแบบกราฟฟิก (Graphic Designers) เป็นผู้ช่วย ทำให้การนำเสนองานมีความสมบูรณ์ก่อนจะส่งให้ ผู้ว่าจ้างพิจารณา</p>

1. อาชีพนักโฆษณา	รายละเอียด
1. ลักษณะของงาน (ต่อ)	<p>3. เป็นงานที่ยากและต้องใช้ความคิดในการสร้างสรรค์และการริเริ่ม ต้องทำงานให้เสร็จทันเวลาภายใต้ภาวะความกดดัน ความเครียดและความต้องการของลูกค้า โดยเฉพาะถ้าผลิตภัณฑ์ที่ออกวางตลาดหรือเปิดตัวใหม่ มีคู่แข่งขั้นสูงทั้งในประเทศและนอกประเทศ</p> <p>4. เวลาทำงานในสำนักงานโฆษณาทั่วไป บางครั้งอาจจะต้องทำงานถึง 24 ชั่วโมง หรือติดต่อกันเป็นสัปดาห์หรือเดือนถ้ามีงานเร่ง</p> <p>5. เป็นการทำงานเป็นทีมร่วมกับ ผู้ออกแบบกราฟฟิก (Graphic Designers) และฝ่ายศิลป์ นอกจากนี้ยังต้องตรวจถ้อยคำที่เขียนโฆษณาให้ถูกต้อง</p> <p>6. บางชิ้นงานอาจต้องส่งไปตรวจข้อเขียนต่าง ๆ ที่องค์การอาหารและยา หรือคณะกรรมการตรวจสอบความเหมาะสมของถ้อยคำของสื่อวิทยุและโทรทัศน์องค์กรที่ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการโฆษณาส่วนมากจะต้องทำงานร่วมกับชาวต่างประเทศทั้งที่ทีมงานและในส่วนที่เป็นลูกค้า</p>
2. สภาพแวดล้อมของงาน	<p>สภาพแวดล้อมส่วนมากเป็นการทำงานในออฟฟิศ ซึ่งมีคอมพิวเตอร์เพื่อใช้ในการทำงาน และทำงานอยู่ในห้องปรับอากาศ แต่บางครั้งอาจต้องทำงานกับลูกค้าเพื่อติดตามผลงานนอกสถานที่บ้าง นาน ๆ ครั้ง</p>
3. คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ	<p>1. สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์ ศิลปศาสตร์ อักษรศาสตร์ นิเทศศาสตร์ วารสารศาสตร์ สาขาการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ สาขาสื่อสารมวลชน สาขาสื่อสารการตลาดหรือสาขาอื่นที่เกี่ยวข้อง</p> <p>2. มีบุคลิกภาพดี มีความอดทนสูง</p> <p>3. มีความสามารถในการพูดจาดี ดุด โน้มน้าวผู้อื่นให้เกิดความเชื่อถือได้</p> <p>4. มีความสามารถใช้คอมพิวเตอร์ โปรแกรมต่าง ๆ ที่ใช้ในการออกแบบสร้างสรรค์ได้</p>

1.อาชีพนักโฆษณา	รายละเอียด
3. คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ (ต่อ)	<p>3. มีความสามารถด้านภาษา และวรรณคดีทั้งไทยและต่างประเทศ อย่างดี มีไหวพริบและปฏิภาณดี</p> <p>4. มีความรู้พื้นฐานในการใช้สื่อกับคุณสมบัติของสื่อแต่ละชนิด</p> <p>5. เป็นคนมองโลกในมุมมองที่ไม่เหมือนคนอื่น และมีแง่มุมหลาย มุมมอง</p> <p>6. เป็นคนทันสมัย มีความรู้รอบตัว ความคิดสร้างสรรค์ กว้างไกล และมีจินตนาการ</p> <p>7. ทักษะคดีดี ตรงต่อเวลา มีความรับผิดชอบสูง ทั้งต่อลูกค้าและสังคม</p> <p>8. มีลักษณะในการทำงานเป็นทีม</p> <p>9. มีความกระตือรือร้นอยู่ตลอดเวลา และเตรียมพร้อมสำหรับการ เรียนรู้ใหม่ๆ</p> <p>10. มีความสามารถในการวิเคราะห์หรืออย่างเป็นระบบ มีศีลธรรมและ คุณธรรม กล้าคิด กล้าแสดงออกในสิ่งที่ถูกต้องอย่างเหมาะสม มีความ สนใจใฝ่รู้เรื่องรอบตัว</p> <p>11. มีมนุษยสัมพันธ์ดีในการติดต่อประสานงานกับผู้อื่น</p>
4. การเข้าประกอบอาชีพ	<p>1. สมัครเข้าทำงานได้โดยติดตามการเปิดรับสมัครงานจากสมาคม โฆษณาแห่งประเทศไทย</p> <p>2. ติดตามการเปิดรับสมัครงานจากบริษัทโฆษณา</p> <p>3. แหล่งโฆษณาจัดหางานจากหนังสือพิมพ์และเว็บไซต์ในอินเทอร์เน็ต http://www.adasso thai.com</p>
5. รายได้และสวัสดิการ	<p>1. ได้รับค่าตอบแทนทั้งเป็นเงินเดือนประจำประมาณ 10,000 - 30,000 บาทหรือค่าจ้างตามประสบการณ์ และตามความสามารถ</p> <p>2. การรับงานด้วยตนเองจะได้รับค่าตอบแทนเป็นชิ้นงานเหมา ราคาที่ แตกต่างกันไปตามสภาพปริมาณความยากง่าย และระยะเวลาการ ทำงาน ตั้งแต่ชิ้นละประมาณ 4,000 บาท ถึง 25,000 บาท (งานเขียน หนังสือคู่มือต่างๆ เป็นเล่ม) หรืออาจมากกว่านั้น</p> <p>3. การทำงานรับราชการในภาครัฐจะมีรายได้ตามระดับวุฒิการศึกษา และระดับชั้นตามระเบียบราชการ และมีสวัสดิการ ตามกฎหมายแรงงาน</p>

1. อาชีพนักโฆษณา	รายละเอียด
5. รายได้และสวัสดิการ (ต่อ)	<p>4. สำหรับการทำงานในบริษัทเอกชน มีสวัสดิการขึ้นอยู่กับนโยบายบริษัท ซึ่งโดยมากองค์กรเอกชนนั้น ถ้าทำงานล่วงเวลาจะได้รับเงินค่าล่วงเวลาตามชั่วโมงหรือเป็นวัน ได้รับค่าครองชีพ ค่ารักษาพยาบาล เบี้ยขยัน ค่าตำแหน่ง ค่าสงเคราะห์บุตร กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ และโบนัสตามผลประกอบการ</p>
6. ความก้าวหน้าในอาชีพ	<p>1. ขึ้นอยู่กับความสามารถ ประสบการณ์ของบุคคล และขึ้นอยู่กับความมั่นคง ผลประกอบการขององค์กรที่ทำงาน</p> <p>2. สามารถเปิดบริษัทตัวแทนรับจัดการโฆษณาและบริษัทรับจ้างประชาสัมพันธ์ของตนเอง หรือพัฒนาตนเองให้เป็นผู้เขียนหนังสือในนามของคนอื่น (Ghost writer) เช่น เขียนอัตชีวประวัติ หรือผู้เขียนบทความหรือสารคดี โฆษณา ประชาสัมพันธ์เป็นตอนๆ ลงในนิตยสาร หรือเป็นนักเขียนบทโทรทัศน์ ฯลฯ</p> <p>3. สามารถศึกษาต่อในระดับปริญญาโทและเอกได้</p>
7. การกระจายของผู้ประกอบอาชีพ	<p>อาชีพนี้โดยมากอยู่ในกรุงเทพและเขตเมืองในต่างจังหวัด เนื่องจากเป็นศูนย์กลางทางด้านเศรษฐกิจ การติดต่อสื่อสารและเทคโนโลยี รวมถึงการทำงานประสานงานกับหน่วยงานและองค์กรอื่น ๆ ซึ่งจะช่วยอำนวยความสะดวกให้ผู้ประกอบอาชีพสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p>
8. ข้อดีและข้อจำกัดของอาชีพ	<p>ข้อดี คือ ผู้ที่ประกอบอาชีพจะเกิดความภาคภูมิใจที่สามารถจัดทำโฆษณาให้ผู้คนทั่วไปรู้จัก สามารถทำงานสะสมประสบการณ์เพื่อประกอบอาชีพอื่น ๆ ในวงการโฆษณาและสามารถประกอบกิจการของตนเองได้</p> <p>ข้อจำกัด คือ ทำงานหนักในช่วงงานเร่งทำให้ไม่มีเวลาพักผ่อน หรือมีวันหยุดที่แน่นอน และการทำงานโฆษณานั้นเป็นงานที่ต้องใช้ความคิดสร้างสรรค์ มีข้อจำกัดด้านคำพูด เนื้อที่โฆษณา และต้องมีความแตกต่างจากงานโฆษณาทั่วไปที่เป็นคู่แข่ง</p>

1. อาชีพนักโฆษณา	รายละเอียด
9. แนวโน้มของตลาดแรงงาน	<p>ผู้ว่าจ้าง จะมีทั้งบริษัทตัวแทนบริหารจัดการโฆษณาที่มีลูกค้าเป็นเจ้าของสินค้า เจ้าของโครงการรณรงค์ทั้งภาครัฐบาลและเอกชน พรรคการเมืองหรือธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก ห้างร้านเล็กๆ ซึ่งอยู่ในช่วงของการปรับตัว และทิศทางของบริษัททั้งทางด้านนโยบายและการตลาด ซึ่งต้องทำการโฆษณาประชาสัมพันธ์ ให้ผู้บริโภค และสาธารณชนได้ทราบโดยทั่วถึง ทำให้อาชีพนี้เป็นที่ต้องการของบริษัทตัวแทนบริหารจัดการโฆษณาต่างๆ ในประเทศ ซึ่งก็ได้มีการปรับตัว และองค์กร เพื่อรับกับเศรษฐกิจใหม่ คือควรรวมกันระหว่างบริษัทตัวแทนบริหารจัดการโฆษณาในลักษณะเป็นรูปแบบบริษัทที่มีเครือข่ายทั่วโลก (Global) ดังนั้นในปัจจุบันจึงมีความต้องการอาชีพนักโฆษณาที่มีความสามารถและมีความคิดสร้างสรรค์ค่อนข้างมาก</p>

2. อาชีพนักจัดรายการวิทยุ Disc Jockey	รายละเอียด
1. ลักษณะของงาน	<ol style="list-style-type: none"> 1. นำเสนอเนื้อหารายการทางวิทยุเพื่อให้ความรู้ สาระและความบันเทิงแก่ผู้ฟัง 2. ชักชวนทำความเข้าใจกับบทวิทยุหรือข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ก่อนออกอากาศหรือบันทึกเสียง ดำเนินรายการตามรูปแบบและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยการอ่าน การพูดคุย การสัมภาษณ์บุคคล การตอบปัญหาทางโทรศัพท์ ทางจดหมายหรือวิธีการอื่น ๆ ควบคุมให้การนำเสนอเนื้อหารายการเป็นไปภายในเวลาที่กำหนด 3. ประสานงานอย่างใกล้ชิดกับผู้ผลิตรายการหรือ ผู้เขียนบทวิทยุ เพื่อให้การดำเนินรายการเป็นไปตามรูปแบบอย่างถูกต้อง ศึกษา ค้นคว้า และติดตามข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับรายการ 4. แก้ปัญหาเฉพาะหน้าขณะออกอากาศ โฆษณาสินค้าหรือบริการแทรกในรายการ หรือจัดเตรียมเสียงหรือเพลงประกอบหรืออุปกรณ์อื่น เพื่อใช้ในการดำเนินรายการ อาจแจ้งปัญหาที่เกิดขึ้นหรือขอคำปรึกษาจากผู้ควบคุมรายการหรือผู้ประสานงานรายการ 5. จัดรายการเพลงประกอบความรู้เกี่ยวกับเพลงหรือเรื่องอื่นๆ ซึ่งอยู่ในความสนใจของ ผู้ฟัง ในสถานที่ฟังเพลง 6. ศึกษาค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับเพลงที่จะเปิดให้ผู้ฟัง ตลอดจนความรู้เรื่องอื่นๆ ที่จะนำมาใช้ประกอบการเปิดเพลง เพื่อให้ผู้ฟังได้รับความรู้และความเพลิดเพลิน 7. นักจัดรายการวิทยุจะทำงานตามกำหนดเวลา ที่ระบุไว้ในผังรายการของสถานีวิทยุหรืออาจจะทำงานเป็นช่วงเวลาเพื่อบริการกลุ่มเป้าหมาย 8. นักจัดรายการส่วนมากจะจัดรายการครั้งละประมาณ 1-3 ชั่วโมง หรือสลับกับนักจัดรายการผู้อื่นในรายการเดียวกัน ซึ่งอาจมีผู้ช่วยรายการอีก 1 - 2 คน ช่วยตอบคำถามหรือโต้ตอบกับสมาชิกเพื่อให้เกิดมุมมอง และ อรรถรสที่แตกต่างไปจากรายการอื่น ๆ

2.อาชีพนักจัดรายการวิทยุ Disc Jockey	รายละเอียด
2. สภาพแวดล้อมของงาน	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักจัดรายการวิทยุทำงานจัดรายการอยู่ในสถานี พร้อมด้วยอุปกรณ์ในการทำงานที่จำเป็นในการประกอบอาชีพ เช่น เทปเพลง อุปกรณ์การเล่นเทป ไมโครโฟน หูฟัง เป็นต้น 2. อาจมีบางครั้งทำงานนอกสถานที่ในการออกไปพบลูกค้าเพื่อสอบถามรายละเอียดก่อนนำมาทำรายการ
3. คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ	<ol style="list-style-type: none"> 1. จบการศึกษาในระดับอุดมศึกษาหลักสูตรปริญญาตรี คณะนิเทศศาสตร์ คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน หรือ คณะมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ สาขาวิชาวิทยุกระจายเสียงหรือสาขาวิทยุโทรทัศน์ 2. ชอบพูดคุย ชอบค้นคว้าหาความรู้ทั่วไป และมีอารมณ์ดี เป็นผู้รับฟังที่ดี เมื่อมีผู้สอบถามเข้ามาทางโทรศัพท์ 3. เป็นผู้ที่มีระเบียบวินัยในการเตรียมรายการล่วงหน้า และมีความตรงต่อเวลา 4. มีความสามารถเขียนบทวิทยุด้วยตนเอง 5. ต้องเป็นผู้ที่ออกเสียงควบกล้ำในภาษาไทยได้ชัดเจน มีน้ำเสียงน่าฟัง สุภาพ 6. ต้องมีจรรยาบรรณทางวิชาชีพ และมีความเข้าใจเรื่องสิทธิมนุษยชนเป็นอย่างดี 7. รักการอ่าน มีความรู้กว้างขวาง ทันสมัย สนใจข่าวสารรอบตัว และสนใจที่จะไฝ่หาความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างจริงจัง มีการแก้ไขพัฒนาการรับรู้และความสามารถของตนเองตลอดเวลา 8. มีความรับผิดชอบสูงและตรงต่อเวลาอยู่เสมอ 9. มีความตั้งใจที่จะทำอาชีพนี้ มีใจรัก และสนใจทางด้านศิลปะ การสื่อความหมายประเภทต่าง ๆ 10. เข้ากับผู้อื่นได้ง่าย มีไหวพริบดี แก้ไขเหตุการณ์เฉพาะหน้า ได้ดี สุขุม คล่องแคล่ว มีเหตุผล รู้จักกาลเทศะ ละเอียด รอบคอบ อดทน เชื้อมั่น กระฉับกระเฉง ร่าเริงแจ่มใส ปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมได้ง่าย กล้าแสดงออก 11. มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถถ่ายทอดความคิดออกมาได้อย่างชัดเจนและยอมรับฟังความคิดเห็นของบุคคลอื่น

2. อาชีพนักจัดรายการวิทยุ Disc Jockey	รายละเอียด
3. คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ (ต่อ)	<p>12. ไม่หยุดนิ่งในการปรับปรุงทักษะในการสื่อสาร การหาเหตุผล การพูด การเขียน การอ่าน และการฟัง</p> <p>13. มีทัศนคติที่ดีต่อตนเอง คือ ความมั่นใจในตนเอง มีทัศนคติที่ดีต่อเรื่องที่จะสื่อ ต้องสนใจและเห็นว่าเรื่องเป็นเรื่องสำคัญ และมีทัศนคติที่ดีต่อผู้ฟัง</p> <p>14. ปรับปรุงระดับความรู้ในเนื้อหาให้มากและวิธีการของตนเอง โดยเฉพาะให้เฝ้าชมตลอดเวลา</p>
4. การเข้าประกอบอาชีพ	<p>1. ผ่านการสอบเพื่อรับใบประกาศนียบัตรผู้ประกาศจากกรมประชาสัมพันธ์ และได้รับการฝึกอบรมจากสมาคมวิทยุ โทรทัศน์แห่งประเทศไทย โดยสมัครสอบด้วยตนเอง หรือผ่านสถาบันการศึกษาที่สังกัดอยู่</p> <p>2. ติดตามการเปิดรับสมัครผู้จัดรายการตามสถานีวิทยุ และทำการส่ง Demo เทปเข้าไปเพื่อให้ดูวิธีการจัดรายการในรูปแบบที่สถานีนั้นต้องการ</p> <p>3. แหล่งโฆษณาจัดหางานจากหนังสือพิมพ์และเว็บไซต์ในอินเทอร์เน็ต http://webindex.sanook/news_and_media/radio_station/</p>
5. รายได้และสวัสดิการ	<p>1. อัตราค่าจ้างขั้นต่ำโดยทั่วไปคิดเป็นรายชั่วโมง ตั้งแต่ชั่วโมงละ 200 บาทจนถึงชั่วโมงละ 1,500 บาท อาจทำงานวันละ 3 ชั่วโมง หรือทำงานประมาณเดือนละ 20 วัน</p> <p>2. นักจัดรายการวิทยุอิสระจะต้องมีเงินทุนในการซื้อเวลาจากสถานีวิทยุกระจายเสียงตามอัตราที่กำหนดหรือตามแต่จะตกลงกัน ซึ่งรายได้ที่ได้รับอาจได้จากการติดต่อขอค่าโฆษณาจากบริษัทห้างร้าน เพื่อประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ สลับในรายการ หรืออาจจะได้รับการว่าจ้างจากบริษัทห้างร้านโดยตรงก็ได้โดยการให้ค่าตอบแทนการทำงานตามแต่จะตกลงกัน โดยเฉลี่ยประมาณเดือนละ 10,000 – 70,000 บาท</p> <p>3. มีสวัสดิการขึ้นอยู่กับนโยบายบริษัท ซึ่งโดยมากองค์กรเอกชนนั้น ถ้าทำงานล่วงเวลาจะได้รับเงินค่าล่วงเวลาตามชั่วโมงหรือเป็นวัน ได้รับค่าครองชีพ ค่ารักษาพยาบาล เบี้ยขยัน ค่าตำแหน่ง ค่าสงเคราะห์บุตร กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ โบนัสตามผลประกอบการ</p>

2. อาชีพนักจัดรายการวิทยุ Disc Jockey	รายละเอียด
6. ความก้าวหน้าในอาชีพ	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักจัดรายการวิทยุหรือดีเจในบางรายการเป็นทั้งผู้จัดรายการและเป็นผู้หาโฆษณาสินค้า เพื่อสนับสนุนรายการของตนเอง 2. อาจพัฒนาทักษะและความรู้ความสามารถเป็นผู้เขียนบทวิทยุหรือโทรทัศน์เป็นนักเขียน 3. ตำแหน่งอาจไม่มีการเลื่อนขั้นแต่มีรายได้มากขึ้นและมีชื่อเสียงมากขึ้น 4. อาจมีรายการวิทยุเป็นของตนเอง หรือสามารถเป็นผู้ผลิตรายการวิทยุ รายการต่างๆ เพื่อป้อนให้กับ ผู้เช่าช่วงสถานี
7. การกระจายของผู้ประกอบอาชีพ	<p>อาชีพดีเจ เป็นอาชีพที่มีการกระจายมากขึ้นในชุมชนต่างจังหวัด อำเภอ หมู่บ้าน เนื่องจากมีวิทยุชุมชนในต่างจังหวัดเกิดขึ้นมาก เพราะมีคลื่นวิทยุค่อนข้างมาก 15 – 60 คลื่นและมีการเปิดโอกาสให้คนทั่วไปที่อยากทำรายการสามารถเข้ามาทำได้ จึงทำให้อาชีพดีเจนั้นมีการกระจายอยู่ทั่วไปทั้งในเมืองและชุมชน</p>
8. ข้อดีและข้อจำกัดของอาชีพ	<p>ข้อดี คือ ได้ค่าตอบแทนสูง ทำหายความสามารถ ได้ความสนุก เพลิดเพลิน ได้พบปะผู้คนมากมายหลายรูปแบบและหลายอาชีพที่แตกต่างกันออกไป</p> <p>ข้อจำกัด คือ ควรมีการเปลี่ยนรูปแบบในการจัดรายการไปเรื่อย ๆ ให้ไม่เกิดความน่าเบื่อ จำเจ และมีการทำรายการให้น่าฟังและน่าติดตามอยู่เสมอ จึงจะสามารถประกอบอาชีพและทำรายการได้ต่อไป มิฉะนั้นถ้ามีผู้ฟังลดลงอาจทำให้ปิดรายการลงได้ และถ้ามีการเปลี่ยนแปลงสัมปทานคลื่น อาจมีผลทำให้ถูกเลิกจ้างได้</p>
9. แนวโน้มของตลาดแรงงาน	<ol style="list-style-type: none"> 1. ความต้องการของนักจัดรายการของสถานีวิทยุ กระจายอยู่ทั่วไปทุกจังหวัดทั่วประเทศ ทั้งภาค AM และ FM 2. บริษัทและองค์กรเอกชนที่ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับสื่อโฆษณาทางวิทยุและโทรทัศน์ ธุรกิจการบันเทิง หรือมูลนิธิต่างๆเป็นผู้รับเช่าช่วงเวลาสถานีจากหน่วยงานราชการ สถานีวิทยุของมหาวิทยาลัย เพื่อนำมาจัดดำเนินการและเผยแพร่รายการ ใช้เป็นสื่อประชาสัมพันธ์สินค้าของตนเองให้ครบวงจร ทำให้มีการจ้างงานในอาชีพนี้เพิ่มขึ้น

3. อาชีพผู้เขียนบทละคร โทรทัศน์(Writer, dramalist)	รายละเอียด
1. ลักษณะงาน	<p>ผู้ประกอบอาชีพนี้จะทำหน้าที่ในการเขียนบทละครโทรทัศน์ โดยแต่งเรื่องหรือดัดแปลงบทประพันธ์ให้เป็นบทละครโทรทัศน์ ศึกษา รายละเอียดของเนื้อเรื่อง ลักษณะท่าทางของตัวละคร ขนบธรรมเนียม ประเพณี ลักษณะการพูดในแต่ละยุคสมัย สถานที่ที่จะใช้ในการแสดง และรายละเอียดอื่นที่ใช้ประกอบการเขียนบทละคร เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องกับการผลิตสามารถจินตนาการได้ถึงภาพ บุคลิกตัวละครและเรื่องราวอย่างชัดเจน รวมทั้งติดต่อและประสานงานกับผู้อำนวยการสร้าง เพื่อแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงบทให้เป็นไปตามคำแนะนำของผู้อำนวยการ</p> <p>ขั้นตอนในการทำงานหลัก ๆ มีดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. วางแผน ศึกษาโครงสร้างของบทละครโทรทัศน์ที่ได้รับมอบหมายให้เขียน โดยคำนึงถึงกลุ่มเป้าหมาย วัตถุประสงค์ แก่นของเรื่อง จำนวนตอน และความยาวของการนำเสนอแต่ละตอน ในการออกอากาศ 2. วางโครงสร้าง สร้างโครงเรื่อง กำหนดลักษณะตัวละคร การเขียนบทสนทนา บทบรรยาย กำหนดการดำเนินเรื่อง ลักษณะภาพ และกำหนดเวลาแล้วเสร็จ 3. ศึกษารายละเอียดของเนื้อเรื่อง ลักษณะท่าทางของตัวละคร ขนบธรรมเนียมประเพณี ลักษณะการพูดในแต่ละยุคสมัย สถานที่ที่จะใช้ในการแสดง และรายละเอียดอื่นที่ใช้ประกอบการเขียนบท 4. เสนอบทละครโทรทัศน์ที่ร่างเสร็จต่อผู้จัดรายการ (producer) และผู้อำนวยการสร้าง หรือผู้กำกับรายการ (director) เพื่อการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงบทให้เป็นไปตามคำแนะนำของผู้อำนวยการสร้าง 5. อาจต้องเตรียมพร้อมที่จะเขียนบทละครเพิ่ม เมื่อเป็นที่นิยมและได้รับการตอบรับจากผู้ชมที่บ้าน 6. พัฒนาเทคนิคการเขียนบทละครหรือเรื่องให้เด่นชัด เนื่องจากบทที่ผ่านการคัดเลือกไปสร้างเป็นบทละครโทรทัศน์นั้น จะต้องมียุติกรรมที่เกี่ยวเนื่องในลักษณะที่มียุติกรรมเป็นจำนวนมาก ดังนั้น การเขียนควรคำนึงถึงปัจจัยองค์ประกอบของการผลิตและถ่ายทำด้วย

3. อาชีพผู้เขียนบทละคร โทรทัศน์(Writer, dramalist)	รายละเอียด
1. ลักษณะงาน (ต่อ)	<p>7. อาชีพนี้เป็นอาชีพค่อนข้างอิสระ จะได้รับการว่าจ้างให้เขียนบทละคร ความยาวประมาณ 1 ชั่วโมง ถึง 1 ชั่วโมงครึ่ง อาจแบ่งเป็น 16 – 20 ตอน และสามารถยืดหรือตัดทอนบทละครออกได้ตามเงื่อนไขการตลาดหรือปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจเกิดขึ้นโดยไม่คาดหมาย</p>
2. สภาพแวดล้อมของงาน	<p>ผู้ประกอบการอาชีพนี้ส่วนมากต้องการบรรยากาศการทำงานที่เงียบสงบ สะดวกสบาย ปลอดภัยจากรบกวนใด ๆ ดังนั้นผู้ประกอบการอาชีพนี้จึงอาจทำงานที่บ้าน สำนักงานส่วนตัว หรืออาจทำงานในต่างประเทศ หรือทำงานประจำในอาชีพอื่น ๆ ก็ได้เช่นกัน</p> <p>นอกจากนี้การสื่อสารที่ทันสมัยในปัจจุบันที่สามารถเชื่อมต่อกันได้อย่างสะดวกรวดเร็ว ผู้ประกอบการอาชีพนี้ อาจปฏิบัติงานอยู่มุมใดมุมหนึ่งของโลกก็สามารถประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องได้เป็นระยะ ๆ หรือครั้งคราวตามต้องการ</p>
3. คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ	<ol style="list-style-type: none"> 1. จบการศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันการศึกษา หรือมหาวิทยาลัย ในคณะอักษรศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ หรือคณะศิลปศาสตร์ 2. เพศหญิง หรือเพศชาย มีความสนใจในวิชาชีพ 3. มีความรู้ทั่วไป เป็นนักอ่านและชอบศึกษาค้นคว้า 4. สนใจและเป็นนักดูภาพยนตร์ ละครโทรทัศน์ ละครเวที 5. มีความสามารถในการใช้ภาษาไทยได้เป็นอย่างดี 6. มีจินตนาการ มีความกระตือรือร้น และไม่หยุดนิ่ง 7. มีระเบียบและวินัย ในการบริหารจัดการเรื่องเวลาและการเงิน 8. เป็นผู้มีความรู้พื้นฐานการเขียนบทละครโทรทัศน์
4. การเข้าประกอบอาชีพ	<ol style="list-style-type: none"> 1. สามารถสมัครงานตามประกาศการรับสมัครของบริษัทผู้ผลิตละคร (Production house) ในตำแหน่งผู้เขียนบทละคร ทั้งนี้บริษัทจะพิจารณาจากวุฒิการศึกษา ผลงาน และประสบการณ์ 2. สามารถนำเสนอบทให้แก่บริษัทผู้ผลิตละครเป็นครั้งคราว หรือทำความตกลงกับบริษัทในการเขียนบทตามเนื้อเรื่องที่บริษัทผู้ผลิตต้องการ

3. อาชีพผู้เขียนบทละคร โทรทัศน์(Writer, dramalist)	รายละเอียด
5. รายได้และสวัสดิการ	<p>ผู้ประกอบอาชีพนี้ อาจทำงานเป็นอาชีพเต็มเวลา หรืออาจประกอบอาชีพประจำอื่น ๆ แล้วเขียนบทละครโทรทัศน์ในช่วงเวลาว่างก็ได้ โดยผู้เข้าสู่ตลาดแรงงานใหม่ อาจได้รับค่าตอบแทนเป็นตอนตอนละ 6,000 – 8,000 บาท ส่วนผู้มีประสบการณ์และมีชื่อเสียงอาจได้รับค่าตอบแทน ตอนละ 12,000 – 15,000 บาท</p> <p>การทำงานในบริษัทเอกชน มีสวัสดิการขึ้นอยู่กับนโยบายบริษัท ซึ่งโดยมากองค์กรเอกชนนั้น ถ้าทำงานล่วงเวลาจะได้รับเงินค่าล่วงเวลาตามชั่วโมงหรือเป็นวัน ได้รับค่าครองชีพ ค่ารักษาพยาบาล เบี้ยขยัน ค่าตำแหน่ง ค่าสงเคราะห์บุตร กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ โบนัสตามผลประกอบการ</p>
6. ความก้าวหน้าในอาชีพ	<p>เนื่องจากเป็นวิชาชีพเฉพาะ ไม่มีตำแหน่งเหมือนข้าราชการ หรือพนักงานในองค์กรเอกชน ดังนั้นความก้าวหน้าของผู้ประกอบอาชีพนี้จะอยู่ที่ความพอใจและการตั้งเป้าหมายในชีวิตที่แตกต่างกันไป เมื่อมีประสบการณ์ และความเชี่ยวชาญมากขึ้น อาจต้องการอยู่ในวงการการแสดงละครโทรทัศน์ หรือภาพยนตร์ต่อไป อาจจะไปเป็นผู้จัดรายการทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ หรือผู้กำกับการแสดง หรือก้าวไปสู่อาชีพอื่นตามที่ตั้งใจไว้</p>
7. การกระจายของผู้ประกอบอาชีพ	<ol style="list-style-type: none"> อาชีพนี้เป็นอาชีพที่ต้องอาศัยความคิดสร้างสรรค์ ดังนั้นจึงไม่จำกัดว่า ผู้เขียนบทละครจะอยู่เขตกรุงเทพฯ หรือต่างจังหวัด โดยเฉพาะถ้าเป็นการเขียนบทในลักษณะงานอิสระ (Freelance) หากเป็นผู้เขียนบทประจำบริษัทผู้ผลิตละคร จะต้องเข้ารับการบรรจุเป็นพนักงานซึ่งบริษัทผู้ผลิตละครส่วนใหญ่จะอยู่ในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล

3.อาชีพผู้เขียนบทละคร โทรทัศน์(Writer, dramalist)	รายละเอียด
8. ข้อดีและข้อจำกัดของอาชีพ	<p>ข้อดี คือ เป็นอาชีพที่มีรายได้ดี และมีโอกาสนำเสนอผลงานแก่ผู้ชมทั่วประเทศ ซึ่งทำให้เกิดความภาคภูมิใจ และมีชื่อเสียงในระดับหนึ่ง</p> <p>ข้อจำกัด คือ เป็นอาชีพที่ต้องอาศัยความคิดสร้างสรรค์ และจินตนาการสูง การทำงานมีความกดดันพอสมควร เพราะเมื่อเขียนบทละครแล้ว ความสำเร็จจะขึ้นอยู่กับความนิยมที่ผู้ชมมีต่อละครเรื่องนั้น ๆ ด้วย</p>
9. แนวโน้มของตลาดแรงงาน	<p>เนื่องจากการขยายตัวของสถานีวิทยุโทรทัศน์ และเคเบิลทีวี ของทั้งภาครัฐและเอกชน ทำให้ผู้จัดรายการหรือสถานีต้องจัดรายการต่าง ๆ รวมทั้งละครไว้ในผังรายการ และยังสามารถส่งออกในรูปแบบของวีซีดี ดีวีดี ออกไปจำหน่ายให้ชุมชนชาวไทยและเพื่อนบ้านได้ทั่วโลก ดังนั้นตลาดแรงงานสำหรับผู้เขียนบทละครโทรทัศน์ที่มีความสามารถสร้างสรรค์บทละครโทรทัศน์ดี ๆ ยังเปิดโอกาสให้กับผู้สนใจจะประกอบอาชีพนี้อยู่มาก</p>

4.อาชีพผู้จัดการฝ่ายโฆษณา (Department manager)	รายละเอียด
1. ลักษณะของงาน	<ol style="list-style-type: none"> 1. อำนวยการวางแผน และกำกับดูแลงานนโยบายและแผนงานด้านการโฆษณาผลิตภัณฑ์สินค้าและบริการของหน่วยงาน 2. กำหนดกลยุทธ์ แนวทางการสร้างสรรค์โฆษณา ออกความคิด และพิจารณาเลือกสื่อโฆษณาและเทคนิคโฆษณาที่จะนำไปใช้ 3. ควบคุมดูแลการผลิตงานโฆษณาให้เป็นไปตามนโยบาย และแผนงานที่กำหนดไว้ 4. ประสานงานกิจกรรมต่าง ๆ กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กิจกรรมการขาย กราฟฟิคอาร์ต สื่อโฆษณา การเงิน และการวิจัย 5. ปรึกษาหารือกับลูกค้าเพื่อให้คำแนะนำด้านเทคนิคและการตลาด 6. ทดสอบ ติดตามและวิเคราะห์ผลการส่งเสริมการขายเพื่อวัดประสิทธิผลด้านต้นทุน 7. ให้ข้อมูลข่าวสารเพื่อการพิมพ์ เผยแพร่ เช่น ให้สัมภาษณ์ นักข่าว หรือให้บทความเกี่ยวกับกิจกรรมของหน่วยงาน ใกล้ชิดกับผู้จัดการฝ่ายประชาสัมพันธ์ 8. ประเมินผลการโฆษณา 9. ผู้ปฏิบัติงานอาชีพนี้ อาจรับผิดชอบดูแลแต่ละสื่อตามความถนัดในการขายและเรียกชื่อตามสายงานที่องค์กรนั้นจัดจ้าง หรือตามความรับผิดชอบ เช่น ผู้จัดการฝ่ายโฆษณาสื่อวิทยุ ผู้จัดการฝ่ายโฆษณาฝ่ายสื่อสิ่งพิมพ์ ผู้จัดการฝ่ายโฆษณาย่อย (Classified Advertising Manager) ผู้จัดการฝ่ายโฆษณาสื่อโทรทัศน์ เป็นต้น
2. สภาพแวดล้อมของงาน	<p>สถานที่ทำงานของผู้ประกอบอาชีพนี้ มีสภาพเช่นเดียวกันกับสถานที่ทำงานทั่วไป มีการใช้เทคโนโลยีในคอมพิวเตอร์ในการจัดเก็บข้อมูลและสร้างชุมชนออนไลน์ของหน่วยงาน หรือองค์กรขึ้น และต้องออกไปพบลูกค้านอกสถานที่และเลี้ยงรับรองลูกค้า เป็นครั้งคราวตามความจำเป็น</p>

4.อาชีพผู้จัดการฝ่ายโฆษณา (Department manager)	รายละเอียด
3. คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ	<p>ผู้จัดการฝ่ายโฆษณาควรมีคุณสมบัติและการเตรียมตัว ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีถึงปริญญาโทด้านการตลาด สื่อสารมวลชน หรือบริหารธุรกิจ สาขาการตลาด / คณะนิเทศศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ 2. มีประสบการณ์ด้านการขายสื่อโฆษณาหรือทำกิจกรรมประชาสัมพันธ์ด้านการส่งเสริมการขายในระดับบริหารประมาณ 3 - 5 ปี 3. มีวิสัยทัศน์และมีความคิดสร้างสรรค์ในการวางแผนงานและควบคุมดูแลโครงการให้สำเร็จทันตามกำหนดเวลาตามที่ลูกค้าหรือผู้ว่าจ้างต้องการ 4. มีความรู้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี 5. มีความรู้ในเรื่องการวางแผนสื่อโฆษณาพาณิชยกรรมอิเล็กทรอนิกส์เป็นอย่างดี 6. มีความรับผิดชอบต่อเป้าหมายที่ตั้งไว้ 7. มียานพาหนะเป็นของตนเอง 8. มีมนุษยสัมพันธ์ดี มีความเข้าใจในธุรกิจบริการและบุคลิกดี 9. มีไหวพริบและปฏิภาณดีในการแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้นโดยไม่คาดคิด 10. มีความซื่อสัตย์และจริงใจต่อลูกค้า 11. สามารถวิเคราะห์แนวโน้มทางการตลาดของสื่อได้ 12. สามารถสร้างฐานบันทึกข้อมูลของลูกค้าได้อย่างเป็นระบบเพื่อการบริการที่ดีต่อไป 13. มีลักษณะเป็นผู้นำที่ดีและมีความสามารถในการบริหารทีมงานขายอย่างมีประสิทธิภาพ
4. การเข้าประกอบอาชีพ	<ol style="list-style-type: none"> 1. แหล่งโฆษณาจัดหางานจากหนังสือพิมพ์และเว็บไซต์ในอินเทอร์เน็ต http://www.adasso thai.com 2. ติดตามการเปิดรับสมัครงานจากบริษัทโฆษณาเอกชนและสมาคมโฆษณาแห่งประเทศไทย

<p>4. อาชีพผู้จัดการฝ่ายโฆษณา (Department manager)</p>	<p>รายละเอียด</p>
<p>5. รายได้และสวัสดิการ</p>	<p>ผู้ปฏิบัติงานอาชีพนี้ที่มีความสามารถและมีผลงานเป็นที่ยอมรับจะมีรายได้ดีนับตั้งแต่เป็นพนักงานขายสื่อโฆษณา ซึ่งได้รับรายได้ขั้นต่ำเดือนละ 10,000 - 30,000 บาท และได้รับค่าคอมมิชชั่น 3% - 5% จากยอดขายโฆษณาในแต่ละเดือนที่จะต้องขายโฆษณาได้ประมาณเดือนละ 30,000 - 100,000 บาท ดังนั้น ผู้ที่มีตำแหน่งเป็น ผู้จัดการฝ่ายโฆษณาประชาสัมพันธ์ ในขั้นต้นอาจได้รับรายได้เป็น เงินเดือนประมาณ 30,000 - 50,000 บาท และมีรายได้จากเป้าการขายรวมทั้งองค์กรที่ตั้งไว้อีก 1% - 2% หรือ ประมาณ 100,000 - 200,000 บาท จะได้มากหรือน้อยขึ้นอยู่กับศักยภาพและความสามารถในการบริหารที่ทีมงานขาย</p> <p>การทำงานในบริษัทเอกชน มีสวัสดิการขึ้นอยู่กับนโยบายบริษัท ซึ่งโดยมากองค์กรเอกชนนั้น ถ้าทำงานล่วงเวลาจะได้รับเงินค่าล่วงเวลาตามชั่วโมงหรือเป็นวัน ได้รับค่าครองชีพ ค่ารักษาพยาบาล เบี้ยขยัน ค่าตำแหน่ง ค่าสงเคราะห์บุตร กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ โบนัสตามผลประกอบการ</p>
<p>6. ความก้าวหน้าในอาชีพ</p>	<p>ผู้จัดการที่มีความสามารถ จะได้เลื่อนขั้นหรือตำแหน่งเป็น ผู้อำนวยการ รองกรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการทั่วไป และอาจได้รับเลื่อนตำแหน่งเป็น กรรมการผู้จัดการ ในกรณีที่องค์กรนั้นเป็นบริษัทข้ามชาติ หรือบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ (เป็นอาชีพที่ค่อนข้างมั่นคงสำหรับผู้ที่มีวิสัยทัศน์และมีความสามารถ)</p>
<p>7. การกระจายของผู้ประกอบอาชีพ</p>	<p>ผู้จัดการฝ่ายโฆษณาคืออาชีพที่มีความต้องการโดยมากอยู่ในกรุงเทพฯ และชุมชนเมืองที่มีความเจริญ เนื่องจากความเติบโตทางเศรษฐกิจและการแข่งขันขององค์กรธุรกิจ จึงทำให้บริษัทโฆษณา บริษัทผลิตสื่อและประชาสัมพันธ์โดยมากมักรวมตัวกันอยู่ในเมืองมากกว่าชนบท</p>

4.อาชีพผู้จัดการฝ่ายโฆษณา (Department manager)	รายละเอียด
8. ข้อดีและข้อจำกัดของอาชีพ	<p>ข้อดี คือ มีความท้าทายความสามารถ ค่าตอบแทนสูง มีความก้าวหน้ามากถ้ามีประสบการณ์และมีชื่อเสียงในวงการโฆษณา มีความมั่นคงในอาชีพ</p> <p>ข้อจำกัด คือ ทำงานไม่เป็นเวลาแน่นอน มีความเครียดจากการทำงานเพราะต้องทำงานเพื่อบริหารทีมงานให้มีศักยภาพ สร้างผลงานให้เป็นที่ยอมรับและมียอดขายได้จากสินค้าเป็นที่น่าพอใจ</p>
9. แนวโน้มของตลาดแรงงาน	<p>เนื่องจากรายได้หลักของบริษัทสื่อต่างๆ และบริษัทโฆษณา จะได้มาจากการซื้อและขายสื่อโฆษณา ธุรกิจต่างๆ ต่างก็ต้องการขายสินค้าหรือบริการ และในปัจจุบันมีองค์กรธุรกิจต่าง ๆ เกิดขึ้นมากตามการเติบโตทางเศรษฐกิจจึงมีผลให้มีบริษัทสื่อ และบริษัทโฆษณาเกิดขึ้นตามมา ดังนั้น อาชีพผู้จัดการฝ่ายโฆษณา จึงเป็นที่ต้องการขององค์กรธุรกิจที่เป็นบริษัทผลิตสื่อประเภทต่าง ๆ ค่อนข้างมาก</p>

5. ผู้สื่อข่าวโทรทัศน์ (Reporter, television news)	รายละเอียด
1. ลักษณะของงาน	<p>1. เสาะแสวงหาข่าว เจาะข่าว และทำข่าวด้วยวิธีการสัมภาษณ์ สอบถาม เข้าร่วมฟังในที่ประชุมแถลงข่าว การสัมมนา ติดตามเหตุการณ์ คดีต่างๆ</p> <p>2. ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายให้ทำข่าวหรือสารคดีเฉพาะเรื่อง</p> <p>3. จัดบันทึก ข้อเท็จจริงจากการสังเกต การสัมภาษณ์ การสอบถาม การถ่ายภาพ การบันทึกเทปเสียง เทปโทรทัศน์ วีดิโอเทป</p> <p>4. เขียนข่าวตามรูปแบบของการเสนอข่าวที่ถูกต้องชัดเจน โปร่งใส และมีรายละเอียดตามความเหมาะสมสำหรับเรื่องหรือเหตุการณ์ที่เป็นข่าว</p> <p>5. ส่งข่าวให้กับกองบรรณาธิการ เพื่อพิจารณาก่อนเผยแพร่โดยการออกอากาศหรือลงพิมพ์ในสิ่งพิมพ์ตามวัตถุประสงค์ของการเสนอข่าวแก่สาธารณชน โดยการรายงานข่าวอาจรายงานสดตรงมา หรือสถานที่ที่เป็นข่าว เช่น ผลของการเลือกตั้ง สงครามในพื้นที่จริงที่อยู่ในที่ห่างไกลในประเทศต่างประเทศ มุมใดมุมหนึ่งของโลก โดยผ่านอุปกรณ์การสื่อสาร เช่น โทรศัพท์ วิทยุสื่อสาร เครื่องโทรสาร และอินเทอร์เน็ต เป็นต้น</p> <p>6. ผู้สื่อข่าวที่เชี่ยวชาญหรือได้รับมอบหมายให้ทำข่าวด้านใดด้านหนึ่ง อาจได้รับการเรียกชื่อหรือว่าจ้างตามสายงานที่ปฏิบัติ เช่น ผู้สื่อข่าวสายการเมือง ผู้สื่อข่าวสายเศรษฐกิจ ผู้สื่อข่าวสายสิ่งแวดล้อม ผู้สื่อข่าวสายอาชญากรรมหรืออาจได้รับการเรียกตามสถานที่ที่ไปทำข่าวเป็นประจำ ได้แก่ ผู้สื่อข่าวประจำทำเนียบรัฐบาล ผู้สื่อข่าวประจำกระทรวงก็ได้</p> <p>7. ผู้สื่อข่าวจะต้องรับผิดชอบในการทำข่าวให้ได้อย่างน้อยวันละ 1 ชิ้นงาน แต่ถ้าเป็นข่าวที่ต้องวิเคราะห์เจาะลึกอาจต้องใช้เวลา 3 -4 วันในการทำข่าว</p> <p>8. การทำงานจึงมีความกดดันสูง เพราะเร่งรีบดำเนินการเพื่อให้มีโอกาสเสนอข่าวเป็นแหล่งแรก ข่าวสารที่เสนอจะต้องมีความถูกต้องแม่นยำในเนื้อหาของข่าวที่น่าเสนอและต้องเจาะลึกเพื่อให้ได้ข่าวที่แท้จริง</p>

5.อาชีพผู้สื่อข่าวโทรทัศน์ Reporter, television news	รายละเอียด
1. ลักษณะของงาน (ต่อ)	9. ระยะเวลาทำงานของผู้สื่อข่าวไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับเหตุการณ์และความจำเป็นที่ต้องหาข่าว จึงอาจกล่าวได้ว่าผู้สื่อข่าวต้องทำงาน 24 ชั่วโมง
2. สภาพแวดล้อมของงาน	<p>ผู้สื่อข่าวอาจจะต้องนัดหมายสัมภาษณ์ผู้ที่เห็นเหตุการณ์หรือเกี่ยวข้องกับ เหตุการณ์ ผู้สื่อข่าวอาจจะต้องระมัดระวังและมีความรอบคอบในการทำงาน เพราะในบางครั้งอาจจะเสี่ยงอันตรายจากอิทธิพลจากตัวบุคคลหรือในท้องที่ทุรกันดารบางแห่งอาจจะไม่มีความปลอดภัย เช่น การทำข่าวเกี่ยวกับสงครามหรือเรื่องที่มีอิทธิพลอยู่เบื้องหลัง</p> <p>ผู้สื่อข่าวค่อนข้างมีอิสระในการทำงานสูงมีเงื่อนไขที่ต้องรับผิดชอบสูงใน ผลงานที่ต้องทำให้เสร็จตามกำหนดส่ง</p>
3. คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ	<ol style="list-style-type: none"> 1. จบการศึกษาในระดับอุดมศึกษา สาขาวารสารศาสตร์ สื่อสารมวลชน สาขาวิทยุ – โทรทัศน์ คณะนิเทศศาสตร์ 2. ควรมีความสนใจความเคลื่อนไหวของข่าวสารทั่วโลก เป็นนักสังเกตการณ์ที่สามารถเข้าใจสถานการณ์นั้นๆ และสามารถสื่อสารรายงานข้อมูลข่าวสาร ได้อย่างถูกต้องและแม่นยำ 3. ต้องมีสุขภาพร่างกายแข็งแรงมีความอดทน ระมัดระวังและรอบคอบ สุขุม 4. ทำงานเป็นทีมได้พร้อมปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ ขณะปฏิบัติหน้าที่ได้เป็นอย่างดี มีความรับผิดชอบสูงต่อทั้งแหล่งข่าวและต่อวิชาชีพ 5. สามารถทำงานให้ลุล่วงตามหน้าที่รับผิดชอบให้ทันตามกำหนดเวลา ซึ่งอาจต้องใช้เวลามากกว่าบุคลากรในอาชีพอื่น ๆ 6. สามารถถ่ายภาพและใช้อุปกรณ์เครื่องมือสื่อสารได้ทุกชนิด 7. มีความสามารถในการสัมภาษณ์ รวบรวมข้อมูลและเขียนข่าวในรูปแบบข่าวโทรทัศน์

<p>5.อาชีพผู้สื่อข่าวโทรทัศน์</p> <p>Reporter, television news</p>	<p>รายละเอียด</p>
<p>4. การเข้าประกอบอาชีพ</p>	<p>1. ประกาศโฆษณารับสมัครงานทางหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ และเว็บไซต์ในอินเทอร์เน็ต</p> <p>http://www.appjob.com/searchjobbycom.php?gid=0000047968</p> <p>2. ในการสมัครเข้าทำงานนั้นอาจมีการสอบข้อเขียน และมีการทดสอบการเขียนข่าวหรือตั้งประเด็นการสัมภาษณ์ เพื่อทดสอบความสามารถในการเข้าทำงาน</p>
<p>5. รายได้และสวัสดิการ</p>	<p>ผู้สื่อข่าวที่ทำงานในองค์กรสื่อสารมวลชนของรัฐบาลจะได้รับค่าจ้างอัตราตามวุฒิการศึกษา ส่วนองค์กรสื่อมวลชนภาคเอกชนค่าตอบแทนสวัสดิการสูง เนื่องจากมี ชั่วโมงทำงานที่ยาวนานกว่าผู้สื่อข่าวในหน่วยงานของรัฐ</p> <p>ผู้สื่อข่าวสื่อมวลชนในสื่อของเอกชนจะได้รับค่าตอบแทนขั้นต่ำประมาณ 8,500 บาท ถึง 10,000 บาท ไม่รวมค่ายานพาหนะประจำเดือนเดือนละประมาณ 2,000 – 4,000 บาท เพราะมีความคล่องตัวในการทำงานมากกว่าผู้สื่อข่าวขององค์กรสื่อสารมวลชนในความดูแลของรัฐสามารถเบิกค่าเลี้ยงรับรอง ค่าใช้จ่ายในการหาซื้อและค้นคว้าหาข้อมูล นอกเหนือจากสวัสดิการที่ได้รับตามหลักเกณฑ์ที่แต่ละองค์กรกำหนด</p> <p>นักข่าวอิสระจะต้องมีประสบการณ์และสายสัมพันธ์มากอย่างน้อย 3 ปี และจะได้ค่าตอบแทนการเขียนข่าวเรื่องละประมาณ 2,000 ถึง 10,000 บาท ตามความสำคัญและความยากง่ายของข่าว</p> <p>การทำงานในบริษัทเอกชน มีสวัสดิการขึ้นอยู่กับนโยบายบริษัท ซึ่งโดยมากองค์กรเอกชนนั้น ถ้าทำงานล่วงเวลาจะได้รับเงินค่าล่วงเวลาตามชั่วโมงหรือเป็นวัน ได้รับค่าครองชีพ ค่ารักษาพยาบาล เบี้ยขยัน ค่าตำแหน่ง ค่าสงเคราะห์บุตร กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ โบนัสตามผลประกอบการ</p>

<p>5.อาชีพผู้สื่อข่าวโทรทัศน์</p> <p>Reporter, television news</p>	<p>รายละเอียด</p>
<p>6. ความก้าวหน้าในอาชีพ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ได้รับการเลื่อนตำแหน่งหรือมีโอกาสไปศึกษาหรือดูงานสัมมนา ร่วมกับสื่อมวลชนจาก ต่างประเทศหรือได้รับทุนให้ไปศึกษาต่อจากเจ้าขององค์กรสื่ออื่นๆ 2. เป็นหัวหน้าข่าว นักข่าวอาวุโส ผู้ช่วยบรรณาธิการ จนถึงบรรณาธิการ หรือเลื่อนขึ้นเป็นฝ่ายบริหารจัดการ 3. สามารถเลือกทำงานกับสื่อแขนงอื่นๆ ได้ตามความสามารถและความต้องการ
<p>7. การกระจายของผู้ประกอบอาชีพ</p>	<p>ส่วนมากอาชีพนี้มักทำงานอยู่ในกรุงเทพเนื่องจากการติดตามแหล่งข่าวโดยมากอยู่ที่กรุงเทพ และความก้าวหน้า ความมั่นคง ค่าตอบแทนในกรุงเทพนั้น สูงมากกว่าในต่างจังหวัดส่วนในต่างจังหวัดอาจมีผู้สื่อข่าวท้องถิ่นบ้างแต่น้อย</p>
<p>8. ข้อดีและข้อจำกัดของอาชีพ</p>	<p>ข้อดี คือ มีโอกาสรู้จักกับผู้อื่นที่อยู่ในวงการต่าง ๆ ที่หลากหลาย ได้รับอภิสิทธิ์ต่าง ๆ ในสังคม ได้รับการอำนวยความสะดวกในการทำงาน และได้รู้เรื่องราวต่าง ๆ ในสังคม ที่ลึกซึ้ง</p> <p>ข้อจำกัด คือ ไม่มีเวลาที่แน่นอนในดำเนินชีวิต เพราะไม่มีเวลาทำงานที่แน่นอน อาจต้องถูกเรียกให้ออกไปทำงานได้ตลอดเวลา</p>
<p>9. แนวโน้มของตลาดแรงงาน</p>	<p>ปัจจุบันสื่อสารมวลชนได้เปลี่ยนเข้าสู่ยุคของทางด่วนข้อมูลข่าวสารในระบบดิจิทัลทำให้มีการขยายตัวทางธุรกิจและการรวบรวมกิจการเข้าช่วงหรือสัมปทานในการประมูลสื่อมวลชนจากภาครัฐบาลเพื่อมาดำเนินการเผยแพร่ข่าวสาร จึงทำให้มีการแข่งขันกันสูงในการรายงานข่าว ซึ่งต้องการความรวดเร็วทันเวลาและใกล้ชิดกับเหตุการณ์ ทำให้แนวโน้มตลาดแรงงานด้านการรับสมัครผู้สื่อข่าวรายงานข่าว หรือนักข่าวของวิทยุโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร และวารสาร จึงมีมากขึ้นกว่าในอดีตโดยเฉพาะกลุ่มผู้สื่อข่าวกลุ่มใหม่คือ ผู้สื่อข่าวอิเล็กทรอนิกส์ที่ต้องการความชำนาญทางด้านอินเทอร์เน็ตในการสื่อสาร โดยผู้รับข่าวสารจะมีบทบาทมากขึ้นในการโต้ตอบแสดงความคิดเห็นต่อข่าวที่ได้รับกับสื่อมวลชนและผู้สื่อข่าวประเภทนี้ได้ทันที</p>

6. อาชีพผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ (Reporter, Journalists)	รายละเอียด
1. ลักษณะของงาน	<p>ผู้ประกอบอาชีพนี้ทำหน้าที่ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบสำหรับการเขียนข่าวโดยวิธีการสัมภาษณ์ สอบถาม เข้าร่วมในที่ประชุม ค้นคว้าจากเอกสาร หรือโดยวิธีอื่น ๆ ที่จะทำให้ข่าวมีข้อมูลที่ถูกต้องและสมบูรณ์เพียงพอและเสนอข่าวที่เขียนต่อบรรณาธิการ หัวหน้าข่าว หรือผู้เรียบเรียงข่าวเพื่อพิจารณาอนุมัติและปรับปรุงแก้ไข รวบรวมศึกษา ค้นคว้า และจัดเตรียมข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นข่าว ติดต่อประสานงาน สัมภาษณ์ บันทึกและเก็บข้อมูลจากแหล่งข่าว ตรวจสอบคัดเลือก ข้อมูลและเขียนข่าว ติดตามข่าวสารอย่างต่อเนื่อง สม่่าเสมอเพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการจัดทำข่าว อาจเชี่ยวชาญในการหาข่าวประเภทใดประเภทหนึ่งโดยเฉพาะ และอาจมีชื่อเรียกตามงานที่ทำอาจส่งรายงานข่าวจากท้องถิ่นที่อยู่ห่างไกลให้แก่สำนักพิมพ์ อาจได้รับมอบหมายให้จัดทำข่าวพิเศษหรือข่าวเจาะในประเด็นที่สำคัญอาจเขียนบทความ บทความตามความถนัดและตามที่ได้รับมอบหมาย อาจคิดริเริ่มและค้นหาประเด็นที่น่าสนใจสำหรับการจัดทำข่าวและเสนอต่อบรรณาธิการ หัวหน้าข่าวเพื่อพิจารณาอนุมัติ</p> <p>ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ที่ได้รับมอบหมายให้ทำข่าวสำคัญๆ จะได้รับอุปกรณ์และเครื่องมือสื่อสารที่ทันสมัยทุกชนิด เพื่อให้สามารถส่งข่าวให้ทันเวลาหรือเหตุการณ์ โดยปฏิบัติงานดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. หาข่าวและรายงานข่าวด้วยความซื่อตรงและสุภาพ เสนอข้อเท็จจริงอันเป็นสาระประโยชน์และไม่บิดเบือนข้อเท็จจริงด้วยประการใดๆ 2. ปฏิบัติการเพื่อให้ได้มาซึ่งข่าว ภาพและเอกสารต่างๆ ด้วยวิธีการอันชอบธรรม 3. ส่งรายงานข่าวให้บรรณาธิการพิจารณาเพื่อพิมพ์เผยแพร่ต่อไป 4. อาจต้องทำงานในต่างจังหวัด หรือต่างประเทศ หรือในสถานที่ที่มีอันตราย หรือมีความไม่ปลอดภัย

6.อาชีพผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ (Reporter, Journalists)	รายละเอียด
1. ลักษณะงาน (ต่อ)	<p>5. ชั่วโมงการทำงานของผู้ปฏิบัติงานอาชีพนี้ไม่แน่นอนอาจผันแปรไปตามเหตุการณ์ต่างๆ ในแต่ละวัน อาจต้องทำงานในวันหยุด ต้องพยายามเสาะแสวงค้นคว้าหาข่าวในสถานที่ต่างๆ อาจใช้เวลาทำงานแต่ละวันยาวนานกว่าพนักงานที่ทำงานในธุรกิจอุตสาหกรรมอื่นๆ เนื่องจากต้องทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จโดยเร็วที่สุด</p>
2. สภาพแวดล้อมของงาน	<p>การทำงานอาชีพนักหนังสือพิมพ์หรือผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ ต้องมีความพร้อมในการทำงานทันทีที่ได้รับมอบหมาย และต้องมีอุปกรณ์การทำงานที่จำเป็นพร้อมใช้งาน ได้ทันทีเช่นเดียวกัน ในบางครั้งต้องทำงานตลอด 24 ชั่วโมง</p> <p>ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ในปัจจุบันสามารถส่งข่าวผ่านอินเทอร์เน็ตเข้ากองบรรณาธิการทันที เพื่อให้หัวหน้าข่าว หรือกองบรรณาธิการตรวจสอบข่าว นับว่าเป็นการทำงานที่สะดวกและมีประสิทธิภาพมากขึ้น</p> <p>ในการปฏิบัติงานอาชีพนี้มีความเสี่ยงสูง เมื่อต้องออกไปทำข่าวในเขตพื้นที่ที่มีอิทธิพล หรือมีอันตราย หรือในพื้นที่จลาจล สงคราม หรือภัยพิบัติจากธรรมชาติ</p>
3. คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ	<ol style="list-style-type: none"> 1. สำเร็จการศึกษาในคณะนิเทศศาสตร์ สาขาสื่อสารมวลชน คณะวารสารศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ หรือสาขาที่เกี่ยวข้อง และสายงานที่สำคัญ เช่น เศรษฐกิจการเงินการธนาคารซึ่งอาจรับผู้ที่สำเร็จการศึกษาสาขานั้นโดยตรง 2. มีความสนใจความเคลื่อนไหวของเหตุการณ์ และสถานการณ์ของประเทศและโลก 3. มีความสนใจ ตั้งใจ รักในอาชีพ ขวนขวายหาความรู้ และค้นคว้าหาข้อมูลความจริงของข่าวในทางลึก และทางกว้าง 4. มีความรู้ภาษาต่างประเทศ สามารถใช้คอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์สื่อสารทุกชนิด

6.อาชีพผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ (Reporter, Journalists)	รายละเอียด
3. คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ (ต่อ)	<p>5. มีทัศนคติที่ดี มีความเป็นกลาง มีความยุติธรรม และพร้อมที่จะถูกตรวจสอบจากประชาชนผู้บริโภค</p> <p>6. สามารถเข้าใจสถานการณ์ คาดการณ์สถานการณ์รวมทั้งสามารถวิเคราะห์เหตุการณ์ หรือข่าวที่เกิดขึ้น ได้อย่างถูกต้อง แม่นยำ สมเหตุสมผล และเป็นไปในลักษณะของการสร้างสรรค์ และประเทืองความรู้แก่ประชาชน</p> <p>7. มีความรับผิดชอบสูง ซื่อสัตย์ มีสัจจะ สุขุมรอบคอบ ละเอียดถี่ถ้วน</p> <p>8. มีความกล้าหาญอดทน มีความมั่นใจในตนเองไม่ท้อถอยในงานที่ต้องรับผิดชอบ</p> <p>9. สามารถเดินทางไปทำข่าวได้ทุกหนทุกแห่งทั่วโลก</p> <p>10. มีสุขภาพแข็งแรง</p> <p>11. มีสังคมและมนุษยสัมพันธ์ที่ดี สามารถสร้างความสัมพันธ์ กับแหล่งข่าว และเป็นที่ยอมรับของแหล่งข่าวในการเสนอข่าวสามารถเก็บรักษาความลับที่มาของแหล่งข่าว อันอาจทำให้เกิดอันตรายต่อแหล่งข่าวได้</p> <p>12. มีความสามารถในการถ่ายทอด มีความสนใจทางด้านศิลปะการสื่อสารความหมายประเภทต่างๆ รักการอ่าน การเขียน มีความรู้ทั่วไป</p> <p>13. ปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของนักหนังสือพิมพ์โดยละเอียดการถือเอาประโยชน์ของเพื่อนสมาชิก ไม่เห็นแก่ประโยชน์ ส่วนตนในการปฏิบัติหน้าที่ ไม่รับสินจ้างรางวัลหรือผลประโยชน์ใดๆ รักษาและส่งเสริมเกียรติคุณ และชื่อเสียงแห่งความเป็นนักหนังสือพิมพ์ไว้เป็นอย่างดี และต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องสิทธิมนุษยชนอย่างลึกซึ้ง</p>
4. การเข้าประกอบอาชีพ	<p>1. แหล่งโฆษณาจัดหางานจากหนังสือพิมพ์และเว็บไซต์ต่างๆ ในอินเทอร์เน็ต http://www.tja.or.th</p> <p>2. ติดตามการเปิดรับสมัครจากสำนักข่าวต่างประเทศ สโมสรผู้สื่อข่าวต่างประเทศ สโมสรผู้สื่อข่าวเศรษฐกิจ และกรมประชาสัมพันธ์</p>

6.อาชีพผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ (Reporter, Journalists)	รายละเอียด
5. รายได้และสวัสดิการ	<p>ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ ที่มีความสามารถมีรายได้หรือเงินเดือนรวมทั้งค่ายานพาหนะเป็นค่าตอบแทนค่อนข้างสูง นอกเหนือจากสวัสดิการ และโบนัสซึ่งขึ้นอยู่กับผลประกอบการขององค์กร และนโยบายธุรกิจของแต่ละองค์กร โดยทั่วไป ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ที่มีวุฒิการศึกษา ระดับปริญญาตรี จะได้รับเงินเดือนขั้นต้นประมาณ 8,500 – 9,000 บาท โดยจะได้รับค่ายานพาหนะประจำเดือน อีกคนละ 3,000 –4,000 บาท ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาวะค่าครองชีพในแต่ละปี ถ้ามีความสามารถในการถ่ายภาพด้วยจะได้รับค่าถ่ายภาพ หรือค่าเช่าซื้อลิขสิทธิ์ภาพในอัตราภาพละประมาณ 500 - 2,500 บาท หรืออาจสูงกว่านี้ขึ้นอยู่กับความสำคัญของภาพ หรือประเทศที่ต้องการซื้อภาพ</p> <p>การทำงานในบริษัทเอกชน มีสวัสดิการขึ้นอยู่กับนโยบายบริษัท ซึ่งโดยมากองค์กรเอกชนนั้น ถ้าทำงานล่วงเวลาจะได้รับเงินค่าล่วงเวลาตามชั่วโมงหรือเป็นวัน ได้รับค่าครองชีพ ค่ารักษาพยาบาล เบี้ยขยัน ค่าตำแหน่ง ค่าสงเคราะห์บุตร กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ โบนัสตามผลประกอบการ</p>
6. ความก้าวหน้าในอาชีพ	<p>ในการประกอบอาชีพนักหนังสือพิมพ์ นักหนังสือพิมพ์ ที่มีความสามารถจะมีโอกาสเจริญเติบโตก้าวหน้าไปตามลำดับคือ หัวหน้าข่าว บรรณาธิการสายข่าว จนถึงบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ หรืออาจได้รับความไว้วางใจจากเจ้าของสื่อและนักข่าวให้ดำรงตำแหน่งบรรณาธิการ ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา ซึ่งมีความรับผิดชอบสูงมากเท่ากับผู้เป็นเจ้าของกิจการ</p>

6. อาชีพผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ (Reporter, Journalists)	รายละเอียด
6. ความก้าวหน้าในอาชีพ(ต่อ)	<p>ในกรณีที่นักหนังสือพิมพ์ มีความสามารถเฉพาะตัว คือใช้ภาษาต่างประเทศได้ ก็มีโอกาsk้าวไปสู่การทำงานในสำนักข่าวต่างประเทศ นอกจากนี้นักหนังสือพิมพ์ อาจพัฒนาจากการเขียนข่าวมาเป็นนักเขียน นักประพันธ์ ที่ต้องใช้จินตนาการ และทักษะการเขียน และภาษาสูงกว่าการเขียนข่าวนับเป็นการก้าวหน้าและการพัฒนาฝีมือไปอีกระดับหนึ่ง</p>
7. การกระจายของผู้ประกอบอาชีพ	<p>ส่วนมากอาชีพนี้มักทำงานอยู่ในกรุงเทพเนื่องจากการติดตามแหล่งข่าวโดยมากอยู่ที่กรุงเทพ และความก้าวหน้า ความมั่นคง ค่าตอบแทนในกรุงเทพนั้น สูงมากกว่าในต่างจังหวัดส่วนในต่างจังหวัดอาจมีผู้สื่อข่าวท้องถิ่นบ้างแต่น้อย</p>
8. ข้อดีและข้อจำกัดของอาชีพ	<p>ข้อดี คือ มีโอกาสรู้จักกับผู้อื่นที่อยู่ในวงการต่าง ๆ ที่หลากหลาย ได้รับอภิสิทธิ์ต่าง ๆ ในสังคม ได้รับการอำนวยความสะดวกในการทำงาน และรู้เรื่องราวต่าง ๆ ในสังคม ที่ลึกซึ้ง</p> <p>ข้อจำกัด คือ ไม่มีเวลาที่แน่นอนในดำเนินชีวิต เพราะไม่มีเวลาทำงานที่แน่นอน อาจต้องถูกเรียกให้ออกไปทำงานได้ตลอดเวลา</p>
9. แนวโน้มของตลาดแรงงาน	<p>อุปกรณ์การสื่อสารในปัจจุบันสามารถส่งข่าวได้รวดเร็วจากทุกมุมโลก อินเทอร์เน็ตและอีเมล ทำให้การเสนอข่าวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวดเร็วและไร้พรมแดน การแข่งขันไม่ใช่เกิดขึ้น เฉพาะในวงการหนังสือพิมพ์ไทยเท่านั้น ที่ต้องแข่งขันกันเอง แต่ยังคงแข่งขันกับสื่ออื่นๆ ในประเทศ และหนังสือพิมพ์ต่างประเทศทั้งในด้านการ</p>

6.อาชีพผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ (Reporter, Journalists)	รายละเอียด
9. แนวโน้มของตลาดแรงงาน (ต่อ)	<p>แลกเปลี่ยนเนื้อหาข่าวและการซื้อขายข่าว ดังนั้นการรายงานข่าวในปัจจุบัน จึงมีความเป็นสากลมากขึ้นทั้งในระดับประเทศ ภูมิภาค และโลก จึงนับเป็นโอกาสอันดีของนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่ ๆ ที่มีความพร้อมมีความเข้าใจโลกในยุคโลกาภิวัตน์จะสามารถปฏิบัติอาชีพนี้ได้อย่างกว้างขวางทั้งใน และนอกประเทศ</p> <p>โอกาสในการมีงานทำในปัจจุบันของนักหนังสือพิมพ์มีให้เลือกมากมายสำหรับผู้ที่มีความสามารถหลายด้าน ผู้ที่จะประกอบอาชีพนี้ นอกจากจะต้องมีความสามารถในการเขียนข่าวป็นภาษาไทยแล้ว ต้องมีความเข้าใจในภาษาต่างประเทศและภาษาคอมพิวเตอร์ด้วย เพราะในวงการนี้มีการซื้อขาย ข่าวข่าวทั้งในประเทศ และต่างประเทศอีกทั้งสื่อสิ่งพิมพ์มีความจำเป็นต้องขยายฐานธุรกิจ และปรับตัวให้ก้าวทันการพัฒนาของธุรกิจสื่อสาขาโทรทัศน์ เคเบิลทีวี และอินเทอร์เน็ตซึ่งก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็วและเป็นสื่อที่ประชาชน กลุ่มหนึ่งสามารถเข้าถึงได้ง่ายเช่นกัน</p> <p>นักหนังสือพิมพ์ที่มีคุณภาพ นอกจากจะได้รับการว่าจ้างจากสำนักข่าวต่าง ประเทศที่ ตั้งขึ้นในประเทศ หนังสือพิมพ์ฉบับภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่นแล้ว ยังมีโอกาสได้รับการว่าจ้างจากหนังสือพิมพ์ต่างประเทศด้วย ยิ่งกว่านั้นเพื่อให้สามารถแข่งขันกับสื่อประเภทอื่นได้ สื่อสิ่งพิมพ์ไทยได้ปรับกลยุทธ์การเสนอข่าวโดยส่งนักหนังสือพิมพ์ ออกทำข่าวในต่างประเทศมากขึ้นเช่นกัน ส่วนในประเทศ ก็ยังมีความต้องการนักหนังสือพิมพ์สายพาณิชย์ อิเล็กทรอนิกส์ รวมทั้งสื่อที่เพิ่งเกิดอย่างอินเทอร์เน็ตและเว็บไซต์ของหนังสือพิมพ์ทุกฉบับ</p>

7. อาชีพพิธีกร/ผู้ดำเนินรายการ	รายละเอียด
1. ลักษณะของงาน	<ol style="list-style-type: none"> 1. ศึกษานโยบาย และวัตถุประสงค์ของสถานีโทรทัศน์ บุคคลหรือองค์กรที่มอบหมายให้ดำเนินการเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามนโยบายและวัตถุประสงค์ของเจ้าของรายการ 2. จัดเตรียมทำข้อมูล จัดทำบทพูด หรือบทสนทนาให้เหมาะสมกับรายการที่จัดขึ้น โดยมุ่งให้เป็นที่พอใจของเจ้าของรายการ สถานีโทรทัศน์และผู้ชมรายการ โดยอาจดำเนินรายการเพียงลำพังผู้เดียวหรือทำงานเป็นทีม 3. อ่านประกาศ ท่องจำสคริปต์เพื่อเตรียมออกรายการโดยไม่ให้เกิดความผิดพลาด 4. ถ่ายทอดข้อมูลเรื่องราวต่างๆ และสื่อความหมายด้วยภาษาไทยหรือภาษาต่างประเทศที่ถูกต้องและชัดเจน 5. ดำเนินรายการโดยการเสนอความรู้ สารคดีและเรื่องที่น่าสนใจของรายการตั้งคำถามและข้อปัญหาเพื่อให้ผู้ร่วมรายการตอบร่วมการสนทนาหรือร่วมทำกิจกรรมที่จัดขึ้นพยายามเชื่อมโยงรายการให้ราบรื่น และไม่ติดขัด 6. ช่วยเหลือผู้เข้าร่วมรายการเมื่อมีข้อขัดข้องเกิดขึ้นในขณะดำเนินรายการ 7. อาจอ่านประกาศโฆษณาผู้สนับสนุนรายการ 8. อาจจัดเตรียมสถานที่โดยการออกแบบและตกแต่งให้เหมาะสมกับรายการ 9. อาจจัดหาอุปกรณ์เพื่อใช้ในการดำเนินรายการ สรรหาตัวบุคคลที่มาแสดงร่วมรายการ อาจนำเสนอภาพประกอบการบรรยายเป็นวิดีโอ ภาพยนตร์ หรือภาพนิ่ง แผนภูมิ ฯลฯ ตามความเหมาะสมกับรายการ 10. อาจเช่ารายการและหาค่าโฆษณามาเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินรายการ 11. เป็นงานที่ต้องสื่อสารกับผู้ชมในห้องส่ง และผู้ชมที่บ้าน

7.อาชีพพิธีกร / ผู้ดำเนินรายการ	รายละเอียด
2. สภาพแวดล้อมของงาน	<p>พิธีกรจะทำงานในช่วงกำหนดเวลาหนึ่งๆ ตามผังรายการของสถานีโทรทัศน์ในห้องส่งของสถานีโทรทัศน์ หรือนอกสถานที่เพื่อการแสดงสดหรือมีถ่ายทอดสด หรือบันทึกเทปโทรทัศน์เพื่อนำออกรายการในช่วงเวลาที่กำหนดไว้ ต้องอยู่ท่ามกลางแสงสว่างมากจากแสงไฟในห้องส่ง อาจใช้เวลามากในการถ่ายทำ และต้องถ่ายซ้ำหลายครั้งเมื่อเกิดข้อผิดพลาดในบทพูด หรือคิวการแสดงอาจเป็นพิธีกรที่ดำเนินรายการคนเดียวหรือมากกว่าหนึ่งคน แต่ส่วนมากไม่เกิน 3 คน</p>
3. คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ	<ol style="list-style-type: none"> 1. สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะนิเทศศาสตร์ สาขาวิทยุโทรทัศน์หรือสาขาการแสดง 2. สนใจ และรักการพูด และกล้าแสดงออก สามารถสื่อสารให้ผู้ชมเข้าใจได้ 3. มีประกาศนียบัตรผู้ประกาศจากกรมประชาสัมพันธ์ 4. ต้องเป็นผู้ที่ออกเสียงควบกล้ำในภาษาไทยชัดเจน มีน้ำเสียงน่าฟัง สุภาพ และมีลีลาในการนำเสนอ 5. ต้องมีรูปร่างหน้าตาและบุคลิกลักษณะที่ค่อนข้างจะมีความโดดเด่น เพื่อดึงดูดความสนใจจากผู้ชม 6. มีไหวพริบและปฏิภาณดี สามารถแก้ไขเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นโดยไม่คาดคิด 7. เป็นผู้มีความรู้รอบตัวและสนใจกระแสเหตุการณ์ของโลก เพื่อใช้ประโยชน์ในการดำเนินรายการ 8. มีคุณลักษณะในการทำงานเป็นทีมสูงมีมนุษยสัมพันธ์ มีระเบียบวินัยในการทำงาน 9. มีความสามารถคัดเลือก เชิญผู้เกี่ยวข้องกับประเด็นที่กำลังจะออกหรือดำเนินรายการมาเป็นแขกรับเชิญ 10. มีความอบอุ่น เปิดเผย ซื่อสัตย์เป็นกันเองต่อผู้ร่วมรายการ และ ผู้ชมรายการ 11. มีความรู้ทั่วไปและเป็นผู้ที่มีความขยันหมั่นเพียรในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับจรรยาบรรณทางวิชาชีพ

7. อาชีพพิธีกร / ผู้ดำเนินรายการ	รายละเอียด
4. การเข้าประกอบอาชีพ	<ol style="list-style-type: none"> 1. เป็นผู้ได้รับการฝึกอบรมจากสมาคมวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทยและผ่านการสอบประกาศนียบัตรผู้ประกาศจากกรมประชาสัมพันธ์ โดยสมัครสอบด้วยตนเองหรือผ่านสถาบันการศึกษาที่สังกัดอยู่ 2. แหล่งโฆษณาจัดหางานจากหนังสือพิมพ์และเว็บไซต์ในอินเทอร์เน็ต http://www.appjob.com/searchjobbycom.php?gid=0000047968 3. ติดตามการประกาศรับสมัครงานจากทางสถานีวิทยุและโทรทัศน์
5. รายได้และสวัสดิการ	<p>ผู้ปฏิบัติงานอาชีพนี้จะได้รับค่าตอบแทนการทำงานตามความสามารถความยากง่ายของงาน รายได้ที่ได้รับและเงื่อนไขการจ้างซึ่งอาจจ่ายให้ในการดำเนินรายการเป็นพิธีกรแต่ละครั้งในรายการโทรทัศน์หรือเคเบิลทีวี สำหรับพิธีกรบนเวทีการแสดง ค่าตัวสำหรับพิธีกรที่เพิ่งเริ่มทำงานประมาณครั้งละ 3,000-7,000 บาทสำหรับพิธีกรชื่อดัง ซึ่ง อยู่ใน ความ นิยม ของ ประชาชน ครั้ง ละ ประมาณ 30,000 - 50,000 บาท หรืออาจสูงถึง 100,000 บาท</p> <p>สำหรับการทำงานในบริษัทเอกชน มีสวัสดิการขึ้นอยู่กับนโยบายบริษัท ซึ่งโดยมากองค์กรเอกชนนั้น ถ้าทำงานล่วงเวลาจะได้รับเงินค่าล่วงเวลาตามชั่วโมงหรือเป็นวัน ได้รับค่าครองชีพ ค่ารักษาพยาบาล เบี้ยขยัน ค่าตำแหน่ง ค่าสงเคราะห์บุตร กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ โบนัสตามผลประกอบการ</p>
6. ความก้าวหน้าในอาชีพ	<p>ในกรณีของพิธีกรจัดรายการเพลงหรือวีเจ อาจได้รับการทาบทามให้เป็นพิธีกรรายการอื่นที่ไม่ซ้ำกับการเป็นพิธีกรรายการเดิมเป็นดาราและอาจเป็นผู้ประกาศข่าวบันเทิง ถ้าฝึกฝนภาษาอังกฤษเพิ่มเติมก็จะสามารถทำงานกับสถานีโทรทัศน์ ใน เครือข่ายของต่างประเทศได้ ส่วนพิธีกรจัดรายการประเภทถามตอบ หรือดำเนินรายการสาระทางเศรษฐกิจหรือการเมืองอาจใช้ประสบการณ์ทำการวิเคราะห์สถานการณ์ และเขียนบทความลงหนังสือพิมพ์ เพื่อเผยแพร่ความรู้และมุมมองสำหรับกลุ่มเป้าหมายที่ไม่ชอบดูโทรทัศน์ได้ด้วย</p> <p>พิธีกรทางโทรทัศน์ไม่ค่อยเปลี่ยนอาชีพมากเท่าไรถ้าเปลี่ยนก็จะอยู่ในแวดวงอาชีพเดียวกัน เช่น เป็นผู้อำนวยการผลิตรายการเองเป็นเจ้าของรายการและมักเป็นผู้บริหารสูงสุดขององค์กรนั้น ๆ</p>

7. อาชีพพิธีกร / ผู้ดำเนินรายการ	รายละเอียด
7. การกระจายของผู้ประกอบอาชีพ	<p>เนื่องจากการถ่ายทำรายการโทรทัศน์ มักจะถ่ายทำในสตูดิโอที่มีเครื่องมือทันสมัย ผู้ที่จะประกอบอาชีพนี้จึงต้องทำงานในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑลเป็นส่วนใหญ่ รวมทั้งบริษัทผู้ผลิตรายการ ก็ตั้งอยู่ในเขตดังกล่าวด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม สถานีโทรทัศน์ในต่างจังหวัด เช่น เคเบิลทีวีท้องถิ่น ก็รับสมัครผู้ประกอบอาชีพนี้ด้วยเช่นกัน แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับนโยบายของสถานีแต่ละแห่งด้วย</p>
8. ข้อดีและข้อจำกัดของอาชีพ	<p>ข้อดี คือ เป็นอาชีพที่ทำให้มีชื่อเสียงได้อย่างรวดเร็ว รายได้สูงเมื่อเทียบกับจำนวนชั่วโมงทำงานจริง นอกจากนี้ยังเป็นอาชีพที่เปิดโอกาสให้ไปทำงานในสายงานอื่นได้ เช่น ไปเป็นนายแบบหรือนางแบบโฆษณา หรือการเป็นพิธีกรในงานพิธีต่าง ๆ</p> <p>ข้อจำกัด คือ เวลาทำงานไม่แน่นอน ลักษณะงานไม่ยั่งยืน เนื่องจากหากไม่เป็นที่นิยมแล้ว ก็อาจถูกถอดออกจากรายการ ดังนั้นจึงเป็นอาชีพที่รายได้ดี แต่ไม่มั่นคง</p>
9. แนวโน้มของตลาดแรงงาน	<p>โอกาสในการทำงานเป็นพิธีกรมากที่สุด คือ การเป็นพิธีกรนำเสนอรายการเพลง และรายการวัยรุ่นที่เรียกว่า วีเจ (Video Jockey) เพราะผังรายการสถานีโทรทัศน์จะจัดรายการภาคบันเทิงให้กลุ่มวัยรุ่นได้รับชม และรับฟังเพิ่มขึ้น ซึ่งบุคลากรในอาชีพนี้ต้องมีความรู้เรื่องเพลงไทยและเพลงสากล นอกจากนี้ยังต้องมีความสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ดีเท่า ๆ กับภาษาไทย เพราะรายการเพลงส่วนมากจะจัดเป็น 2 ภาษา พิธีกรแบบวีเจเป็นที่ต้องการอย่างมากในขณะนี้พิธีกรที่ดำเนินรายการสนทนา และสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและการเมือง กำลังมีความต้องการสูงเช่นกันเพราะสถานการณ์เศรษฐกิจของประเทศไทยกำลังอยู่ในระหว่างการฟื้นตัวและประชาธิปไตย ในประเทศกำลังได้รับการส่งเสริมอย่างกว้างขวาง และแพร่หลายสู่ท้องถิ่นและชุมชน รายการประเภทนี้จึงต้องการพิธีกรรุ่นใหม่ที่มีความรู้ความสามารถในเรื่องเศรษฐกิจ และการเมือง</p>

8. อาชีพมัณฑนากร (Interior-Decorator)	รายละเอียด
1. ลักษณะของงาน	<p>มัณฑนากรเป็นผู้ออกแบบการตกแต่งภายในสถานที่อยู่อาศัยหรือสถานที่ทำงาน รวมถึงการให้สี การจัดหาเครื่องเรือน เครื่องตกแต่ง โดยคำนึงถึงความงดงาม ความประหยัด ถูกสุขลักษณะ มีความเหมาะสม สะดวกสบาย โดยต้องทำงานตามขั้นตอน และกำหนดเวลาชิ้นผลงานต่าง ๆ ร่วมกับผู้ว่าจ้าง ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. บันทึกรายละเอียด ความต้องการของลูกค้า เพื่อออกแบบให้สร้างสรรค์ที่สุด และเป็นที่สุดุดตา ประทับใจ และได้รับนิยมตรงตามความต้องการของลูกค้า 2. ศึกษาโครงสร้างของงาน จัดดำเนินการออกแบบตกแต่งคำนวณแบบ ประมาณราคา และเลือกวัสดุ ตกแต่งที่มีคุณภาพเหมาะสม และให้ประโยชน์สูงสุดกับลูกค้า และให้ตรง เป้าหมายและประโยชน์ใช้สอย 3. ส่งแบบที่วาด และเสนองบประมาณให้ลูกค้าพิจารณา 4. เมื่อผ่านการแก้ไขตัดแปลงแบบให้สมบูรณ์แล้วจึงส่งแบบให้กับช่างต่าง ๆ เช่นช่างไม้ หรือช่างเชื่อมเหล็กให้ทำงานตามโครงสร้างที่ออกแบบไว้ 5. ปฏิบัติงาน และประสานงาน กับระบบและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 6. ให้คำปรึกษาแนะนำแก่ช่าง เพื่อให้การออกแบบเป็นไปตามเงื่อนไขสัญญา
2. สภาพแวดล้อมของงาน	<p>ทำงานเขียนแปลนอยู่ในออฟฟิศ และออกไปดูหน้าไซต์งานกับลูกค้าตามบ้าน สถานที่ตามโครงการที่ทำเพื่อไปควบคุมงานกับไฟร์แมนให้เป็นไปตามแบบที่วางไว้</p>
3. คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ	<ol style="list-style-type: none"> 1. มีคุณวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะมัณฑนศิลป์ วิชาศิลปกรรม สาขาตกแต่งภายใน ในสถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน 2. มีความคิดสร้างสรรค์ ผลิตผลงานที่ไม่เหมือนใคร เป็นคนมีความละเอียดรอบคอบ

8. อาชีพมัณฑนากร (Interior-Decorator)	รายละเอียด
3. คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ (ต่อ)	<p>3. มีความสามารถในการรู้จักประยุกต์ใช้วัสดุที่มีในประเทศ เพื่อแสดงเอกลักษณ์ และประโยชน์ใช้สอยสูงสุด</p> <p>4. มีทักษะในการใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมในการช่วยวาดรูปหรือออกแบบ</p> <p>5. มีระเบียบวินัย เข้าใจถึงการบริการทางธุรกิจ</p> <p>6. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ให้ความร่วมมือกับ ทีมงานดี และมีความสามารถในการประสานงาน</p> <p>7. มีวิสัยทัศน์กว้างไกล และปรับปรุงความรู้ความสามารถอยู่ตลอดเวลา</p> <p>8. รู้แหล่งข้อมูลเพื่อซื้อหาวัสดุดี</p> <p>9. ออกแบบตกแต่งภายในอาคารบ้านเรือนให้ถูกหลักและตรงตามความต้องการของผู้บริโภค และเพื่อความปลอดภัย ประหยัดเหมาะสมกับภาวะสังคมและเศรษฐกิจในยุคปัจจุบัน</p>
4. การเข้าประกอบอาชีพ	<p>1. แหล่งโฆษณาจัดหางานจากหนังสือพิมพ์และเว็บไซต์ในอินเทอร์เน็ต http://www.thaijobexpo.com/knowledge/jobsatdesign.html</p> <p>2. ติดตามการเปิดรับสมัครงานจากบริษัทสถาปนิกและบริษัทที่ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการรับออกแบบตกแต่งอาคารทั่วไป</p> <p>3. ติดตามการสอบบรรจุเข้ารับราชการในหน่วยงานของรัฐ</p>
5. รายได้และสวัสดิการ	<p>มัณฑนากรที่รับราชการจะได้รับเงินเดือนตามวุฒิการศึกษา ถ้าทำงานกับภาคเอกชนจะได้รับเงินเดือนขั้นต้นอยู่ระหว่าง 15,000 - 20,000 บาท ขึ้นอยู่กับฝีมือ ความละเอียด ถี่ถ้วน ความคิดเชิงสร้างสรรค์ ประสบการณ์ และขึ้นอยู่กับภาวะเศรษฐกิจในแต่ละช่วงเวลา และได้รับสวัสดิการตามที่กฎหมายแรงงานกำหนด และสิทธิประโยชน์อื่น เช่น โบนัสขึ้นอยู่กับผลประกอบการ</p> <p>โดยมากรายได้อาจคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ของการออกแบบ โดยคิดที่ 10 – 20 % หรือคิด 20 % ของราคางาน</p>

8. อาชีพมัณฑนากร (Interior-Decorator)	รายละเอียด
5. รายได้และสวัสดิการ (ต่อ)	<p>สำหรับการทำงานในบริษัทเอกชน มีสวัสดิการขึ้นอยู่กับนโยบายบริษัท ซึ่งโดยมากองค์กรเอกชนนั้น ถ้าทำงานล่วงเวลาจะได้รับเงินค่าล่วงเวลาตามชั่วโมงหรือเป็นวัน ได้รับค่าครองชีพ ค่ารักษาพยาบาล เบี้ยขยัน ค่าตำแหน่ง ค่าสงเคราะห์บุตร กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ โบนัสตามผลประกอบการ</p>
6. ความก้าวหน้าในอาชีพ	<p>ความก้าวหน้าขึ้นอยู่กับว่าเป็นผู้ที่มีความละเอียด ถี่ถ้วน และมีความคิดเชิงสร้างสรรค์ที่ดีหรือไม่ในภาครัฐ ผู้ที่ปฏิบัติในหน้าที่นี้จะได้รับการเลื่อนตำแหน่งและขึ้นตามความสามารถ ถ้าพยายามปรับปรุงพัฒนาฝีมือและสร้างสรรค์ผลงาน ตำแหน่งอาจเลื่อนถึงผู้อำนวยการของหน่วยงานที่ตนสังกัดอยู่ ประกอบอาชีพส่วนตัวในการออกแบบทำสินค้าพรีเมียม สินค้าที่ระลึก และยังสามารถประกอบอาชีพนักออกแบบเฟอร์นิเจอร์ หรืออุปกรณ์ต่าง ๆ นักออกแบบกราฟฟิก ครู – อาจารย์ ในคณะสถาปัตยกรรมของสถาบันการศึกษาต่างๆ ได้</p>
7. การกระจายของผู้ประกอบอาชีพ	<p>สามารถทำงานได้ทั้งในกรุงเทพ และต่างจังหวัด ขึ้นอยู่กับความสามารถที่ได้รับการยอมรับ แต่โดยมากการทำงานในเมืองจะได้รับค่าตอบแทน ความก้าวหน้า ความมั่นคงสูง และมีงานเข้ามามากกว่า เนื่องจากความต้องการในการสร้างสิ่งปลูกสร้าง อาคาร อสังหาริมทรัพย์ คอนโด โรงแรม และความเติบโตทางเศรษฐกิจมีมากกว่าในต่างจังหวัดและชนบท</p>
8. ข้อดีและข้อจำกัดของอาชีพ	<p>ข้อดี คือ ค่าตอบแทนสูง สามารถสะสมประสบการณ์เพื่อประกอบธุรกิจ จัดตั้งบริษัทขึ้นเองได้ และเกิดความภาคภูมิใจในผลงานที่ออกมา</p> <p>ข้อจำกัด คือ หลังจากจบการศึกษามาแล้ว ต้องมีการศึกษาประสบการณ์ในการทำงานมาก่อนพอควร เพราะการแข่งขันอาชีพนี้ในปัจจุบันมีค่อนข้างสูง และในการทำงานนั้นบางครั้งถ้ามีงานเร่ง อาจต้องทำงานหนัก ไม่มีเวลาพักผ่อนแน่นอน และต้องมีความสามารถในการทำตามแบบที่ลูกค้าต้องการได้ ถ้าลูกค้าที่มีความเข้าใจยากหรือไม่สามารถตีโจทย์ลูกค้าได้จะทำให้เกิดปัญหาในการทำงาน ไม่สามารถออกแบบงานได้</p>

8. อาชีพมัณฑนากร (Interior-Decorator)	รายละเอียด
9. แนวโน้มของตลาดแรงงาน	<p>สภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน ทำให้อุตสาหกรรม วงการก่อสร้าง และ อสังหาริมทรัพย์ได้รับผลกระทบมากในการจัดหาเงิน มาดำเนินการลงทุนทางด้านก่อสร้าง ทำให้อาชีพนี้สะดุดไประยะหนึ่ง แต่ผู้ประกอบการอาชีพนี้พยายามเปลี่ยนวิกฤตให้เป็นโอกาส คือใช้ความรู้ความสามารถ และประสบการณ์เปลี่ยนไปออกแบบเฟอร์นิเจอร์ ของเล่น อุปกรณ์การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ และผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ต่างๆ เพื่อเจาะตลาดลูกค้ากลุ่มเป้าหมายเฉพาะ</p>

9. อาชีพจิตรกร (Painter)	รายละเอียด
1. ลักษณะของงาน	<p>อาชีพจิตรกรจะทำงานในการเขียนภาพทิวทัศน์ ภาพเหมือน ภาพหุ่นนิ่ง ภาพแบบแอบสแตรกท์ และภาพองค์ประกอบที่คล้ายคลึงกัน ด้วยสีน้ำมัน สีน้ำ หรือสีอย่างอื่น ร่างภาพองค์ประกอบเป็นเส้นโครงภายนอกลงบนผ้าใบหรือบนสิ่งอื่น เพื่อเขียนภาพจากแบบ จากภาพภูมิประเทศ หรือจากความทรงจำ ป้ายสีลงบนวัสดุที่ใช้เขียนภาพ จัดแนวเส้นในภาพให้มีสี แบบ และมวลที่กลมกลืนประสานกันอย่างสวยงาม อาจชำนาญในการใช้สี หรือในประเภทของงานที่ทำ โดยผู้ประกอบอาชีพจะปฏิบัติดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. รับฟังความต้องการของลูกค้าว่าต้องการภาพประเภทใด ชื่อภาพอะไร และจะประดับภาพไว้ที่ไหน จากนั้นจึงให้คำปรึกษาแนะนำแก่ลูกค้า 2. ศึกษาข้อมูล รายละเอียดของงาน ถ้าเป็นงานชิ้นใหญ่ อาจต้องร่างภาพตัวอย่างให้ดูเพื่อรับฟังความคิดเห็น 3. ศึกษาสถานที่ที่ลูกค้าต้องการติดตั้งภาพ เพื่อกำหนดขนาดของภาพและจำนวนภาพ 4. สรรหาวัตถุดิบหรือแสวงหาแหล่งวัสดุต่าง ๆ มาใช้ในการประกอบการทำงาน 5. เสนอประมาณราคา ค่าวัสดุ ค่าจ้างวาดภาพพร้อมกับกำหนดเวลาการทำงาน 6. ลงมือวาดภาพ ถ้าภาพใหญ่มากลูกค้าอาจขอชมผลงานเป็นระยะ 7. ช่วยให้คำแนะนำลูกค้าในเรื่องของกรอบรูปภาพและประเภทของวัสดุที่เหมาะสมสอดคล้องกับอาคารสถานที่ติดตั้ง และรสนิยมของลูกค้า 8. ให้คำแนะนำเรื่องการติดตั้งภาพให้เหมาะสม เพื่อให้อาคารหรือสถานที่ติดตั้งมีบรรยากาศตรงตามที่ต้องการ และเป็นที่ยอมรับของผู้พบเห็น 9. เวลาในการทำงานส่วนมากจะเป็นเวลาที่ผู้ประกอบอาชีพนี้มีความพอใจในการทำงานโดยคำนึงถึงกำหนดเวลาตามที่ตกลงกันไว้ ซึ่งภาพบางชิ้นที่มีเนื้อหายากเช่น ภาพประเพณี วรรณคดี หรือศาสนา จิตรกรภาพไทย อาจต้องใช้เวลาประมาณ 2 – 6 เดือน หรืองานบางประเภทอาจใช้เวลาเป็นปี ๆ จึงจะแล้วเสร็จ

9. อาชีพจิตรกร (Painter)	รายละเอียด
2. สภาพแวดล้อมของงาน	<p>อาจทำงานทั้งในห้องทำงานขนาดเล็กที่จัดเป็นสัดส่วน มีอุปกรณ์เครื่องใช้ทำงานครบถ้วนไปจนถึงสตูดิโอ ศาลา โบสถ์ อาคารขนาดใหญ่ หรืออาจต้องออกไปนอกสถานที่ตามเงื่อนไขที่ตกลงกับลูกค้าจ้างการทำงาน อาจทำงานคนเดียวหรือทำงานเป็นทีม ขึ้นอยู่กับขนาดของภาพและกำหนดเวลา</p>
3. คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ	<ol style="list-style-type: none"> 1. จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สายศิลป์ มีความสนใจและถนัดทางศิลปะ ศึกษาต่อ คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ คณะวิจิตรศิลป์ หรือคณะศิลปกรรม สถาปัตยกรรม อุตสาหกรรมศิลป์ ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐบาลและเอกชน 2. มีจินตนาการสูง และสามารถถ่ายทอดจินตนาการออกมาเป็นผลงานได้ 3. มีความถนัดและมีความรู้ทางศิลปะ ชอบและสนใจสิ่งสวยงามในแง่วรรณคดี ดนตรี และศิลปะ 4. มีความคิดสร้างสรรค์ 5. มีความตั้งใจจดทน มีความรับผิดชอบสูง 6. มีมนุษยสัมพันธ์ดี 7. มีความรู้จริงในวิชาชีพ สร้างสรรค์ผลงานให้มีมาตรฐาน 8. มีใจกว้าง ยืดหยุ่น 9. มีความเป็นนักประชาสัมพันธ์
4. การเข้าประกอบอาชีพ	<ol style="list-style-type: none"> 1. แหล่งโฆษณาจัดหางานจากหนังสือพิมพ์และเว็บไซต์ในอินเทอร์เน็ต http://www.thaijobexpo.com/knowledge/jobsatdesign.html 2. ติดตามการเปิดรับสมัครงานจากบริษัทที่ทำธุรกิจด้านศิลปะภาพวาด
5. รายได้และสวัสดิการ	<p>จิตรกรที่เพิ่งเริ่มงาน อาจได้รับค่าจ้างวาดรูปขนาดเล็กตั้งแต่ราคาประมาณรูปละ 1,500 – 3,000 บาท สำหรับศิลปินที่ได้รับรางวัลจากงานประกวดบ้างแล้วอาจขายภาพได้ตั้งแต่ราคาประมาณ 5,000 บาทขึ้นไป ศิลปินที่มีชื่อเสียงอาจตั้งราคาภาพไว้ที่ 10,000 บาทขึ้นไป ส่วนภาพขนาดใหญ่อาจมีราคาประมาณ 100,000 บาทขึ้นไป ตามขนาดของภาพเนื้อเรื่อง รายละเอียดในการวาดภาพ สถานที่ติดตั้งภาพชื่อเสียงและฝีมือของจิตรกร</p>

9. อาชีพจิตรกร (Painter)	รายละเอียด
5. รายได้และสวัสดิการ (ต่อ)	<p>แกลลอรี่ เป็นสถานที่หนึ่งที่รับภาพต่าง ๆ ไปจำหน่ายให้กับนักท่องเที่ยวหรือผู้ชอบภาพเขียนทั่วไป ภาพเขียนที่ได้รับความนิยมจะขึ้นอยู่กับกระแสสถานการณ์ และความชื่นชอบของลูกค้า ภาพเขียนจะมีผู้สนใจซื้อต่อเมื่อผู้ซื้อมีความพร้อม และเมื่อภาวะเศรษฐกิจของประเทศดี ผู้ที่เพิ่งประกอบอาชีพนี้ และมีฝีมือในการวาดภาพอาจได้รับเงินเดือนประจำ โดยอาจมีข้อตกลง เช่น ผลงานให้แกลลอรี่แห่งนั้นแห่งเดียว</p> <p>ตัวแทนจำหน่าย เป็นอีกอาชีพหนึ่งที่เข้ามาช่วยให้จิตรกรมีโอกาสขายภาพได้มากขึ้น โดยนำผลงานของจิตรกรประเภทต่าง ๆ ไปเสนอให้ลูกค้าเลือกชม ถ้าลูกค้าพอใจผลงานของจิตรกรก็จะมีอาการจ้างให้วาดภาพหรือซื้อขายเกิดขึ้นโดยดีลเลอร์จะได้รับผลตอบแทนประมาณ 20 เปอร์เซ็นต์ หรือตามข้อตกลง</p> <p>การทำงานรับราชการในภาครัฐจะมีรายได้ตามระดับวุฒิการศึกษา และระดับขั้นตามระเบียบราชการ และมีสวัสดิการ ตามกฎหมายแรงงาน</p> <p>สำหรับการทำงานในบริษัทเอกชน มีสวัสดิการขึ้นอยู่กับนโยบายบริษัท ซึ่งโดยมากองค์กรเอกชนนั้น ถ้าทำงานล่วงเวลาจะได้รับเงินค่าล่วงเวลาตามชั่วโมงหรือเป็นวัน ได้รับค่าครองชีพ ค่ารักษาพยาบาล เบี้ยขยัน ค่าตำแหน่ง ค่าสงเคราะห์บุตร กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ โบนัส ตามผลประกอบการ</p>
6. ความก้าวหน้าในอาชีพ	<ol style="list-style-type: none"> 1. การประชาสัมพันธ์ผลงานของตนเองเป็นสิ่งจำเป็น ดังนั้นจึงควรบริหารจัดการจัดเก็บข้อมูลแฟ้มภาพของตนเองให้ทันสมัยอยู่เสมอ โดยอาจใช้ระบบคอมพิวเตอร์เข้าช่วยจัดเก็บรวบรวมผลงานที่สามารถนำเสนอประชาสัมพันธ์ต่อลูกค้า ผู้สนใจทั่วไป หรือสื่อมวลชน หรืออาจติดต่อเว็บไซต์ที่จัดขายสินค้าในหมวดศิลปะภาพวาด 2. การเข้าร่วมแสดงผลงานกับจิตรกรที่ประสบความสำเร็จ หรือจัดงานแสดงภาพวาดของตนเองโดยอาจขอความสนับสนุนจากองค์กรของรัฐ เอกชน หรือสื่อมวลชนที่ให้ความสนใจอย่างสม่ำเสมอ จะช่วยเพิ่มโอกาสการขายงานหรือภาพวาดได้มากขึ้น

9. อาชีพจิตรกร (Painter)	รายละเอียด
6. ความก้าวหน้าในอาชีพ (ต่อ)	3. ผู้ประกอบอาชีพนี้ในสถาบันการศึกษา หรือรับราชการเป็นอาจารย์สอนในภาควิชาสาขาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เมื่อทำงานได้ระยะหนึ่งสามารถลาศึกษาต่อในระดับปริญญาโท หรือปริญญาเอก เพื่อก้าวขึ้นไปสู่สายงานบริหาร เช่น เป็นหัวหน้าหน่วยงาน ผู้อำนวยการ ถ้าเป็นอาจารย์อาจได้รับเลื่อนตำแหน่งเป็นหัวหน้าภาควิชาจนถึงคณบดี
7. การกระจายของผู้ประกอบอาชีพ	การประกอบอาชีพสามารถทำได้ทั้งในกรุงเทพและต่างจังหวัด
8. ข้อดีและข้อจำกัดของอาชีพ	<p>ข้อดี คือ เกิดความภาคภูมิใจในผลงาน มีความสุขและเพลิดเพลินในงานที่ทำ ไม่เครียด สามารถทำงานในสถานที่ต่าง ๆ ได้ ไม่จำกัดว่าต้องทำในออฟฟิศเท่านั้น</p> <p>ข้อจำกัด คือ การทำงานเป็นการใช้ความคิดในการวาดภาพ ถ้าความคิดดี มีความสร้างสรรค์จะทำให้งานออกมาดี รูปภาพสวยเป็นที่ต้องการ แต่ถ้าบางเวลาไม่มีไอเดียอาจทำให้ไม่ได้งานที่น่าพอใจ และมีข้อจำกัดของเวลา คือ ต้องสร้างงานให้สัมพันธ์กับช่วงเวลาในปัจจุบัน และการสื่อความรู้สึกของลูกค้ำให้ตรงกับงานที่ออกมา</p>
9. แนวโน้มของตลาดแรงงาน	ในปัจจุบันได้มีการส่งเสริมการอนุรักษ์และการสืบสานงานศิลปะของไทยด้านต่าง ๆ ขึ้น ทำให้มีการจัดนิทรรศการ การประกวดผลงานด้านศิลปะ จิตรกรรม และการทำธุรกิจด้านศิลปะภาพวาดและมีการจ้างงานมากขึ้น ดังนั้นจึงส่งผลให้ผู้ประกอบอาชีพด้านนี้จึงเป็นที่ต้องการอยู่ค่อนข้างสูง

10.อาชีพประติมากร(Sculptor)	รายละเอียด
1. ลักษณะงาน	<p>ประติมากรจะทำงานสร้างสรรค์ผลงานไปตามลักษณะของวัสดุ เช่น การแกะสลักหิน การแกะสลักไม้ การปั้นดิน ปั้นปูน เทียน เสาสัตว์ กระดุก ไฟเบอร์กลาส การแกะหล่อด้วยโลหะต่างๆ ตามจุดประสงค์ของผู้ประกอบอาชีพ หรือตามความต้องการของผู้ว่าจ้าง หรือขึ้นอยู่กับความนิยมในแต่ละยุคแต่ละสมัย โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานหลัก ๆ ที่คล้ายคลึงกัน คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. วางแผนการปฏิบัติงานปั้น เช่น การปั้นอนุสาวรีย์ จะต้องกำหนดแบบ ศึกษาค้นคว้าประวัติศาสตร์และหลักฐานต่าง ๆ การปั้นรูปบุคคลสำคัญ หรือรูปเหมือน ก็จะต้องเก็บประวัติ สืบค้นภูมิหลัง ศึกษาบุคลิก ลักษณะและนิสัยใจคอ สภาพแวดล้อม และถ่ายรูป วัสดุส่วน ศีรษะ ความสูง รอบลำตัว และแขนขาโดยละเอียด หรือศึกษาโครงสร้างทางกายวิภาค ของผู้คนแต่ละถิ่น เพื่อนำมาประกอบการปั้นให้ถูกต้องและเหมาะสม 2. ร่างภาพปั้นแบบสามมิติขนาดเล็ก หรือออกแบบท่าทางการปั้นรูปจำลองขนาดเล็กให้ผู้ว่าจ้างและผู้เกี่ยวข้องพิจารณา 3. เสนอร่างวัสดุ ค่าดำเนินการ และระยะเวลาที่ใช้ในการทำงาน 4. ขึ้นรูปโครงเหล็ก เป็นแกนภายใน ขึ้นรูปดินเหนียว ถ้าเป็นอนุสาวรีย์จะมีขนาดเท่าครึ่งของคนธรรมดา ถ้าปั้นรูปเหมือนหรือบุคคลสำคัญ อาจมีสัดส่วนเท่าตัวจริง โดยขยายจากรูปภาพร่างให้ใหญ่ได้ง่าย วัสดุส่วนของร่างกายให้ถูกต้องตามต้องการและเหมือนจริงมากที่สุด 5. หล่อปูนปลาสเตอร์ เพื่อทำแบบพิมพ์ สำหรับใช้หล่อโลหะ หรือหุ่นขี้ผึ้ง 6. ทูบแบบพิมพ์ แล้วตกแต่ง แกะรายละเอียดของรูปปั้นให้ใกล้เคียงของจริงจนกว่าผู้ว่าจ้างจะพอใจ 7. ดูแลให้คำแนะนำในการจัดการขั้นตอนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง นอกเหนือจากการปั้น เช่น การหล่อโลหะต่างๆ จนชิ้นงานประกอบเสร็จสิ้นสมบูรณ์ 8. การทำงานแต่ละชิ้นขึ้นอยู่กับขนาด ถ้าชิ้นงานมีขนาดใหญ่มากอาจต้องมีผู้ช่วยทำงานหลายคน ชิ้นงานบางชิ้นอาจทำแล้วเสร็จภายใน 2-3 วัน บางชิ้นอาจใช้เวลา 1 เดือน หรือ 1 ปี

10.อาชีพประติมากร(Sculptor)	รายละเอียด
2. สภาพแวดล้อมของงาน	<p>สถานที่การทำงานอาจอยู่ในแหล่งที่ว่าง้าง หรืออาจทำงานที่บ้าน หรือสำนักงานที่มีที่ตั้งอยู่ในทำเลที่ดี มีบริเวณเหมาะสมในการขนย้าย หรือเก็บวัสดุ อุปกรณ์และเครื่องมือการทำงานต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี</p>
3. คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ	<ol style="list-style-type: none"> 1. สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ที่คณะศิลปกรรม สาขาวิชา จิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ ในสถาบันอุดมศึกษาของ รัฐบาลและเอกชน 2. มีความรู้และความถนัดทางช่าง มีศิลปะ มีสุนทรีย์ยะ คือ การเข้าถึง ความหมายและคุณค่าของงานทางด้านศิลปะ ชอบและสนใจในสิ่งที่ สวยงามต่าง ๆ ทางด้านวรรณคดีดนตรี และศิลปะ และมีความเข้าใจดีว่า วรรณคดี ดนตรี และศิลปะแขนงอื่น ๆ มีความเกี่ยวข้องกันอย่างไร 3. มีความสามารถในการสร้างสรรค์งานจากวรรณคดีและเสียง ดนตรี หรือสิ่งสวยงามอื่น ๆ สามารถแสดงออกถึงความประทับใจใน ความรู้สึกต่าง ๆ ในด้านอารมณ์ออกมา เป็นรูปปั้น 4. มีจินตนาการสูง มีปฏิภาณไหวพริบดี มีมโนภาพ สามารถ สร้างสรรค์ผลงานอันเกิดจากจินตนาการให้เป็นจริงขึ้นได้ 5. ยอมอุทิศเวลาให้กับความคิดจินตนาการ สร้างและค้นคว้า ประดิษฐ์สิ่งใหม่ ๆ ให้ทันสมัยและเหมาะสม 6. มีระเบียบวินัย ขยันหมั่นเพียร และอดทน 7. มีวุฒิภาวะ และมีความเชื่อมั่นตนเองอย่างสมเหตุสมผล 8. มีความเข้าใจในธุรกิจ และสามารถแก้ไขงานได้ตามคำติชม จากผู้ว่าจ้าง 9. เข้าใจเรื่องการตลาด และการโฆษณาประชาสัมพันธ์ รวมถึง เข้าใจถึงสื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์ 10. มีมนุษยสัมพันธ์ มีทัศนคติที่ดี 11. เป็นคนใจกว้าง และมีความสนใจในงานสาธารณะประโยชน์
4. การเข้าประกอบอาชีพ	<ol style="list-style-type: none"> 1. แหล่งโฆษณาจัดหางานจากหนังสือพิมพ์และเว็บไซต์ในอินเทอร์เน็ต http://www.thaijobexpo.com/knowledge/jobsatdesign.html 2. ติดตามการเปิดรับสมัครงานจากบริษัทที่ทำธุรกิจด้านศิลปะการปั้นรูป

10. อาชีพประติมากร (Sculptor)	รายละเอียด
5. รายได้และสวัสดิการ	<p>ผู้ประกอบการอาชีพนี้ เมื่อรับราชการจะได้รับอัตราค่าจ้างตามวุฒิการศึกษา และมีสวัสดิการ ตามกฎหมายแรงงานกำหนด</p> <p>ผู้ประกอบการอาชีพอิสระ ส่วนใหญ่จะมีแกลลอรี่แสดงผลงานของตนเองหรือรับทำงานเป็นชิ้น โดยผู้ที่เริ่มทำงานใหม่อาจเปิดร้านหรือสำนักงานรับจ้างวาดรูป วาดรูปเหมือนหรือปั้นรูปเหมือนตั้งแต่ชิ้นงานขนาดเล็กชิ้นละ 300- 1,500 บาท และเมื่อมีความชำนาญมากขึ้น อาจปั้นรูปเหมือนครึ่งตัวจนถึงเต็มตัว ขึ้นอยู่กับความยากง่ายของชิ้นงาน และเวลาในการทำงาน ซึ่งมีตั้งแต่ราคาประมาณ 20,000 ถึง 400,000 บาท</p> <p>เมื่อมีประสบการณ์ในอาชีพประมาณ 5 – 7 ปี จนมีความสามารถ มีความชำนาญ แล้วราคาค่าจ้างชิ้นงานก็จะเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ อาจมีค่าจ้างมากกว่าหนึ่งล้านบาทหรือมากกว่านั้น ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับขนาด รายละเอียดและความยากง่าย</p> <p>สำหรับการทำงานในบริษัทเอกชน มีสวัสดิการขึ้นอยู่กับนโยบายบริษัท ซึ่งโดยมากองค์กรเอกชนนั้น ถ้าทำงานล่วงเวลาจะได้รับเงินค่าล่วงเวลาตามชั่วโมงหรือเป็นวัน ได้รับค่าครองชีพ ค่ารักษาพยาบาล เบี้ยขยัน ค่าตำแหน่ง ค่าสงเคราะห์บุตร กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ โบนัส ตามผลประกอบการ</p>
6. ความก้าวหน้าในอาชีพ	<p>ผู้ประกอบการอาชีพนี้ในภาครัฐอาจได้รับการเลื่อนตำแหน่งตามความสามารถและผลงานทางวิชาการ ในตำแหน่ง หัวหน้าภาควิชา ผู้อำนวยการ คณะบดี อธิการบดี หรือตำแหน่งสูงสุดของหน่วยงานและองค์กร</p> <p>ส่วนผู้ประกอบการอิสระ มีโอกาสที่จะเป็นเจ้าของแกลลอรี่ หรือเป็นนักประติมากรรมที่มีงานอย่างต่อเนื่อง หรือเป็นเจ้าของธุรกิจ หรือนักประติมากรรมที่มีชื่อเสียงได้</p>
7. การกระจายของผู้ประกอบอาชีพ	การประกอบอาชีพสามารถทำได้ทั้งในกรุงเทพและต่างจังหวัด

10. อาชีพประติมากร (Sculptor)	รายละเอียด
8. ข้อดีและข้อจำกัดของอาชีพ	<p>ข้อดี คือ เกิดความภาคภูมิใจในผลงาน มีความสุขและเพลิดเพลินในงานที่ทำ ไม่เครียด สามารถกำหนดเวลาทำงานของตนเองได้</p> <p>ข้อจำกัด คือ ต้องรู้จักศึกษาตลาด และเข้าใจความต้องการของลูกค้า เพราะผลงานที่จำหน่ายอาจไม่มีรายได้ที่แน่นอน และไม่มีรายได้ตลอดเวลา</p>
9. แนวโน้มของตลาดแรงงาน	<p>ในปัจจุบันได้มีการส่งเสริมการอนุรักษ์และการสืบสานงานศิลปะของไทยด้านต่าง ๆ ขึ้น ทำให้มีการจัดนิทรรศการ การประกวดผลงานด้านประติมากรรม และการทำธุรกิจด้านศิลปะรูปแบบนี้ และมีการจ้างงานมากขึ้น ดังนั้นจึงส่งผลให้ผู้ที่ประกอบอาชีพด้านนี้จึงเป็นที่ต้องการอยู่ค่อนข้างสูง</p>

11. อาชีพนักดนตรี(Musician)	รายละเอียด
1. ลักษณะของงาน	<p>1.เป็นผู้ปฏิบัติเครื่องดนตรีตั้งแต่ 1 เครื่องขึ้นไป โดยไม่คำนึงว่า เป็นผู้แสดงเดี่ยว หรือเป็นนักดนตรีประจำอยู่ในวงดุริยางค์ วงดนตรี หรือกลุ่มดนตรีประเภทใด เป็กฝนและหมั่นซ้อม ตามบทเพลง</p> <p>2.รู้วิธีการเทียบเสียงให้ถูกต้องตามระดับเสียงของเครื่องดนตรี และเล่นดนตรี ด้วยการอ่านโน้ตเพลง หรือจากความจำ โดยทั่วไปอาจมีชื่อเรียกตามชื่อของเครื่องดนตรี ที่ปฏิบัติอยู่ เช่น นักไวโอลิน นักเชลโล่ นักเป่าคาลิเน็ต เป็นต้น</p> <p>3. การทำงานโดยมากเป็นการติดต่อประสานงานกับสมาชิกในวง และลูกค้าที่ต้องการกำหนดว่าต้องการให้เล่นเพลงแบบไหน และเป็นงานที่ต้องฝึกซ้อมกันกับสมาชิกในวงอยู่เสมอ</p> <p>4. ติดตามเพลงที่เกิดขึ้นใหม่ในปัจจุบันเพื่อนำมาเล่นให้เกิดความทันสมัยและเป็นที่ต้องการของลูกค้า</p>
2. สภาพแวดล้อมของงาน	<p>เล่นดนตรีตามสถานที่ต่าง ๆ บนเวทีในอาคารหรือสนามกลางแจ้ง ทั้งในกรุงเทพ ต่างจังหวัด และตามชนบททั่วไป ขึ้นอยู่กับผู้ว่าจ้าง ต้องการให้ไปเล่นดนตรีที่ใด และต้องมีการฝึกซ้อมเล่นดนตรีในห้องที่มีเครื่องดนตรีที่มีความเป็นส่วนตัว</p>
3. คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ	<p>1. สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์</p> <p>2. มีมนุษยสัมพันธ์ดี คล่องแคล่ว ทันสมัย</p> <p>3. มีความขยันหมั่นเพียร อดทน</p> <p>4. มีความเชื่อมั่นในตนเอง และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์</p>
4. การเข้าประกอบอาชีพ	<p>1. แหล่งโฆษณาจัดหางานจากหนังสือพิมพ์และเว็บไซต์ในอินเทอร์เน็ต http://www.doe.go.th/employee/employee.asp</p> <p>2. ควรผ่านการประกวดเล่นดนตรีในงานต่าง ๆ ที่จัดขึ้น เพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือในผลงานและความสามารถ</p> <p>3. สมัครเป็นนักดนตรีในค่ายเพลง ภัตตาคาร โรงแรมที่รับสมัคร</p> <p>4. สมัครเป็นอาจารย์สอนดนตรีในสถานศึกษาที่เปิดรับสมัคร</p>

11. อาชีพนักดนตรี(Musician)	รายละเอียด
5. รายได้และสวัสดิการ	<p>ค่าตอบแทนจากการเล่นดนตรีเป็นวงโดยมากจะเหมา 4,000 – 10,000 บาท / ครั้ง หรืออาจมากกว่านี้ ขึ้นอยู่กับชื่อเสียงความสามารถของนักดนตรี และความนิยมของผู้ฟัง ซึ่งรายได้ที่ได้แต่ละครั้งจะต้องเฉลี่ยแบ่งกันตามจำนวนผู้เล่น หรือบางครั้งอาจได้รับเป็นรายบุคคล 400 – 3,000 บาท/ คน</p> <p>การทำงานในบริษัทเอกชน มีสวัสดิการขึ้นอยู่กับนโยบายบริษัท ซึ่งโดยมากองค์กรเอกชนนั้น ถ้าทำงานล่วงเวลาจะได้รับเงินค่าล่วงเวลาตามชั่วโมงหรือเป็นวัน ได้รับค่าครองชีพ ค่ารักษาพยาบาล เบี้ยขยัน ค่าตำแหน่ง ค่าสงเคราะห์บุตร กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ โบนัสตามผลประกอบการ</p>
6. ความก้าวหน้าในอาชีพ	<p>ประกอบอาชีพเป็นนักดนตรี ตามวงดุริยางค์ วงดนตรีหรือกลุ่มดนตรี ตามความสามารถใน เครื่องดนตรีที่ตนถนัด หรืออาจได้ทำงานในบริษัทหรือสังกัดค่ายเพลงหากได้รับการทาบทามจากบริษัทแห่งนั้น หรืออาจทำงานเป็นอาจารย์สอนดนตรีในสถานศึกษาหรือโรงเรียนสอนดนตรีได้</p>
7. การกระจายของผู้ประกอบอาชีพ	<p>การประกอบอาชีพนักดนตรีมักจะต้องมีบริษัทหรือค่ายเพลงที่จัดให้ ซึ่งโดยมากค่ายเพลงที่มีชื่อเสียงมักจะอยู่ที่กรุงเทพ ส่วนมากต่างจังหวัดอาจเป็นนักดนตรีในท้องถิ่นที่เล่นตามงานทั่วไป ซึ่งมีอยู่มากในปัจจุบัน</p>
8. ข้อดีและข้อจำกัดของอาชีพ	<p>ข้อดี คือ ค่าตอบแทนสูง ทำหายความสามารถ ได้พบปะผู้คนมาก และเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป เกิดความสนุก เพลิดเพลินในงานที่ทำ</p> <p>ข้อจำกัด คือ นักดนตรีในวงอาจมีความประพฤติที่แตกต่างกันออกไป ถ้าไม่มีความเข้าใจที่ตรงกัน ไม่มีความสามัคคีกัน จะทำให้เกิดปัญหาและเกิดการแย่งชิงได้ง่าย</p>
9. แนวโน้มของตลาดแรงงาน	<p>ในปัจจุบันมีการส่งเสริมการแสดงดนตรี ทั้งดนตรีสากลและดนตรีไทย เพื่อให้เป็นที่รู้จักและสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศ จึงมีการจัดประกวดการเล่นดนตรีในงานต่าง ๆ และมีการแสดงดนตรีเพื่อให้เกิดความบันเทิงในสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ มากขึ้น จัดได้ว่าความต้องการของอาชีพนักดนตรีค่อนข้างสูง</p>

12. อาชีพนักร้อง(Singer)	รายละเอียด
<p>1. ลักษณะงาน</p>	<p>ผู้ประกอบการอาชีพนักร้องมีลักษณะงานดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เป็นผู้ที่สร้างความเพลิดเพลิน ความสนุกสนานและความเป็นกันเองให้แก่ผู้ที่มาใช้บริการในสถานบันเทิงหรือผู้ที่มาฟังเพลง 2. เป็นงานที่ต้องใช้เสียงในการร้องเพลง และจะต้องร้องได้หลากหลายแนวเพลง ไม่ว่าจะเป็นภาษาไทยหรือภาษาต่างประเทศ เพราะในบางครั้งอาจมีการขอเพลงจากผู้ฟัง ซึ่งถ้านักร้องสามารถเล่นได้ในทันที จะทำให้เกิดความพอใจกับลูกค้าและกลับมาใช้บริการอีกในคราวต่อไป 3. การร้องเพลงของแต่ละบุคคลจะมีความถนัดและเชี่ยวชาญในเพลงแต่ละแนวและสไตล์การร้องที่แตกต่างกันออกไป ดังนั้นนักร้องที่มีความสามารถในการร้องเพลงที่โดดเด่นและมีลีลาการร้องที่มีความเฉพาะตัว จะทำให้ผู้ฟังสนใจ ชื่นชอบ และเกิดความนิยมจากผู้ฟังได้อย่างมาก 4. นักร้องจะต้องยืนร้องเพลง เพราะต้องมีการเคลื่อนไหวร่างกายไปตามจังหวะของดนตรีหรือเต้นให้เข้ากับจังหวะ เพื่อแสดงออกถึงการมีอารมณ์ร่วมไปกับเพลง และทำให้เพลงที่ร้องนั้นดูน่าสนใจ และการร้องเพลงที่ถูกต้องวิธี จะทำให้เสียงที่ได้เปล่งออกมาจากท่อนั้นมีพลัง
<p>2. สภาพแวดล้อมของงาน</p>	<p>ในการเตรียมตัวก่อนการร้องเพลงนั้นมักจะต้องมีการซ้อมร่วมกันกับนักดนตรี หรือแดนเซอร์ เพื่อเป็นการซ้อมเพลงที่ออกมาใหม่หรือการเต้นประกอบเพลงให้เข้ากันซึ่งอาจมีการซ้อมกันบนเวทีจริง หรือห้องซ้อมส่วนตัวก็ได้ ซึ่งความถี่ในการซ้อมนั้นขึ้นอยู่กับจำนวนเพลงและความลักษณะความยากง่ายของเพลง ซึ่งการซ้อมนั้นอย่างน้อย 2-3 เพลงต่อสัปดาห์</p> <p>อุปกรณ์สำคัญของนักร้องคือ ไมโครโฟนที่มีคุณภาพ ซึ่งโดยปกติทางสถานบันเทิงที่ว่าจ้างจะจัดเตรียมไว้ให้ แต่มีนักร้องบางรายที่มีไมโครโฟนส่วนตัวเพื่อป้องกันโรคติดต่อ นอกจากนั้นสถานบันเทิงอาจจำเป็นต้องมีโน้ตและเนื้อเพลงเตรียมไว้ให้ เพื่อป้องกันลืมเพลงที่เก่าและหมดความนิยมแล้ว</p>

12. อาชีพนักร้อง(Singer)	รายละเอียด
2. สภาพแวดล้อมของงาน (ต่อ)	<p>การประกอบอาชีพนักร้องนั้นจะทำงานในสภาพแวดล้อมที่มีลักษณะต่าง ๆ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. outdoor หรือ open air มีลักษณะเป็นสวนอาหาร ซึ่งวงดนตรีก็จะเล่นอยู่กลางแจ้ง มีบรรยากาศสบาย ๆ ผ่อนคลายแบบธรรมชาติ 2. indoor <ul style="list-style-type: none"> - Lobby โรงแรมที่มีบรรยากาศดี สะอาด มีรสนิยม ซึ่งจะให้บริการแก่บุคคลชั้นสูง - Discotheque มีลักษณะมืดทึบ เสียงดัง เต็มไปด้วยแสงสี มีผู้คนเต้นรำกันอย่างสนุกสนาน และอาจมีควีนบุหรี่ เช่น ผับ เชน 3. concert เป็นการแสดงตามสถานที่กลางแจ้ง ห้องจัดเลี้ยง เวทีการแสดง แสง สี เสียง ผู้มาฟังเพลงจะเป็นคนทุกเพศ ทุกวัย หลายระดับ
3. คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ	<ol style="list-style-type: none"> 1. จบการศึกษาระดับปริญญาตรีคณะศิลปกรรมศาสตร์ สาขาดนตรีไทย ดนตรีสากล ดุริยางคศิลป์และคณะดุริยางคศาสตร์ สาขาการแสดงดนตรี ดนตรีแจ๊ส ดนตรีเชิงพาณิชย์ 2. คุณสมบัติในการร้องเพลงนั้นบางแห่งอาจขึ้นอยู่กับเจ้าของกิจการว่าต้องการให้สถานบันเทิง มีรูปแบบใด ซึ่งบางแห่งอาจต้องการให้นักร้องมีหน้าตาดี รูปร่างดี สมส่วน 3. มีความรักและสนใจในเสียงเพลง ชอบฟังเพลง 4. ร้องเพลงไพเราะ เสียงดี 5. ฝึกฝนการร้องเพลงและตรวจสอบรายละเอียดของโน้ตเพลง เนื้อเพลง และการสะกดคำในแต่ละเพลง 6. มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงออก 7. มีความรับผิดชอบสูง และตรงต่อเวลา 8. มีความอดทนสูง 9. มีมนุษยสัมพันธ์ดี คล่องแคล่ว ทันสมัย 10. ติดตามความเคลื่อนไหวของวงการเพลงอยู่เสมอ เพื่อให้สามารถร้องเพลงได้ทันสมัย

12. อาชีพนักร้อง(Singer)	รายละเอียด
4. การเข้าประกอบอาชีพ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ควรผ่านการประกวดร้องเพลงในงานต่างๆ ที่จัดขึ้น เพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือในผลงานและความสามารถ 2. สมัครเป็นนักร้องในค่ายเพลง ภัตตาคาร ห้องอาหาร โรงแรม ที่เปิดรับสมัคร 3. แหล่งโฆษณาจัดหางานจากหนังสือพิมพ์และเว็บไซต์ต่าง ๆ ในอินเทอร์เน็ต http://www.baanlamduan.com
5. รายได้และสวัสดิการ	<p>โดยปกติค่าตอบแทนจะขึ้นอยู่กับจำนวนเบรค ซึ่งโดยเฉลี่ย 300-800 บาทต่อเบรค (1 เบรคประมาณ 1-11/2 ชม.) แล้วแต่นโยบายการใช้บริการ และขนาดของสถานบันเทิง ซึ่งการร้องเพลงแต่ละคืนอาจจัดเวลาให้กับวงดนตรี 3- 4 เบรค ถ้าสามารถทำงานได้เต็มเวลาจะมีได้รับค่าตอบแทนประมาณ 900 – 3200 บาท / คืน</p> <p>หากเป็นนักร้องที่มีชื่อเสียงและมีความนิยม จะได้รับค่าตอบแทนสูง 1,000 บาทจนถึงหลักหมื่น ต่อชั่วโมง</p> <p>การทำงานนอกสถานที่ จะใช้เวลาประมาณ 1 – 3 ชม. จะได้รับค่าตอบแทนประมาณ 3,000 – หลักหมื่น</p> <p>การทำงานในบริษัทเอกชน มีสวัสดิการขึ้นอยู่กับนโยบายบริษัท ซึ่งโดยมากองค์กรเอกชนนั้น ถ้าทำงานล่วงเวลาจะได้รับเงินค่าล่วงเวลาตามชั่วโมงหรือเป็นวัน ได้รับค่าครองชีพ ค่ารักษาพยาบาล เบี้ยขยัน ค่าตำแหน่ง ค่าสงเคราะห์บุตร กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ โบนัสตามผลประกอบการ</p>
6. ความก้าวหน้าในอาชีพ	<p>ความก้าวหน้าในอาชีพค่อนข้างสูง ขึ้นอยู่กับความสามารถ ความกระตือรือร้นประสบการณ์ของผู้แสดง ความนิยมของผู้ชม สามารถเป็นนักร้องออกเทป ซีดีเพลง และเป็นถึงซูปเปอร์สตาร์ทั้งในและต่างประเทศได้ และสามารถทำงานด้านอื่น ๆ ในวงการเพลงได้ เช่น โปรดิวเซอร์ นักแต่งเพลง เจ้าของค่ายเพลง เป็นต้น</p>
7. การกระจายของผู้ประกอบอาชีพ	<p>มีการกระจายตัวของอาชีพทั่วไปทั้งในกรุงเทพและต่างจังหวัด แต่โดยมากจังหวัดใหญ่ที่เป็นเมืองท่องเที่ยว จะมีโอกาสในการประกอบอาชีพมาก เพราะมีสถานบันเทิงและสถานที่พักผ่อนอยู่มากที่ต้องการนักร้องและนักดนตรี เพื่อให้ความบันเทิงนักท่องเที่ยวและผู้มาใช้บริการ</p>

12. อาชีพนักร้อง(Singer)	รายละเอียด
8. ข้อดีและข้อจำกัดของอาชีพ	<p>ข้อดี คือ เวลาในการทำงานน้อย ค่าตอบแทนสูง ไม่เครียด สนุกสนาน ผ่อนคลาย และได้เปลี่ยนแปลงสถานที่อยู่ตลอดเวลา ไม่น่าเบื่อ จำเจกับสถานที่ทำงานเดิม ได้พบปะผู้คนหลายสังคม หลายระดับ และถ้าได้รับความนิยมมากจะเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป ได้รับสิทธิพิเศษบางอย่างจากสังคม</p> <p>ข้อจำกัด คือ เป็นอาชีพที่ไม่มีความมั่นคงแน่นอน ขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้ประกอบอาชีพ บางครั้งอาจถูกดูหมิ่นจากคนบางกลุ่ม และอาจทำงานในสถานที่บางแห่งที่ไม่เหมาะสมต่อสุขภาพ อากาศถ่ายเทไม่สะดวก เสียงดัง อาจทำให้มีปัญหาสุขภาพหู และทางเดินหายใจ เป็นอาชีพที่มีความกดดัน เนื่องจากมีผู้มาประกอบอาชีพนักร้องมากขึ้นและเป็นอาชีพที่ต้องสนุกตลอดเวลา ซึ่งอาจขัดกับความรู้สึกในบางเวลา และอยู่ในกลุ่มเสี่ยงกับอบายมุข เช่น สิ่งเสพติด</p>
9. แนวโน้มของตลาดแรงงาน	<p>ขึ้นอยู่กับกระแสความนิยมในแต่ละช่วงเวลา ซึ่งในปัจจุบันมีคนนิยมฟังดนตรีสด ๆ หรือที่เรียกว่า อินดี้ จึงทำให้มีโอกาสของนักดนตรี และนักร้องหน้าใหม่เข้าสู่วงการได้อย่างมาก และในอนาคต คาดว่าความต้องการของอาชีพนี้จะเพิ่มขึ้น เพราะสังคมยอมรับอาชีพนักดนตรีนักร้องมากขึ้น และมีผู้ที่ประสบความสำเร็จจากอาชีพนี้ และมีธุรกิจดนตรีมากขึ้น</p>

13. อาชีพนักแสดง(Actor)	รายละเอียด
1. ลักษณะงาน	<p>1. แสดงบทบาทต่าง ๆ ในการแสดงละครหรือภาพยนตร์ โดยการใช้อภัยคำหรือกิริยาท่าทาง แสดงประกอบ อาจชำนาญในการแสดงบทบาทอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือการแสดงประเภทใดประเภทหนึ่ง และอาจมีชื่อเรียกตามบทบาทหรือประเภทของการแสดงนั้น</p> <p>2. ซ้อมบทบาทที่ต้องแสดงโดยการศึกษาเนื้อเรื่อง และบทที่ได้รับมอบหมายให้แสดง</p>
2. สภาพแวดล้อมของงาน	<p>การถ่ายละครและถ่ายทำหนังนั้นต้องไปตามสถานที่ต่าง ๆ ทั่วประเทศและต่างประเทศขึ้นอยู่กับฉากหนังที่ต้องการ ซึ่งการเดินทางนั้นอาจต้องขับรถส่วนตัวไปเองหรือนั่งรถตู้ไปพร้อมกับกองถ่าย โดยนัดเจอกันตามที่สตูดิโอหรือที่สถานที่ถ่ายทำจริง</p>
3. คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ	<p>1. จบการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาศิลปการละคร สาขาสื่อสารการแสดง คณะครุศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ หรือคณะนิเทศศาสตร์ ทั้งในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน</p> <p>2. มีความถนัดทางศิลป์ มีสุนทรีย์ะ สนใจสิ่งสวยงาม ดนตรี วรรณกรรม มีอารมณ์อ่อนไหว</p> <p>3. มีจินตนาการสูง กล้าแสดงออก</p> <p>4. มีความคิดสร้างสรรค์ และไม่ลอกเลียนแบบใคร</p> <p>5. มีระเบียบวินัย ตรงต่อเวลา</p>
4. การเข้าประกอบอาชีพ	<p>1. ผ่านการประกวดการเป็นนักแสดง หรืองานนิตยสาร ในเวทีการประกวดทั่วไป</p> <p>2. ติดตามการเปิดรับสมัครนักแสดงหน้าใหม่ในงานต่าง ๆ ตามนิตยสาร และบริษัทหนังทั่วไป โดยต้องผ่านการแสดงความสามารถเล่นบทบาทต่าง ๆ ที่กำหนดไว้</p>

13. อาชีพนักแสดง(Actor)	รายละเอียด
5. รายได้และสวัสดิการ	รายได้ไม่แน่นอนในแต่ละบุคคล ขึ้นอยู่กับว่าแสดงเพื่อถ่ายทำเป็นหนัง หรือแสดงละคร ซึ่งละครนั้นเป็นช่วงเวลาที่ยากอากาศเวลาใดได้รับบทเป็นใคร และต้องดูที่จำนวนตอนในการออกอากาศด้วย และขึ้นอยู่กับความนิยม ความสามารถของนักแสดงด้วย โดยเฉพาะแล้ว รายได้จะได้รับประมาณ 100,000 - 300,000 บาท / เรื่อง
6. ความก้าวหน้าในอาชีพ	ความก้าวหน้าในอาชีพค่อนข้างสูง สามารถเป็นนักแสดง นักร้อง นักดนตรี พิธีกร ดีเจ ผู้กำกับหนัง หรือทำงานด้านอื่น ๆ ในวงการภาพยนตร์ได้ และโอกาสก้าวหน้าขึ้นอยู่กับความสามารถ ประสบการณ์ของผู้แสดง ความนิยมของผู้ชม
7. การกระจายของผู้ประกอบอาชีพ	สามารถประกอบอาชีพได้ทั้งคนที่อยู่ในกรุงเทพและต่างจังหวัด แต่ขึ้นอยู่กับความสามารถและการหาโอกาสในการเข้ามาสมัคร หรือการประกวดในงานต่าง ๆ ซึ่งในปัจจุบันแล้วคนที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมักจะมีโอกาสมากกว่า เนื่องจากการสนับสนุนจากสังคมที่เอื้อต่อการเดินทางและที่พัก
8. ข้อดีและข้อจำกัดของอาชีพ	<p>ข้อดี คือ ค่าตอบแทนสูง เกิดความภาคภูมิใจในผลงานที่ออกมา มีโอกาสได้แต่งตัวเป็นผู้คนต่าง ๆ ได้อย่างหลากหลาย เป็นที่รู้จักของคนทั่วไป ได้รับสิทธิพิเศษบางอย่างในสังคม อาจเป็นที่ดึงดูดในการทำกิจการบางอย่างได้</p> <p>ข้อจำกัด คือ ไม่มีเวลาพักผ่อนที่แน่นอน การถ่ายทำอาจไม่มีช่วงเวลาแน่นอนบางครั้งอาจต้องถ่ายทำหลายชั่วโมงหรือเป็นวัน อาจต้องถ่ายทำกลางวัน หรือกลางคืนก็ได้ แต่การประกอบอาชีพนี้ไม่แน่นอนว่าจะทำได้ระยะเวลานานเท่าไร ขึ้นอยู่กับความนิยม ความสามารถ ชื่อเสียงในแต่ละช่วงเวลา และบทที่ได้รับนั้นอาจต้องเปลี่ยนไปตามกาลเวลา ไม่แน่นอน ไม่สามารถเลือกบทตามที่ต้องการได้ทุกครั้ง และในปัจจุบันอาจต้องระมัดระวังในการใช้ชีวิตมากขึ้น อาจมีการแอบถ่ายภาพหรือวิดีโอเพื่อนำมาใช้ในการประกอบธุรกิจที่ไม่เหมาะสมได้ ซึ่งทำให้ต้องรักษาภาพลักษณ์อยู่ตลอดเวลา และการใช้ชีวิตส่วนตัวนั้นอาจไม่เหมือนคนทั่วไป</p>

13. อาชีพนักแสดง(Actor)	รายละเอียด
9. แนวโน้มของตลาดแรงงาน	<p>ในปัจจุบันนั้นการเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ และการแข่งขันในการทำหนังและละคร เพื่อออกสู่ต่างประเทศนั้นค่อนข้างสูง จึงมีผลต่อความต้องการนักแสดงหน้าใหม่ ที่มีความสามารถ และกล้าแสดงออก ซึ่งถือว่ามีความต้องการค่อนข้างสูง</p>

14. อาชีพนักออกแบบเครื่องประดับ (Designer Jewellery)	รายละเอียด
1. ลักษณะของงาน	<p>ผู้ประกอบการอาชีพนี้จะทำหน้าที่ในการวาดโครงร่างแบบ เพื่อเสนอให้ลูกค้า โดยให้ฝ่ายการตลาดเห็นชอบทำการออกแบบเครื่องประดับประเภทต่างๆ เช่น แหวน สร้อยคอ ต่างหู สักวาล เข็มกลัด เป็นต้น โดยแบบที่ออกต้องตอบสนองความต้องการของตลาด ; ทำการกำหนดชนิด, สีของเพชรพลอย กำหนดวัสดุตัวเรือน รวมทั้งต้องมีความรู้เกี่ยวกับขบวนการผลิตพอสมควร เพื่อให้แบบงานสามารถผลิตได้จริง รวมทั้งต้องประสานงานกับช่างผลิตเครื่องประดับเพื่อให้งานออกมามีประสิทธิภาพ</p> <p>ผู้ประกอบการอาชีพนักออกแบบเครื่องประดับนอกจากสร้างสรรค์ออกแบบเครื่องประดับ เป็นชิ้น หรือเป็นชุด แล้วยังมีหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ศึกษาวิเคราะห์วัสดุที่นำมาใช้ผสมผสานกันเป็นเครื่องประดับ และวิธีการประดับตกแต่ง โดยมีพื้นฐานความเข้าใจในศิลปะไทยโบราณ และศิลปะตะวันตกยุคต่าง ๆ 2. นำเทคโนโลยีมาสร้างสรรค์งานศิลป์และประยุกต์ใช้ให้สวยงามเหมาะสม และตรงตามความต้องการของลูกค้าหรือผู้ว่าจ้าง 3. ต้องมีแนวความคิด (concept) และมีข้อมูลจากลูกค้าหรือผู้ว่าจ้างอย่างเพียงพอ เพื่อใช้ประกอบการทำงาน 4. ศึกษารูปแบบงานที่มีอยู่ ถ้าสามารถนำกลับมาใช้ใหม่หรือดัดแปลง ก็จะช่วยลดระยะเวลาการทำงานและต้นทุนการผลิตในเวลาเดียวกัน ศึกษา ค้นคว้า และวิเคราะห์รูปแบบที่ลูกค้าหรือผู้ว่าจ้างต้องการด้วย 5. ทำการร่างเค้าโครงแบบ โดยให้อยู่ในแนวความคิดและความต้องการของลูกค้าหรือผู้ว่าจ้าง 6. นำภาพที่ร่างแล้วปรึกษากับผู้จัดการฝ่ายการผลิต (Production Manager) เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาการผลิต รวมทั้งการใช้วัตถุดิบ และประเมินราคา 7. สรุปผลการออกแบบชิ้นงาน วิธีการทำงาน แล้วนำมาลงสีตามจริงและเขียนภาพฉายให้ละเอียดและชัดเจนที่สุดเท่าที่สามารถจะทำได้ เพื่อให้ช่างทำตามแบบได้ผิดพลาดน้อยที่สุด

14. อาชีพนักออกแบบ เครื่องประดับ (Designer Jewellery)	รายละเอียด
1. ลักษณะของงาน (ต่อ)	8. ส่งต้นแบบให้ฝ่ายบริหารและลูกค้าหรือผู้ว่าจ้างพิจารณา 9. นำต้นแบบที่ผ่านการพิจารณาแล้วมาประสานงานกับช่างทอง ช่างเจียรไน ช่างฝัง และช่างขัด เพื่อให้ได้ชิ้นงานที่เหมือนต้นแบบมากที่สุด
2. สภาพแวดล้อมของงาน	<p>ผู้ประกอบอาชีพนี้ ปฏิบัติงานที่ในสถานที่ที่ค่อนข้างเป็นสัดส่วน เพื่อใช้ความคิด จินตนาการ ออกแบบชิ้นงาน มีอุปกรณ์เครื่องใช้ในการออกแบบ เช่น โต๊ะเขียนแบบสีสำหรับลงสี อาจเป็นสีน้ำหรือสีพิเศษ เพื่อให้ภาพออกมาเหมือนจริงมากที่สุด มีเครื่องคอมพิวเตอร์ช่วยในการออกแบบ และให้ได้สีตามต้องการ หรือบันทึกภาพที่วาดแล้วลงในคอมพิวเตอร์เพื่อช่วยในการนำเสนอต่อลูกค้าสมบูรณ์ยิ่งขึ้น อาจมีผู้ช่วยทำงานในรายละเอียดด้านอื่นๆ</p>
3. คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ	<ol style="list-style-type: none"> สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยรังสิต สาขาการออกแบบเครื่องประดับและอัญมณี สาขาวิทยาศาสตร์ - วัสดุศาสตร์ อัญมณี และเครื่องประดับ มัณฑนศิลป์ หรือสาขาที่เกี่ยวข้องกับศิลปกรรมอันเป็นพื้นฐานการออกแบบที่สำคัญ ซึ่งสอนให้นำวัสดุต่างๆ มาใช้ในการออกแบบได้นอกเหนือจากอัญมณี เช่น ไม้ ผ้า กะลา ดินเผา ลูกปัด คริสตัล โลหะ และอโลหะสังเคราะห์ต่างๆ รักความสวยงาม ควรมีพื้นฐานด้านศิลป์พอสมควร มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถถ่ายทอดความคิดได้โดยไม่มี ขีดจำกัด มีความรู้เกี่ยวกับวัตถุดิบและแหล่งของวัตถุดิบพอสมควร และสามารถประเมินราคาเบื้องต้นได้เมื่อออกแบบ มีความรู้เชิงช่างในสาขางานที่จะต้องทำ เพื่อใช้ในการสื่อสารให้แบบที่ออกไว้ เป็นไปตามความต้องการ ขวนขวายหาความรู้ทางวิทยาการและเทคนิคการสร้างเครื่องประดับใหม่ ๆ

<p>14. อาชีพนักออกแบบเครื่องประดับ (Designer Jewellery)</p>	<p>รายละเอียด</p>
<p>4. การเข้าประกอบอาชีพ</p>	<p>1. แหล่งโฆษณาจัดหางานจากหนังสือพิมพ์และเว็บไซต์ในอินเทอร์เน็ต http://www.jewelryseason.com</p> <p>2. ติดตามการเปิดรับสมัครงานจากบริษัทที่ทำธุรกิจเกี่ยวกับเครื่องประดับ</p>
<p>5. รายได้และสวัสดิการ</p>	<p>สำหรับนักออกแบบเครื่องประดับที่มีความสามารถและผลงาน เมื่อเริ่มทำงานกับบริษัทออกแบบสินค้าและผลิตเครื่องประดับอาจได้อัตราค่าจ้างเป็นเงินเดือนตามวุฒิการศึกษา สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจะได้รับเงินเดือนประมาณ 8,000 - 10,000 บาท มีสวัสดิการและผลประโยชน์พิเศษอย่างอื่นตามนโยบายของแต่ละสถานประกอบการ ส่วนโบนัสขึ้นอยู่กับผลประกอบการของเจ้าของ</p> <p>การทำงานในบริษัทเอกชน มีสวัสดิการขึ้นอยู่กับนโยบายบริษัท ซึ่งโดยมากองค์กรเอกชนนั้น ถ้าทำงานล่วงเวลาจะได้รับเงินค่าล่วงเวลาตามชั่วโมงหรือเป็นวัน ได้รับค่าครองชีพ ค่ารักษาพยาบาล เบี้ยขยัน ค่าตำแหน่ง ค่าสงเคราะห์บุตร กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ</p>
<p>6. ความก้าวหน้าในอาชีพ</p>	<p>ผู้ประกอบการอาชีพนี้ ควรศึกษาหาความรู้ที่เกี่ยวข้องกับงานอาชีพ และสร้างโอกาสให้ตนเอง เช่น การศึกษาภาษาต่างประเทศเพิ่มเติม หรือมีแนวคิดรูปแบบการสร้างสรรคงานใหม่ หรือแนวโน้มใหม่ที่มีเอกลักษณ์โดดเด่นโดยใช้วัสดุในท้องถิ่นมาประยุกต์ศึกษา ค้นคว้าวิเคราะห์ศิลปวัฒนธรรมไทย เพื่อหาแนวทางที่เหมาะสม หรือดัดแปลงให้เข้ากับวัฒนธรรมยุคใหม่ตลอดจนการพัฒนาในรูปแบบใหม่ๆ เพื่อจูงใจลูกค้าทั้งในและต่างประเทศ รวมถึงการค้นคว้าหาข้อมูลและแหล่งวัตถุดิบเพิ่มเติมเพื่อให้ได้มีวัตถุดิบที่แปลกใหม่มาบริการ ผู้ว่าจ้างหรือลูกค้า ซึ่งจะเป็นส่วนหนึ่งที่ผลักดันให้ก้าวขึ้นไปเป็นนักออกแบบเครื่องประดับระดับประเทศ และนานาชาติได้ หรืออาจประกอบอาชีพครู - อาจารย์ ด้าน Production Designer, Industrial Designer ของคณะสถาปัตยกรรม ในสถาบันการศึกษาภาครัฐ และเจ้าของกิจการผลิตหรือส่งออกเครื่องประดับได้</p>

14. อาชีพนักออกแบบเครื่องประดับ (Designer Jewellery)	รายละเอียด
7. การกระจายของผู้ประกอบอาชีพ	สามารถประกอบอาชีพได้ทั้งในกรุงเทพและต่างจังหวัดที่มีบริษัทที่ทำธุรกิจด้านเครื่องประดับ และโดยเฉพาะจังหวัดที่มีโรงงานและแหล่งอัญมณี เช่น จันทบุรี เป็นต้น
8. ข้อดีและข้อจำกัดของอาชีพ	<p>ข้อดี คือ มีความสุข เพลิดเพลิน ทำหายความสามารถ เกิดความภาคภูมิใจในผลงาน</p> <p>ข้อจำกัด คือ การทำงานออกแบบเป็นการใช้ความคิดสร้างสรรค์ มีความแปลกใหม่ไม่ซ้ำใคร จึงต้องรู้จักคิด ช่างสังเกต ติดตามข้อมูลใหม่ ๆ อยู่เสมอ และอาจต้องทำงานล่วงเวลาถ้ามีงานด่วน ต้องทำงานให้เสร็จทันเวลาที่กำหนด</p>
9. แนวโน้มของตลาดแรงงาน	<p>ในปัจจุบัน นักธุรกิจในวงการออกแบบเครื่องประดับ และนักออกแบบเครื่องประดับไทยใช้กลยุทธ์ ในการผลิตสินค้าภายใต้สัญลักษณ์และยี่ห้อไทยโดยเฉพาะกลุ่มเป้าหมายซึ่งมีสินค้าไทย บางยี่ห้อซึ่งประสบความสำเร็จพอสมควรในตลาดสหรัฐอเมริกาและตลาดยุโรป นอกจากนี้ เครื่องประดับเหล่านี้จะออกเป็นแฟชั่นควบคู่ไปกับแฟชั่นเสื้อผ้า นักออกแบบจึงต้องดึงเอกลักษณ์ไทยให้คนไทยภูมิใจหันมาใช้ผลิตภัณฑ์เครื่องประดับไทย จึงนับว่าเป็นโอกาสที่ผู้สนใจในการประกอบอาชีพนี้ที่มีความสามารถในการสร้างนวัตกรรมใหม่หรือสร้างสรรค์การออกแบบ จะมีโอกาสในการทำงานสูงใน ภาคธุรกิจเอกชน หรืออาจประกอบธุรกิจส่วนตัวได้</p>

15. อาชีพนักออกแบบท่าแสดง, ท่าเต้น (Chorographers)	รายละเอียด
1. ลักษณะของงาน	<p>ผู้ประกอบอาชีพนี้จะทำงานในการออกแบบท่าทางการแสดง/ท่าเต้นให้สอดคล้องกับบทละครและบทเพลง คัดเลือกนักเต้นฝึกสอนและจัดการซ้อม รวมทั้งประสานงานกับฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ฝ่ายเสื้อผ้า ฝ่ายดนตรี ซึ่งลักษณะงานที่ทำขึ้นอยู่กับประเภทของการแสดง รูปแบบงานแสดง สถานที่แสดง องค์กรประกอบความสวยงามของท่าเต้นหรือลีลาต่าง ๆ ที่ต้องสอดคล้อง ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. วางแนวคิดของเรื่อง อาจจะวางรูปแบบจากโครงเรื่องที่มีอยู่เดิมหรือคิดค้นขึ้นใหม่ที่เป็นความร่วมมือจากวัฒนธรรมตะวันออกหรือจากประเพณีท้องถิ่น 2. กำหนดวัตถุประสงค์ 3. ศึกษาค้นคว้าเรื่องราว ที่มาของเรื่องที่ต้องการทำอย่างละเอียดลึกซึ้ง 4. ออกแบบลีลาท่าเต้นให้สวยงาม ให้มีมิติในการสื่อสารความหมาย 5. คัดเลือก กำหนดตัวผู้แสดง 6. จัดตารางเวลาในการซ้อม 7. ให้คำแนะนำในการออกแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย 8. ให้คำแนะนำการออกแบบแสง สี เสียง 9. ประสานงานกับบุคคลที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้อำนวยการเพลง ผู้กำกับเวที ผู้กำกับการแสดง ผู้จัดการฝ่ายผลิต ผู้อำนวยการผลิต และบุคคลอื่น ๆ ตลอดจนตรวจรายการแสดง และการแก้ปัญหาหน้างานเพื่อให้ผลงานออกมาตามที่ออกแบบไว้
2. สภาพแวดล้อมของงาน	<p>ผู้ประกอบอาชีพนี้อาจทำงานในสตูดิโอ หรือห้องเต้นรำของสถานประกอบการในห้างสตูดิโอเต้นรำ จะติดกระจกเพื่อดูการพัฒนาลีลาของท่าเต้นของตนเอง ผู้ร่วมเต้น ทำงานประกอบเสียงจังหวะเพลง และบรรยากาศที่เหมาะสม อาจทำการฝึกซ้อมผู้เต้นบนเวที หรือสถานที่แสดงจริง เช่น สนามกีฬาแห่งชาติ หรือโรงละครแห่งชาติ เป็นต้น ต้องกำกับท่าเต้น หรือซ้อมวันละ 3 - 6 ชั่วโมง</p>

15. อาชีพนักออกแบบท่าแสดง ,ท่าเต้น (Chorographers)	รายละเอียด
3. คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ	<ol style="list-style-type: none"> 1. จบการศึกษาระดับอุดมศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ สาขาศิลปะการละคร 2. เพศหญิงหรือเพศชาย 3. มีความรัก สนใจในอาชีพการออกแบบท่าเต้น 4. มีระเบียบวินัย ตรงต่อเวลา มีความยุติธรรม 5. เป็นผู้นำที่ดี สามารถเป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน หรือนักเต้นได้ 6. มีมนุษยสัมพันธ์ มีความสามารถในการประสานงานกับผู้เกี่ยวข้อง 7. มีจินตนาการสูง ศึกษาและคิดสร้างสรรค์ท่าเต้นใหม่ ไม่มีติดรูปแบบเดิม 8. มีความรู้ความเข้าใจทางด้านธุรกิจ และการจัดการทำงบประมาณ 9. สุขภาพสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ
4. การเข้าประกอบอาชีพ	<ol style="list-style-type: none"> 1. แหล่งโฆษณาจัดหางานจากหนังสือพิมพ์และเว็บไซต์ต่าง ๆ ในอินเทอร์เน็ต http://www.thaiticketmaster.com/job.php 2. ติดตามการเปิดรับสมัครจากโรงเรียนหรือสถาบันสอนเต้นรำ ค่ายเพลง และบริษัทโฆษณาเอกชน
5. รายได้และสวัสดิการ	<p>ผู้ประกอบอาชีพนี้ที่มีประสบการณ์อาจได้รับการว่าจ้างให้ทำงานประจำกับบริษัทค่ายเพลงต่าง ๆ เพื่อออกแบบท่าเต้นให้กับศิลปินนักร้อง</p> <p>ในการออกแบบท่าเต้นแต่ละเพลงนั้น จะได้รับค่าตอบแทนเป็นเพลง ๆ ละ 5,000 – 20,000 บาท ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของผู้ว่าจ้าง</p> <p>ส่วนผู้กำกับลีลาให้กับภาพยนตร์ ละครเวทีขนาดใหญ่ การแสดงแสงสีเสียง นั้นขึ้นอยู่กับความพอใจและข้อตกลงของผู้ว่าจ้างและผู้ประกอบอาชีพ เนื่องจากต้องใช้ระยะเวลาในการทำงานนานมากและเป็นงานหนัก อาจได้ค่าจ้างตอบแทนเป็นจำนวนเงินที่คุ้มค่ากับการออกแบบและเวลาประมาณหลายแสนบาทจนถึงกว่าล้านบาท เป็นต้น โดยอาจแบ่งจ่ายเป็นงวดตามแต่สัญญาที่ตกลงกัน</p>

15. อาชีพนักออกแบบท่าแสดง ,ท่าเต้น (Chorographers)	รายละเอียด
5. รายได้และสวัสดิการ (ต่อ)	<p>การทำงานในบริษัทเอกชน มีสวัสดิการขึ้นอยู่กับนโยบายบริษัท ซึ่งโดยมากองค์กรเอกชนนั้น ถ้าทำงานล่วงเวลาจะได้รับเงินค่าล่วงเวลาตามชั่วโมงหรือเป็นวัน ได้รับค่าครองชีพ ค่ารักษาพยาบาล เบี้ยขยัน ค่าตำแหน่ง ค่าสงเคราะห์บุตร กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ โบนัสตามผลประกอบการ</p>
6. ความก้าวหน้าในอาชีพ	<p>สามารถพัฒนาวิชาชีพตนเป็นระดับอาวุโสของวงการซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีทั้งในประเทศและต่างประเทศ และอาจคงอาชีพไว้ โดยการเป็นครูหรือเจ้าของโรงเรียนหรือสถาบันสอนการเต้นรำ หรือได้รับความไว้วางใจในงานแสดงที่สำคัญ ๆ ระดับประเทศในการกำกับลีลา หรือประดิษฐ์ท่าเต้นในงานแสดงต่าง ๆ</p> <p>ผู้ที่ประกอบวิชาชีพนี้จนมีความชำนาญและเชี่ยวชาญ จะได้รับการว่าจ้างอย่างต่อเนื่อง</p>
7. การกระจายของผู้ประกอบอาชีพ	<p>ผู้ที่ประกอบอาชีพนี้สามารถทำงานได้ทั้งกรุงเทพและต่างจังหวัด ที่มีโรงเรียนสอนวิชาดนตรี และสถาบันสอนเต้นรำ และบริษัทที่ประกอบกิจการโฆษณาและค่ายเพลง ซึ่งมักจะอยู่ในกรุงเทพเป็นส่วนมาก</p>
8. ข้อดีและข้อจำกัดของอาชีพ	<p>ข้อดี คือ ได้รับความนับถือและการยกย่องจากผลงานการแสดงและการสอน</p> <p>ข้อจำกัด คือ การออกแบบท่าเต้นนั้น ถ้าผู้ออกแบบไม่มีพื้นฐานการศึกษาที่ถูกต้อง อาจทำให้ไม่สามารถประดิษฐ์ท่าเต้นได้หลากหลาย และไม่สามารถพัฒนาท่าเต้นและวิชาชีพของตนให้ก้าวหน้าและประสบความสำเร็จได้</p>
9. แนวโน้มของตลาดแรงงาน	<p>ในปัจจุบันศิลปะการเต้นได้ขยายวงกว้างออกไปสู่กิจกรรมโฆษณาประชาสัมพันธ์ และการตลาด ดังนั้นผู้ประกอบอาชีพนี้จึงเป็นที่ต้องการของค่ายเพลงและวงการโฆษณา เจ้าของสถานประกอบการ และบริษัท</p>

16. อาชีพนักออกแบบบรรจุภัณฑ์ (Packaging Designer)	รายละเอียด
1. ลักษณะของงาน	<p>ผู้ประกอบอาชีพนักออกแบบบรรจุภัณฑ์จะมีลักษณะงานดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ออกแบบสร้างสรรค์รูปทรงบรรจุภัณฑ์ ภาชนะหีบห่อสำหรับสินค้า โดยคำนึงถึงความสวยงาม วัสดุที่นำมาใช้ตลอดจนขั้นตอนการผลิตให้ถูกต้องตามวัสดุ โครงสร้างการผลิตและประโยชน์ในการใช้สอย และสอดคล้องกับพฤติกรรมผู้บริโภค ศึกษาการออกแบบของภาชนะ หีบห่อ หรือบรรจุภัณฑ์ ลักษณะวัสดุต่างๆที่นำมาใช้ผลิต นำเทคโนโลยีในการผลิตกับการออกแบบมาผสมผสานกันในการออกแบบที่ต้องสอดคล้องกับกระบวนการผลิตทางอุตสาหกรรม แล้วยังต้องคำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้ <ol style="list-style-type: none"> 1. สินค้าที่จะบรรจุในภาชนะ 2. แนวโน้มทางการตลาด และคู่แข่งขั้นของสินค้า 3. กลุ่มเป้าหมายผู้บริโภค ตลอดจนความสัมพันธ์ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและ พฤติกรรมของมนุษย์ 4. วัสดุและคุณภาพของวัสดุที่จะนำมาใช้ แหล่งวัตถุดิบ ราคา วัตถุดิบจากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์ แล้วจึงนำไปออกแบบ ประมาณราคาต้นทุนในการผลิตและแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ทำแบบจำลอง และทดลองผลิตต้นแบบเพื่อให้ผู้ว่าจ้างพิจารณาแก้ไข นำผลิตภัณฑ์ต้นแบบมาแก้ไขตรวจสอบความถูกต้องตามเงื่อนไขที่ตกลงกับผู้ว่าจ้าง นอกจากนี้ ยังต้องตรวจสอบความปลอดภัย ความแข็งแรง และความทนทานอีกด้วย ควบคุมดูแลงานรายละเอียด ในขั้นตอนการผลิตจนถึงงาน ส่งถึงมือลูกค้า
2. สภาพแวดล้อมของงาน	<p>บรรยากาศในการทำงานสำหรับผู้ประกอบอาชีพนี้ จะเหมือนกับฝ่ายศิลปกรรมอื่นๆ ที่มีพื้นที่ปฏิบัติงานเป็นสัดส่วนมีอุปกรณ์เครื่องมือในการออกแบบครบถ้วน</p> <p>ถ้าประกอบธุรกิจที่บ้านจะมีลักษณะเป็นสตูดิโอ การทำงานที่มีอุปกรณ์ครบถ้วนเช่นกัน เมื่อปฏิบัติงานตามที่มีผู้ว่าจ้างแล้วเสร็จ ผู้ประกอบอาชีพนี้ อาจจะออกแบบผลงานของตนเองอันไม่จำกัดความคิดและรูปแบบ อาจเป็นทั้งบรรจุภัณฑ์อเนกประสงค์ หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ เพื่อนำไปจำหน่ายเชิงพาณิชย์ด้วยตนเอง</p>

16. อาชีพนักออกแบบบรรจุภัณฑ์ (Packaging Designer)	รายละเอียด
3. คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ	<p>ผู้ปฏิบัติงานอาชีพนี้ ควรมีคุณสมบัติ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสถาปัตยกรรม, ศิลปกรรม และสาขาพาณิชย์ศิลป์ มัณฑนศิลป์ ออกแบบผลิตภัณฑ์ นิเทศศิลป์ หรือสาขาที่เกี่ยวข้องในสถาบันการศึกษา เช่น ภาควิชาออกแบบอุตสาหกรรม คณะสถาปัตยกรรม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ภาควิชาศิลปอุตสาหกรรม คณะสถาปัตยกรรม เป็นต้น 2. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีไหวพริบและความสนใจความเคลื่อนไหวของธุรกิจและการตลาดเท่า ๆ กับนักการตลาด 3. มีความรู้ในเรื่องวัสดุและวัตถุดิบต่างๆ ที่ใช้ออกแบบผลิตภัณฑ์ 4. มีความรับผิดชอบ มีระเบียบวินัยสูง มีความอดทน 5. มีความสามารถในการประมาณราคาวัสดุ แบบหีบห่อ ภาชนะ และบรรจุภัณฑ์ได้ 6. มีความสามารถในการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีในการผลิตเข้ามาประยุกต์ใช้ในการออกแบบ และในการผลิต 7. สามารถทำงานเป็นทีมได้ และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี 8. ใจกว้างสามารถรับฟังคำแนะนำ และติชมได้
4. การเข้าประกอบอาชีพ	<ol style="list-style-type: none"> 1. แหล่งโฆษณาจัดหางานจากหนังสือพิมพ์และเว็บไซต์ในอินเทอร์เน็ต <p>http://www.thaipack.com , http://www.designparty.com/</p> <ol style="list-style-type: none"> 2. ติดตามการเปิดรับสมัครงานจากแหล่งช้อปปิ้งมอลล์ ของงานศิลปกรรมต่างๆและงานนิทรรศการทางด้านออกแบบบรรจุภัณฑ์
5. รายได้และสวัสดิการ	<p>สำหรับนักออกแบบบรรจุภัณฑ์ ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี จะได้รับอัตราค่าจ้างเป็นเงินเดือนขั้นต้นประมาณ 7,000-9,000 บาท ซึ่งขึ้นอยู่กับผลงานการออกแบบ และผลงานการฝึกงานที่นำเสนอ อาจได้ค่าตอบแทนสูงใจเมื่อทำงานเสร็จแต่ละโครงการโดยได้รับเป็น 2 - 3 เท่าของเงินเดือน ส่วนโบนัส ขึ้นอยู่กับผลประกอบการของสถานประกอบการ และได้รับผลประโยชน์อื่นอย่างอื่นตามกฎหมายแรงงาน</p>

16. อาชีพนักออกแบบบรรจุภัณฑ์ (Packaging Designer)	รายละเอียด
5. รายได้และสวัสดิการ (ต่อ)	<p>ผู้ประกอบการอาชีพนี้ ในสถานประกอบการดังกล่าว จะมีกรอบกำหนดในการทำงานรวมทั้งชั่วโมงการทำงาน คือวันละ 8 ชั่วโมง หรือสัปดาห์ละ 40 - 48 ชั่วโมง และอาจต้องทำงานล่วงเวลา ทำงานในวันเสาร์ วันอาทิตย์ และวันหยุด แต่ถ้าเปลี่ยนไปประกอบอาชีพส่วนตัว โดยเปิดสำนักงานหรือใช้บ้านเป็นที่ทำงาน รับจ้างทำงานให้สถานประกอบการเดิม หรือผู้ว่าจ้างอื่นๆ เป็นโครงการไป ค่าตอบแทนจะคิดเป็นงานเหมาหรืออาจได้รับเงินค่าตอบแทนมากกว่าเดิม กำหนดเวลาทำงานก็จะไม่แน่นอน</p> <p>สำหรับการทำงานในบริษัทเอกชน มีสวัสดิการขึ้นอยู่กับนโยบายบริษัท ซึ่งโดยมากองค์กรเอกชนนั้น ถ้าทำงานล่วงเวลาจะได้รับเงินค่าล่วงเวลาตามชั่วโมงหรือเป็นวัน ได้รับค่าครองชีพ ค่ารักษาพยาบาล เบี้ยขยัน ค่าตำแหน่ง ค่าสงเคราะห์บุตร กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ และโบนัสตามผลประกอบการ</p>
6. ความก้าวหน้าในอาชีพ	<p>ผู้ที่ปฏิบัติงานอาชีพ นี้ในสถานประกอบการผลิต อาจได้รับการเลื่อนตำแหน่งไปจนถึงตำแหน่งสูงสุดตามโครงสร้างขององค์กร เช่น ผู้จัดการฝ่ายออกแบบบรรจุภัณฑ์</p> <p>นักออกแบบผลิตภัณฑ์ สามารถทำงานเป็นนักออกแบบตรางานศิลป์บนบรรจุภัณฑ์ที่สำเร็จรูปแล้วและสามารถเปิดบริษัทโปรดักชั่นเฮาส์รับออกแบบงานทุกประเภท เป็นผู้ประสานงานการผลิต ผู้ส่งออกสินค้าได้</p>
7. การกระจายของผู้ประกอบอาชีพ	<p>สามารถประกอบอาชีพได้ทั้งในกรุงเทพและต่างจังหวัด แต่โดยมากในกรุงเทพและจังหวัดใหญ่มักจะมีผู้ประกอบการอาชีพนี้อยู่มาก่อนข้างมาก เนื่องจากมีบริษัทที่ทำธุรกิจและโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ อยู่ค่อนข้างมาก</p>

16. อาชีพนักออกแบบบรรจุภัณฑ์ (Packaging Designer)	รายละเอียด
8. ข้อดีและข้อจำกัดของอาชีพ	<p>ข้อดี คือ มีความสุข เพลิดเพลิน ทำหายความสามารถ เกิดความภาคภูมิใจในผลงาน</p> <p>ข้อจำกัด คือ การทำงานออกแบบเป็นการใช้ความคิดสร้างสรรค์ มีความแปลกใหม่ไม่ซ้ำใคร จึงต้องรู้จักคิด ช่างสังเกต ติดตามข้อมูลใหม่ ๆ อยู่เสมอ และอาจต้องทำงานล่วงเวลาถ้ามีงานด่วน ต้องทำงานให้เสร็จทันเวลาที่กำหนด</p>
9. แนวโน้มของตลาดแรงงาน	<p>ปัจจุบัน อาชีพนี้มีการจ้างแรงงานอยู่ในระดับปานกลาง ถึงมาก ส่วนมากบริษัทผู้ว่าจ้าง นักออกแบบบรรจุภัณฑ์ คือ บริษัทตัวแทนรับจ้างรับจัดโฆษณาประชาสัมพันธ์ บริษัทออกแบบผลิตภัณฑ์ หรือบริษัทที่ผู้ผลิตสินค้าเป็นจำนวนมากหลายประเภทและยี่ห้อ</p> <p>ปัจจุบันชุมชนทั่วประเทศต่างหันมาทำการค้ากันระหว่างชุมชนทั่วประเทศโดยมีการส่งเสริมจากภาครัฐในการให้ความช่วยเหลือให้ผลิตผลิตภัณฑ์สินค้าพื้นบ้านเพื่อการพาณิชย์และการส่งออก ดังนั้น สินค้าหรือผลิตภัณฑ์เหล่านั้นต่างต้องการภาชนะ และหีบห่อที่ร่วมสมัยและทันสมัยเพื่อสร้างภาพลักษณ์ของสินค้า และดึงดูดเรียกร้องความสนใจจากผู้ซื้อหรือผู้บริโภค เป็นโอกาสอีกช่องทางหนึ่ง ที่ผู้ออกแบบบรรจุภัณฑ์สามารถมีทางเลือกในการประกอบอาชีพนอกเหนือจากการทำงานในสถานประกอบการ และประกอบอาชีพอิสระในการผลิตสินค้าที่ระลึกและของขวัญ และส่วนมากผู้ประกอบการอาชีพนี้สามารถสร้างสรรค์งานได้หลากหลายโดยไม่ยึดติดกับรูปแบบของงาน</p>

<p>17. อาชีพนักออกแบบ ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และพาณิชยกรรม (Designer industrial and commercial product)</p>	<p>รายละเอียด</p>
<p>1. ลักษณะของงาน</p>	<p>ผู้ประกอบอาชีพนักออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมและพาณิชยกรรม มีลักษณะงานที่ทำงานดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เป็นผู้ออกแบบสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมประเภทต่าง ๆ ด้วยกระบวนการวิเคราะห์ วิจัย ผสมผสาน โดยการนำวัสดุ กรรมวิธีการผลิต ลักษณะรูปแบบและขนาดของผลิตภัณฑ์ เพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสมกับผู้ใช้และตลาด รวมทั้งความเป็นไปได้ในการผลิตในระบบอุตสาหกรรม 2. สร้างแบบผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรมและพาณิชยกรรม เช่น เครื่องใช้ไฟฟ้า ยานยนต์ อุปกรณ์ตกแต่ง ประดับยนต์ ของเล่น เครื่องเรือน และเครื่องใช้ภายในบ้านเรือน ตลอดจนผลิตภัณฑ์สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ โดยออกแบบให้มีรูปร่างลักษณะที่สวยงามและใช้ประโยชน์ได้ด้วย 3. พิจารณาถึงจุดหมาย ต้นทุน รายการทางเทคนิคต่างๆ วิธีการผลิต และความพอใจของผู้ใช้ผลิตภัณฑ์ 4. ร่างแบบแสดงลักษณะ รูปร่าง ขนาด และรายการอื่น ๆ ของผลิตภัณฑ์ โดยอาจใช้กราฟฟิคคอมพิวเตอร์ เข้าช่วยในการออกแบบ เพื่อให้ภาพออกมามีมิติ และสมบูรณ์แบบ 5. นำภาพเขียนเสนอขอความเห็นชอบจากฝ่ายจัดการหรือลูกค้า และดัดแปลงแก้ไขแบบเท่าที่จำเป็น อาจชำนาญการออกแบบผลิตภัณฑ์ประเภทใดประเภทหนึ่งโดยเฉพาะและอาจมีชื่อเรียกตามความชำนาญ อาจเขียนภาพทางเทคนิคต่าง ๆ ทำแบบจำลอง และสร้างแบบผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกับของจริง 6. ผู้ปฏิบัติงานอาชีพนี้ โดยปกติทำงานวันละ 8 ชั่วโมง หรือสัปดาห์ละ 40 – 48 ชั่วโมง อาจต้องทำงานล่วงเวลา วันเสาร์ - อาทิตย์ และวันหยุด เมื่อมีความจำเป็นเร่งด่วน

<p>17. อาชีพนักออกแบบ ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และพาณิชย์กรรม (Designer industrial and commercial product)</p>	<p>รายละเอียด</p>
<p>2. สภาพแวดล้อมของงาน</p>	<p>สถานที่ทำงานจะเหมือนสำนักงานออกแบบทั่วไป ที่มีบรรยากาศของการสร้างสรรค์งาน มีคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์เขียนแบบที่จำเป็น โดยทั่วไปมักจะอยู่ในห้องปรับอากาศ และจะต้องออกไปนอกสำนักงานเพื่อติดตามดูความเรียบร้อยของงานต้นแบบ ในโรงงานที่ผลิตด้วย</p>
<p>3. คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ</p>	<p>ผู้ที่ประกอบอาชีพนี้ควรมีคุณสมบัติ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศิลปกรรมหรือสถาปัตยกรรม สาขาตกแต่งภายใน สาขานิตศิลป์ หรือ คณะวิศวกรรมและเทคโนโลยีการเกษตรวิชาเอกเทคโนโลยีเครื่องเขียนและการออกแบบ 2. มีความสามารถในการวาดภาพแสดงรูปร่าง (Perspective) หรือใช้คอมพิวเตอร์ช่วยในการออกแบบ 3. มีความรู้และเข้าใจในจิตวิทยาอุตสาหกรรม 4. สามารถเดินทางไปต่างจังหวัดหรือออกพื้นที่ได้ 5. มีความเข้าใจในวัสดุที่นำมาผสมผสานประยุกต์ใช้ออกแบบได้เป็น อย่างดี โดยให้เข้ากับท้องถิ่นและแสดงถึงเอกลักษณ์ของท้องถิ่นนั้นได้อย่างดี 6. สนใจความเคลื่อนไหวของงานออกแบบต่างๆ และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เพื่อสร้างผลิตภัณฑ์นวัตกรรมให้กับวงการอุตสาหกรรม 7. มีความคิดสร้างสรรค์ และมีจินตนาการ 8. มีความสามารถและทักษะในการออกแบบผลิตภัณฑ์ 9. มีความอดทน ขยันหมั่นเพียร และมีความรับผิดชอบ 10. มีความสนใจทางด้านศิลปะการสื่อความหมายประเภทต่าง ๆ 11. มีความรู้กว้างขวาง และสนใจที่จะใฝ่หาความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างจริงจัง 12. มีคุณธรรม และจริยธรรม มีระเบียบวินัย และความรับผิดชอบสูง

<p>17. อาชีพนักออกแบบ ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และพาณิชย์กรรม (Designer industrial and commercial product)</p>	<p>รายละเอียด</p>
<p>4. การเข้าประกอบอาชีพ</p>	<p>1. แหล่งโฆษณาจัดหางานจากหนังสือพิมพ์และเว็บไซต์ต่าง ๆ ในอินเทอร์เน็ต http://www.cadthai.com/jobview.php3?id=4890</p> <p>2. ติดตามการเปิดรับสมัครจากบริษัทที่ทำธุรกิจออกแบบผลิตภัณฑ์ และโรงงานอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ เครื่องเรือน เครื่องใช้ทั่วไป</p>
<p>5. รายได้และสวัสดิการ</p>	<p>ผู้ประกอบอาชีพนี้ ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี จะได้รับค่าตอบแทนเป็นเงินเดือน ประมาณเดือนละ 7,260 - 10,000 บาท ขึ้นไป มีสวัสดิการอย่างน้อยตามกฎหมายแรงงาน ส่วนโบนัสและผลประโยชน์อื่น ขึ้นอยู่กับผลกำไรของผู้ประกอบการ</p> <p>สำหรับการทำงานในบริษัทเอกชน มีสวัสดิการขึ้นอยู่กับนโยบายบริษัท ซึ่งโดยมากองค์กรเอกชนนั้น ถ้าทำงานล่วงเวลาจะได้รับเงินค่าล่วงเวลาตามชั่วโมงหรือเป็นวัน ได้รับค่าครองชีพ ค่ารักษาพยาบาล เบี้ยขยัน ค่าตำแหน่ง ค่าสงเคราะห์บุตร กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ และโบนัสตามผลประกอบการ</p>
<p>6. ความก้าวหน้าในอาชีพ</p>	<p>ผู้ประกอบอาชีพนี้ ควรศึกษากลยุทธ์ทางการตลาดเพื่อทำธุรกิจส่วนตัว อาจสร้างเว็บไซต์แสดงสินค้าที่ออกแบบให้ผู้ซื้อจากทั่วโลกเข้าชมและสั่งซื้อได้ อาจส่งสินค้าเครื่องเรือนไปแสดงในงานต่างๆ ที่จัดขึ้นทั่วโลก และอาจเป็นผู้ส่งออกเฟอร์นิเจอร์ ผู้ออกแบบสินค้าของขวัญ หรือของเล่นสำหรับเด็ก หรือของขวัญ งานเทศกาลในต่างประเทศได้</p>
<p>7. การกระจายของผู้ประกอบอาชีพ</p>	<p>สามารถประกอบอาชีพได้ทั้งในกรุงเทพและต่างจังหวัด แต่โดยมากในกรุงเทพและจังหวัดใหญ่ มักจะมีผู้ประกอบอาชีพนี้อยู่ค่อนข้างมาก เนื่องจากมีบริษัทที่ทำธุรกิจและโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ อยู่ค่อนข้างมาก</p>

<p>17. อาชีพนักออกแบบ ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และพาณิชย์กรรม (Designer industrial and commercial product)</p>	<p>รายละเอียด</p>
<p>8. ข้อดีและข้อจำกัดของอาชีพ</p>	<p>ข้อดี คือ มีความสุข เพลิดเพลิน ทำทหายความสามารถ เกิดความภาคภูมิใจในผลงาน</p> <p>ข้อจำกัด คือ การทำงานออกแบบเป็นการใช้ความคิดสร้างสรรค์ มีความแปลกใหม่ไม่ซ้ำใคร จึงต้องรู้จักคิด ช่างสังเกต ติดตามข้อมูลใหม่ ๆ อยู่เสมอ และอาจต้องทำงานล่วงเวลาถ้ามีงานด่วน ต้องทำงานให้เสร็จทันเวลาที่กำหนด</p>
<p>9. แนวโน้มของตลาดแรงงาน</p>	<p>สำหรับผู้ประกอบอาชีพนี้ ที่มีความสามารถในการริเริ่มสร้างสรรค์ เมื่อทำงานในองค์กรธุรกิจเอกชนอยู่ระยะหนึ่งจะออกมาประกอบอาชีพอิสระเปิดกิจการธุรกิจของตนเองเพื่อ ออกแบบผลิตภัณฑ์ที่แปลกใหม่ให้ตรงกับกลุ่มเป้าหมายที่วางไว้ (Niche Market) ซึ่งจะทำรายได้ดีเพราะผู้ว่าจ้างจะเป็นผู้ที่ มี ฐานะอาชีพนี้จึงเป็นอาชีพที่ไม่มีการตกงานถ้ามีไฟในการทำงาน ควรเปิดโลกทัศน์ให้กว้าง สนใจค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติม และสร้างสัมพันธ์กับองค์กร และลูกค้าในเชิงธุรกิจ แนวโน้มในตลาดแรงงานอยู่ในระดับปานกลาง</p>

<p>18. อาชีพนักออกแบบเสื้อผ้า (Designer fashion – textile)</p>	<p>รายละเอียด</p>
<p>1. ลักษณะของงาน</p>	<p>ผู้ประกอบการอาชีพนักออกแบบเสื้อผ้าจะทำงานในการออกแบบ ลวดลายผ้า เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย และผลิตภัณฑ์สิ่งทอสิ่งถักจากจินตนาการ ประสบการณ์ แนวโน้มของแฟชั่นและความต้องการของลูกค้า : ศึกษาวัตถุประสงค์ ต้นทุน วัสดุ เทคนิคและปัจจัยอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการออกแบบ ; วาดโครงร่างเหมือนแบบ (Patterns) ตามความต้องการของลูกค้า ตรวจสอบผลงานเพื่อความถูกต้องสมบูรณ์ตามที่กำหนดไว้ ก่อนส่งให้ช่างทำแบบหรือช่างแผนกตัด ทำการตัดเย็บเสื้อผ้า เครื่องแต่งกายและผลิตภัณฑ์ สิ่งทอสิ่งถักตามแบบต่อไป</p> <p>ผู้ประกอบการอาชีพนี้จะมีขั้นตอนหรือลักษณะการทำงานดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ต้องรวบรวมความคิด ข้อมูลที่เป็นสัดส่วนจากลูกค้าหรือผู้ว่าจ้าง 2. ศึกษารูปแบบงานที่มีอยู่ ที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่หรือดัดแปลง เพื่อลดระยะเวลาการทำงานและต้นทุนการผลิตในเวลาเดียวกัน ต้องทำการค้นคว้าวิจัยด้วย 3. ทำการร่างแบบคร่าว ๆ ตามแนวความคิด หรือตามจินตนาการ หรือจากความต้องการของลูกค้า 4. นำภาพที่ร่างแล้วให้ผู้ว่าจ้างพิจารณา เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาการผลิต รวมทั้งการใช้ วัสดุ และประเมินราคา 5. นำภาพร่างที่ผ่านการพิจารณาและแก้ไขแล้วมาสร้างแบบ (Pattern) วิธีการเย็บในรายละเอียด ปัก กุ๊น เตินลาย หรือ จับเดรป แล้วนำมาลงสีตามจริง เขียนภาพและอธิบายวิธีการทำให้ละเอียด และชัดเจนที่สุดเท่าที่สามารถจะทำได้เพื่อให้ช่างทำตามแบบได้ 6. ส่งแบบ หรือชุดที่ตัดเนาไว้ให้ฝ่ายบริหารและลูกค้า หรือผู้ว่าจ้าง พิจารณาทดลองใส่เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องขั้นสุดท้าย 7. นำแบบที่ผู้ว่าจ้างเห็นชอบ ทำงานประสานกับช่างตัดเย็บช่างปัก เพื่อให้ได้ผลงานตามที่ลูกค้าต้องการ

<p>18. อาชีพนักออกแบบเสื้อผ้า (Designer fashion – textile)</p>	<p>รายละเอียด</p>
<p>2. สภาพแวดล้อมของงาน</p>	<p>ผู้ประกอบการอาชีพนี้ที่ทำงานในสถานประกอบการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป จะมีที่ทำงานที่ค่อนข้างเป็นสัดส่วน มีอุปกรณ์ เครื่องใช้ในการออกแบบ เช่น โต๊ะเขียนแบบ หุ่นลองเสื้อขนาดต่างๆ ตามที่ตัดเย็บผ้า กระดาษสร้างแพทเทิร์น และสีสำหรับลงสี เพื่อให้ภาพออกแบบเหมือนจริง อาจมีเครื่องคอมพิวเตอร์ช่วยในการออกแบบและให้สีได้เช่นกัน หรือสแกนภาพที่วาดแล้วลงในคอมพิวเตอร์ เพื่อช่วยให้การนำเสนอต่อลูกค้าสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ในกรณีผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปอาจมีผู้ช่วยทำงานในการสร้างแบบ (Pattern)</p>
<p>3. คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษา คณะศิลปกรรม สาขาวิชาการออกแบบทัศนธาตุ และคณะศึกษาศาสตร์ สาขาผ้าและเครื่องแต่งกาย สาขาการออกแบบแฟชั่น สาขาแฟชั่นดีไซน์ ธุรกิจเสื้อผ้า ฯลฯ 2. มีความคิดสร้างสรรค์มีใจรักงานด้านออกแบบ มีมุมมองเรื่องของศิลป์ รักความสวยงามอาจมีพื้นฐาน ทางด้านศิลป์บ้าง 3. มีความกระตือรือร้น ช่างสังเกตว่ามีความเปลี่ยนแปลงอะไรบ้าง กล้าคิดกล้าทำ กล้าที่จะถ่ายทอด 4. มีความสามารถในการถ่ายทอด ความคิดหรือแนวคิดให้ผู้อื่นฟังได้ 5. เป็นผู้มีความละเอียดรอบคอบ ประณีต มีใจรักและสนใจในวิทยาการและแฟชั่นใหม่ ๆ เสมอ มีมนุษยสัมพันธ์ดี 6. ใจเย็น มีศิลปะ และมีรสนิยมการแต่งกายดี 7. ขยัน อดทน ช่างคิด ช่างสังเกต ติดตามกระแสความนิยมให้ทันสมัยอยู่เสมอ
<p>4. การเข้าประกอบอาชีพ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. แหล่งโฆษณาจัดหางานจากหนังสือพิมพ์และเว็บไซต์ในอินเทอร์เน็ต http://www.fashionroom.com/job.shtml 2. ติดตามการเปิดรับสมัครจากบริษัทที่ทำธุรกิจด้านเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายทุกประเภท

<p>18. อาชีพนักออกแบบเสื้อผ้า (Designer fashion – textile)</p>	<p>รายละเอียด</p>
<p>5. รายได้และสวัสดิการ</p>	<p>สำหรับนักออกแบบเสื้อผ้า หรือแฟชั่นดีไซเนอร์ที่มีความสามารถ และมีผลงานในระหว่างที่เป็นนักศึกษา เมื่อเริ่มทำงานกับบริษัทผลิต และ ออกแบบเสื้อผ้า อาจได้อัตราค่าจ้างเป็นเงินเดือน ส่วนผู้สำเร็จ การศึกษาระดับปริญญาตรีแล้ว จะได้รับเงินประมาณ 9,000 -10,000 บาทขึ้นไป หรืออาจมากกว่าขึ้นอยู่กับฝีมือ</p> <p>การออกแบบและประสบการณ์ของนักออกแบบแต่ละคนมี สวัสดิการ โบนัส และสิทธิพิเศษอื่น ๆ ขึ้นอยู่กับผลประกอบการของ เจ้าของกิจการ</p> <p>สำหรับนักออกแบบประจำห้องเสื้อหรือร้านเสื้อใหญ่ ๆ หรือ โรงเรียนสอนตัดเสื้อที่มีผลงานแสดงเป็นประจำนั้น เป็นผู้ที่มีการประเมินค่า สูงและต้องมีผู้สนับสนุนค่าใช้จ่ายในการแสดงผลงานและคอลเล็กชั่น</p> <p>การทำงานในบริษัทเอกชน มีสวัสดิการขึ้นอยู่กับนโยบายบริษัท ซึ่งโดยมากองค์กรเอกชนนั้น ถ้าทำงานล่วงเวลาจะได้รับเงินค่าล่วงเวลา ตามชั่วโมงหรือเป็นวัน ได้รับค่าครองชีพ ค่ารักษาพยาบาล เบี้ยขยัน ค่าตำแหน่ง ค่าสงเคราะห์บุตร กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ และโบนัสตาม ผลประกอบการ</p>
<p>6. ความก้าวหน้าในอาชีพ</p>	<p>นักออกแบบแฟชั่นควรมีความคิดเชิงรุกมากกว่ารับ ควรศึกษาหา ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพและควรสร้างโอกาสให้ ตนเอง เช่น การศึกษาภาษาต่างประเทศเพิ่มเติม ศึกษาด้าน การตลาด ความต้องการของลูกค้า กลุ่มเป้าหมายลูกค้าใหม่ เสาะหา แหล่งตลาดวัตถุดิบ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตที่ครบวงจร สร้าง แนวโน้มแฟชั่น ศึกษารูปแบบของสินค้าจากต่างประเทศ และข้อกีดกัน ทางการค้า ซึ่งเป็นปัจจัยในความก้าวหน้าทันโลก และยืนอยู่ในอาชีพ ได้นาน และอาจสร้างผลงานที่คนไทยภูมิใจหันมาใส่เสื้อผ้าที่ผลิตโดย นักออกแบบเสื้อผ้าไทยกันทั่วประเทศ และอาจประกอบอาชีพเป็นครู - อาจารย์ เจ้าของร้านหรือห้องเสื้อ เจ้าของโรงเรียนสอนออกแบบตัด เย็บเสื้อผ้า นักออกแบบเครื่องประดับ</p>

<p>18. อาชีพนักออกแบบเสื้อผ้า (Designer fashion – textile)</p>	<p>รายละเอียด</p>
<p>7. การกระจายของผู้ประกอบอาชีพ</p>	<p>อาชีพนี้สามารถทำได้ทั้งในกรุงเทพและต่างจังหวัด แต่โดยมากจะอยู่ในเขตกรุงเทพ ปริมณฑล และจังหวัดใหญ่ ๆ ที่มีความเจริญ เนื่องจากปริมาณงานและรายได้จะสูงกว่าในต่างจังหวัด</p>
<p>8. ข้อดีและข้อจำกัดของอาชีพ</p>	<p>ข้อดี คือ มีความสนุก ทำหายความสามารถ เพราะต้องมีการเปลี่ยนแปลงแบบเสื้อผ้าไปเรื่อย ๆ และเกิดความภาคภูมิใจเมื่อสามารถสร้างแบบให้เป็นที่รู้จักและชื่นชอบของคนทั่วไปได้ มีเวลาพักผ่อนที่กำหนดได้เป็นช่วง ๆ ขึ้นอยู่กับงานที่เข้ามา ไม่ต้องทำงานตามตารางเวลา</p> <p>ข้อจำกัด คือ ถ้ามีงานเร่ง ต้องออกแบบให้เสร็จตามที่ผู้จ้างต้องการ ทำให้เกิดความกดดัน ต้องทำงานหนัก อดทนทั้งกลางวันและกลางคืนในบางช่วง</p>
<p>9. แนวโน้มของตลาดแรงงาน</p>	<p>ในวงการออกแบบเสื้อผ้าไทยถือว่ามีความสำเร็จในระดับหนึ่งที่มีการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปภายใต้ยี่ห้อไทย ได้มีการส่งออกไปขายในต่างประเทศบ้างแล้ว หรือในเรื่องของการสนับสนุนการออกแบบลายผ้าไหมที่มีลายเป็นเอกลักษณ์ และการให้สิทธิที่ลูกค้าในต่างประเทศต้องการ และสามารถส่งออกได้</p> <p>นักออกแบบแฟชั่นในต่างประเทศหลายสถาบันต่างก็ให้ความสนใจแนวการแต่งกาย วัฒนธรรมและการใช้ชีวิตอันเป็นเอกลักษณ์ของชาวเอเชียมากขึ้น</p> <p>นอกจากนี้ รัฐบาลได้มีนโยบายส่งเสริมให้คนไทยเลือกใช้สินค้าไทย โดยเฉพาะเสื้อผ้าสำเร็จรูปและผลิตภัณฑ์เครื่องนุ่งห่มที่ได้มาตรฐาน การส่งออก มีผลให้นักออกแบบเสื้อผ้าสามารถสร้างสรรคงานได้เต็มที่ หรือมีแนวคิดสร้างสรรค์งานใหม่ หรือแนวโน้มใหม่ที่มีเอกลักษณ์ มีความโดดเด่นในเรื่องของการใช้วัสดุในท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้ทำให้เกิดการขยายแหล่งวัตถุดิบ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ดังนั้นอาชีพนักออกแบบเสื้อผ้าจึงเป็นที่ต้องการอยู่ในระดับค่อนข้างสูง เพราะเป็นอาชีพที่มีส่วนสำคัญที่จะต้องรักษาฐานตลาดของไทยไว้ทั้งในเชิงรุกในการผลิต สร้างเครือข่าย ทั้งระบบข้อมูลข่าวสาร และเครือข่ายจำหน่ายสินค้า</p>

19. อาชีพผู้แสดงระบำ(รำฟ้อน) (Ballet Dancer)	รายละเอียด
1. ลักษณะงาน	<p>1. แสดงระบำ (รำฟ้อน) ในฐานะเป็นผู้แสดงเดี่ยว ผู้แสดงร่วมคู่ หรือเป็นกลุ่มฝึกฝนตามแบบฝึกหัด เพื่อให้ร่างกายทุกส่วนมีความอ่อนไหว อ่อนไหว ดูนุ่มนวล มีพลัง (กล้ามเนื้อ) ทั้งแขนและขา</p> <p>2. หมั่น ฝึกซ้อมเป็นประจำ แสดงระบำทั้งในด้านการเต้นแบบวิสุทธศิลป์ หรือแบบประยุกต์ เพื่อแสดงออก ถึงความรู้สึกทั้งร่างกายและใบหน้า ตามบทเพลงที่ใช้บรรเลงประกอบ อาจขับร้องเพลง หรือนำสิ่งที่ เหมาะสมมาประกอบในการแสดงระบำด้วย</p> <p>3. ผู้แสดงระบำมักจะเชี่ยวชาญเฉพาะด้านตามแบบอย่าง ของการแสดงระบำ เช่น ทำเต้นรำแบบทั่ว ๆ ไป นาฏศิลป์ไทย หรือการรำรำแบบพื้นเมือง และ อาจมีชื่อเรียกตามแบบอย่างของการแสดงระบำ</p>
2. สภาพแวดล้อมของงาน	<p>การประกอบอาชีพนี้ต้องไปตามสถานที่ต่าง ๆ ที่มีการจัดแสดงทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด ซึ่งอาจต้องแสดงตามเวทีหรือบนพื้นสนาม ขึ้นอยู่กับรูปแบบการแสดง การแสดงนั้นอาจต้องแสดงในช่วงเวลาที่ ไม่แน่นอนทั้งเวลากลางวันและกลางคืน</p>
3. คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ	<p>1. สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีในสาขาวิชา นาฏศิลป์หรือ นาฏยศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร สถาบันราชภัฏและวิทยาลัย นาฏศิลป์ทั่วประเทศ</p> <p>2. มีความอดทน ขยัน และมีความรับผิดชอบต่อการฝึกฝนทักษะทางด้านนาฏศิลป์</p> <p>3. มีสุขภาพอนามัยทางร่างกายและทางจิตใจดี</p> <p>4. มีมนุษยสัมพันธ์และบุคลิกภาพดี</p> <p>5. มีความเชื่อมั่นในตนเองและกล้าแสดงออก</p> <p>6. มีคุณธรรม จริยธรรม และซื่อสัตย์</p>
4. การเข้าประกอบอาชีพ	<p>1. แหล่งโฆษณาจัดหางานจากหนังสือพิมพ์และเว็บไซต์ในอินเทอร์เน็ต http://www.thaiticketmaster.com/job.php</p> <p>2. สมัครงานในหน่วยงานภาครัฐและเอกชน หรือบริษัทที่ธุรกิจด้านการแสดงในโรงแรม ภัตตาคาร หรือสวนอาหาร หรือรู้จักกันในวงการ</p>

<p>19. อาชีพผู้แสดงระบำ(รำฟ้อน) (Ballet Dancer)</p>	<p>รายละเอียด</p>
<p>5. รายได้และสวัสดิการ</p>	<p>ขึ้นอยู่กับความสามารถ ชื่อเสียงของนักแสดง และการต่อรองค่าตอบแทนระหว่างผู้แสดงและผู้ว่าจ้าง ซึ่งถ้าแสดงเป็นกลุ่มอาจได้ค่าตอบแทน 3,000 – 5,000 บาท ต่อการแสดงชุดนั้น แล้วนำมาเฉลี่ยแบ่งกันตามจำนวนนักแสดง</p> <p>ถ้าทำงานรับราชการในภาครัฐจะมีรายได้ตามระดับวุฒิการศึกษา และระดับชั้นตามระเบียบราชการ</p> <p>สำหรับการทำงานในบริษัทเอกชน มีสวัสดิการขึ้นอยู่กับนโยบายบริษัท ซึ่งโดยมากองค์กรเอกชนนั้น ถ้าทำงานล่วงเวลาจะได้รับเงินค่าล่วงเวลาตามชั่วโมงหรือเป็นวัน ได้รับค่าครองชีพ ค่ารักษาพยาบาล เบี้ยขยัน ค่าตำแหน่ง ค่าสงเคราะห์บุตร กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ และโบนัสตามผลประกอบการ</p>
<p>6. ความก้าวหน้าในอาชีพ</p>	<p>รับราชการในหน่วยงานของรัฐ เช่น กรมศิลปากร กระทรวงศึกษาธิการ ทบวงมหาวิทยาลัย เป็นต้น หรือรับจ้างบริษัทที่ทำธุรกิจทางด้านการศึกษา ภัตตาคาร หรือสวนอาหาร และเมื่อมีประสบการณ์การทำงานมากพอควร สามารถเปิดบริษัทหรือโรงเรียนสอนการแสดงนาฏศิลป์ได้</p>
<p>7. การกระจายของผู้ประกอบอาชีพ</p>	<p>อาชีพนี้มีอยู่ทั่วไปทั้งในกรุงเทพฯ และจังหวัดใหญ่ๆ ที่มีสถานที่ท่องเที่ยว มีวัฒนธรรมประเพณีการรำรำที่เป็นเอกลักษณ์ประจำจังหวัดนั้น ส่วนในจังหวัดเล็ก ๆ อาจมีอาชีพนี้ค่อนข้างน้อย เนื่องจากความต้องการการจ้างงานยังไม่เป็นที่นิยมมากนัก</p>
<p>8. ข้อดีและข้อจำกัดของอาชีพ</p>	<p>ข้อดี คือ มีความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ได้แสดงออกและเผยแพร่ประเพณีวัฒนธรรมประจำท้องถิ่น สามารถรับแสดงตามงานเป็นอาชีพเสริมได้</p> <p>ข้อจำกัด คือ ไม่มีเวลาการแสดงที่แน่นอนขึ้นอยู่กับผู้ว่าจ้าง อาจต้องแสดงเวลากลางวันหรือกลางคืนในสถานที่กลางแจ้งหรือในที่ร่มก็ได้</p>
<p>9. แนวโน้มของตลาดแรงงาน</p>	<p>ในปัจจุบันมีการส่งเสริมการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น ทำให้มีความต้องการนักแสดงรำรำ นาฏศิลป์ค่อนข้างมาก ในสถานที่ต่าง ๆ โดยเฉพาะสถานที่ท่องเที่ยว ภัตตาคาร งานเลี้ยงรับรองต่างชาติ</p>

20.อาชีพช่างภาพ (Photographer)	รายละเอียด
1. ลักษณะของงาน	<p>1. ช่างภาพมีหน้าที่รับผิดชอบในการถ่ายภาพ สร้างสรรค์ภาพตามขั้นตอนต่างๆ ในการนำผลผลิตของเขาไปใช้ เริ่มตั้งแต่การเตรียมการถ่ายทำภาพ การถ่ายภาพ การล้างและการอัดขยาย ซึ่งอาจผลิตออกมาตามข้อกำหนดหรือไม่มีข้อกำหนดก็ได้ ซึ่งจะต้องทำการถ่ายภาพออกมาเพื่อสนองความต้องการของวัตถุประสงค์ คือต้องทำตามความเข้าใจของผู้สั่งงานหรือผู้ว่าจ้าง</p> <p>2. ช่างภาพเป็นผู้บันทึกภาพนิ่ง และภาพเคลื่อนไหวสีหรือขาว-ดำ โดยใช้กล้องถ่ายภาพนิ่ง ภาพยนตร์ วิดีโอวีดิทัศน์พร้อมอุปกรณ์ถ่ายภาพ เช่น เลนส์ ฟิล์มเตอร์ เป็นต้น เพื่อสื่อความหมายในงานประเภทต่าง ๆ เช่น งานโฆษณา สิ่งพิมพ์ งานถ่ายภาพบุคคล ภาพภายนอกอาคาร เครื่องจักร สินค้า และภาพสร้างสรรค์ เพื่อใช้พิมพ์ลงในหนังสือพิมพ์ วารสาร และสิ่งพิมพ์ที่คล้ายคลึงกัน</p> <p>3. ช่างถ่ายภาพนิ่ง ควรมีความรู้เรื่องของขั้นตอนและกระบวนการล้าง-อัด ขยายภาพในห้องมืด ส่วนช่างถ่ายภาพภาพยนตร์ควรรอบรู้เรื่องภาษาภาพยนตร์ การจัดแสง ตลอดจนการกำกับภาพ ตามความต้องการของผู้กำกับการแสดง หรือผู้กำกับภาพยนตร์</p>
2. สภาพแวดล้อมของงาน	ทำงานทั้งในสตูดิโอถ่ายภาพและตามงานพิธีการต่าง ๆ นอกสถานที่
3. คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ	<p>1. สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ หรือสาขาวารสารศาสตร์สื่อสารมวลชน สาขาเทคโนโลยีการศึกษา (โสตทัศนศึกษา) บางสถาบันอาจจะแยกออกมาเป็นสาขาภาพยนตร์และภาพนิ่งโดยตรง</p> <p>2. มีจินตนาการ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และรักงานศิลปะ</p> <p>3. มีสายตาแหลมคมในการสื่อความหมายด้วยภาพ</p> <p>4. ช่างสังเกต จดจำละเอียด ประณีต และพิถีพิถัน</p> <p>5. มีมุมมองของตัวเอง กล้าเสนอผลงานที่แตกต่าง แต่มีเอกลักษณ์</p> <p>6. อดทน สู้งาน มุขานะ และคล่องแคล่ว</p> <p>7. มีมนุษยสัมพันธ์</p> <p>8. มีความรับผิดชอบและรักในวิชาชีพ</p>

20. อาชีพช่างภาพ (Photographer)	รายละเอียด
3. คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ(ต่อ)	<p>9. ติดตามความก้าวหน้าของเทคโนโลยีอยู่เสมอ</p> <p>10.ทุ่มเททั้งเวลาและแรงใจให้กับงานเพราะมีการแข่งขันในอาชีพเดียวกันอย่างมาก</p>
4. การเข้าประกอบอาชีพ	<p>1. แหล่งโฆษณาจัดหางานจากหนังสือพิมพ์และเว็บไซต์ในอินเทอร์เน็ต http://www.photoontour.com/photoservice/index.htm</p> <p>2. ติดตามการเปิดรับสมัครจากบริษัทภาพยนตร์ และสตูดิโอถ่ายภาพทั่วไป</p>
5. รายได้และสวัสดิการ	<p>ขึ้นอยู่กับปริมาณงานและช่วงเวลาที่มียานเข้ามา เช่น งานแต่งงาน รับปริญญา โดยเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2,500-10,000 บาท ขึ้นอยู่กับลักษณะงานที่ถ่าย เวลาในการถ่าย และการตกลงกันระหว่างผู้จ้างกับช่างภาพ</p> <p>การทำงานรับราชการในภาครัฐจะมีรายได้ตามระดับวุฒิการศึกษา และระดับชั้นตามระเบียบราชการ และมีสวัสดิการ ตามกฎหมายแรงงาน</p> <p>สำหรับการทำงานในบริษัทเอกชน มีสวัสดิการขึ้นอยู่กับนโยบายบริษัท ซึ่งโดยมากองค์กรเอกชนนั้น ถ้าทำงานล่วงเวลาจะได้รับเงินค่าล่วงเวลาตามชั่วโมงหรือเป็นวัน ได้รับค่าครองชีพ ค่ารักษาพยาบาล เบี้ยขยัน ค่าตำแหน่ง ค่าสงเคราะห์บุตร กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ โบนัสตามผลประกอบการ</p>
6. ความก้าวหน้าในอาชีพ	<p>อาชีพนี้เป็นอาชีพที่อิสระ โอกาสและความก้าวหน้าขึ้นอยู่กับฝีมือและผลงานของผู้ประกอบอาชีพ รายได้ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับความสามารถด้วย ผู้ประกอบอาชีพนี้อาจตั้งร้านถ่ายภาพของตนเองได้ รายได้ดี เช่น เปิดสตูดิโอ ซึ่งต้องอาศัยความชำนาญและต้นทุนสูง และต้องมีประสบการณ์พอสมควร และถ้ามีประสบการณ์เชี่ยวชาญด้านการถ่ายภาพ หรือภาพยนตร์ โดยมีความรู้พื้นฐานพอสมควรแล้วมาประกอบอาชีพเป็นช่างภาพประจำหน่วยงานหรือองค์กรอื่น เช่น ช่างภาพประจำสถานี ช่างภาพในบริษัทที่ผลิตหนังสือ เช่น หนังสือพิมพ์ หนังสือนิตยสารต่าง ๆ หรือช่างภาพในกองถ่ายภาพยนตร์</p>

20. อาชีพช่างภาพ (Photographer)	รายละเอียด
7. การกระจายของผู้ประกอบอาชีพ	สามารถประกอบอาชีพได้ทั้งกรุงเทพฯและต่างจังหวัด แต่โดยมากจะทำงานในกรุงเทพฯและจังหวัดใหญ่ ๆ มากกว่าจังหวัดเล็ก ๆ เนื่องจากความเจริญตามเศรษฐกิจของจังหวัดใหญ่ ๆ มักจะมีการจัดงานต่าง ๆ และรายได้ของคนในจังหวัดนั้นค่อนข้างมาก
8. ข้อดีและข้อจำกัดของอาชีพ	<p>ข้อดี คือ เป็นงานที่สามารถนำมาประกอบเป็นอาชีพอิสระนอกเวลาทำงานได้ มีความสุขเวลาที่ได้เห็นรอยยิ้มของคนเวลาที่ถ่ายภาพ และได้พบปะผู้คนหลากหลาย</p> <p>ข้อจำกัด คือ ในปัจจุบันมีการแข่งขันในอาชีพนี้ค่อนข้างสูง จึงต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการถ่ายภาพในสตูดิโอ หรือพัฒนาความสามารถของตนเองให้เก่งและทันสมัย เช่น ต้องรู้จักการถ่ายภาพและตัดต่อลงในแผ่นซีดี</p>
9. แนวโน้มของตลาดแรงงาน	อาชีพนี้เป็นอาชีพที่ตลาดต้องการมากทั้งในภาครัฐและเอกชน เนื่องจากหน่วยงานต่าง ๆ มีการจัดกิจกรรมหลายรูปแบบ จึงต้องการช่างภาพไปถ่ายงานทั้งในลักษณะภาพถ่ายทั่ว ๆ ไป และภาพถ่ายเชิงศิลป์ เช่น ถ่ายไปใช้ในงานโฆษณา หรือประกอบการจัดทำหนังสือ เอกสาร แผ่นพับ โปสเตอร์ ฯลฯ

21. อาชีพช่างเขียนแบบสถาปัตยกรรม	รายละเอียด
1. ลักษณะของงาน	<p>1. เขียนแบบสถาปัตยกรรม และวิศวกรรมก่อสร้าง ปฏิบัติงานด้านเทคนิคกับสถาปนิก วิศวกรโยธา มัณฑนากรในการเขียนแบบรายละเอียดและรูปแบบทางด้านเทคนิคจากภาพร่างหรือจากบันทึกแสดงรายการต่างๆ เพื่อใช้ในการก่อสร้าง</p> <p>2. เขียนแบบจากภาพร่าง และรายละเอียดที่จัดทำโดยสถาปนิก และวิศวกรเพื่อนำไปใช้ในการก่อสร้าง ต่อเติม และซ่อมแซมอาคารโดยใช้เครื่องมือเขียนแบบ และอุปกรณ์ประกอบหรือใช้คอมพิวเตอร์ช่วยเขียน สร้างมิติรูปทรงต่าง ๆอันเป็นงานซับซ้อนในการเขียนแบบ เช่น แบบแปลนรูปด้านต่าง ๆ รูปตัด แบบขยาย แบบทัศนียภาพแบบตกแต่งภายใน หรือเขียนแบบทางวิศวกรรม</p> <p>3. สามารถใช้มาตราส่วนหรือสัญลักษณ์ได้อย่างถูกต้อง ใช้พิกัดมูลฐานและการประสานหาพิกัด และการวางแผนผังอาคารด้วยตารางพิกัดเป็นต้น</p> <p>4. การทำหุ่นจำลองด้านสถาปัตยกรรมการถ่ายสำเนาแบบ และการจัดเก็บรักษาแบบพิมพ์เขียว ซึ่งแจ้งรายละเอียดของแบบให้แก่ช่างก่อสร้าง และปฏิบัติงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง</p> <p>5. เวลาการทำงานปกติ คือ วันละ 8 – 9 ชั่วโมง อาจต้องทำงานล่วงเวลา และมีค่าล่วงเวลาเมื่อทำงานในวันหยุด</p>
2. สภาพแวดล้อมของงาน	<p>ผู้ที่ปฏิบัติงานในอาชีพนี้จะทำงานในสำนักงานหรือห้องที่มีแสงสว่าง มีระบบปรับอากาศโดยนั่งอยู่กับโต๊ะเขียนแบบหรือเครื่องคอมพิวเตอร์ตลอดวันใช้สายตาและการเคลื่อนไหวของมือมาก มีพรสวรรค์การขีดเขียนต้องประณีตต้องระมัดระวังการเขียนให้ได้มาตรฐานทั้งทางด้านสถาปัตยกรรมและวิศวกรรมและต้องออกภาคสนามเพื่อร่วมตรวจงานตามที่ออกแบบไว้</p>

21. อาชีพช่างเขียนแบบสถาปัตยกรรม	รายละเอียด									
3. คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ	<ol style="list-style-type: none"> สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาช่างเขียนแบบสถาปัตยกรรม สาขาที่เกี่ยวข้อง เช่น ศิลปกรรม สถาปัตยกรรม มีความรู้การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์กราฟิกเพื่อการออกแบบ (Computer Aided Design) และเทคโนโลยีการเขียนแบบก่อสร้าง มีความรู้เรื่องรายละเอียดของวัสดุก่อสร้างและหน้าที่การใช้สอย มีมนุษยสัมพันธ์ดี และสามารถทำงานเป็นทีมได้ มีความเข้าใจในงานสร้างสรรค์เชิงพาณิชย์ 									
4. การเข้าประกอบอาชีพ	<ol style="list-style-type: none"> แหล่งโฆษณาจัดหางานจากหนังสือพิมพ์และเว็บไซต์ต่าง ๆ ในอินเทอร์เน็ต http://www.designparty.com/jobs/ ติดตามการเปิดรับสมัครจากบริษัทที่ทำธุรกิจด้านการออกแบบ ก่อสร้าง และอสังหาริมทรัพย์ 									
5. รายได้และสวัสดิการ	<p>ผู้ปฏิบัติงานอาชีพนี้จะได้รับค่าตอบแทนเป็นเงินเดือนตามวุฒิการศึกษาและระดับชั้นตามระเบียบราชการ ในอัตราดังนี้</p> <table border="1" data-bbox="730 1245 1437 1391"> <thead> <tr> <th>ประเภทองค์กร</th> <th>วุฒิการศึกษา</th> <th>อัตราเงินเดือน</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>ราชการ</td> <td>ปริญญาตรี</td> <td>7,260</td> </tr> <tr> <td>เอกชน</td> <td>ปริญญาตรี</td> <td>8,000 – 10,000</td> </tr> </tbody> </table> <p>ในส่วนของภาคเอกชนนั้น นอกจากขึ้นอยู่กับวุฒิการศึกษาแล้วยังขึ้นอยู่กับความสามารถในผลงานการวาดรูป เมื่องานแต่ละโครงการเสร็จอาจได้รับโบนัสพิเศษ ประมาณ 2-3 เท่าของเงินเดือน</p> <p>การทำงานรับราชการในภาครัฐจะมีสวัสดิการ ตามกฎหมายแรงงานกำหนด</p> <p>สำหรับการทำงานในบริษัทเอกชน มีสวัสดิการขึ้นอยู่กับนโยบายบริษัท ซึ่งโดยมากองค์กรเอกชนนั้น ถ้าทำงานล่วงเวลาจะได้รับเงินค่าล่วงเวลาตามชั่วโมงหรือเป็นวัน ได้รับค่าครองชีพ ค่ารักษาพยาบาล เบี้ยขยัน ค่าตำแหน่ง ค่าสงเคราะห์บุตร กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ โบนัสตามผลประกอบการ</p>	ประเภทองค์กร	วุฒิการศึกษา	อัตราเงินเดือน	ราชการ	ปริญญาตรี	7,260	เอกชน	ปริญญาตรี	8,000 – 10,000
ประเภทองค์กร	วุฒิการศึกษา	อัตราเงินเดือน								
ราชการ	ปริญญาตรี	7,260								
เอกชน	ปริญญาตรี	8,000 – 10,000								

21. อาชีพช่างเขียนแบบสถาปัตยกรรม	รายละเอียด
6. ความก้าวหน้าในอาชีพ	<p>สำหรับผู้ประกอบอาชีพนี้ ในภาคราชการจะได้รับการเลื่อนตำแหน่งไปตามขั้นตอน และควรศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม หรืออาจเข้ารับการอบรมเพิ่มทักษะจากการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานที่ศูนย์ฝึกอบรมอาชีพของกระทรวงแรงงาน ฯ ทั่วทุกจังหวัด</p> <p>ในภาคเอกชนช่างเขียนแบบอาจพัฒนาตนเองเป็นผู้รับเหมา หรือประกอบธุรกิจส่วนตัว</p>
7. การกระจายของผู้ประกอบอาชีพ	สามารถประกอบอาชีพได้ทั่วไปทั้งในกรุงเทพและต่างจังหวัด ขึ้นอยู่กับเศรษฐกิจ ความเจริญในจังหวัดนั้น
8. ข้อดีและข้อจำกัดของอาชีพ	<p>ข้อดี คือ เกิดความภาคภูมิใจเมื่องานที่ออกแบบไว้สำเร็จแล้ว และมีผู้คนชื่นชอบในผลงาน</p> <p>ข้อจำกัด คือ อาจมีปัญหาเกี่ยวกับสภาพพื้นที่ สภาพแวดล้อมของอาคารไม่เหมาะสมกับความต้องการ ทำให้เกิดอุปสรรคในการทำงาน และผลงานออกมาไม่เป็นที่น่าพอใจ</p>
9. แนวโน้มของตลาดแรงงาน	<p>ปัจจุบันผู้ประกอบอาชีพนี้ยังสามารถประกอบอาชีพได้ในระดับปานกลางเนื่องจากเศรษฐกิจ ภาคอสังหาริมทรัพย์ และการก่อสร้างถดถอยตามภาวะเศรษฐกิจ แต่ธุรกิจในด้านก่อสร้างต่อเติม ตัดแปลงอาคาร และซ่อมแซมอาคารบ้านเรือนให้มั่นคงแข็งแรงยังสามารถดำเนินได้อยู่ อีกทั้งผู้ประกอบอาชีพนี้อาจมีโอกาสได้ทำงานส่วนตัว หรือเป็นนายหน้าขายสินค้าจากสายสัมพันธ์ทางธุรกิจเกี่ยวกับงานก่อสร้างหรือเป็นผู้รับเหมาก่อสร้างเอง ถ้ามีความสนใจทางด้านตลาดสินค้าของที่ระลึก ของใช้ในบ้านหรือ ครั้วเรือน อาจหันมาประกอบอาชีพออกแบบเฟอร์นิเจอร์ เครื่องใช้หุ่นจำลองต่างๆ เช่น แบบอาคารบ้านสัตว์ตัวการ์ตูนหรือผลิตภัณฑ์ทางศิลปะ เพื่อจำหน่ายในเชิงพาณิชย์ เป็นต้น</p>

22. นักออกแบบฉากละคร (Designer Stage)	รายละเอียด
1. ลักษณะของงาน	<p>ผู้ออกแบบฉากละครจะทำงานในการออกแบบและจัดฉากวัสดุในรายการและงานกราฟฟิกที่จะต้องใช้ในการสนับสนุน การผลิตรายการ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ หรือละครเวที แล้วจัดส่งให้บุคลากรในหน่วยงาน ศิลปกรรม ดำเนินการสร้างฉากและจัดฉาก และทำงานอยู่ในส่วนงานของการสนับสนุนการผลิตรายการ ซึ่งต้องนำความรู้ในเรื่องเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบสร้างฉาก ให้แสงสีสั่น และเครื่องแต่งกายของผู้ที่จะเข้าฉากแสดง มาวางแผนงาน เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ และได้อารมณ์ที่ต้องการเข้ากันกับแนวทางของรายการ ตรงกับบทและเนื้อหา</p> <p>การออกแบบฉากละคร อาจต้องออกแบบทั้งภายใน เช่นในห้องส่งโรงถ่าย หรือสตูดิโอการถ่ายทำบนเวทีในโรงละคร และการถ่ายทำนอกสถานที่ โดยมีขั้นตอนการวางแผนการออกแบบ และการจัดฉากดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ศึกษาบทโทรทัศน์ บทภาพยนตร์ บทละครหรือรายการต่างๆ พิจารณาถึงเวลา สถานที่ เนื้อหาค้นคว้าวิจัยข้อมูลต่างๆ ในบทและศึกษาการนำวัสดุมาใช้ในการออกแบบ นำเทคนิคทางเทคโนโลยี ผสมกับความสามารถทางศิลปะมาประยุกต์ใช้ 2. ปรึกษาแนวความคิด (concept) จากผู้กำกับฝ่ายศิลป์ ผู้กำกับรายการหรือภาพยนตร์ และประสานงานอย่างใกล้ชิด 3. ทำการร่างแบบฉากด้วยภาพเพอร์สเปคทีฟ ให้ได้ตามความต้องการ อาจใช้กราฟฟิกจากคอมพิวเตอร์ หรือทำภาพ 3 มิติเข้าช่วย เพื่อให้เห็นการออกแบบฉากที่สมบูรณ์ 4. ปรึกษากับผู้กำกับฝ่ายศิลป์ ผู้กำกับรายการผู้กำกับเวที เพื่อหาแนวทางในการจัดทำฉากรวมทั้งการใช้วัสดุดิบ และประเมินราคาเพื่อจัดทำงบประมาณเบื้องต้น 5. สร้างงานออกแบบฉาก พิจารณาปัญหาที่เกิดขึ้นในแต่ละขั้นตอน แล้วนำมาใส่รายละเอียด ขนาด สี และเขียนภาพอธิบายให้ละเอียดและ ชัดเจนเพื่อให้ช่างนำไปสร้างตามแบบได้ 6. นำแบบฉากมาจัดสร้าง โดยประสานกับช่างศิลป์ ช่างไม้ ช่างโลหะ และเจ้าหน้าที่จัดฉากนำส่วนต่างๆ ของฉากมาประกอบจัดตั้ง และควบคุมขั้นตอนต่างๆ เพื่อให้ได้ฉากเหมือนตามแบบที่ออกไว้

22. นักออกแบบจากละคร (Designer Stage)	รายละเอียด
1. ลักษณะของงาน (ต่อ)	<p>7. การทำงานนั้นส่วนมากจะเป็นงานเร่งและต้องทำเสร็จเร็ว งานที่ออกแบบส่วนมาก ถ้างานระดับประเทศ อาจใช้เวลาทำงาน 1-2 เดือน ซึ่งต้องแล้วแต่ขนาดของงานและต้องสร้างให้เสร็จตามแบบตรงตามกำหนดเวลา อาจต้องคุมการทำงานตลอดวันตลอดคืน</p>
2. สภาพแวดล้อมของงาน	<p>ผู้ออกแบบจากจะมีห้องออกแบบ หรือมีฝ่ายศิลปกรรม ซึ่งมีอุปกรณ์ ในการออกแบบคือโต๊ะออกแบบ คอมพิวเตอร์ แอร์บริชสีต่าง ๆ เพื่อช่วยในการทำแบบที่ออกมาสมบูรณ์ ซึ่งการจัดห้องควรอยู่ในที่อากาศถ่ายเทได้สะดวกเพื่อระบายกลิ่นสี หรือกลิ่นเคมีจากอุปกรณ์การทำงานบางอย่างและการจัดสร้างแบบจะต้องใช้สถานที่ที่กว้างเพื่อใช้เก็บงานระหว่างรอการติดตั้ง</p> <p>การทำงานนั้นอาจต้องทำงานทั้งในสำนักงานและสถานที่จริงนอกสำนักงาน เนื่องจากอาจต้องออกไปคุมหน้างานให้เป็นไปตามที่ออกแบบไว้</p>
3. คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ	<ol style="list-style-type: none"> 1. สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี คณะจิตรศิลป์หรือศิลปกรรมศาสตร์ หรือสาขาในเทศศิลป์ ทั้งมหาวิทยาลัยในภาครัฐและเอกชน 2. เป็นผู้ที่มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ สนใจศิลปทุกประเภท และมีความละเอียดอ่อน 3. เป็นผู้ที่มีรสนิยม มีความรู้ในเรื่องการตกแต่งบ้าน หนังสือและงานศิลป์ หรือรูปเขียน 4. มีความสามารถในการสื่อสาร มีมนุษยสัมพันธ์ดี 5. เป็นผู้แสวงหาความรู้ต่างๆ อยู่เสมอ มีความอยากรู้อยากเห็น ช่างสังเกต 6. มีความสนใจศิลปการละคร ภาพยนตร์ และดนตรี 7. เป็นผู้ที่มีไหวพริบตัดสินใจแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ 8. รู้จักวัสดุต่างๆ ที่นำมาใช้ประกอบเป็นฉาก และสามารถประมาณราคาออกแบบขั้นต้นได้

22. นักร้องแบบจากละคร (Designer Stage)	รายละเอียด						
4. การเข้าประกอบอาชีพ	<p>1. ติดตามการเปิดรับสมัครงานตามบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์และละคร สถาบันวิทยุโทรทัศน์ทั่วประเทศ งานแสดงนิทรรศการศิลป์ และงานแสดงสินค้าต่าง ๆ</p> <p>2. แหล่งโฆษณาจัดหางานจากหนังสือพิมพ์และเว็บไซต์ในอินเทอร์เน็ต http://www.thaijobexpo.com/knowledge/jobsatdesign.html</p>						
5. รายได้และสวัสดิการ	<p>สำหรับผู้ปฏิบัติงานนี้ ในหน่วยงานของรัฐบาล และเอกชน จะได้รับเงินค่าจ้างเป็นเงินเดือน โดยประมาณดังนี้</p> <p style="text-align: center;">อัตราเงินเดือน (บาท)</p> <table border="0" style="width: 100%; margin-left: auto; margin-right: auto;"> <thead> <tr> <th style="text-align: center;">ประเภทองค์กร</th> <th style="text-align: center;">ปริญญาตรี</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td style="text-align: center;">ราชการ</td> <td style="text-align: center;">7,260</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">เอกชน</td> <td style="text-align: center;">10,000 – 50,000 ขึ้นไป</td> </tr> </tbody> </table> <p>การทำงานรับราชการจะมีสวัสดิการ ตามกฎหมายแรงงานกำหนด สำหรับการงานในบริษัทเอกชน มีสวัสดิการขึ้นอยู่กับนโยบายบริษัท ซึ่งโดยมากองค์กรเอกชนนั้น ถ้าทำงานล่วงเวลาจะได้รับเงินค่าล่วงเวลาตามชั่วโมงหรือเป็นวัน ได้รับค่าครองชีพ ค่ารักษาพยาบาล เบี้ยขยัน ค่าตำแหน่ง ค่าสงเคราะห์บุตร กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ โบนัสตามผลประกอบการ</p> <p>ผู้ประกอบการอาชีพนี้ ที่รับเหมางานอิสระอาจได้รับเงินค่าจ้างเป็นชิ้นงาน ตามเงื่อนไขการตกลงกับผู้ว่าจ้าง ทั้งทางด้านเวลาและเนื้องาน ซึ่งจะต้องแบ่งค่าจ้างให้กับผู้ช่วยและช่างตามหน้าที่รับผิดชอบ</p>	ประเภทองค์กร	ปริญญาตรี	ราชการ	7,260	เอกชน	10,000 – 50,000 ขึ้นไป
ประเภทองค์กร	ปริญญาตรี						
ราชการ	7,260						
เอกชน	10,000 – 50,000 ขึ้นไป						
6. ความก้าวหน้าในอาชีพ	<p>สามารถประกอบอาชีพต่าง ๆ ได้ดังนี้คือ</p> <p>นักร้องแบบเวทีการแสดง เจ้าหน้าที่ฝ่ายศิลปกรรมตกแต่งหน้าร้าน ในห้างสรรพสินค้า นักวาดภาพโปสเตอร์ เจ้าของกิจการเกี่ยวกับการออกแบบศิลปกรรมครบวงจร ครูสอนการฝึกฝีมือวาดรูป และงานศิลป์ ออกแบบจัดแสดง การออกแบบ โสตทัศนูปกรณ์ การออกแบบนิทรรศการ ผู้ควบคุมงานและผู้ประสานงานในสาขาที่เกี่ยวข้อง</p>						

22. นักออกแบบจากละคร (Designer Stage)	รายละเอียด
6. ความก้าวหน้าในอาชีพ(ต่อ)	<p>ผู้ประกอบอาชีพนี้ ที่ปฏิบัติงานกับสถานีวิทยุและโทรทัศน์ จะอยู่ในหน่วยงานศิลปกรรม อาจจะได้รับการเลื่อนตำแหน่งเป็นผู้กำกับฝ่ายศิลป์ ผู้กำกับเวทีและผู้ที่อยู่ในบริษัทรับจ้างทำโฆษณา ก็จะอยู่ในฝ่ายศิลปกรรมเช่นกัน และจะเลื่อนตำแหน่งตามโครงสร้างขององค์กรที่กำหนดไว้</p>
7. การกระจายของผู้ประกอบอาชีพ	<p>อาชีพนี้กระจายอยู่ทั่วไปตามที่ต่าง ๆ ที่มีงานเวที การแสดง หรือการประกวด ทั้งในกรุงเทพและต่างจังหวัด แต่โดยมากปริมาณงานที่ได้รับนั้นมักจะขึ้นอยู่กับจังหวัดที่มีความเจริญ มีการถ่ายทำจากละคร ภาพยนตร์บันเทิงที่มาก ซึ่งทำให้กรุงเทพนั้นมีผู้ประกอบอาชีพนี้อยู่จำนวนมากว่าต่างจังหวัด</p>
8. ข้อดีและข้อจำกัดของอาชีพ	<p>ข้อดี คือ ทำให้เกิดความภาคภูมิใจ สนุกเพลิดเพลินในงานที่ทำ และได้รับค่าตอบแทนของอาชีพนี้ค่อนข้างสูง</p> <p>ข้อจำกัด คือ ถ้างานที่ทำออกมาไม่เป็นที่น่าพอใจ ทำให้ต้องเอากลับไปแก้ไขใหม่ให้เป็นไปตามที่ผู้จ้างต้องการ และต้องทำงานให้มีความแปลกใหม่ สร้างสรรค์ ทันสมัยอยู่เสมอ ซึ่งเป็นงานที่ต้องใช้ความคิดอยู่เสมอ</p>
9. แนวโน้มของตลาดแรงงาน	<p>ปัจจุบัน ผู้ที่ต้องการปฏิบัติงานอาชีพนี้ จะเข้ามาเริ่มทำงานในวงการธุรกิจได้ค่อนข้างยาก เพราะมีผู้ปฏิบัติอาชีพนี้อยู่หนาแน่น นอกจากจะต้องรับทำงานครบวงจรให้กับบริษัทประเภทผลิตละคร หรือภาพยนตร์บันเทิง คือออกแบบ มีทีมงานสร้างฉากเองและรับผิดชอบให้แล้วเสร็จ ดังนั้นผู้ที่ต้องการประกอบอาชีพนี้ควรมีความยืดหยุ่นในการรับตำแหน่งงานและการประกอบอาชีพ เช่น อาจารย์ออกแบบเวที การแสดงกลางแจ้งหรือทำงานด้านศิลปกรรมที่ถนัดและให้เหมาะกับตลาด หรือตามความต้องการของลูกค้า โดยใช้ความรู้ความสามารถที่มีอยู่มาประยุกต์ใช้ อาจหามุมมองในด้านการออกแบบสิ่งใหม่ ๆ สร้างความแตกต่างที่แปลกแหวกแนวมีความเข้าใจทางด้านการตลาด จึงจะสามารถประกอบอาชีพให้เป็นธุรกิจได้</p>

<p>23. อาชีพนักออกแบบ นิเทศศิลป์ (Designer Visual Communication)</p>	<p>รายละเอียด</p>
<p>1. ลักษณะของงาน</p>	<p>ผู้ประกอบอาชีพนักออกแบบนิเทศศิลป์มีลักษณะงาน ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การออกแบบเลขศิลป์ทางการพิมพ์ ได้แก่ การออกแบบเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร หนังสือ ภาพโฆษณา เครื่องหมายการค้า บรรจุภัณฑ์และสิ่งพิมพ์เบ็ดเตล็ด 2. การออกแบบเลขศิลป์สิ่งแวดลอม ได้แก่ การออกแบบที่แสดงสินค้า นิทรรศการ ตัวอักษรสัญลักษณ์ของอาคารสถานที่ เครื่องหมายจราจร แผ่นป้ายโฆษณาขนาดใหญ่ เครื่องหมายและสัญลักษณ์ในที่สาธารณะ 3. การออกแบบหัวเรื่องภาพยนตร์และโทรทัศน์ ภาพนิ่งโฆษณาทางโทรทัศน์ และภาพยนตร์โฆษณา
<p>2. สภาพแวดล้อมของงาน</p>	<p>สภาพแวดล้อมของงานจะเป็นงานที่ทำในสำนักงาน (office) หรือห้องที่มีแสงสว่าง มีระบบปรับอากาศ โดยนั่งอยู่กับโต๊ะเขียนแบบหรือคอมพิวเตอร์ แต่อาจต้องออกไปประสานงานกับผู้จ้างนอกสถานที่เป็นครั้งคราว</p>
<p>3. คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. เข้าศึกษาระดับปริญญาตรี (4 ปี) สาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน ในระหว่าง ภาค ฤดูร้อน สามารถสร้างเสริมประสบการณ์โดยฝึกงานในด้านที่ตนเองสนใจ และถนัดกับหน่วยงานต่าง ๆ การคัดเลือกเข้าศึกษาจะต้องสอบวิชาพื้นฐานทางศิลปะและความถนัดทางศิลปะเฉพาะด้านเพิ่มเติม 2. มีความคิดสร้างสรรค์ มีเอกลักษณ์เป็นของตัวเอง 3. มีทักษะทางวิชาชีพโดยสามารถสื่อสารได้ชัดเจนและตรงเป้าหมายรอบรู้ในเทคโนโลยีสมัยใหม่ 4. มีความใฝ่รู้ในเรื่องต่าง ๆ รอบตัว ช่างสังเกต มีทักษะทางภาษาดี มีจริยธรรมโดยไม่ลอกเลียน ความคิดของผู้อื่น 5. มีสำนักต่อสังคมและสิ่งแวดลอม รวมทั้งมีวินัยของนักออกแบบคือ ตรงต่อเวลา มีความพร้อม ในการทำงาน และไม่เอาเปรียบลูกค้า

23. อาชีพนักออกแบบ นิเทศศิลป์ (Designer Visual Communication)	รายละเอียด
4. การเข้าประกอบอาชีพ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ติดตามการเปิดรับสมัครงานจากบริษัทออกแบบกราฟฟิก บริษัทโฆษณา บริษัทผู้ผลิตสื่อโฆษณาและสำนักพิมพ์ต่าง ๆ งานแสดงนิทรรศการศิลป์ และงานแสดงสินค้าต่าง ๆ 2. แหล่งโฆษณาจัดหางานจากหนังสือพิมพ์และเว็บไซต์ในอินเทอร์เน็ต http://www.designparty.com/jobs
5. รายได้และสวัสดิการ	<p>การทำงานรับราชการในภาครัฐจะมีรายได้ตามระดับวุฒิการศึกษา และระดับชั้นตามระเบียบราชการ และมีสวัสดิการ ตามกฎหมายแรงงาน</p> <p>หากเป็นพนักงานของบริษัท จะได้รับเงินเดือนตามวุฒิการศึกษา ประสบการณ์ เฉลี่ย 10,000-15,000 บาท ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเกณฑ์เงินเดือนของแต่ละบริษัทที่แตกต่างกันไป แต่หากเป็นงานอิสระ (Freelance) แล้ว รายได้ต่อชิ้นงานจะขึ้นอยู่กับตกลงกันระหว่างผู้จ้างกับผู้รับจ้าง</p> <p>สำหรับการทำงานในบริษัทเอกชน มีสวัสดิการขึ้นอยู่กับนโยบายบริษัท ซึ่งโดยมากองค์กรเอกชนนั้น ถ้าทำงานล่วงเวลาจะได้รับเงินค่าล่วงเวลาตามชั่วโมงหรือเป็นวัน ได้รับค่าครองชีพ ค่ารักษาพยาบาล เบี้ยขยัน ค่าตำแหน่ง ค่าสงเคราะห์บุตร กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ โบนัส ตามผลประกอบการ</p>
6. ความก้าวหน้าในอาชีพ	<p>ทำงานเป็นนักออกแบบในสาขาที่เกี่ยวข้องในหน่วยงานรัฐบาล รัฐวิสาหกิจ และเอกชน ที่ดำเนินกิจการทางด้าน การออกแบบกราฟฟิก การพิมพ์และการโฆษณาหรืออาจเป็นเจ้าของกิจการเอง ความสำเร็จในอาชีพขึ้นอยู่กับ ความสามารถเฉพาะตัว และการพัฒนาตนเองให้มีความเหมาะสมในการเป็นหัวหน้างานได้ สามารถศึกษาต่อใน ระดับปริญญาโทและเอก ในประเทศและต่างประเทศ</p>

23. อาชีพนักออกแบบ นิเทศศิลป์ (Designer Visual Communication)	รายละเอียด
7. การกระจายของผู้ประกอบอาชีพ	<p>เป็นอาชีพที่ต้องทำในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑลเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากงานที่ทำนั้นเป็นงานที่ผู้จ้างมักเป็นบริษัท หรือหน่วยงานที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล อย่างไรก็ตาม ก็มีบางบริษัท หรือบางหน่วยงานในต่างจังหวัดที่ต้องการผู้ประกอบอาชีพนี้เช่นกัน</p>
8. ข้อดีและข้อจำกัดของอาชีพ	<p>ข้อดี คือ เป็นอาชีพที่ไม่ซ้ำซากจำเจ ต้องคิดสร้างสรรค์สิ่งแปลกใหม่อยู่ตลอดเวลา สนุก และท้าทายความรู้ความสามารถ</p> <p>ข้อจำกัด คือ ต้องใช้ความคิดสร้างสรรค์มาก ดังนั้น หากร่างกายและจิตใจไม่พร้อม ก็ทำงานไม่สำเร็จ</p>
9. แนวโน้มของตลาดแรงงาน	<p>เป็นอาชีพที่ได้รับความนิยม มีการแข่งขันสูง ขณะเดียวกันตลาดแรงงานก็พร้อมเปิดรับผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ใหม่ ๆ อยู่ตลอดเวลา นอกจากนี้ บริษัทหลายแห่ง ต้องประกอบกิจการในลักษณะที่ต้องใช้งานด้านนิเทศศิลป์เข้ามาเกี่ยวข้อง ดังนั้น อาชีพนี้จึงเป็นที่ต้องการของตลาดอยู่เสมอ</p>

24. อาชีพนักพัฒนาชุมชน (Community development worker)	รายละเอียด
1. ลักษณะของงาน	<p>ผู้ประกอบอาชีพนักพัฒนาชุมชนมีลักษณะงานดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เป็นงานที่มุ่งพัฒนาความคิดความสามารถของประชาชนให้สามารถแก้ปัญหาสังคม 3 ประการ คือ ความยากจน ความไม่รู้ และโรคภัยไข้เจ็บได้ด้วยตนเอง 2. พัฒนาการมีหน้าที่ 4 ประการคือ จัดเตรียมชุมชน ประสานงาน พัฒนาคุณภาพของสังคม และ พัฒนาจิตใจ โดยทำงานกับประชาชนโดยตรง เพื่อส่งเสริมและพัฒนาความสามารถของบุคคลและกลุ่มคนในชุมชนให้เข้าใจถึงสาเหตุต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดปัญหา และหาแนวทางในการตอบสนองความต้องการกลุ่มคนในชุมชน อันจะทำให้ประชาชนสามารถพึ่งตนเองได้ รวมถึงการปฏิบัติงานเพื่อให้กลุ่มคนในชุมชนมุ่งไปสู่การพัฒนาชุมชนในด้านต่าง ๆ เพื่อให้สิ่งแวดล้อมในชุมชนและการดำรงชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น 3. งานที่ทำการส่งเสริมและสนับสนุนการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในหมู่บ้าน ตำบล เช่น กองทุนหมู่บ้าน กลุ่มออมทรัพย์ กลุ่มอาชีพ โครงการแก้ไขปัญหาความยากจน กลุ่มสตรี เด็กและเยาวชน เป็นต้น โดยช่วยจัดการประชุม ติดตามตรวจสอบบัญชีออมทรัพย์ ฝึกอบรมให้ความรู้การนำกลุ่มไปทัศนศึกษาดูงาน
2. สภาพแวดล้อมของงาน	<p>สภาพแวดล้อมของงานเป็นงานที่ต้องทำทั้งในออฟฟิศและในแหล่งชุมชนซึ่งเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่ของสำนักงานพัฒนาชุมชนและประชาชน โดยอาศัยความร่วมมือ ความสามัคคี การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีการปรึกษาหารือและแนะนำหาความรู้ร่วมกัน มีการประสานงานับหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง และร่วมมือกันทำอย่างสม่ำเสมอ</p>
3. คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ	<ol style="list-style-type: none"> 1. สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิชาพัฒนาสังคม พัฒนาชุมชน หรือพัฒนาชนบท คณะมนุษยศาสตร์ /คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ หลักสูตรวิชาโททางการพัฒนาชุมชน /คณะสังคมศาสตร์

24. อาชีพนักพัฒนาชุมชน (Community development worker)	รายละเอียด
3. คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ (ต่อ)	<ol style="list-style-type: none"> 2. เป็นผู้ที่ มีร่างกาย จิตใจ และสมองปกติสมบูรณ์ 3. มีความสุขุม รอบคอบ สามารถควบคุมสติอารมณ์ 4. มีความศรัทธาต่อการปฏิบัติงาน 5. มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ มีความซื่อสัตย์ อดทน 6. สามารถวิเคราะห์เหตุการณ์และแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้เป็นอย่างดี 7. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ในด้านการพัฒนาชนบทหรือพัฒนาสังคม 8. มีความเสียสละ เห็นแก่ประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว 9. เป็นผู้ที่ มีมนุษยสัมพันธ์ดี ประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ ได้ 10. มีความอดทนสูง 11. มีความตั้งใจ และจริงใจ
4. การเข้าประกอบอาชีพ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ติดตามการสอบบรรจุเพื่อเข้ารับราชการ และหลังจากนั้นมีการผ่านการฝึกอบรมให้มีความรู้ความสามารถในการทำงานร่วมกับประชาชนในหมู่บ้าน ตำบล ซึ่งต้องมีการฝึกงานในพื้นที่จริง 2. แหล่งโฆษณาจัดหางานจากหนังสือพิมพ์และเว็บไซต์ในอินเทอร์เน็ต http://www.cdd.go.th 3. ติดตามการเปิดรับสมัครงานจากองค์การเอกชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการทำงานด้านพัฒนาสังคม
5. รายได้และสวัสดิการ	การทำงานรับราชการในภาครัฐจะมีรายได้ตามระดับวุฒิการศึกษา และระดับชั้นตามระเบียบราชการ และมีสวัสดิการ ตามกฎหมายแรงงาน
6. ความก้าวหน้าในอาชีพ	รับราชการเป็นนักพัฒนาในหน่วยงานของรัฐ เช่นกระทรวงมหาดไทย กรมแรงงาน กรมประชาสงเคราะห์ กรมพัฒนาชุมชน และองค์การเอกชน เช่น องค์การ UNESCO ECAFE องค์การเอกชน (NGO) ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาสังคมหรือชุมชน เป็นต้น และสามารถประกอบอาชีพเป็นนักวิชาการ/นักวิจัย นักวิเคราะห์นโยบายและแผน ครู อาจารย์ได้

24. อาชีพนักพัฒนาชุมชน (Community development worker)	รายละเอียด
6. ความก้าวหน้าในอาชีพ (ต่อ)	<p>นักพัฒนาชุมชน 3-5 เป็นผู้สำเร็จการศึกษาวุฒิปริญญาตรีจะเริ่มต้นที่ระดับ 3 และสามารถเลื่อนจากระดับ 3 ไปจนถึงระดับ 5 โดยไม่ต้องมีการสอบ</p> <p>ถ้ามีประสบการณ์การทำงานและมีผลงาน อาจได้รับการเลื่อนระดับ เป็นผู้บริหารระดับอำเภอ จังหวัด เขต กรม ตามลำดับ</p>
7. การกระจายของผู้ประกอบอาชีพ	<p>อาชีพนี้เป็นอาชีพที่กระจายอยู่ตามชนบทและในเมือง ซึ่งมีทั่วประเทศโดยมีอย่างแพร่หลายเพราะเจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชนนั้นจะต้องประจำตำแหน่งอยู่ในหมู่บ้าน ตำบล เขตเทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล</p>
8. ข้อดีและข้อจำกัดของอาชีพ	<p>ข้อดี คือ เกิดความภาคภูมิใจที่ได้ช่วยเหลือประชาชนให้มีความเป็นอยู่ดีขึ้น มีความก้าวหน้าในอาชีพ</p> <p>ข้อจำกัด คือ หากไม่ได้รับความร่วมมือจากประชาชน กลุ่มองค์กรหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง จะทำให้การทำงานไม่ราบรื่น ลำบากเกิดความยากในการทำงานให้สำเร็จลุล่วง</p>
9. แนวโน้มของตลาดแรงงาน	<p>ปัจจุบันมีความต้องการพัฒนากรทั้งชายและหญิงเป็นจำนวนมากกระจายทำงานตามหมู่บ้าน ตำบล จังหวัด ทั่วประเทศ เนื่องจากยังมีอัตราตำแหน่งไม่ครบทุกตำบลและในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์การบริหารส่วนตำบล</p>

25. นักสังคมสงเคราะห์ (Social welfare worker)	รายละเอียด
1. ลักษณะของงาน	<p>อาชีพนักสังคมสงเคราะห์ทำงานเพื่อช่วยบรรเทาหรือป้องกันการขยายตัวของปัญหาทางสังคมและปัญหาส่วนบุคคลที่เกิดขึ้นเฉพาะรายบุคคลและรายกลุ่ม ช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาโดยการศึกษาประเมินและวิเคราะห์ลักษณะปัญหาพร้อมกับแนะนำวิธีการแก้ไขปัญหานั้น ๆ</p> <p>นักสังคมสงเคราะห์วิชาชีพ มีหน้าที่หลัก ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ให้คำปรึกษาแนะนำผู้มาใช้บริการ 2. ปฏิบัติหน้าที่หลักตามนโยบายของหน่วยงานหรือองค์กรนั้น ๆ 3. ประสานงานกับผู้มารับบริการ และหน่วยงานหรือองค์กรบริการทางสังคมที่ผู้รับบริการต้องเกี่ยวข้องกับตัว หรือต้องการความช่วยเหลือ เช่น การสอบถามซักประวัติ เพื่อให้ทราบว่าผู้มารับบริการมีความเดือดร้อนเรื่องใด และต้องจัดส่งไปยังหน่วยงานที่ให้บริการบริการต่าง ๆ เช่น หาอาชีพที่เหมาะสม หาทุนประกอบอาชีพ แหล่งที่พัก โรงพยาบาลและสวัสดิการอื่น ๆ ที่จำเป็น 4. ทำงานวิจัยเกี่ยวกับการสังคมสงเคราะห์เพื่อใช้ในการป้องกันและแก้ปัญหาทางสังคมสงเคราะห์ 5. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการแก้ปัญหาที่ค่อนข้างยากแก่นักสังคมสงเคราะห์ของหน่วยงานต่าง ๆ 6. อาจทำหน้าที่ตามความเชี่ยวชาญ และตามการให้บริการขององค์กร (Case Workers) เช่น <ul style="list-style-type: none"> - ดูแลปัญหาครอบครัวแตกแยกปัญหาเกี่ยวกับ สวัสดิการของครอบครัว อาชีพของบุคคลในครอบครัว - ดูแลเด็กผู้ด้อยโอกาสและรับเข้าอยู่ในสถาบันและบ้านสงเคราะห์ การให้สวัสดิการแก่เด็ก - ให้สวัสดิการแก่ผู้ป่วยทางด้านจิตใจทางร่างกายหรือผู้พิการการอบรมทางสังคมแก่ผู้ได้รับทัณฑ์บน และการช่วยเหลือผู้อพยพ - อาจทำหน้าที่เป็นนักสังคมสงเคราะห์เฉพาะกลุ่ม เช่น จัดระบบงานเกี่ยวกับโครงการทางสังคม การศึกษา จัดหางานอาชีพ และการสันหนนาการ จัดหาอาชีพในศูนย์ชุมชน เป็นต้น

25. นักสังคมสงเคราะห์ (Social welfare worker)	รายละเอียด
2. สภาพแวดล้อมของงาน	<p>นักสังคมสงเคราะห์อาจวางแผนการทำงาน การประชุม การให้คำปรึกษาแนะนำแก่ผู้มาใช้บริการในสำนักงาน และออกเยี่ยมบ้านผู้มารับบริการตามกำหนดการ อาจต้องปฏิบัติงานอยู่ในต่างจังหวัดหรือพื้นที่ทุรกันดาร</p> <p>สำหรับนักสังคมสงเคราะห์อาจมีความเสี่ยงอยู่บ้างเมื่อปฏิบัติงานกับกลุ่มที่มีปัญหาทางสังคมอย่างรุนแรง เช่น ในกรมราชทัณฑ์ หรือชุมชนในพื้นที่มียาเสพติด</p>
3. คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ	<ol style="list-style-type: none"> 1. สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ หรือคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม 2. ร่างกายแข็งแรง จิตใจและสมองปกติสมบูรณ์ มีความสุขุมรอบคอบ สามารถควบคุมสติอารมณ์ 3. รู้หน้าที่และรับผิดชอบ อดทน ซื่อสัตย์ 4. มีใจรัก และสนใจต่อการช่วยเหลือผู้เดือดร้อน ผู้ตกทุกข์ได้ยาก 5. สามารถรักษาความลับของผู้ที่ตนติดต่อด้วยเป็นอย่างดี 6. เป็นคนเปิดกว้าง มองโลกในแง่ดี มีทัศนคติที่ดีต่อผู้คน และต่อปัญหา 7. เป็นบุคคลที่เปิดรับต่อประมวลปัญหาที่ต้องเข้าไปแก้ไข 8. มีลักษณะอบอุ่น มนุษย์สัมพันธ์ดี และเข้ากับชุมชนได้ดี 9. มีความเสียสละ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม และไม่รังเกียจที่จะไปปฏิบัติงานในที่ต่าง ๆ
4. การเข้าประกอบอาชีพ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ติดตามการเปิดรับสมัครงานจากหน่วยงานเอกชนและรัฐบาล ในกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ เช่น กรมประชาสงเคราะห์ กรมอนามัย ศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง 2. แหล่งโฆษณาจัดหางานจากหนังสือพิมพ์และเว็บไซต์ในอินเทอร์เน็ต http://www.swat-thai.com 3. ติดตามการสอบบรรจุเพื่อเข้ารับราชการในหน่วยงานรัฐบาล

<p>25. นักสังคมสงเคราะห์ (Social welfare worker)</p>	<p>รายละเอียด</p>								
<p>5. รายได้และสวัสดิการ</p>	<p>ผู้ประกอบอาชีพนี้ จะได้รับการว่าจ้างขั้นต้นตามวุฒิการศึกษาในภาครัฐบาลและองค์กรพัฒนาเอกชน ส่วนผู้ที่ปฏิบัติงานในภาคเอกชน จะได้รับเงินเดือนสูงกว่า สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาใหม่จะได้รับเงินเดือนโดยประมาณ ดังนี้</p> <table border="1" data-bbox="746 600 1444 808"> <thead> <tr> <th>ประเภทองค์กร</th> <th>อัตราเงินเดือน</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>ภาครัฐบาล</td> <td>7,260</td> </tr> <tr> <td>องค์กรพัฒนาเอกชน</td> <td>8,000 - 10,000</td> </tr> <tr> <td>องค์กรระหว่างประเทศ</td> <td>18,000 - 26,000</td> </tr> </tbody> </table> <p>การทำงานรับราชการจะมีสวัสดิการ ตามกฎหมายแรงงานกำหนด สำหรับการทำงานในบริษัทเอกชน มีสวัสดิการขึ้นอยู่กับนโยบายบริษัท ซึ่งโดยมากองค์กรเอกชนนั้น ถ้าทำงานล่วงเวลาจะได้รับเงินค่าล่วงเวลาตามชั่วโมงหรือเป็นวัน ได้รับค่าครองชีพ ค่ารักษาพยาบาล เบี้ยขยัน ค่าตำแหน่ง ค่าสงเคราะห์บุตร กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ และโบนัสตามผลประกอบการ</p>	ประเภทองค์กร	อัตราเงินเดือน	ภาครัฐบาล	7,260	องค์กรพัฒนาเอกชน	8,000 - 10,000	องค์กรระหว่างประเทศ	18,000 - 26,000
ประเภทองค์กร	อัตราเงินเดือน								
ภาครัฐบาล	7,260								
องค์กรพัฒนาเอกชน	8,000 - 10,000								
องค์กรระหว่างประเทศ	18,000 - 26,000								
<p>6. ความก้าวหน้าในอาชีพ</p>	<p>รับราชการเป็นนักสังคมสงเคราะห์ ประจำศูนย์สาธารณสุข โรงพยาบาล และชุมชน หรือทำงานในหน่วยงานเอกชนที่ต้องการนักสังคมสงเคราะห์ ทำงานในกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ เช่น กรมประชาสงเคราะห์ กรมอนามัย ศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง หรืออาจทำงานเป็นครู ผู้นำ ผู้บริหาร ที่ปรึกษา ผู้วิจัยปัญหาสังคม</p> <p>ผู้ประกอบอาชีพนี้ มีโอกาสความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงาน ถ้ารับราชการจะได้รับการเลื่อนขั้นและเลื่อนตำแหน่งตามความสามารถและการศึกษาเพิ่มเติม</p> <p>ในหน่วยงานพัฒนาชุมชน ถ้ามีประสบการณ์ทำงาน 3 ปี อาจได้รับตำแหน่ง ผู้ช่วยหัวหน้าหรือหัวหน้า ถ้ามีประสบการณ์ 5 ปี อาจได้รับการเลื่อนตำแหน่งเป็น ผู้จัดการโครงการ ส่วนในหน่วยงานเอกชนอาจได้รับการเลื่อนตำแหน่งตามโครงสร้างขององค์กร</p>								

25. นักสังคมสงเคราะห์ (Social welfare worker)	รายละเอียด
7. การกระจายของผู้ประกอบอาชีพ	อาชีพนี้กระจายอยู่ตามจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศโดยทำงานในสำนักงาน มูลนิธิต่าง ๆ ทั้งของรัฐและเอกชน เพราะเป็นการทำงานเพื่อประชาชนที่มีสภาพปัญหาแตกต่างกันออกไป จึงทำงานกระจายอยู่ในชุมชนถิ่นทุรกันดาร และในเมือง
8. ข้อดีและข้อจำกัดของอาชีพ	<p>ข้อดี คือ เกิดความภาคภูมิใจที่ได้ช่วยเหลือคนและมีส่วนช่วยแก้ไขปัญหาในสังคมได้สำเร็จ มีความก้าวหน้าในอาชีพ</p> <p>ข้อจำกัด คือ ถ้าขาดความร่วมมือและความเข้าใจของประชาชนจะทำให้เกิดอุปสรรคในการทำงานได้ และการขออนุมัติงบประมาณของรัฐบาลนั้นต้องเป็นตามขั้นตอนทำให้เกิดความล่าช้าและอาจได้รับอย่างจำกัด</p>
9. แนวโน้มของตลาดแรงงาน	<p>ผู้ประกอบอาชีพนักสังคมสงเคราะห์ปัจจุบันมีน้อยมาก ไม่พอรับกับปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นทั่วประเทศ โดยเฉพาะในเมืองใหญ่ ๆ และเมืองอุตสาหกรรม</p> <p>วิชาชีพนี้เป็นวิชาชีพที่มั่นคงและมีประโยชน์ต่อประเทศชาติ โดยเฉพาะเมื่อการอุตสาหกรรมเจริญขึ้น ความตระหนักในความสัมพันธ์ระหว่างสวัสดิการและประสิทธิภาพในการทำงานจะทำให้หน่วยงานทั้งภาครัฐ และเอกชนเห็นความจำเป็นที่จะต้องจัดบริการสังคมสงเคราะห์ซึ่งจำเป็นต้องใช้นักสังคมสงเคราะห์ไปเป็นผู้ปฏิบัติงานเพิ่มมากขึ้น</p> <p>หน่วยงานที่มีความต้องการผู้ประกอบอาชีพนี้ คือ กลุ่มสหวิชาชีพ กรมราชทัณฑ์ กรมประชาสงเคราะห์ หน่วยงานพัฒนาเอกชน โรงงานอุตสาหกรรม บริษัทห้างร้าน ฯลฯ และเนื่องจากนักสังคมสงเคราะห์วิชาชีพในตลาดแรงงานมีน้อย ทำให้อาชีพนี้เป็นที่ต้องการขององค์กรพัฒนาเอกชนมาก เช่น สหทัยมูลนิธิ หรือมูลนิธิต่าง ๆ ที่ดูแลบุคคลที่ด้อยโอกาสในสังคม</p>

26. อาชีพคอลัมนิสต์ (Columnist)	รายละเอียด
1. ลักษณะงาน	<ol style="list-style-type: none"> 1. เป็นการเขียนคอลัมน์ลงในนิตยสารหรือหนังสือพิมพ์ 2. เป็นงานที่ต้องใช้ความคิด โดยมีการรวบรวมข้อมูลแล้วนำมาเขียน ซึ่งข้อมูลที่ได้จะมาจากในสิ่งที่รู้จริง มีความเชี่ยวชาญ มีประสบการณ์มากพอที่จะถ่ายทอดเรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน
2. สภาพแวดล้อมของงาน	<p>ส่วนมากจะทำงานอยู่ในสำนักงาน โดยมีคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ที่ใช้ในการเขียนหนังสือ หรืออาจทำงานในห้องส่วนตัวของตนเองที่บ้าน และทำงานนอกสำนักงานในบางครั้งเพื่อหาข้อมูลมาเขียนลงในคอลัมน์</p>
3. คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ	<ol style="list-style-type: none"> 1. จบการศึกษาระดับปริญญาตรีคณะนิเทศศาสตร์ วารสารศาสตร์ 2. มีทักษะในการเขียน มีวิธีการถ่ายทอดการเขียนที่น่าสนใจ 3. รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น 4. ติดตามข่าวสารและความเป็นไปของสังคมในปัจจุบัน 5. รู้จักเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ อยู่ตลอดเวลา 6. มีความคิดสร้างสรรค์และมีจินตนาการสูง
4. การเข้าประกอบอาชีพ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ทำงานโดยการเริ่มต้นจากการเป็นผู้สื่อข่าว หรือพนักงานประจำกองบรรณาธิการ และพัฒนาไปเป็นคอลัมนิสต์ นอกจากนี้ ยังสามารถสมัครเป็นคอลัมนิสต์ได้โดยตรงกับหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารต่าง ๆ โดยหนังสือพิมพ์ และนิตยสารจะพิจารณาจากผลงาน ประสบการณ์และความสามารถในการเขียน 2. แหล่งโฆษณาจัดหางานจากหนังสือพิมพ์และเว็บไซต์ในอินเทอร์เน็ต http://www.thaidoweb.com/freeboard/index.php?
5. รายได้และสวัสดิการ	<p>โดยเฉลี่ยรายได้ประมาณ 3,000-50,000 บาท ขึ้นอยู่กับชื่อเสียงของคอลัมนิสต์ ความนิยมต่อคอลัมนิสต์ที่เขียน งบประมาณของหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารนั้น ๆ รวมทั้งการตกลงกันระหว่างหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารกับคอลัมนิสต์</p>

26. อาชีพคอลัมนิสต์ (Columnist)	รายละเอียด
6. ความก้าวหน้าในอาชีพ	ขึ้นอยู่กับคุณภาพของงาน และความนิยมของผู้อ่าน ซึ่งถ้ามีผู้ติดตามอ่านคอลัมน์ และนิตยสารฉบับนั้นอย่างต่อเนื่องจะทำให้ได้รับค่าตอบแทนสูงตามไปด้วย ซึ่งการประกอบอาชีพนี้สามารถทำงานได้ตลอดไม่มีข้อจำกัดของอายุ ถ้ายังคงมีผู้ติดตามอ่านอยู่
7. การกระจายของผู้ประกอบอาชีพ	สามารถทำงานได้ทั่วไปไม่จำกัดสถานที่ ทั้งกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด
8. ข้อดีและข้อจำกัดของอาชีพ	<p>ข้อดี คือ สามารถทำงานในสถานที่ต่าง ๆ ได้ทั้งที่บ้านและต่างจังหวัด มีเวลาให้กับตนเองอย่างอิสระ ไม่มีข้อจำกัดของอายุ เป็นที่รู้จักของคนทั่วไปในวงการและได้รับความภาคภูมิใจในผลงานที่ออกมา</p> <p>ข้อจำกัด คือ อาจมีรายได้ไม่แน่นอน ถ้าความนิยมของผู้อ่านลดลง ทำให้ความต้องการในการอ่านงานเขียนลดลง หรือนิตยสารที่ขายอาจขายได้ไม่ดี ก็อาจมีผลกระทบต่อการทำงานเขียนคอลัมน์ลดลงตามมาด้วย</p>
9. แนวโน้มของตลาดแรงงาน	ในปัจจุบันมีนิตยสารเกิดขึ้นใหม่อย่างหลากหลาย และมีการแข่งขันกันค่อนข้างสูง ประกอบกับมีการเปิดโอกาสให้คนที่สนใจสามารถเป็นนักเขียนคอลัมน์มากขึ้น จึงทำให้ความต้องการในการประกอบอาชีพนี้ค่อนข้างสูง

27.อาชีพนักแต่งเพลง (Songwriter)	รายละเอียด
1. ลักษณะงาน	<p>1.เป็นงานที่ใช้ความคิดในการสร้างสรรค์ถ้อยคำที่มีความหมายตามโครงเรื่องและเนื้อหาที่กำหนดเอาไว้</p> <p>2.แต่งเพลงในแนวเพลงต่าง ๆ ตามที่นักแต่งแต่ละคนถนัด หรือตามที่ผู้จ้างงานทำการว่าจ้าง เช่น แนวเพลงประเภทลีลาศ รำวง มาร์ชเพลงสถาบัน หรือแนวเพลงร็อค ป๊อป แดนซ์ เพลงร่วมสมัย เป็นต้น</p>
2. สภาพแวดล้อมของงาน	<p>สามารถแต่งเพลงได้ทุกสถานที่ ขึ้นอยู่กับนักแต่งเพลงแต่ละท่านว่ามีความถนัดที่จะแต่งเพลงในบรรยากาศใด ซึ่งอาจเป็นสถานที่เงียบอยู่ลำพัง หรือในที่สาธารณะก็ได้</p>
3. คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ	<ol style="list-style-type: none"> 1. จบการศึกษาระดับปริญญาตรีคณะศิลปกรรมศาสตร์ สาขาวิชาดนตรี ดุริยางคศิลป์และคณะดุริยางคศาสตร์ สาขาการแสดงดนตรี ดนตรีแจ๊ส ดนตรีเชิงพาณิชย์ 2. เป็นคนช่างจดจำ ช่างสังเกต 3. มีความรู้ และเข้าใจ ในคำภาษาไทยและรู้ความหมายเป็นอย่างดี 4. มีความรู้และเข้าใจการแต่งโคลง กลอน กาพย์ สามารถสัมผัสคำได้ 5. มีจินตนาการสูง 6. ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น 7. ติดตามความเคลื่อนไหว และการเปลี่ยนแปลงในวงการเพลงอยู่เสมอ 8. มีความรู้และเข้าใจในแนวเพลงแต่ละประเภท โดยเฉพาะแนวเพลงที่ตนถนัดและสนใจเป็นอย่างดี
4. การเข้าประกอบอาชีพ	<ol style="list-style-type: none"> 1.รับจ้างอิสระในการแต่งเพลงตามที่ผู้จ้างทำการว่าจ้าง หรือแต่งเพลงแล้วนำไปเสนอผู้ว่าจ้างพิจารณาใช้ให้เหมาะสมกับงานที่ต้องการ เช่น งานโฆษณา หรืองานพิธีการต่าง ๆ 2.สมัครเป็นนักแต่งเพลงประจำบริษัทผู้ผลิตงานเพลง โดยการส่งผลงานเพลง หรือทำเดโม (Demo) ผลงานให้บริษัทค่ายเพลงพิจารณา 3. แหล่งโฆษณาจัดหางานจากหนังสือพิมพ์และเว็บไซต์ในอินเทอร์เน็ต http://www.baanlamduan.net/

27. อาชีพนักแต่งเพลง (Songwriter)	รายละเอียด
5. รายได้และสวัสดิการ	<p>ขึ้นอยู่กับเพลง ซึ่งถ้าช่วยกันแต่งโดยใช้คนหลายคนอาจได้ประมาณ 10,000 – 15,000 บาท / เพลง แต่ถ้าแต่งเพลงคนเดียวทั้งหมด ได้ประมาณ 30,000 – 50,000 บาท/เพลง</p> <p>การทำงานในบริษัทเอกชน มีสวัสดิการขึ้นอยู่กับนโยบายบริษัท ซึ่งโดยมากองค์กรเอกชนนั้น ถ้าทำงานล่วงเวลาจะได้รับเงินค่าล่วงเวลาตามชั่วโมงหรือเป็นวัน ได้รับค่าครองชีพ ค่ารักษาพยาบาล เบี้ยขยัน ค่าตำแหน่ง ค่าสงเคราะห์บุตร กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ และโบนัสตามผลประกอบการ</p>
6. ความก้าวหน้าในอาชีพ	<p>ถ้าเคยมีประสบการณ์ในการแต่งเพลงจนมีชื่อเสียง ผลงานเป็นที่ยอมรับ จะทำให้ได้รับการยอมรับให้แต่งเพลงอื่น ๆ ทำให้มีงานเข้ามาได้ตลอด ซึ่งไม่ขึ้นอยู่กับอายุ สามารถทำงานได้ถ้ายังมีคนให้การยอมรับ และถ้าเพลงที่แต่งนั้นยังมีผู้ฟัง มีอายุของเพลงยาวนานอยู่ตลอดทุกยุค ทุกสมัย</p>
7. การกระจายของผู้ประกอบอาชีพ	<p>ส่วนมากนักแต่งเพลงนั้นมักจะมีสังกัดค่ายเพลงและมีการทำสัญญาไว้ ทำให้นักแต่งเพลงส่วนมากมักจะอยู่ในกรุงเทพ เนื่องจากมีการตั้งบริษัทค่ายเพลงอยู่ในเขตกรุงเทพ แต่ในต่างจังหวัด เช่น ทางภาคอีสาน ก็มีชมรมนักแต่งเพลง มีการแต่งและขายเพลงที่ดีออกมา ทำให้อาชีพนักแต่งเพลงนี้สามารถกระจายไปตามภูมิภาคต่าง ๆ ได้</p> <p>ส่วนนักแต่งเพลงอิสระที่ไม่มีสังกัด ไม่ขึ้นตรงต่อค่ายเพลงใดนั้นสามารถแต่งเพลงที่ใดก็ได้ ไม่จำกัดสถานที่</p>
8. ข้อดีและข้อจำกัดของอาชีพ	<p>ข้อดี คือ ได้รับการยอมรับ มีชื่อเสียง มีรายได้ค่าตอบแทนสูง สามารถทำงานในสถานที่ใดก็ได้ และทำงานได้ตลอดไม่มีข้อจำกัดของอายุและวัย</p> <p>ข้อจำกัด คือ มีรายได้ไม่แน่นอน ขึ้นอยู่กับความนิยมของเพลงที่แต่ง และเนื่องจากอาชีพนี้เป็นงานที่ต้องใช้ความคิด ดังนั้นถ้ามีงานเร่งเข้ามา อาจจะทำให้ไม่ได้ผลงานเป็นไปตามที่ตั้งไว้ตลอด และเกิดความกดดันสูง</p>

27. อาชีพนักแต่งเพลง (Songwriter)	รายละเอียด
9. แนวโน้มของตลาดแรงงาน	<p>ในปัจจุบันมีการเปิดโอกาสให้คนรุ่นใหม่ และผู้ที่สนใจสามารถแต่งเพลงประกวด หรือแต่งเพลงเข้ามาเสนอในค่ายเพลงต่างๆ ได้ ซึ่งถ้าผลงานได้รับการยอมรับ จะได้รับการเสนอเซ็นสัญญาเพื่อแต่งเพลงให้กับบริษัทค่ายเพลง จะทำให้มีงานเข้ามาโดยตลอด และในปัจจุบันนี้มีค่ายเพลงเป็นจำนวนมากทำให้มีการรับสมัครนักแต่งเพลงที่มีคุณภาพ และมีผลงานดี เป็นจำนวนมากค่อนข้างมาก</p>

28. อาชีพครูสอนร้องเพลง (Songwriter)	รายละเอียด
1. ลักษณะงาน	<p>1. เป็นการสอนเกี่ยวกับดนตรี ลักษณะตัวโน้ต การขับร้อง การใช้เสียง การร้องเพลง โดยการสอนแต่ละหลักสูตรนั้นอาจจะแตกต่างกันไปตามความรู้พื้นฐาน การนำไปใช้ของกลุ่มผู้เรียน</p> <p>2. งานที่ทำอาจจะเป็นไปได้ทั้งงานประจำและงานอิสระ เนื่องจากในปัจจุบันโรงเรียนต่าง ๆ มีการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรวิชาดนตรี ประเภทการขับร้อง และมีการสอนในโรงเรียนสอนดนตรีโดยเฉพาะ ซึ่งลักษณะงานที่ทำนั้นต้องทราบว่าผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้เพียงไร ในห้องเรียนที่สอนนั้นเป็นการสอนเกี่ยวกับเนื้อหาด้านใด จำนวนผู้เรียนเท่าไร จำนวนชั่วโมงที่สอน และมีการเตรียมการสอนในแต่ละห้องเรียนไว้ล่วงหน้าให้เหมาะสม</p> <p>3. งานสอนดนตรีที่เป็นลักษณะฟรีแลนซ์นั้น ส่วนใหญ่มักจะเป็นการสอนในวันหยุดเสาร์ – อาทิตย์ หรือว่างจากการทำงานหรือการเรียนปกติช่วงเย็น ขึ้นอยู่กับการเปิดคอร์สสอน ซึ่งในแต่ละห้องเรียนนั้น อาจมีผู้เรียนตั้งแต่ 1 – 10 คน</p>
2. สภาพแวดล้อมของงาน	<p>สภาพแวดล้อมของอาชีพนี้ขึ้นอยู่กับผู้เรียนว่าต้องการเรียนเป็นแบบตัวต่อตัว หรือเป็นกลุ่ม บางคนอาจให้ไปสอนที่บ้าน หรือสถานที่ส่วนตัวที่ต้องการ แต่โดยมากจะเป็นการสอนในห้องเรียนในสถาบันสอนดนตรีในห้องปรับอากาศ ที่มีแสงสว่างและมีอุปกรณ์การสอนดนตรี</p>
3. คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ	<p>1. จบการศึกษาระดับปริญญาตรีคณะศิลปกรรมศาสตร์ สาขาดนตรีไทย ดนตรีสากล ดุริยางคศิลป์และคณะดุริยางคศาสตร์ สาขาการแสดงดนตรี ดนตรีแจ๊ส ดนตรีเชิงพาณิชย์</p> <p>2. มีความรักและสนใจในเสียงเพลง ชอบฟังเพลง</p> <p>3. เข้าใจความแตกต่างในการเรียนรู้ของแต่ละคน</p> <p>4. ฝึกฝนการร้องเพลงและตรวจสอบรายละเอียดของโน้ตเพลง เนื้อเพลง และการสะกดคำในแต่ละเพลงเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการเตรียมการสอนให้กับผู้เรียน</p> <p>5. กล้าแสดงออก มีความเป็นผู้นำ</p> <p>6. มีความสามารถในการสอนได้เป็นอย่างดี</p> <p>7. ติดตามความเคลื่อนไหว การพัฒนาของเพลงในสไตล์ใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นอยู่เสมอ</p>

28. อาชีพครูสอนร้องเพลง (Songwriter)	รายละเอียด
4. การเข้าประกอบอาชีพ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ติดตามการเปิดรับสมัครงานจากโรงเรียนสอนดนตรีทั้งสถาบันภาครัฐและเอกชน 2. แหล่งโฆษณาจัดหางานจากหนังสือพิมพ์และเว็บไซต์ต่าง ๆ ในอินเทอร์เน็ต http://www.friendjob.com 3. ติดตามการสอบบรรจุเพื่อเข้ารับราชการเป็นครูสอนขับร้องในสถานศึกษา
5. รายได้และสวัสดิการ	<p>รายได้ของอาชีพนี้ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นงานฟรีแลนซ์ รายได้อาจจะคิดเป็นรายชั่วโมงหรือรายหัวหรือรายเดือน ซึ่งถ้าเป็นครูสอนประจำจะมีทั้งเงินเดือนประจำและค่าตอบแทนรายชั่วโมง และถ้างานสอนเป็นประเภทไพรเวทตัวต่อตัวจะคิดเป็นรายชั่วโมง 200– 500 บาท / ชั่วโมง แต่ถ้าเป็นกลุ่มจะคิดรายได้อยู่ที่ประมาณ 600 –1,000 บาท / คลาส ขึ้นอยู่กับจำนวนผู้เรียน สำหรับรายได้ของครูสอนประจำจะได้รับประมาณ 10,000 – 20,000 บาท ขึ้นอยู่กับนโยบายของแต่ละบริษัท</p> <p>การทำงานรับราชการในภาครัฐจะมีรายได้ตามระดับวุฒิการศึกษา และระดับขั้นตามระเบียบราชการ และมีสวัสดิการ ตามกฎหมายแรงงาน</p> <p>สำหรับการทำงานในบริษัทเอกชน มีสวัสดิการขึ้นอยู่กับนโยบายบริษัท ซึ่งโดยมากองค์กรเอกชนนั้น ถ้าทำงานล่วงเวลาจะได้รับเงินค่าล่วงเวลาตามชั่วโมงหรือเป็นวัน ได้รับค่าครองชีพ ค่ารักษาพยาบาล เบี้ยขยัน ค่าตำแหน่ง ค่าสงเคราะห์บุตร กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ โบนัส ตามผลประกอบการ</p>
6. ความก้าวหน้าในอาชีพ	<p>ความก้าวหน้าในอาชีพขึ้นอยู่กับคุณภาพของการสอน ถ้าสามารถสอนให้ผู้เรียนไปถึงจุดหมายที่ต้องการจนมีชื่อเสียงแล้ว จะทำให้เป็นที่ยอมรับ มีชื่อเสียงด้านการสอน สามารถสะสมประสบการณ์ และเปิดโรงเรียนสอนดนตรีเป็นผู้บริหารโรงเรียนได้</p>

28. อาชีพครูสอนร้องเพลง (Songwriter)	รายละเอียด
7. การกระจายของผู้ประกอบอาชีพ	สามารถประกอบอาชีพได้ทั้งในกรุงเทพและต่างจังหวัด ถ้าเป็นจังหวัดขนาดใหญ่จะมีโรงเรียนสอนดนตรีจำนวนมาก มีผู้เรียนต้องการเรียนมาก ทำให้มีการเปิดรับอาจารย์สอนดนตรีมาก แต่บางจังหวัดอาจมีโรงเรียนเปิดสอนดนตรีจำนวนน้อย ความต้องการในอาชีพนี้จะน้อยตามด้วย
8. ข้อดีและข้อจำกัดของอาชีพ	<p>ข้อดี คือ ค่าตอบแทนสูง ไม่เครียด สนุกสนาน</p> <p>ข้อจำกัด คือ ปัญหาอาจเกิดจากตัวผู้เรียนไม่สามารถทำตามแบบฝึกหัดที่ครูให้ทำได้ จึงต้องขึ้นอยู่กับวิธีการฝึกฝน ความตั้งใจจริงของผู้เรียนด้วย จึงจะทำให้การสอนสัมฤทธิ์ผลตามที่ตั้งไว้</p>
9. แนวโน้มของตลาดแรงงาน	ในปัจจุบันมีความนิยมในการร้องเพลงคาราโอเกะมากขึ้น ทำให้มีผู้สนใจด้านการร้องเพลงมากขึ้น เพื่อต้องการนำไปร้องเพลง ในงานสถานที่ต่าง ๆ และเนื่องจากมีแนวการร้องเพลงในสมัยใหม่มากขึ้น มีความหลากหลายในเพลงสไตล์ต่าง ๆ ทำให้มีผู้สนใจอยากร้องเพลงให้ได้ทันยุค ทันสมัย จึงมีผลให้ความต้องการในการร้องเพลงมีมากขึ้น ประกอบกับมีการเปิดโรงเรียนสอนดนตรีมากมาย หลายสถาบัน หลายสาขาทำให้มีความต้องการการเปิดรับอาจารย์สอนดนตรีที่มีความสามารถเป็นจำนวนมากค่อนข้างสูง

บทที่ 5

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยเรื่อง ชุดข้อมูลด้านอาชีพสำหรับนักเรียนในการเลือกเรียนแผนการเรียนศิลป์ - สังคม มีความมุ่งหมายเพื่อรวบรวมชุดข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอาชีพตามแผนการเรียนศิลป์ - สังคมให้เป็นระบบ และหมวดหมู่

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การดำเนินการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้จะใช้วิธีการรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและการสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้อง แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อเรียบเรียงเนื้อหาข้อมูลลงในตารางให้เป็นระบบและหมวดหมู่ โดยดำเนินการดังนี้

1. แหล่งข้อมูล ประกอบด้วย

1.1 แหล่งข้อมูลที่เป็นเอกสารที่สำคัญ นำมาจาก

1.1.1 กระทรวงแรงงาน

1.1.2 ทบวงมหาวิทยาลัย

1.1.3 สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษา

1.1.4 สื่ออินเทอร์เน็ต

1.2 แหล่งข้อมูลที่เป็นบุคคลที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ นำมาจากการสัมภาษณ์บุคคลกา

ผู้ประกอบอาชีพ

2. การรวบรวมข้อมูล

2.1 การรวบรวมข้อมูลที่เป็นเอกสาร

2.2 การรวบรวมข้อมูลที่เป็นบุคคล

3. การจัดกระทำข้อมูล

3.1 ศึกษาและวิเคราะห์รายละเอียดในแต่ละรายวิชาตามแผนการเรียนศิลป์ - สังคม

3.2 ศึกษาและวิเคราะห์รายละเอียดคณะ/สาขาวิชาที่จะเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

3.3 ศึกษาและสังเคราะห์รายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพที่ผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละคณะ

คณะ/สาขาวิชา แล้วแบ่งอาชีพตามแผนการเรียนศิลป์-สังคม

โดยแต่ละอาชีพประกอบด้วยชุดข้อมูลด้านอาชีพ ซึ่งมีรายละเอียด 9 ด้านดังนี้

1. ลักษณะของงาน

2. สภาพแวดล้อมของงาน

3. คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ

4. การเข้าประกอบอาชีพ

5. รายได้และสวัสดิการ
6. ความก้าวหน้าในอาชีพ
7. การกระจายของผู้ประกอบอาชีพ
8. ข้อดีและข้อจำกัดของอาชีพ
9. แนวโน้มของตลาดแรงงาน

3.4 นำข้อมูลแต่ละอาชีพมาจัดหมวดหมู่ตามคณะวิชาในแผนการเรียนศิลป์-สังคม เพื่อความสะดวกสำหรับผู้ศึกษาค้นคว้า หลังจากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ

3.5 นำสิ่งที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบมาปรับปรุง เพื่อให้เป็นชุดข้อมูลด้านอาชีพสำหรับนักเรียนที่จะเลือกเรียนตามแผนการเรียนศิลป์-สังคม

ผลการรวบรวมข้อมูล

จากการวิจัยเรื่อง ชุดข้อมูลด้านอาชีพสำหรับนักเรียนในการเลือกเรียนแผนการเรียนศิลป์-สังคม เป็นการรวบรวมข้อมูลด้านอาชีพในการแผนการเรียนศิลป์-สังคม ซึ่งทำให้ได้ข้อมูลด้านอาชีพตามแผนการเรียนศิลป์-สังคม ซึ่งประกอบด้วยอาชีพทั้งหมด 28 อาชีพ ดังนี้

1. นักโฆษณา	15. นักออกแบบท่าแสดง
2. นักจัดรายการวิทยุ	16. นักออกแบบบรรจุภัณฑ์
3. ผู้เขียนบทละครโทรทัศน์	17. นักออกแบบผลิตภัณฑ์
4. ผู้จัดการฝ่ายโฆษณา	18. นักออกแบบเสื้อผ้า
5. ผู้สื่อข่าวโทรทัศน์	19. ผู้แสดงระบำ (รำฟ้อน)
6. ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์	20. ช่างภาพ
7. พิธีกร	21. ช่างเขียนแบบ
8. มัคคุเทศก์	22. นักออกแบบฉากละคร
9. จิตรกร	23. นักออกแบบนิเทศศิลป์
10. ประติมากร	24. นักพัฒนาชุมชน
11. นักดนตรี	25. นักสังคมสงเคราะห์
12. นักร้อง	26. คอลัมนิสต์
13. นักแสดง	27. นักแต่งเพลง
14. นักออกแบบเครื่องประดับ	28. ครูสอนร้องเพลง

จากการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ทำให้สามารถมองเห็นลักษณะอาชีพในด้านต่างๆ ได้อย่างถูกต้องชัดเจน เพื่อนำข้อมูลที่ได้เป็นแนวทางในการเลือกคณะและ/หรือสาขาวิชา เพื่อเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพต่อไปได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมกับตนเอง

การอภิปรายผล

จากการทำวิจัยครั้งนี้พบว่า หลังจากที่นักเรียนตัดสินใจเลือกเรียนแผนการเรียนศิลป์-สังคม นั้น นักเรียนสามารถเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาได้ 9 คณะ และสามารถนำไปประกอบอาชีพต่าง ๆ ได้ทั้งหมด 28 อาชีพ ซึ่งอาชีพทั้ง 28 อาชีพนั้นเป็นอาชีพที่มีความสอดคล้องกับแผนการเรียนศิลป์-สังคมมากที่สุด

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ควรมีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์หรือใช้แบบสอบถามสำหรับผู้ที่ประกอบอาชีพนั้นๆ โดยตรง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความเที่ยงตรง
2. ควรมีการเก็บรวบรวมข้อมูลด้านอาชีพในสถานประกอบการที่หลากหลาย เนื่องจากแต่ละสถานประกอบการมีลักษณะของการปฏิบัติงานแตกต่างกัน
3. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในรายละเอียดของข้อมูลด้านอาชีพมากขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ทำวิจัยเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการประกอบอาชีพของผู้เรียนในแผนการเรียนศิลป์-สังคม
2. ควรศึกษาผลของการให้ข้อเสนอแนะด้านอาชีพแก่นักเรียนที่เลือกเรียนแผนการเรียนศิลป์-สังคมที่มีต่อทัศนคติที่มีต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมการจัดหางาน. (ม.ป.ป). *แนวการแนะแนวอาชีพ*. กรุงเทพฯ: กองส่งเสริมการมีงานทำ กรมฯ.
- กรมการจัดหางาน. (2548). *การแนะแนวอาชีพ*. สืบค้นเมื่อ 15 สิงหาคม 2548, จาก <http://www.doe.go.th/vg/index.htm>
- กรมการพัฒนาชุมชน. (2549). *กองการเจ้าหน้าที่*. สืบค้นเมื่อ 25 มีนาคม 2549, จาก <http://www.cdd.go.th>
- กรมการประชาสัมพันธ์. (2549). *สถาบันการประชาสัมพันธ์*. สืบค้นเมื่อ 25 มีนาคม 2549, จาก <http://www.prd.go.th>
- กรมวิชาการ. (2527). *คู่มือการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพ.ศ.2544*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ก่อ สวัสดิพิบูลย์. (2513). *โรงเรียนมัธยมแบบประสม*. ใน *ประมวลบทความเกี่ยวกับการมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: กรมวิสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- คมเพชร ฉัตรศุกกุล. (2519). *คำบรรยายเรื่องทฤษฎีการเลือกอาชีพ*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- (2521). *บริการสนเทศ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- คองเกอร์, ดี. สจ๊วต. (2545). *แนะแนวการศึกษาและอาชีพ: นโยบายและแนวทางดำเนินงาน*. แปลโดย อภิชาติ เศรษฐวิชัยกิจการ. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- จุฑารส ตันวงศ์वाल. (2548). *แผนการเรียนอังกฤษ – ไทย – สังคม(ศิลป์ – สังคม)*. สืบค้นเมื่อ 15 สิงหาคม 2548, จาก http://www.thaigoodview.com/library/teachershow/bangkok/jutharot_to-ok/seco1po5.htm
- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2549). *คณะ/หน่วยงาน*. สืบค้นเมื่อ 4 มกราคม 2549, จาก <http://www.chula.ac.th>
- จำเนียร ช่างโชติ; วรางรัตน์ รงคปราณี; และ สมัย จิตหมวด. (2525). *การให้ข้อเสนอแนะทางอาชีพ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ชุติมา สัจจานนท์. (2532, พฤษภาคม-สิงหาคม). *แหล่งสารนิเทศอาชีพ*. *วารสารสุโขทัยธรรมมาธิราช*. 2(2): 3.
- ชวลี คชนทร์เดชา. (2534). *เปรียบเทียบผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มด้านอาชีพกับโปรแกรมข้อเสนอแนะทางอาชีพที่มีต่อทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชุมพร*. ปรินญานินพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ทองเรียน อมรัชกุล. (2524). *เอกสารคำสอน แนวแนว 301 การแนวแนวเบื้องต้น*. พิษณุโลก: ภาควิชาการแนวแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทิพวรรณ กิตติพร. (2531). *คู่มือการสอน : อาชีพศึกษาเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการแนวแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธีรวุฒิ ประทุมพนรัตน์. (2521). *การจัดและให้บริการสนเทศ*. สงขลา: ภาควิชาการแนวแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- นวลศิริ เปาโรหิตย์. (2527, 8-9, กุมภาพันธ์-มีนาคม). การแนวแนวอาชีพในโรงเรียน. *วารสารแนวแนว*. 18(91): 25-32.
- (2528). *พัฒนาการทางอาชีพ*. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นิรันดร์ จุลทรัพย์. (2534). *เอกสารประกอบการสอน : การจัดและการให้บริการสนเทศ*. สงขลา: ภาควิชาการแนวแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.
- บัณฑิตเช็นเตอร์. (2548). *แนะนำอาชีพ*. สืบค้นเมื่อ 15 สิงหาคม 2548, จาก <http://www.bunditcenter.com/topic.php?topicid=20>
- บัณฑิตแนวแนว. (ม.ป.ป.). *เปิดโลกการศึกษาและอาชีพยอดฮิต(เล่ม 2)*. กรุงเทพฯ: สำนักงานบัณฑิตแนวแนว
- ประดินันท์ อูปรมย์. (2545, มิถุนายน). การแนวแนวกับการปฏิรูปการเรียนรู้. *วารสารวิชาการ*. 5(6): 39.
- ประสาร เมืองหมุด. (2511). *การสำรวจปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้น ม.ศ 3-4 โรงเรียนสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ปรัชญา เวสารัชช์. (2545). *หลักการจัดการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์.
- ปิยาภัทร วิบูลย์ศรีสัจจะ. (2548). *แนะนำคณะและสาขาวิชาที่เปิดสอนในสถาบันอุดมศึกษา*. สืบค้นเมื่อ 20 ธันวาคม 2548, จาก <http://www.act.ac.th/service/info/index.html>
- ผกา บุญเรือง. (2520). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการตัดสินใจเลือกอาชีพ วุฒิภาวะทางอาชีพและการควบคุมภายใน-ภายนอก*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- (2528). *การจัดและการให้บริการสนเทศ*. ภาควิชาการแนวแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2529ก). *การแนวแนวและการให้คำปรึกษาในโรงเรียนชั้นประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตการพิมพ์.
- (2529ข). *เอกสารประกอบการสอนแนวแนว 515 ทฤษฎีพัฒนาการทางอาชีพ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- พล แสงสว่าง. (2519). *อาชีพศึกษาและแนะแนวอาชีพ*. สงขลา: เทมการพิมพ์.
- พิสมัย หาญสมบัติ. (2532). *การสร้างชุดกิจกรรมแนะแนวอาชีพสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยครูอุตรดิตถ์*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะวิชาครุศาสตร์ วิทยาลัยครูอุตรดิตถ์.
- เพ็ญพิไล ประเสริฐสม. (2542). *อนาคตภาพของการจัดบริการแนะแนวอาชีพ*. ปริญญาโท กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พัชราภา วรแสง. (2546). *การศึกษาวุฒิภาวะด้านอาชีพของนักเรียนและการพัฒนาวุฒิภาวะด้าน อาชีพโดยการให้คำปรึกษาด้านอาชีพแบบกลุ่มตามแบบของจอห์นโอโคลท์ ในนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนวมินทราชูทิศหอวัง นนทบุรี*. ปริญญาโท กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มหาวิทยาลัยขอนแก่น. (2549). *คณะ/หน่วยงาน/สมาคม*. สืบค้นเมื่อ 28 มกราคม 2549, จาก <http://www.kku.ac.th/guidance>
- มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (2549). *คณะต่างๆในมหาวิทยาลัย*. สืบค้นเมื่อ 27 ธันวาคม 2548, จาก <http://www.chiangmai.ac.th>
- มหาวิทยาลัยนเรศวร. (2549). *คณะ สำนักวิชา วิทยาลัย สถาบัน*. สืบค้นเมื่อ 27 ธันวาคม 2548, จาก <http://www.nu.ac.th>
- มหาวิทยาลัยบูรพา. (2549). *คณะ/หน่วยงาน*. สืบค้นเมื่อ 20 มกราคม 2549, จาก <http://www.buu.ac.th>
- มหาวิทยาลัยรามคำแหง. (2549). *อาชีพต่าง ๆ*. สืบค้นเมื่อ 4 มกราคม 2549, จาก <http://www.ru.ac.th/university/factory.html>
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช. (2549). *แนะแนวการศึกษา*. สืบค้นเมื่อ 4 มกราคม 2549, จาก <http://www.stou.ac.th/>
- มหาวิทยาลัยศิลปากร. (2549). *Job Ooportunities*. สืบค้นเมื่อ 15 มกราคม 2549, จาก <http://www.su.ac.th>
- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2549). *แนะนำอาชีพ*. สืบค้นเมื่อ 4 มกราคม 2549, จาก <http://www.swu.ac.th>
- ยุพยงค์ ชวนะ; และ วรณา โฉมิตชัยวัฒน์. (2528, มีนาคม-เมษายน). *คนมีความรู้ตงงานจะ แก้ปัญหาอย่างไร*. *วารสารเศรษฐกิจและสังคม*. 22(2): 31-36.
- ราตรี พัฒนรังสรรค์. (2522). *ศึกษา 321*. กรุงเทพฯ: คณะวิชาครุศาสตร์ วิทยาลัยครูจันทเกษม.
- รัตนา ปะบุตร. (2529). *การพัฒนาแนะแนวอาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา*. ใน *แนะแนวอาชีพ เพื่อแก้ปัญหาว่างงาน*. หน้า 59-63. กรุงเทพฯ: สมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย.

- โรงเรียนเบญจมราชานุสรณ์. (2548). *มารู้จักอาชีพกันเถอะ*. สืบค้นเมื่อ 16 สิงหาคม 2548, จาก <http://www.bs.ac.th/gi>
- โรงเรียนปรีณศรีอรรณาลัย. (2548). *ข้อมูลการแนะแนวอาชีพ*. สืบค้นเมื่อ 16 สิงหาคม 2548, จาก <http://www.prc.ac.th/about> 100 job/
- โรงเรียนเมืองสุราษฎร์ธานี. (2548). *เปิดโลกอาชีพ*. สืบค้นเมื่อ 20 ธันวาคม 2548, จาก <http://www.mst.ac.th/guidance/index1.htm>
- ลักขณา สริวัฒน์. (2543). *การแนะแนวเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- วชิรญา บัวศรี. (2519). *แนะแนวอาชีพต้องช่วยกันทั้งระบบ: แนะแนวอาชีพเพื่อแก้ปัญหาว่างงาน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ตีพร.
- (2538, กุมภาพันธ์-มีนาคม). *การแนะแนวกับการจัดการศึกษา*. *วารสารแนะแนว*. 29(157): 21-25.
- วิจิตพาณี วัฒนสินธุ์; และ จำเนียร ช่างโชติ. (2519). *จิตวิทยาความแตกต่าง*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วัชรีย์ ทรัพย์มี. (2523) *การแนะแนวอาชีพ*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2531). *การแนะแนวในโรงเรียน*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- เว็บไซต์บ้านลำดวน. (2549). *ข่าวสาร*. สืบค้นเมื่อ 4 มกราคม 2549, จาก <http://www.baanlamduan.com>
- เว็บไซต์เครื่องประดับ. (2549). *Jewel news*. สืบค้นเมื่อ 4 มกราคม 2549, จาก <http://www.jewelryseason.com>
- เว็บไซต์ไทยทิกเก็ตมาสเตอร์. (2549). *ตำแหน่งงาน*. สืบค้นเมื่อ 4 มกราคม 2549, จาก <http://www.thaiticketmaster.com/job.php>
- เว็บไซต์บรรจุภัณฑ์ไทย. (2549). *Event*. สืบค้นเมื่อ 4 มกราคม 2549, จาก <http://www.thaipack.com>
- เว็บไซต์นักร้องออกแบบ. (2549). *Jobs*. สืบค้นเมื่อ 4 มกราคม 2549, จาก <http://www.designparty.com>
- เว็บไซต์นักร้องออกแบบสถาปัตยกรรม. (2549). *คันทางาน*. สืบค้นเมื่อ 4 มกราคม 2549, จาก <http://www.cadthai.com/jobview.php3?id=4890>
- เว็บไซต์แฟชั่น. (2549). *Jobs*. สืบค้นเมื่อ 23 เมษายน 2549, จาก <http://www.fashionroom.com/job.html>
- เว็บไซต์ภาพถ่าย. (2549). *Photo services*. สืบค้นเมื่อ 23 เมษายน 2549, จาก <http://www.photoontour.com/photoservice/index.htm>

- เว็บไซต์การรับสมัครงาน. (2549). *ประกาศงาน*. สืบค้นเมื่อ 23 เมษายน 2549, จาก <http://www.thaidoweb.com/freeboard/index.php?>
- เว็บไซต์การรับสมัครงาน. (2549). *Job seek*. สืบค้นเมื่อ 23 เมษายน 2549, จาก <http://www.friendjob.com>
- สมชาย ทองหมู่. (2541). *การศึกษาการรับรู้ด้านอาชีพ*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร.
- สมปอง สุขตุงการกิติ. (2530). *ผลการใช้ชุดการแนะแนวอาชีพที่มีต่อความสำคัญด้านอาชีพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดธาตุทอง กรุงเทพมหานคร*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมาคมโฆษณาแห่งประเทศไทย. (2549). *head of design needed*. สืบค้นเมื่อ 16 มกราคม 2549, จาก <http://www.adasso thai.com>
- สมาคมนักออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. (2549). *D-Job*. สืบค้นเมื่อ 16 มกราคม 2549, จาก <http://www.ids.or.th>
- สมาคมนักสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย. (2549). *บอกเล่าก้าวสู่*. สืบค้นเมื่อ 17 มกราคม 2549, จาก <http://www.swat-thai.com>
- สมาคมถ่ายภาพ. (2549). *News & Activities*. สืบค้นเมื่อ 17 มกราคม 2549, จาก <http://www.rpst.or.th>
- สมาคมนักข่าวหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย. (2549). *ข่าวสารสมาคม*. สืบค้นเมื่อ 4 มกราคม 2549, จาก <http://www.tja.or.th>
- สวัสดิ์ สุวรรณอักษร. (2515). *แนะแนวการศึกษาต่อ*. กรุงเทพฯ: ศึกษาพิเศษฝ่ายแนะแนว กองเผยแพร่ ประเสริฐการพิมพ์.
- สุโขทัยธรรมาราช, มหาวิทยาลัย. (2534). *หลักและระบบงานแนะแนวในสถานศึกษา*. นนทบุรี: สำนักพิมพ์สุโขทัยธรรมาราช. (เอกสารการสอนชุดวิชา หน่วย 9-15)
- สุปรีดา ญาณภีร์. (2536). *วิชา 167533 : การแนะแนวการศึกษาและอาชีพ*. ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุมา ชัยลักษณะนันท์. (2542). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมในการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุดรธานี*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- สุรรัตน์ วิไลรัตน์. (2537). ผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อการรับรู้ด้านอาชีพของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาลวัดทรงธรรม อำเภอพระประแดง จังหวัด
สมุทรปราการ. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์; และคนอื่นๆ. (2538). การศึกษากับงานอาชีพ : ผลกระทบจากการศึกษา
ด้านอาชีพ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สำเนาวิ ขจรศิลป์. (2529). การแนะแนวอาชีพในสถาบันอุดมศึกษา. นครปฐม: โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- (2530). การแนะแนวอาชีพในสถาบันอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: กองบริการการศึกษา
ทบวงมหาวิทยาลัย.
- สำเนาวิ ขจรศิลป์. (2537). มิติใหม่ของกิจการนักศึกษา 1 : พื้นฐานและบริการนักศึกษา. กรุงเทพฯ:
ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สัญญา จัตตานนท์. (2521). การศึกษากับการประกอบอาชีพอิสระ. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ด.
(พัฒนาศึกษาศาสตร์) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- ศุภวดี บุญญวงษ์. (2526). เทคนิคเบื้องต้นในการแนะแนว. ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยา
การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.
- (2528). เอกสารคำสอนอาชีพศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการแนะแนวและ
จิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.
- อรอนงค์ แจ่มผล. (2525). ความสัมพันธ์ระหว่างกันของวุฒิภาวะทางอาชีพ ความสนใจในอาชีพ
สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนกับการตัดสินใจเลือกอาชีพของนิสิตนักศึกษาปีที่ 2 จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. วิทยานิพนธ์
ค.ม. (จิตวิทยาการปรึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
ถ่ายเอกสาร.
- อรอนงค์ รัชญะวัน. (2539). การแนะแนวอาชีพ. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรีนติ้งเฮ้าส์.
- อารีรัตน์ พัฒนเพ็ญ. (2529). ผลการทดลองให้ข้อมูลด้านอาชีพต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อ
อาชีพอิสระของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบางละมุง อำเภอบางละมุง จังหวัด
ชลบุรี. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อุษณา เจริญไวย. (2531). การแนะแนวอาชีพ. ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะวิชา
ครุศาสตร์ วิทยาลัยครูเลย.
- Adam, Howard Glen. (1980, March). A Structured Approach to Facilitate Career Maturity
For Vocational Undicide College Student. *Dissertation Abstracts International*.
40(09): 5021-A.

- Baer, M; and E.C. Roeber. (1951). *Occupational Information : Its Nature and Use*. PP. 425-426. Chicago: Science Research Associates.
- Crites, J.O. (1969). *Vocational Psychology*. New York: Mc Graw-Hill.
- Gibson, Robert. (1965, December). Teacher Opinion of High School Guidance Program. *The Personal and Guidance Journal*. 27(44): 416-422.
- Ginzberg, E., Ginsberg, S.W., Axelrad, & Hermar, J.L. (1951) *Occupation choice*. New York : Columbia University Press.
- (1966). *The Development of Human Resources*. New York : Mc Graw-Hill.
- (1974). *Counseling for Career Development*. Boston : Houston Mifflin.
- Hayes, J., & Hopson, B. (1972). *Career Guidance : The Role of the School in Vocational Development*. London: Heinemann Educational Book.
- Hoppock, Robert. (1976). *Occupational Information*. 3rd ed. New York: Mcgraw-Hill.
- Isaacson, Lee. E. (1977). *Career Information in Counseling and Teaching*. 3rd ed Boston: Allyn and Bacon.
- Lloyd, Wesley P. (1953). *Student Counseling in Japan : A Two-Nation Project Higher Education*. Minnessota: University of Minnessota.
- Norris, Willa.; Zeran, Franklin R.; & Hatch, Raymond N. (1960). *The Information Service in Guidance*. Chicago: Rand McNally.
- Osipow, S.H.(1972) *Theories of career development*. 2nd ed Engwood Cliffs, J: Prentice Hall.
- Pyle, R. Richard. (1977, April). The Relationship of Group Career Counseling and Computer-Assisted Career Guidance to the Career Maturity of Community College Student. *Dissertation Abstracts International*. 37(7): 4143-A
- Roe, Anne. (1965). *The Psychology of Occupation*. New York: John Willey and Sons.
- Super, Donal E. (1960). *The Psychology of Career*. New York: Harper and Row.
- Tolbert, E.L. (1974). *Counseling for Career Development*. Boston: Houghton Mifflin.
- Zunker, Vernon G. (1990). *Career Counseling : Applied Concepts of Life Planning*. California: Cole.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

จากการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอาชีพในแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่สำคัญแล้วนั้น เพื่อให้ได้รายละเอียดของข้อมูลที่ครบถ้วน ถูกต้องและชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงได้ทำการรวบรวมข้อมูลซึ่งได้มาจากการสัมภาษณ์บุคคล โดยบุคคลส่วนใหญ่มาจากการติดต่อขอสัมภาษณ์จากบุคคลใกล้ชิดโดยตรง และบุคคลผู้ประกอบอาชีพซึ่งอยู่ในหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

รายชื่อของบุคคลที่ให้สัมภาษณ์ มีทั้งหมด 18 ราย ดังรายชื่อต่อไปนี้

1. น.ส. กัญญาดา ศรีธรรมูปถัมภ์ นักจัดรายการวิทยุ บริษัท อาร์ เอส โปรโมชัน จำกัด
2. นาย บุตรรัตน์ บุตรพรหม นักเขียนบทละครโทรทัศน์ บริษัท ไอทีวี จำกัด มหาชน
3. น.ส. ยุวดี เลิศแสงเพชร นักข่าวสายเศรษฐกิจ เนชั่นทีวี บริษัท เนชั่นมัลติมีเดีย จำกัด มหาชน
4. นายราม อินทรวิจิตร นักข่าวสายเศรษฐกิจ หนังสือพิมพ์ประชาชาติธุรกิจ
บริษัท มติชน จำกัด มหาชน
5. นาย มนตรี จัยม่วงศรี นักข่าว สายเศรษฐกิจ บริษัท มติชน จำกัด มหาชน
6. น.ส. นฤมล สุภาวธรรม พนักงานฝ่ายการตลาด บริษัท ช่างไท เอ็นเตอร์เทนเมนต์ จำกัด
7. นายธนพล แท่งเพชร ครีเอทีฟโปรดักชั่น บริษัท ช่างไท เอ็นเตอร์เทนเมนต์ จำกัด
8. น.ส.ทิพวรรณ ฐาวรวงูล มีเดีย แพลนเนอร์ บริษัท กะรัตมีเดีย จำกัด
9. นายขจรเดช พรหมรักษา ศิลปินในสังกัด บริษัท จีเนเรคคอร์ด จำกัด
10. น.ส.อุบลวรรณ บุญรอด นักแสดง บริษัท อาร์เอส โปรโมชัน จำกัด มหาชน
11. นายภาณุวัฒน์ กิจสมัคร นักออกแบบท่าแสดง บริษัท สยามนิรมิต จำกัด
12. นายสมบัติ ทันสุทธิ์ เจ้าหน้าที่โสตทัศนอุปกรณ์ คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
13. นางชัมย์พร แสงกระจ่าง นักเขียนอิสระ คอลัมน์นิสต์ประจำนิตยสารขวัญเรือน
14. นายประสพ ศรณรงค์ นักแต่งเพลงอิสระ อาจารย์ประจำโรงเรียนผดุงสัทธาวิทยา
15. นายยุทธนา วงศ์วีระโยธิน คอลัมน์นิสต์ ประจำนิตยสารสยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์
16. น.ส.ชุตินทร ตั้งจิตพานิช พิธีกร สถานีโทรทัศน์แห่งประเทศไทยช่อง 11
17. น.ส. อัญชลี แสงสว่าง จิตรกรอิสระ
18. น.ส. วลัยัญญลักษณ์ ชุกกลิ่น ครูสอนนาฏศิลป์ โรงเรียนคลองตันไทร

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวภัทรลดา ชัยยัง
วันเดือนปีเกิด	12 มกราคม 2521
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	127 อาคารรัชพล 2 เลขที่ 728 ซอย ซานเมืองแยก 4 แขวงดินแดง เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	พยาบาลวิชาชีพ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	บริษัท คลินิกสุขภาพเอเพ็กซ์ จำกัด 622 ศูนย์การค้าดิเอ็มโพเรียม ชั้น 3 ห้อง 3 พี 27 ถนนสุขุมวิท แขวงคลองตัน เขตคลองเตยกรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2539	มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนสตรีนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์
พ.ศ. 2543	พยาบาลศาสตรบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก
พ.ศ. 2549	การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการแนะแนว) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร